

Tê Túc Chi Lục

Contents

Tê Túc Chi Lục	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	14
6. Chương 6	17
7. Chương 7	21
8. Chương 8	24
9. Chương 9	28
10. Chương 10	30
11. Chương 11	35
12. Chương 12	38
13. Chương 13	42
14. Chương 14	46
15. Chương 15	49
16. Chương 16	53
17. Chương 17	56
18. Chương 18	60
19. Chương 19	63
20. Chương 20: Phiên Ngoại 1.1	67
21. Chương 21: Phiên Ngoại 1.2	70
22. Chương 22: Phiên Ngoại 2	75
23. Chương 23: Phiên Ngoại 3	79
24. Chương 24: Phiên Ngoại 4.1	83
25. Chương 25: Phiên Ngoại 4.2	86
26. Chương 26: Phiên Ngoại 5	89

Tê Túc Chi Lục

Giới thiệu

Thể loại: Giới giải trí; điền văn; phúc hắc, lý trí, tình cảm trì độ kim chủ công x thâm tình, mau nước mắt minh tinh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/te-tuc-chi-luc>

1. Chương 1

(* / *)

“Lục tiên sinh, Lục tiên sinh...”

Chỉ mới 7 giờ sáng, hai người ngày hôm qua ngủ rất muộn, Hạ Tê không biết là có nên đánh thức Lục Hiên vào lúc này hay không, nhưng tối hôm qua cậu mơ hồ nghe thấy trợ lý của Lục Hiên nói qua rằng hôm nay Lục Hiên có một hội nghị quan trọng, Hạ Tê có chút khổ sở, do dự một chút tiếp tục nhỏ giọng nói: “Lục tiên sinh, hiện tại 7 giờ, ngài...”

Lục Hiên mở mắt, khóe miệng chẳng biết lúc nào lại nhếch lên, hắn đem người kéo vào trong ***g ngực, cười khê: “Sao lại dậy sớm như vậy?”, nói chuyện nhưng tay vẫn tự nhiên mà tiến vào bên trong áo sơ mi rộng rãi của Hạ Tê, xấu xa mà sờ sờ, Hạ Tê không dám trốn, yên lặng chịu đựng, tận lực không để cho mình nổi lên phản ứng, tối hôm qua lúc hai người thân thiết Lục Hiên nói câu “Tiểu Tê càng ngày càng phóng đảng”, điều này làm cho Hạ Tê rất là lo sợ, đối với khẩu vị của Lục Hiên, cậu luôn không thể đoán rõ ràng, tìm được kim chủ này cũng không dễ dàng, Hạ Tê không thể không nghĩ đến những gian nan ngày sau, rất nghiêm túc tự kiểm chế chính mình.

Thanh âm Lục Hiên buổi sáng mang theo giọng điệu lười biếng cùng gợi cảm, Hạ Tê đỏ mặt nhẩn nại cái tay xấu xa của Lục Hiên, thấp giọng nói: “Em nhớ hôm nay ngài có bận công tác”

Lục Hiên hít một hơi thật sâu mở mắt ra nhìn đồng hồ báo thức đầu giường, liếc mắt một cái, thở dài: “Ngày nào cũng phải công tác...”

“Em ngày hôm nay cũng có việc đi?” Lục Hiên chân đất mà từ buồng tắm đi ra, vừa mặc quần áo vừa nói, “Đi phim trường?”

Hạ Tê nhìn Lục Hiên dáng người thật tốt mà có chút xuất thần, nghe vậy vội vàng gạt đầu: “Vâng, ngày hôm nay là lần diễn đầu, em... mấy ngày nay có thể sẽ bận rộn, thật, xin lỗi.”

Lục Hiên ngược lại rất là dễ nói chuyện: “Không có chuyện gì.”

Hạ Tê a a, người tình của Lục Hiên không chỉ có một mình cậu, chính mình đi nơi khác, Lục Hiên vừa lúc có thể đi nơi khác với người mới.

Lục Hiên không biết cậu suy nghĩ trong lòng, còn tưởng rằng lần đầu cậu diễn có chút lo lắng, nói: “Không cần lo lắng, Phí đạo diễn bên kia đã chào hỏi, sẽ không làm khó em.”

Hạ Tê vội hỏi: “Cảm tạ ngài, em... em sẽ cố gắng làm việc, không làm cho ngài khó xử.”

Hạ Tê đảm nhận vai nam thứ chính trong tác phẩm Dân quốc của đại đạo diễn Phí, nhân vật đòi hỏi nhiều kĩ năng, người mới ra nghề như Hạ Tê, cái này không thể bảo là không treo cao, Hạ Tê hiện tại cũng không dám tin rằng Lục Hiên lại giúp cậu tranh thủ nhận nhân vật này, nếu diễn không tốt... Chính mình bị đổi thì không có vấn đề chi, chỉ là thật khó xử cho Lục Hiên.

Lục Hiên cười khê, gơ tay xoa nhẹ trên đầu Hạ Tê một cái: “Đó là việc của tôi, em chỉ cần diễn tốt là được.”

Hạ Tê nghiêm túc gạt gạt đầu, Lục Hiên nhìn đồng hồ đeo tay một chút: “Không có thời gian cùng em dùng điểm tâm, tôi đi trước, có việc gì thì gọi điện thoại cho Nghiêm Trác Dịch.”

Nghiêm Trác Dịch là trợ lý của Lục Hiên, Hạ Tê thường ngày liên hệ với Lục Hiên chủ yếu thông qua người nọ, Hạ Tê đáp ứng xong, tiễn Lục Hiên ra cửa.

Hạ Tê trở lại trên giường nằm xuống, mỗi lần tiễn Lục Hiên đi thật giống nhau, thở phào nhẹ nhõm, lại có chút không nở trong lòng, cái cảm giác này, một ngày so với một ngày thì càng mãnh liệt.

Được Lục Hiên bao dưỡng cũng gần nửa năm, này là đã phá vỡ kỷ lục thời gian bao dưỡng người tình của Lục Hiên, Hạ Tê chưa bao giờ cho rằng chính cậu có điểm gì xuất sắc so với người khác, nói cách khác, sau này không biết một ngày nào, Lục Hiên sẽ cho cậu lệ phí chia tay, chính thức chấm dứt mối quan hệ này

Hạ Tê rất nghiêm túc mà hồi tưởng, lại cảm thấy hành động gần đây của Lục Hiên đối với cậu cũng không có biểu hiện gì, ngoại trừ câu nói tối hôm qua khiến người ta đỏ mặt, Hạ Tê lần thứ hai tính lại, quyết định sau này ở trên giường phải nhất định kiểm chế chính mình.

Nằm một lúc Hạ Tê đứng dậy sửa soạn này nọ, trợ lý của cậu ngày hôm qua cũng đã thu xếp đến trường quay, đáng lẽ cậu cũng nên qua đó, chỉ là Lục Hiên đột nhiên hứng thú mà đem cậu gọi lại đây

May là Hạ Tê có thói quen chính mình chuẩn bị tất cả, không mất nhiều thời gian liền thu dọn xong hành lý, chính mình đi công ty để dùng xe công ty đến trường quay phim.

Lúc đến trường quay thì đã gần buổi trưa, người đại diện của Hạ Tê, Diêu Miêu Miêu lôi kéo Hạ Tê đi gặp Phí đạo diễn, thời điểm thử vai hai người đã gặp, Hạ Tê lễ phép nghiêng mình nắm tay: “Phi thường phi thường xin lỗi, ngày hôm qua có chút việc không thể lại đây.”

“Không có chuyện gì.” Kêu Hạ Tê đi là đích thân Lục Hiên gọi điện thoại cho Phí đạo, hẳn đương nhiên biết, chỉ là cũng phải nhắc nhở, “Sau này không phải làm lỡ tiến độ là tốt rồi.”

Hạ Tê thành thật xin lỗi, nam nữ chính đã chụp hình quảng bá nửa tháng trước, Phí đạo hỏa khí đã là chuyện của mấy ngày trước, bây giờ hết sạch sức lực, chính là giai đoạn tính khí tối hòa hoãn, hẳn ra hiệu phó đạo đi chuẩn bị, chính mình lôi kéo Hạ Tê hướng dẫn diễn xuất.

(Loạn thế) lấy bối cảnh thời kì Dân quốc, kể về tình cảm của nam chính nữ chính hợp rồi lại tan, từ một đại gia tộc lúc mới đầu sụp đổ đến cuối cùng tái hợp lại với nhau, cuối cùng trải qua chiến tranh, kịch bản bên ngoài là nói về tình yêu nam nữ trong chiến tranh, trên thực tế nội dung trọng điểm truyền tải chính là nói về tình thân của những người trong thời chiến, ái tình, hữu tình buộc phải lựa chọn, Hạ Tê đóng vai là đệ đệ của nam chính, cậu thắm mến nữ chính từ nhỏ, tại thời điểm chiến sự diễn ra kịch liệt nhất vì người nhà cùng nữ chính mà anh dũng chịu chết, do đó sau khi tỉnh, từ từ khỏi bệnh nhưng vì để tốt cho người nhà nên cậu bỏ đi, cũng cuối cùng thấp sáng ý chí chiến đấu của nam chính, khiến cho hắn dốc lòng dẫn dắt người nhà vượt qua khó khăn thời loạn mà nỗ lực sống tiếp.

“Cậu là yêu Ưng Nhiễm, từ nhỏ đã yêu thích nàng, nhưng nàng là vợ chưa cưới của ca ca, người cậu sùng kính nhất lại là ca ca, từ lúc mới bắt đầu cậu liền biết chút tình cảm sẽ không có kết cục, hết thấy đều chỉ là cậu mong muốn được đơn phương.” Đối với nhân vật này tình cảm rất phức tạp, Phí Đạo biết Hạ Tê là lần đầu đóng phim, không thể không nói tỉ mỉ, “Biết rõ không thể, nhưng vẫn là thích, hơn nữa thích rất lâu, loại cảm giác thắm mến này... Cậu từng thắm mến ai chưa?”

Hạ Tê sửng sốt một chút, gật gật đầu, Phí Đạo đưa ra tư thế ok, tiếp tục nói: “Này so với thắm mến còn muốn phức tạp hơn một chút, bởi vì cậu từ đầu tới cuối không để thổ lộ ra với người này, nói ra, người khác sẽ cho rằng cậu bị điên rồi, hiểu không?”

Hạ Tê suy nghĩ xuất thần, khe khẽ gật đầu.

Hạ Tê phản ứng không lớn, Phí Đạo có chút buồn bực, tiếp tục nói: “Loại này là rất mật mờ, nhân vật diễn từ nội tâm, trừ cậu ra không có ai biết là cậu yêu Ưng Nhiễm, đến cuối cùng cậu chết rồi thì cũng không ai biết, tương lai những người không tinh ý cũng sẽ không phát hiện cậu đối Ưng Nhiễm liền có loại tình cảm này, nhưng cậu nhất định muốn thể hiện ra, chính cậu phải biết, cậu là yêu nàng, loại này thắm mến rất cuồng nhiệt, liền chỉ có thể chôn ở trong lòng cậu, chính là... Cái cảm giác này chính là...”

“Cái cảm giác này chính là, chính mình yêu nàng ấy...” Hạ Tê sâu sắc một cái khí, chậm rãi nói, “Yên lặng không người biết, oanh oanh liệt liệt trong lòng của mình.”

Phí đạo đôi mắt nháy mắt sáng, hẳn nguyên bản đối với việc nhét vào diễn viên này rất là có phê bình kín đáo, nhưng trong giây phút này, hắn thấy Hạ Tê như vậy, đột nhiên đối với diễn viên này thoả mãn cực kỳ.

“Đúng đúng đúng...” Phí Đạo lần thứ nhất chân tâm đối với Hạ Tê lộ ra nụ cười, hắn vỗ vỗ vai Hạ Tê, “Chính là cái cảm giác này, mật mờ nhưng cuồng nhiệt, rất phức tạp, cậu nên xem qua kịch bản, cái khác đều tốt, chỉ là cái mức độ tình cảm này nhất định phải nắm chuẩn, đối với nhân vật này gọi là tự “tồn tại cùng sống núi”, cuối cùng tồn tại trong tất cả mọi người, là một nhân vật có ý nghĩa, hảo hảo diễn.”

Hạ Tê gật đầu: “Cảm tạ Phí đạo, em sẽ cố gắng.”

Phí đạo lại cùng Hạ Tê nói xong liền muốn hôm nay diễn thử, Hạ Tê vốn là xuất thân chính quy, một vài câu khai thông xong đối với cậu vẫn là rất đơn giản, Phí Đạo cuối cùng càng ngày càng thoả mãn, khích lệ Hạ Tê vài câu liền tiếp tục đi nhìn chăm chú khung cảnh, người đại diện Hạ Tê cười đi tới: “Không tồi a Hạ Hạ, Phí đạo rất ít khen người.”

Hạ Tê cười cười: “Không có, Phí đạo chỉ là khách khí.”

Diêu Miêu Miêu không tỏ rõ ý kiến, nhìn xuống đồng hồ nói: “Chị mới vừa đi hồi xong, cậu mấy ngày nay phần diễn không nhiều, chỉ có hai cảnh, đều rất ngắn, sau khi xong cậu đó thể về trước một tuần, Lục tổng bên kia có nói gì không?”

Hạ Tê theo bản năng hạ thấp giọng: “Không có, em cũng không nói gì, cụ thể khi nào trở về, Lục tiên sinh bên kia... Cũng không có vấn đề.”

“Không thành vấn đề sao?” Diêu Miêu Miêu không nhịn được trêu ghẹo, “Kia là ai, tối hôm qua trực tiếp đem điện thoại gọi cho Phí Đạo đó, lập tức đem người đón về?”

Hạ Tê lộ tai trong nháy mắt chuyển đỏ, Diêu Miêu Miêu buồn cười nói: “Sao lại thẹn thùng như thế, Lục tổng nói không chừng lại tham ban đây, cậu có thể thỉnh ngài đến tham ban a, như vậy Phí đạo sẽ càng để ý cậu hơn.”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu: “Lục tiên sinh rất bận rộn, không có thời gian.”

“Vậy à...” Diêu Miêu Miêu thất vọng nhún nhún vai, Hạ Tê vẫn luôn như vậy, chưa bao giờ đối với Lục Hiên yêu cầu cái gì, thành thật khiến người không nhịn được liền muốn nhéo nhéo cậu, “Cậu lần đầu đến đoàn phim, chị sợ cậu sẽ bị bắt nạt, chị buổi chiều cũng có việc phải đi, có thể tự chiều cổ mình tốt không?”

Hạ Tê gật đầu, nghệ sĩ của trưởng Diêu Miêu Miêu không chỉ có một mình cậu, có thể cùng cậu đến nơi xa như vậy là rất chăm sóc cậu rồi, Hạ Tê trấn an cười nói: “Tất cả mọi người rất bận, không có rảnh bắt nạt em, buổi chiều chị liền cùng xe của công ty trở về đi thôi, không có vấn đề.”

Diêu Miêu Miêu nháy mắt mấy cái: “Được rồi, chính mình cố lên a.”

Phó đạo tới gọi Hạ Tê, cậu đối Diêu Miêu Miêu cười cười rồi đi.

2. Chương 2

(* / *)

Diêu Miêu Miêu lo lắng không phải không có lý do, Hạ Tê là một người mới không thể mới hơn, lại nhận một vai quan trọng như vậy, không khỏi làm cho người khác ghen tị, mới ở đoàn kịch có một ngày, Hạ Tê đã bị người khác châm chọc không ít lần kể cả ngoài sáng lẫn trong tối, cũng may cậu luôn rộng rãi, lại từng bị đóng băng hoạt động, rất bình tĩnh, người khác nhìn cậu vẫn luôn không nóng không lạnh, cũng lười nói thêm nữa, ngược lại là Lục An Kỳ đêm đó gọi điện thoại tới hỏi tình huống, Hạ Tê đỡ khóc đỡ cười: “Đều là một ít câu chuyện cười nhỏ, không có gì.”

Lục An Kỳ là tỷ tỷ khác mẹ của Lục Hiên, cũng là tổng tài của công ty giải trí của Hạ Tê bây giờ, có thể điện thoại đến hỏi thăm Hạ Tê như vậy là rất tận tâm, Hạ Tê rất cảm kích: “Thật không có vấn đề, em có thể xử lý tốt, chuyện như vậy... Đều sẽ qua.”

Lục An Kỳ tiến vào giới nhiều năm, tự nhiên hiểu rõ, an ủi Hạ Tê vài câu rồi cúp điện thoại.

Hạ Tê lòng mang sự biết ơn cắt điện thoại, vừa muốn trở về phòng thì điện thoại di động lại vang lên, Hạ Tê cầm lấy vừa nhìn tên hiển thị lại sợ hết hồn: Lục Hiên.

Lục Hiên rất ít khi gọi điện thoại trực tiếp cho Hạ Tê, muốn Hạ Tê thì đều thông qua trợ lý của hắn, Hạ Tê lại càng không thể chủ động liên hệ Lục Hiên, có chuyện trong đại thì cũng chỉ có thể trước tiên liên hệ trợ lý của Lục Hiên, loại trực tiếp đối thoại này quả thực quá ít, Hạ Tê vẫn không thích ứng, nhưng vẫn là nhanh chóng tiếp điện thoại: “Lục tiên sinh?”

“Là tôi.”

Không biết là quá ít lần tiếp điện thoại của Lục Hiên hay vẫn là âm thanh của Lục Hiên quá êm tai, chỉ là hai chữ, liền thần xui quý khiến làm Hạ Tê đỏ mặt, Hạ Tê như cái sợ bị phát hiện lén nhìn hai phía một chút, từ từ hướng về gian phòng của mình, nhỏ giọng nói: “Ngài... Có chuyện gì không?”

Bên kia nghe như là đang ở văn phòng, Hạ Tê hoảng hốt nghe được âm thanh Lục Hiên đóng nắp bút máy, Lục Hiên thấp giọng hỏi: “Vừa nãy là đang cùng ai tán gẫu?”

Lục Hiên xác định là vừa nãy gọi tới nhưng bận máy, Hạ Tê vội vàng giải thích: “Là lục tổng, Lục tổng hỏi em tình huống của hôm nay.”

Lục Hiên “Ồ” một tiếng, hỏi: “Thế nào? Đã quen thuộc chưa?”

“Rất tốt.”

Hạ Tê nói chút hiểu biết khi vào đoàn, sợ Lục Hiên cảm thấy phát chán, liền vắt hết óc nghĩ một hồi xem hôm nay gặp phải chuyện gì vui, sau khi trở lại phòng cậu ngồi xuống, khô khan nói: “Liên... Những việc này.”

Đầu bên kia điện thoại Lục Hiên vẫn luôn rất yên tĩnh, Hạ Tê cơ hồ hoài nghi Lục Hiên đã nhàm chán tiếp tục xem văn kiện, không nghĩ Lục Hiên tiếp tục hỏi: “Chỉ những việc này? Vậy những người khác ở chung thế nào?”

Hạ Tê đem những lời giải thích vừa nãy nói với Lục An Kỳ lập luôn lặp lại một lần, tràn ngập nhiệt tình nói: “Xin ngài yên tâm, em sẽ cố gắng.”

Lục Hiên nhin không được cười lên, an tĩnh một lát sau lại nói: “Còn gì nữa không? Nhớ tôi không?”

Hạ Tê biết câu này của Lục Hiên chỉ là ve vãn, mà tim vẫn đập nhanh lên rất nhiều, Hạ Tê nỗ lực đè xuống tâm tình, không nhin được nhếch lên khóe miệng, nhỏ giọng nói: “Nhớ tới.”

Lục Hiên thích nhất chính là Hạ Tê thẳng thắn như vậy, hần khẽ cười hai tiếng: “Tôi cũng nhớ em, nhớ em ngày hôm qua ở trong phòng tắm có bao nhiêu đáng yêu.”

Hạ Tê mặt chuyển đỏ lên, ngày hôm qua Lục Hiên đem một chân cậu gác lên bồn rửa mặt mà thương cậu, dựa vào tấm gương trong phòng, Hạ Tê nhìn thấy chính mình so với con chó thời kì động dục thật không khác gì nhau, chỉ riêng cái tư thế kia thôi cũng đã làm Hạ Tê xấu hổ đến chảy nước mắt, càng khỏi nói thời điểm Lục Hiên cùng cậu thân thiết còn ép cậu nói ra những câu kia, Hạ Tê không nhin được đi cửa sổ mở ra, để cho gió thổi vào chính mình, Lục Hiên tựa hồ cảm thấy Hạ Tê ngượng ngùng, tha cho cậu: “Hảo không đùa em, tôi còn làm việc, ngày mai đi tham ban* cho em”.

Lục Hiên nói xong cúp điện thoại, Hạ Tê đột nhiên khụ một tiếng, lạng người nhìn điện thoại nửa ngày, Lục Hiên... tham ban cậu?

Lục Hiên chán ghét bị truyền thông để ý, chưa bao giờ sẽ chủ động hấp dẫn ánh mắt, càng chán ghét người bên cạnh bắt hần đóng kịch, cho nên sau khi cùng Lục Hiên ở bên nhau, nhất định phải điệu thấp và điệu thấp, không thể chủ động nhắc tới mối quan hệ của mình và Lục Hiên, càng phải tận lực làm cho người khác không phát hiện tầng quan hệ này, điều này, sau khi chấm dứt quan hệ bao dưỡng cũng không muốn nhắc đến.

Hạ Tê đến bây giờ vẫn còn nhớ tới thời gian đầu mới được Lục Hiên bao dưỡng, Nghiêm Trác Dịch đã nhắc nhở chính mình, nói đến... Mình có thể được Lục Hiên bao dưỡng, chính là bắt nguồn từ nửa năm trước, một lần “tham ban” khiến người đỡ khóc đỡ cười

Hồi đó Hạ Tê vẫn còn bị công ty đóng băng, cả công ty bị một vị đại diện rất nổi danh trong giới – Lục An Kỳ thu mua, mà người bỏ vốn chân chính sau lưng, là Lục Hiên.

“Không cần sốt sắng như vậy, Lục tiểu thư kỳ thực rất dễ thân cận.” Khương Giang đối Hạ Tê trấn an nở nụ cười, “Lần này tổng cộng có hai công ty bị thu mua sáp nhập, ngoài ra còn có một cái văn phòng, nghệ nhân gộp lại tôi đều đếm không hết, đêm nay chỉ là buổi gặp mặt, không ai chú ý đến chúng ta.”

Lời tuy như vậy, nhưng Hạ Tê vẫn không nhin được ức chế mà ầm ầm nhảy lên, cậu hết sức làm cho chính mình bình tĩnh một chút, đối Khương Giang cảm kích cười cười: “Cảm tạ Khương ca, đừng nói như vậy, em nghe nói Lục tiểu thư thu mua Châu Quang chính là vì anh đây a.”

Cùng tiến vào giới hơn ba năm, bắt đầu với Hạ Tê luôn một mực yên lặng không nghe thấy, Khương Giang nhận qua không ít phim truyền hình, năm ngoái vì nhận một bộ chuyển thể từ tiểu thuyết cổ trang đang nổi, lúc trước Châu Quang xem như diễn viên chính mà quảng bá, sớm tại nửa năm trước Lục An Kỳ cũng đã liên lạc qua anh, đối với lần này sáp nhập sớm trong lòng hiểu rõ, Khương Giang làm người khiêm tốn, lắc đầu nở nụ cười: “Lục tiểu thư vào năm trước lúc cùng lão tổng ở công ty làm rồi cả lên thì có ý là phải

tự mình lập công ty riêng, cũng đã chuẩn bị cùng với Châu Quang, cùng anh không có quan hệ gì, hảo, cậu lên tinh thần nào, nghe nói Lục đệ đệ của tiểu thư Lục Hiên Lục tiên sinh cũng tới, một hồi đừng thất thố.”

Khương Giang nói chưa dứt lời, Hạ Tê nghe đến hai chữ Lục Hiên, tim đập liên tăng nhanh hơn rất nhiều, Hạ Tê hít thở sâu hai lần, vỗ vỗ mặt của mình.

“Khương ca đã đến rồi?” Bách Mộc Xuyên cười tủm tỉm mang theo trợ lý tiến vào hàng ghế riêng, trực tiếp ngồi vào kế Khương Giang hàn huyên, khá là thân thiện, “Khương ca, em nghe nói Lục An Kỳ trước kia từng làm người đại diện?”

Khương Giang gật đầu: “Người đại diện át chủ bài, sau này nên gọi Lục tổng.”

Bách Mộc Xuyên gật đầu, hạ thấp giọng: “Trước đây chỉ nghe nói qua Lục tổng giao thiệp rộng, không nghĩ tới lại có tài lực như thế, cùng ông chủ bất hòa, trực tiếp nói chủ tịch, chính mình mở công ty. Đúng rồi, nghe nói lần thu mua mấy hãng công ti này đều là tiền của đệ đệ Lục tổng chi? Em làm sao nghe nói... Lục tổng đệ đệ của nàng là cùng cha khác mẹ? Loại quan hệ này còn có thể...”

“Cái khác tôi không được rõ lắm.” Khương Giang đứng lúc đánh gãy Bách Mộc Xuyên, mỉm cười, “Lục tổng làm người không tồi, rất trượng nghĩa, sau đó chúng ta sát nhập hẳn là sẽ không khổ sở.”

Bách Mộc Xuyên liền vội vàng gật đầu, cười: “Đó là đương nhiên, đều biết Lục tổng là vừa ý Khương ca mới dốc hết sức muốn thu mua Châu Quang, sau này còn phải dựa vào Khương ca chiếu cố.”

Khương Giang cười cười, tìm từ cẩn thận: “Những câu nói kia đều là đùa giỡn, cùng chăm sóc lẫn nhau.”, Khương Giang quay đầu xem Hạ Tê, “Khá hơn chút nào không?”

Hạ Tê liền vội vàng gật đầu: “Tốt lắm rồi.”, Bách Mộc Xuyên lúc này mới nhìn về phía Hạ Tê, đẹp đẽ nhảy mắt mấy cái: “Hạ Tê cũng phải cố gắng a, thay đổi tổng tài, tất cả bắt đầu lại từ đầu.”

Bách Mộc Xuyên năm nay mới vừa hai mươi hai tuổi, so với Hạ Tê còn nhỏ hơn một tuổi, đi vào giới chậm hơn Hạ Tê hai năm, nói như vậy coi như là rất không khách khí, nhưng cậu ta so với Hạ Tê có chút tốt số, Hạ Tê ở công ty vắng lặng hơn ba năm, sớm đối với thói quen của đám hậu bối cố ý hoặc vô ý khoe khoang trào phúng, cũng không để bụng, nở nụ cười: “Ừm.”

Đang khi nói chuyện cùng Khương Giang, người đại diện của Bách Mộc Xuyên, Tần Nhạc vội vã đi vào, nói: “Đều chuẩn bị xong chưa? Lục tổng lập tức đến.”

Khương Giang đứng dậy, Bách Mộc Xuyên mượn phòng riêng bên trong mà sửa sang lại tóc, Hạ Tê hít một hơi thật sâu, cùng mọi người đứng dậy.

Trong phòng đã ngồi không ít người có địa vị cùng với nghệ sĩ, công ty mới vừa thu mua, trong những người này không ít đều chưa từng thấy Lục An Kỳ, tất cả mọi người đều có tinh thần, chuẩn bị cấp cho tổng tài mới một cái ấn tượng tốt, Hạ Tê âm thầm vui mừng, chính mình tuy rằng không tiếng tăm, nhưng ở công ty thời gian đủ dài, nếu không đêm nay đều không nhất định có vị trí của mình, không thể trước mặt Lục An Kỳ lộ diện là thứ yếu, mấu chốt là không thể nhìn thấy...

“Đến đến.”

Mọi người yên tĩnh lại, không lâu sau, Lục An Kỳ cùng Lục Hiên mang theo trợ lý cùng nhau vào cửa, Lục An Kỳ hiện 36 tuổi, vì được bảo dưỡng tốt, nhìn qua bất quá mới vừa ba mươi, Lục An Kỳ lớn lên thật xinh đẹp, vì lần đầu tiên cùng nghệ sĩ công ty gặp mặt, cố ý mặc một thân tây trang đen cắt may già dặn, khá là nghiêm chỉnh, phối hợp với nhan sắc tinh xảo của nàng, cơ hồ có thể khiến người ta nhận lầm nàng cũng là nghệ sĩ, mọi người sững sốt một chút, mấy người giới thượng lưu liền vội vàng tiến lên chào hỏi, mấy nghệ sĩ trẻ tuổi cũng không nhịn được nghiêng đầu kẻ tai nói nhỏ, nhỏ giọng than thở, chỉ có Hạ Tê, từ đầu tới cuối, ánh mắt vẫn luôn vững vàng rơi vào trên người đứng sau Lục An Kỳ, Lục Hiên.

Người kia, cùng ba năm trước cơ hồ không có gì khác nhau.

Đồn đại Lục Hiên năm nay mới vừa 32 tuổi, đã chính thức tiếp quản tất cả sản nghiệp của tập đoàn Lục thị, Lục Hiên từ nhỏ mất chỗ dựa, chỉ có một tỷ tỷ khác mẹ Lục An Kỳ, Lục An Kỳ là con riêng, vừa mới hiểu biết cũng rất tự giác không có chen chân vào sản nghiệp gia tộc, mà là dốc sức tự lập thế giới riêng của mình trong giới giải trí, bây giờ tài sản Lục gia nghiêm khắc mà nói cơ hồ tất cả đều trên tay Lục Hiên, gia

sản hùng hậu, tuổi nhỏ tài cao, tướng mạo anh tuấn, người như vậy, ở nơi nào cũng đều sáng chói, Hạ Tê xuất thân nhưng bên trong lòng đã biến tấu, đã có mấy người nghệ sĩ tiến lên cùng Lục Hiên nói chuyện, Hạ Tê hoàn hồn, nỗ lực tập trung lực chú ý, đợi chờ người đại diện của mình giới thiệu chính cậu.

Lục An Kỳ người rất sáng khoái, sợ nhóm nghệ sĩ bị gò bó, nói mấy câu mang tính hình thức liền để cho mọi người tự tiện, chuẩn bị rượu cùng thực phẩm đều là thượng phẩm, ngoại trừ những người biết nha trước nói chuyện, liền tụ hai, tụ ba cùng một chỗ ăn đồ ăn tán gẫu bát quái, Bách Mộc Xuyên từ trước đến giờ không thích đám đông, Tần Nhạc chỉ lời Khương Giang đi theo Lục An Kỳ nói chuyện, trong lòng cậu ta buồn bực, đi tới bên cạnh Hạ Tê cau mày nói: “Đều để chúng ta chuẩn bị cả mấy ngày trước, đến cũng không có thể nói mấy câu, có ích lợi gì.”

Hạ Tê cup mắt: “Tần tiên sinh bảo hôm nay chủ yếu là vì để cho mọi người quen thuộc, sau đó cùng công ty công tác, bầu không khí hòa hợp có thể tốt hơn.”

“Xi...” Bách Mộc Xuyên bĩu môi khinh thường, “Cùng công ty đối thủ mà ở đó có thể có nhiều hòa hợp.”

Hạ Tê để ý người kia dong dài, mà cậu vẫn luôn tinh thần bất ổn, không nói cái gì nữa, mượn cớ đi rửa tay mà ra khỏi hàng ghế riêng.

Bách Mộc Xuyên càng phiền lòng, cùng với người như Hạ Tê chính là bất đồng, cậu chính là xuất thân từ thi tuyển, tuy rằng cao một chút, một đêm thành danh, mà dư âm thi tuyển qua đi vận may càng đi xa, trước Công ty Châu Quang không quan tâm, không cung cấp đầy đủ cho cậu tiềm lực, trong vòng nửa năm hầu như không có tác phẩm, thật sự yên tĩnh, không khác gì Hạ Tê, công ty cũ tài chính có hạn, quảng cáo cùng kịch bản tốt hầu như đều cấp Khương Giang, hiện tại đổi chủ mới rồi, nói không đã tâm là giả, Bách Mộc Xuyên khắc chế buồn bực, hết sức làm cho chính mình biểu hiện vui vẻ một chút, cười rộ lên cả người đều ngọt ngào, so với lúc bình thường hiện ra đáng yêu hơn rất nhiều.

“Hô...”

Hạ Tê đối diện gương trong phòng rửa tay xoa xoa mặt, nghiêm túc liền nghiêm túc nhìn một chút mặt của mình, khá là bất đắc dĩ, so với anh tuấn không sánh được Khương Giang, bàn luận trẻ con đáng yêu không sánh được Bách Mộc Xuyên, cùng bị sáp nhập với các đại minh tinh tiểu minh tinh khác mà so sánh càng là tủi thân vô cùng, nếu phải nói đến ưu điểm của mình, đại khái chính là chăm chỉ, mà trong cái giới này tất cả mọi người rất chăm chỉ, đây tựa hồ cũng không phải là điều có thể khoe khoang, càng không có cơ hội nào mà thể hiện, Hạ Tê có chút phát sầu, có thể hay không trước mặt tổng tài mới mà toàn sáng chỉ là thứ yếu, cậu chỉ là có chút muốn cho cái người kia chú ý tới mình...

Ngày mai lại phải dậy sớm đi, Hạ Tê nhìn chính mình trong gương nghĩ, sớm một chút đi học, mặc dù không có vai để có thể diễn tiếp, mà nếu như ngày nào đó thật có trường hợp nào, cũng không đến nỗi quá rụt rè. Cậu xưa nay cũng không so với người khác đấu tranh, nên so với người khác càng phải nỗ lực chút mới có thể.

“Vừa mới bắt đầu liền uống nhiều rồi?”

Hạ Tê nhìn Lục An Kỳ trong gương sợ hết hồn, liền vội vàng chuyển người đến lễ phép vấn an: “Lục tổng.”

Lục An Kỳ nở nụ cười, rút ra điều thuốc: “Không ngại đi?”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu, Lục An Kỳ hút một hơi khói, khẽ nhún mày: “Mấy ngày nay thiệt mệt, bị làm phiền, đi ra yên tĩnh một hồi.”

Hạ Tê gật đầu, cậu không biết nên tiếp tục ở bên trong này hay là nên tìm cơ rời đi, mặt lộ vẻ do dự, Lục An Kỳ trong lòng buồn cười, nếu như là người khác, đại khái sớm thừa cơ hội này mà muốn cùng chính mình mà đàm phán, Lục An Kỳ nghĩ một hồi, hỏi: “Cậu là gọi Hạ Tê đúng không?”

Hạ Tê cười gật đầu: “Đúng, là thuộc công ty Quang Châu.”

“Ồ nha, tôi có ấn tượng.” Lục An Kỳ trong mắt loé ra một vệt sáng, cười nói, “Bách Mộc Xuyên, trước đây cùng công ty với cậu đúng không?”

Hạ Tê không rõ, “Ừ” một tiếng, Lục An Kỳ thờ ra khói bụi, hờ hững: “Không có chuyện gì, tùy tiện hỏi một chút, cậu ta năm nay bao nhiêu tuổi?”

Hạ Tê nói: “Hai mươi hai tuổi.”

Lục An Kỳ suy tư, gật gật đầu đối Hạ Tê nở nụ cười: “Được rồi, yên tâm, tôi cũng sẽ để ý cậu.”

Lục An Kỳ tuy hung dữ, nhưng cũng rất dễ thân cận, mà nét mặt cùng người kia rất giống, một loại cảm giác kì diệu quen thuộc làm tâm tình Hạ Tê trở nên tốt hơn, nghiêm túc nở nụ cười: “Cảm tạ Lục tổng.”

Lục An Kỳ nở nụ cười, Hạ Tê quay người vào phòng vệ sinh, trước mặt nhìn thấy Tần Nhạc, Tần Nhạc lên tiếng chào hỏi vội vã đi tìm Lục An Kỳ, Hạ Tê chưa kịp đi xa, lời của hai người một câu không lọt ra khỏi tai của cậu...

“Lục tổng thật không tiện tôi mới vừa mới...”

“Không có chuyện gì, chính là muốn nói với cậu một chút, thay tôi nói Bách Mộc Xuyên rằng, đệ đệ tôi đối với cậu ta có chút hứng thú... Cậu ta không bài xích việc này đi?”

“Làm sao dám làm sao dám, Lục tổng yên tâm, mấy người nghệ sĩ của tôi cũng không phải loại khác thường, có thể được Lục tiên sinh vừa ý là vận may của cậu ta, tôi hiện tại nói với cậu ta? Đêm nay...”

“Không cần, Lục Hiên mấy ngày nay cũng không rảnh, chờ hai ngày đi, vừa vặn trong tay có cái quảng cáo, an bài cho Bách Mộc Xuyên, đừng để cho cậu ta quá ủy khuất.”

“Ngài rất đề cao cậu ta.”

“Phải.”

Trong gương phản chiếu khuôn mặt Hạ Tê trẻ tuổi nhưng có hơi trắng bệch, Hạ Tê hít sâu một hơi, quả nhiên, có vài thứ, chỉ dựa vào nỗ lực là không thể.

Không phải lần đầu tiên nghe về việc Lục Hiên bao dưỡng tiểu minh tinh, Hạ Tê nhắm mắt, chậm rãi đi về hàng ghế của mình.

*tham ban: dạng như người có chức quyền đến trường quay phim để thăm hỏi nghệ sĩ của mình (mình không biết dùng từ nào thích hợp hơn nên giữ nguyên theo QT, mong các bạn thông cảm)

3. Chương 3

(* / *)

“Quảng cáo của Khinh Nhã đưa cho Bách Mộc Xuyên?”

“Không phải chứ... Nói thể nào cũng phải là cho Khương Giang a...”

“Không biết, nghe nói Lục tổng có sắp xếp khác cho Khương Giang, trời ạ, cứ nhiên sẽ đem vị trí phát ngôn quan trọng như vậy cho Bách Mộc Xuyên...”

“Nghe nói...”

“Lục tổng đối tình nhân vẫn luôn rất hào phóng...”

Hôm sau, Hạ Tê vẫn như cũ dậy sớm tới công ty lên lớp, bắt quá hôm nay bên trong phòng luyện tập thật náo nhiệt, cũng thật đúng, sau khi để một người ít danh tiếng như Bách Mộc Xuyên trở thành người phát ngôn của Khinh Nhã nổi tiếng khắp Trung Hoa, cái tin tức này đủ làm cho người trong công ty thảo luận cả một tuần lễ.

Hạ Tê đeo tai nghe, bắt đầu “đếm hồ lô” luyện giọng, vừa đi vừa điều chỉnh hô hấp, không chờ cậu tiến vào trạng thái, Bách Mộc Xuyên tiến vào phòng, liền trở thành một trận hỗn loạn.

Bách Mộc Xuyên hăng hái, cả người cơ hồ đều đang phát sáng, cậu ta ngay tối hôm qua được người đại diện Tần Nhạc ám chỉ, tuy rằng chuyện như vậy không phải đáng tự hào, nhưng trở thành người phát ngôn của Khinh Nhã thực sự quá thu hút, mà Bách Mộc Xuyên bản thân chính là gay, chuyện để cho cậu ta “bồi Lục Hiên” chẳng phải khó có thể tiếp thu, trong giới chuyện gì cũng có, mọi người cười bần không cười xướng*, đã quen thuộc từ lâu, có mấy nghệ sĩ thậm chí có chút đồ kị, dù sao Lục Hiên cũng là một kim chủ có chất

lượng tốt hiếm thấy, mọi người đều ngậm miệng không đề cập tới Lục Hiên, dồn dập chúc mừng Bách Mộc Xuyên từng người một, Bách Mộc Xuyên vốn định cùng Khương Giang tâm sự, nhưng đáng tiếc Khương Giang từ lượng không tốt, tối hôm qua uống nhiều một chút, sáng nay không dậy nổi.

Bách Mộc Xuyên không tập trung luyện giọng, đi tới phía Hạ Tê nở nụ cười: “Khương Giang nói quả nhiên không sai, cùng Lục tổng thật chính xác.”

Hạ Tê không biết cái “Lục tổng” này là chỉ Lục An Kỳ hay là Lục Hiên, sững sờ một chút gật đầu chân thành nói: “Chúc mừng cậu, cơ hội này thật sự rất hiếm có.”

“Đương nhiên rồi.” Bách Mộc Xuyên miễn cưỡng dựa vào cửa sổ sát đất, miệng hơi cười, thấp giọng nói, “Kỳ thực tôi cứ tưởng sẽ từ từ mà tiến, quảng cáo này nọ không vội a... Lục tổng quá nhiệt tình, thực sự không tiện cự tuyệt.”, Bách Mộc Xuyên tự biết sau đó không thích hợp để nói, nhưng vừa nghĩ Hạ Tê là người thận trọng, không nhận được khoe khoang: “Tôi là thật không nghĩ tới, tối hôm qua tôi cảm giác mình không có làm gì cả, Lục tổng hẳn... Tôi cũng không biết hẳn làm sao chú ý tới tôi.”

Hạ Tê tâm lý một trận bị đè nén, cúi đầu thay đổi bài hát, Bách Mộc Xuyên sòng mắt như nước, cúi đầu lại cười nói: “Tần Nhạc cảnh cáo tôi nửa ngày, tôi hết cách rồi, cũng không thể bởi vì việc này mà đắc tội Lục tổng để bị đóng băng a, ai...”

Đang nói chuyện, Tần Nhạc vào phòng tìm Bách Mộc Xuyên, Bách Mộc Xuyên cho Hạ Tê một cái vẻ mặt bất đắc dĩ rồi đi theo ra ngoài, Hạ Tê lấy xuống tai nghe, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Cậu kỳ thực muốn cùng Bách Mộc Xuyên nói, thực sự nếu không muốn, có thể không đi, Lục Hiên không phải loại người chuyện áp bức người khác, Lục Hiên cùng những người kia... Không giống nhau.

Cái đoạn ký ức đau đớn ba năm trước kia lại lóe lên trong đầu Hạ Tê, Hạ Tê cười nhạt nhạt, đột nhiên cảm thấy có chút hạnh phúc, lúc trước, nhờ có Lục Hiên.

Tin tức trong giới giải trí, bên người Lục Hiên chưa bao giờ thiếu nhưng minh tinh mỹ nam mỹ nữ, Hạ Tê sớm thành thói quen ngược nhìn nam thần, từ từ cũng điều chỉnh, sửa sang xong tâm tình, tiếp tục bắt đầu luyện giọng.

Bách Mộc Xuyên vừa đi khoảng một ngày, bên trong công ty không bao giờ thiếu bát quái, lúc xế chiều Hạ Tê liền nghe nói, Bách Mộc Xuyên buổi trưa là cùng Lục Hiên dùng cơm trưa, Lục Hiên tận trách cử người đưa Bách Mộc Xuyên ngồi xe của hắn trở về, nói đi cũng phải nói lại, lúc về còn mang theo một cái hộp được gói tinh xảo, Hạ Tê phát sầu thở dài, tình nhân lần này của Lục Hiên là người bên cạnh mình, không thể kiểm soát trong lòng không thoải mái, tâm tình vẫn có chút tan nát a.

Chung tâm tình không tốt còn có Khương Giang, thật phân biệt đối xử, Khương Giang cách Bách Mộc Xuyên mấy con phố, mà quảng cáo đầu tiên của giải trí Thịnh Thế lại cho Bách Mộc Xuyên, Khương Giang tuy là người hiền lành cũng sẽ ngạt thở, càng khó nói Bách Mộc Xuyên từ sau khi ký hợp đồng, đối Khương Giang xưng hô trong nháy mắt từ “Khương ca” biến thành “Khương Giang”, cơ hồ đã tự nhận mình đứng ngang hàng cùng Khương Giang, Tần Nhạc sợ đắc tội Lục Hiên, mắt một nhắm một mở làm như không nhìn thấy, trợ lý của Khương Giang cơ hồ muốn tặc mao.

“Khương ca đừng chấp nhặt với cậu ta.” Trợ lý của Khương Giang mặc tức giận mà phình phình mắt, “Người bên cạnh Lục tổng thay đổi thường xuyên, hơn nữa có lúc đều không phải chỉ có một, không biết ngày nào đó liền đá cậu ta.”

Khương Giang trên mặt nhàn nhạt: “Tôi nghe nói Lục tổng lần này là nghiêm túc đây.”

“Phốc.” Mặc cho hình tượng mà châm chọc nở nụ cười, “Đó là Bách Mộc Xuyên tự mình nói đi, cho là Lục tổng muốn tìm bến đỗ dừng chân cùng cậu ta mà nói chuyện luyện ái, cậu ta làm sao không lên thiên đàng đi, Hạ cậu nói có đúng hay không?”

Hạ Tê là tên thân thiết mà người công ty gọi Hạ Tê, Hạ Tê tự xưng bị điểm tên, rất bất đắc dĩ, thành khẩn nói: “Em thật không biết.”

Trợ lý vẫn bĩu bĩu môi, chính mình lại đi tìm bạn thân tám điện thoại mà phùn tào Bách Mộc Xuyên.

Lục Hiên có phải là nghiêm túc muốn nói chuyện yêu đương hay không thì Hạ Tê không biết, nhưng xem bộ dạng của Bách Mộc Xuyên thì đúng là thật sự giống như đang yêu, bởi vì buổi chiều, Hạ Tê ra khỏi công ty trễ một chút, vừa vặn gặp được Tần Nhạc đang khắp nơi tìm Bách Mộc Xuyên, gấp muốn nhảy lầu.

“Tần ca.”

Hạ Tê cùng một tiểu ca sĩ mới vừa hoàn thành xong khóa thể hình, thay xong quần áo đi ra cùng Tần Nhạc chạm mặt, bị Tần Nhạc một phát bắt được, vội la lên: “Hạ Tê cậu có thấy Mộc Xuyên không?”

Hạ Tê mờ mịt lắc đầu: “Không có, em ngày hôm nay... Buổi chiều thật có thấy cậu ta, sau đó không biết, làm sao vậy?”

“Người này thật không biết nặng nhẹ, bị điên a...”

Tần Nhạc nghiêng răng nghiêng lợi, xoay quanh không biết như thế nào cho phải, một trợ lý của Bách Mộc Xuyên hoang mang từ bên ngoài chạy vào, đầu đầy mồ hôi, sứt mẻ nói lắp ba lắp bắp: “Xuyên ca đem... Đem... Đem thẻ mở cửa phòng...”

Tần Nhạc hoàn toàn tức giận: “Chuyện gì xảy ra?! Thẻ cửa phòng làm sao? Bách Mộc Xuyên con mẹ nó rút cuộc đi đâu?”

Trợ lý xoa xoa mồ hôi trên trán, khẩn trương đem thẻ phòng trong tay đưa cho Tần Nhạc, nói: “Xuyên ca kêu em đưa thẻ phòng cho ngài, nhượng ngài chuyển tin cho Lục tổng, nói... Nói... cậu ta đi trường quay trước, cậu ta... Ở bên kia đặt khách sạn, kêu Lục tổng đi tham ban...”

“Tham ban? Ha, ha ha...” Tần Nhạc triệt để điên rồi, cười gượng hai tiếng, “Cậu ta có bị bệnh không? Cậu gọi điện thoại cho cậu ta, đánh một tiếng cho trợ lý cậu ta! Đem cậu ta bắt lại cho tôi, đem thẻ phòng đưa tới cho cậu ta!”

Trợ lý nuốt nước miếng, ngữ khí gian nan: “Xuyên ca thay đổi chuyển bay, đã mang người đi, hiện tại đã lên phi cơ, em em... em liên lạc không được.”

“Ai bảo cậu ta đi?! Thật đề cao bản thân?!” Tần Nhạc nhìn Bách Mộc Xuyên mấy ngày rồi, không thể nhìn được nữa, một bên chờ đợi một bên tiếp tục suy nghĩ biện pháp liên hệ Bách Mộc Xuyên

Tiểu ca sĩ học cùng Hạ Tê nhìn không được lôi kéo trợ lý của Bách Mộc Xuyên hỏi thăm, Hạ Tê lúc này mới nghe rõ nguyên nhân. Buổi trưa Bách Mộc Xuyên hẹn Lục Hiên dùng bữa, bị thư ký của Lục Hiên cự tuyệt, Bách Mộc Xuyên tâm tình không được tốt, thời điểm buổi chiều Lục Hiên phái người đến, Bách Mộc Xuyên vốn tưởng rằng là tới tặng quà an ủi, không nghĩ tới Lục Hiên chỉ cử người đến đưa thẻ phòng khách sạn, Bách Mộc Xuyên thì lại trực tiếp tắt máy, khiến người đưa thẻ phải trở về, chính cậu ta thay đổi chuyển bay dẫn người đi sân bay, cũng gửi cho Lục Hiên tin nhắn: Đến tham ban liền tha thứ cho anh, nhớ đem thêm đồ em thích, hừ hừ.

Tần Nhạc giận dữ: “Hừ cậu thật lơ là!”

Trợ lý bị áp lực từ hai phía, cũng ủy khuất không kém, không nhìn được oán giận: “Làm cái gì a... Lục tổng chính là tìm người làm ấm giường, có phải là tìm người cùng hắn chơi đùa này nọ đâu a, bây giờ tìm không thấy người, đều đổ lỗi cho tôi, tôi sao quản được Xuyên ca a...”

Tiểu ca sĩ cười trên sự đau khổ của người khác: “Gây chuyện a.”

Tần Nhạc đuổi tiểu trợ lý đi, không tìm được Bách Mộc Xuyên, không thể nói cho Lục An Kỳ, lại không dám liên hệ Lục Hiên, cũng không thể nói: “Thật không tiện, nghệ sĩ của chúng tôi không muốn ngủ cùng ngài, chính ngài đi tìm cậu ta đi, tham ban xong thuận tiện dẫn đi ăn quán cậu ta thích, e rằng có thể được ngủ cùng.”, Tần Nhạc dựa vào mặt mũi của Lục An Kỳ mà cam đoan, hiện tại Bách Mộc Xuyên vẫn là đại diện phát ngôn, bây giờ thật sự nếu nói với Lục Hiên như vậy, đừng nói Lục Hiên sẽ như thế nào, Lục An Kỳ chắc chắn chém đôi chính mình.

Cũng giống như Khương Giang, Tần Nhạc cũng là ở công ty cũ mà nhận lời của Lục An Kỳ, lần đầu tiên công tác sau khi công ty được thu mua, chính mình làm thành như vậy... trời đất liền tối đen, Tần Nhạc đôi mắt đỏ lên, bắt đầu tính toán khả năng tối nay Bách Mộc Xuyên tốt đẹp trở về đi tìm Lục Hiên có thể hay không a

Tần Nhạc tra chuyển bay một chút, đáp án là không thể nào a.

Điện thoại Tần Nhạc vang lên, Hạ Tê miễn cưỡng nở nụ cười an ủi, chính mình rời đi, Tần Nhạc vừa nhìn thấy là trợ lý Lục Hiên gọi tới, may đen trong nháy mắt liền lớn hơn rất nhiều, khổ sở nhận điện thoại, cười lạnh bồi tội.

“Lục tổng muốn người như thế nào mà không có a, thật coi chính mình là thái dương a...” Tiểu ca sĩ từng bị Bách Mộc Xuyên xa lánh qua, hiện tại phi thường hả giận, “Xem đi, thật phiền cho Lục tổng a, lần quảng cáo này coi như đi tong, lần đầu gặp một kim chủ tốt như vậy đi? Điên rồi... Hạ Hạ cậu làm sao vậy?”

Hạ Tê hoàn hồn, sờ sờ đỏ lên hai má, lắp bắp nói: “Không... Không có chuyện gì.”

“Có phải là không thoải mái hay không?” Hạ Tê nhân duyên rất tốt, tiểu ca sĩ đồng tình nói, “Cậu mấy ngày nay quá cực khổ đi? Đừng quá liều mạng, cậu vẫn luôn cố gắng như vậy, Lục tiểu thư nhất định sẽ chú ý tới cậu.”

Hạ Tê cảm kích cười cười, cậu không phải không thoải mái, chỉ là... từ khi mới bắt đầu thì có một cái ý nghĩ lớn mật và đáng sợ luẩn quẩn trong đầu cậu không chịu tan, cậu có chút không khống chế được chính mình.

Tiểu ca sĩ có người đến gặp, đi trước một bước, Hạ Tê nắm nắm lòng bàn tay ướt đầm, dùng sức lắc đầu một cái, chậm rãi đi ra cửa chính công ty, trời lập tức liền đen, ánh mắt trời khuất dần, Hạ Tê cắn cắn môi, bỗng nhiên quay người chạy về.

“Tần ca...”

Tần Nhạc còn trên đại sảnh tầng 2, hết đường xoay sở, Hạ Tê một đường chạy tới, mang theo thở dốc, âm thanh run lên: “Tần ca... thẻ mở cửa phòng kia, có thể... Có thể cho em không?”

*cười bần không cười xướng: ý chỉ là chỉ chê cười những người nghèo khó chứ không chê cười những người bán thân

4. Chương 4

(*/ *)

“Hạ Tê cậu...”

Tần Nhạc tưởng như chính mình nghe nhầm, là người từng trải ở công ty, thật sự hẳn có biết một chút về Hạ Tê, sự việc lúc trước vì từ chối bồi giường mà suýt chút nữa bị hủy dung, Tần Nhạc làm sao cũng không nghĩ ra, một người mạnh mẽ như vậy lại sẽ chủ động mở miệng đề nghị chuyện này.

Hạ Tê vì xấu hổ mà hai gò má đến lỗ tai đều đỏ, trong mắt ngấn lệ, cậu cúi đầu thật thấp: “Xin lỗi làm cho anh thất vọng rồi, em... em như vậy mà lại chen chân vào không gian của Lục tiên sinh và Bách Mộc Xuyên...”

“Đừng nói giỡn.” Tần Nhạc bùng nổ hỏa khí, “Cái gì chen chân! Lục tổng mấy ngày trước còn cùng với người nào khác đây! Bách Mộc Xuyên bắt quá cũng là được Lục tổng để ý một chút, ngay cả tình nhân còn chưa phải là, cậu ta thật đề cao bản thân, còn chen chân, không phải chỉ là...”

Hạ Tê cả cái cổ đều đỏ, Tần Nhạc vùng vùng tay: “Tôi không phải nói cậu, đừng để ý...”

Không biết là bị Hạ Tê luôn luôn theo khuôn phép cũ không tranh không đoạt làm cho khiếp, hay do bị Bách Mộc Xuyên chọc tức, hoặc là cảm thấy được việc này không mất mát gì mà còn là biện pháp hay, Tần Nhạc chỉ do dự vài giây liền đem thẻ phòng vẫn luôn siết chặt trong tay đưa cho Hạ Tê.

“Cảm tạ... Cảm tạ Tần ca.” Hạ Tê đầu ngón tay đều đỏ, cậu trước sau cúi đầu, “Cảm tạ.”

Tần Nhạc sắc mặt phức tạp, thấp giọng nói: “Tôi... Tôi thay cậu gọi điện thoại, Lục tổng có khả năng tâm tình không tốt, vạn nhất hẳn... cậu đừng quá để ý, trở về là được.”

Hạ Tê rõ ràng, gật gật đầu, cậu chẳng qua là nhịn không được, dùng đến phương pháp tối bỉ ổi không thể tha thứ này... tạo cho mình một cơ hội, có lẽ sẽ bị Lục Hiên giễu cợt đá ra, có lẽ sẽ bị nam nhân miễn cưỡng chấp thuận, Hạ Tê nhắm mở mắt, cậu là quá thích Lục Hiên, thích đến điên rồi.

Không ai cùng cậu, không có người đại diện dẫn đường, Hạ Tê một mình, lo sợ bất an mang theo thể đi đến khách sạn.

Thời điểm nhìn thấy Hạ Tê, Lục Hiên có chút bất ngờ, chuyện của Bách Mộc Xuyên hẳn đã biết rồi, nghe thư ký nói người đại diện của Bách Mộc Xuyên lo sợ tái đến mét mặt mày, Lục Hiên chính hấn ngược lại là không quá để ý, ngày đó liếc mắt một cái vừa ý Bách Mộc Xuyên, đơn giản chỉ là vừa ý bộ dáng cậu ta, sau đó cùng dùng bữa một lần, cảm giác cũng giống nhau, có cũng được mà không có cũng được, thật sự bao dưỡng một thời gian là có thể, mà... Nhớ tới cái tin nhắn buồn cười kia Lục Hiên lắc đầu mỉm cười, thật muốn hấn bồi Bách Mộc Xuyên chơi cái trò tình ái ve vãn này sao.

Lục Hiên luôn luôn chỉ thích tình nhân hiểu chuyện ngoan ngoãn, biết đúng mực là quan trọng nhất, Bách Mộc Xuyên loại này, Lục Hiên không có hơi sức mà đi bồi.

Lục Hiên nhìn một chút người trước mắt đang run lấy bầy đến đáng thương này, bất đắc dĩ nở nụ cười: “Là bị người đại diện bắt tới sao?”

Hạ Tê từ lúc bước vào phòng đã không nói chuyện, cậu vì căng thẳng mà sắc mặt trắng bệch, nghe vậy lắc đầu, Lục Hiên bật cười: “Đừng sợ, phải.. Gọi là Tần Nhạc đi? Không có chuyện gì, trở về đi thôi, nói cho hắn biết chuyện không liên quan tới hắn, không sao rồi.”

“Không... Không phải...”

Hạ Tê hận chết chính mình, cũng không phải không từng diễn, bình thường cậu rất ít khấn trương, nhưng bây giờ cậu cơ hồ không thể nói nên lời, Hạ Tê nỗ lực để cho giọng nói của mình đều đều, thấp giọng nói: “Em... em là tự nguyện...”

Lục Hiên nhíu mày, câu môi cười: “Tại sao tôi lại không thấy vậy?”

Lục Hiên khuôn mặt tài hoa sáng sủa, lúc cười lộ lên như vậy cơ hồ có chút hiệu quả là cho người khác chấn động cả hồn phách, Hạ Tê suy nghĩ xuất thần, chẳng biết vì sao, nước mắt đột nhiên liền rơi xuống.

“Cảm tạ ngài... em có thể, có thể chính mình đi...”

“Có đúng không? Tại sao tôi không thấy được?”

Lục Hiên chân mày cau lại, Hạ Tê cúi đầu dụi dụi con mắt để lau đi nước mắt, nhịn xuống xấu hổ, cúi đầu bắt đầu cởi khuy áo sơ mi...

Áo sơ mi, áo lót, thắt lưng, quần thường, quần lót... Hạ Tê cảm từng kiện quần áo đã cởi, cậu xấu hổ cả người đều đỏ lên, đi từ từ đến bên người Lục Hiên, do dự một chút, quỳ xuống, muốn cởi bỏ thắt lưng của Lục Hiên.

Lục Hiên nhìn ngón tay tinh tế của Hạ Tê phát run có chút không đành lòng, hấn đem Hạ Tê kéo lên, Hạ Tê giống như con thỏ nhỏ đang sợ hãi kinh hoàng nhìn Lục Hiên, trời mới biết cậu dùng bao nhiêu dũng khí, Lục Hiên đây là... muốn đuổi cậu đi sao?

Hạ Tê trong nháy mắt, nước mắt lại tràn ra, cậu cắn môi mờ mịt nhìn tay mình, nên làm chút gì mới có thể làm cho Lục Hiên thay đổi tâm ý?

Lục Hiên khe khẽ thở dài, cúi đầu hôn một cái lên trán Hạ Tê, nhẹ giọng nói: “Có lạnh hay không? Trước đi lên giường.”

Hạ Tê như được đại xá, nước mắt liền không cần thận rót xuống, Lục Hiên không nhịn cười được: “Tôi còn chưa làm gì cả, ngược lại em đã khóc hai lần.”

Bên trong phòng mát sưởi mở đầy đủ, nhưng nếu không mặc gì vẫn cảm thấy lạnh, Lục Hiên dắt tay Hạ Tê, dẫn người đến giường ngủ.

Liên quan tới kí ức ngày đó, Hạ Tê kỳ thực đã rất mơ hồ, cậu thực sự quá khẩn trương, dù sao cũng là người thăm mền nhiều năm, lần đầu tiên tiếp xúc thân mật lại là một tình huống lúng túng, Hạ Tê tận lực không để cho Lục Hiên cảm thấy được đây là lần đầu của cậu, tận lực thử biểu hiện tự nhiên một chút, rất lạc quan một chút, nhưng ý nghĩ là một chuyện, vẫn là rất không tự nhiên, còn lúc sau không ý thức được gì...

Hạ Tê yên lặng che mặt, lẩn lẩn một vòng để chặn cậu cuốn lại, cực kì ảo não, không trách Lục Hiên nói cậu càng ngày càng *** dâng, lần đầu vào đoàn phim, buổi tối lại không nghiên cứu tốt kịch bản hoặc là ngủ bù, mà tự nhiên lại nghĩ đến chuyện này...

Bất quá Lục Hiên thật sự muốn tới tham ban sao? Hạ Tê thậm chí hoài nghi là do chính mình gần đây quá lo lắng sẽ bị Lục Hiên đá mà sinh ra ảo giác, Hạ Tê từ chăn cuốn mà chui ra lấy điện thoại di động nhìn xuống nhiều lần, Lục Hiên đúng là vừa nãy có điện báo, vậy thì không phải là ảo giác đi? Ngài xác thực nói ngày mai sẽ đến tham ban đi?

Hạ Tê nhớ rõ, lúc trước Bách Mộc Xuyên cũng là bởi vì yêu cầu Lục Hiên tham ban mà gây phiền này vị kim chủ, Hạ Tê rút kinh nghiệm, từ khi được bao dưỡng chưa bao giờ dám đưa ra bất kỳ yêu cầu gì, Lục Hiên cư nhiên... Chủ động đề nghị muốn tới sao?

Hạ Tê đột nhiên nhớ tới Phí đạo cùng Lục Hiên có quen biết, Lục Hiên tựa hồ cũng lần đầu tại phim trường, vậy ngày mai chắc ngài đến cùng Phí đạo ôn chuyện, thuận tiện nhìn tiến độ, nghĩ như vậy hợp tình hơn rất nhiều, Hạ Tê gật gật đầu, mà bất đắc dĩ vẫn là ngủ không được, đành phải lấy ra kịch bản, nhiều lần nhìn đoạn chính mình diễn.

Ngày hôm nay là cùng nam chính đối diễn, có cũng được mà không có cũng được, hậu kỳ 90% là có thể cắt ghép, ngược lại với không có gì, ngày mai việc phải làm là khó hơn nhiều, cùng với nữ chính đối diễn, nam nữ chính cãi nhau sau đó nữ chính đến nhà tìm nam chính, tại cửa gặp Hạ Tê, cùng cậu chào hỏi mấy câu rồi vào cửa, lời kịch không nhiều, mà rất trọng yếu, đạo diễn muốn Hạ Tê diễn ra cảm giác “từ cảnh diễn này để ý thì có thể nhìn ra cậu thích nữ chính, mà người khác không để ý sẽ không nhìn ra được”

Lời thoại đoạn này Hạ Tê đã sớm thuộc lòng.

“Ứng tỷ tỷ đến? Anh của ta ở bên trong đây.”

“Không, hần ngủ hơi muộn.”

“Àn, người đi đi.”

Lời kịch quá ít, phần lớn là trầm mặc, nữ chủ mắt tập trung, bởi vì sự việc cãi nhau hôm qua nên thương tâm, Hạ Tê đau lòng vì nữ chính, lại không thể nói ra, diễn nữ chính là ảnh hậu từ hợp tác với Phí đạo nhiều lần, tự nhiên không có vấn đề, điều làm cho người khác không yên lòng chính là người mới Hạ Tê đây, hôm nay kết thúc công việc trước Phí Đạo lôi kéo Hạ Tê nói hồi lâu, làm cho cậu cân nhắc tỉ mỉ, Hạ Tê liền nghiêm túc đem kịch bản nhìn lại, còn có không chắc mình có hiểu được cảm giác như của Phí đạo, vạn nhất diễn không tốt, để cho Lục Hiên nhìn thấy...

Có thể Lục Hiên sẽ bị đạo diễn nhắc nhở, Hạ Tê vừa nghĩ đến cảnh tượng kia liền hận không thể chui vào bên trong một cái khe nào đó, Lục Hiên đến cùng tại sao nhất định phải tới tham ban a, lại ngay sau khi cậu bị phát hiện mình phóng túng ở trên giường a, Lục Hiên rất nhanh liền phát hiện mình kỳ thực chỉ là một cái bình hoa*, kỹ năng diễn xuất tệ, nâng mãi cũng không lên nổi, ai không đúng... Hạ Tê sầm đút ruột, kỳ thực chính mình lộ hoa cũng không sánh được, lần lượt xét giá trị, Bách Mộc Xuyên cách xa cậu cả mấy con phố!

Sau khi hết được Lục Hiên bao dưỡng, Bách Mộc Xuyên suýt chút nữa điên mất, quảng cáo cũng không kịp quay xong liền đòi sống đòi chết trở về, cậu ta không có cách liên hệ Lục Hiên, đành phải gọi điện trợ lý Nghiêm Trắc Dịch, Nghiêm Trắc Dịch giọng điệu trả lời cậu giống với như bàn công việc với những người khác: “Chào ngài Bách tiên sinh, là như thế này, nếu ngày hôm qua ngài tại cửa hàng Giáp ăn cơm, ngày hôm nay liền đi cửa hàng Ất chọn món, vậy ngài cho rằng, cửa hàng Giáp có quyền chỉ trích ngài không nên đến thăm cửa hàng Ất sao? Mời ngài hãy nghe tôi nói cho hết, hướng chỉ, phục vụ tại cửa hàng Giáp cũng chẳng phải làm không đúng cách nữa?”

“Lựa chọn món ăn ở cửa hàng nào là tự do của Lục tiên sinh, mời ngài rõ điểm này, lần quảng cáo này Lục tiên sinh còn chưa đổi ý của ngài ấy, nhưng cũng không có nghĩa là sau này không có, cứ vậy đi, hi vọng sau này ngài công tác vui vẻ.”

Thời điểm Nghiêm Trác Dịch giảng giải trong điện thoại cho Bách Mộc Xuyên nghe, Hạ Tê cũng có ở bên cạnh, Hạ Tê thậm chí hoài nghi Nghiêm Trác Dịch cũng là đang nói cho chính cậu nghe.

Lục Hiên chỉ là đến thăm một cửa tiệm mà thôi, từ lúc mới bắt đầu, Hạ Tê liền rất rõ ràng điều này.

*bình hoa: chỉ những người có vẻ ngoài đẹp nhưng không có tài năng

Chủ nhà rất thích xưng hô giữa Lục Hiên – Hạ Tê là em-tôi với ngài – em a (/ / ● / / ● / /). Nhưng nếu mọi người thấy kì, không hợp thì cứ nói mình sửa nha~!

5. Chương 5

(* / *)

Mặc dù ngủ không ngon, nhưng hôm sau Hạ Tê vẫn là dậy thật sớm, chỉ mới 5 giờ, trời còn chưa có sáng, chuyên gia trang điểm còn chưa đến, cậu đi ra sân tìm cảm giác.

Đối với Hạ Tê, đóng phim đơn giản mà nói, cũng không phải chuyện khó khăn lắm, tốt xấu chính mình được đào tạo chính quy, kỹ năng diễn xuất vẫn phải có, sáng sớm còn có chút se lạnh, Hạ Tê bao bọc trong áo gió, đứng ở trước cửa, an tĩnh nhìn ra ngoài, màn diễn của ngày hôm nay, Ứng Nhiệm chính là từ cửa ngõ, một đường hướng cậu mà đi tới.

Nghe nói là một diễn viên tốt trước vở kịch mấy tiếng liền đã có thể nhập vai, nghe nói một ca sĩ tốt trước khi bắt đầu buổi biểu diễn nửa ngày liền có thể tiến vào trạng thái, nghe nói...

Hạ Tê thống khổ ôm lấy đầu, quả nhiên cậu và những nghệ thuật gia danh tiếng khác vẫn là kém xa lắm, cảm giác duy nhất hiện tại của cậu chính là lạnh quá lạnh quá, Hạ Tê lấy tay thu vào trong áo, chạy trở về gian phòng của mình.

Hạ Tê vắn xong đồng hồ báo thức, liền ngủ một canh giờ, lúc hơn sáu: là giờ mọi người trong đoàn phim lục đục rời giường, Hạ Tê thu xếp sẵn sàng chờ chuyên gia trang điểm, những bằng hữu trong công ty bắt đầu phun tào cùng bắt quái.

Phí đạo cũng đến rất sớm, thấy Hạ Tê rất sớm chờ bên trong phòng hóa trang cũng thật bất ngờ, Hạ Tê đứng dậy chào hỏi, Phí Đạo nói: “Hóa trang xong trực tiếp tới là tốt rồi, trước diễn thử hai lần, 8 giờ dùng điểm tâm.”

Hạ Tê gật đầu, trong lòng tính toán, chờ Lục Hiên đến đây thì ba câu lời thoại kia của cậu phỏng chừng đã xong, vừa vắn hoàn tất, rất tốt rất tốt.

Sau khi chuẩn bị xong Hạ Tê ra sân diễn, đạo diễn còn cùng nữ chính hướng dẫn, một một người từ chiếc xe di chuyển ống kính máy quay hướng vào nam chính hơn mười lần, Hạ Tê ở một bên nhìn kỹ, tuân thủ nghiêm ngặt lời dặn dò của Lục Hiên trước khi tiến vào đoàn phim: học nhiều, quan sát kỹ.

Từ biên kịch đến đạo diễn đến diễn viên đều là hàng đầu, tại đoàn phim như thế này có thể học được rất nhiều điều, Hạ Tê khiêm tốn vô cùng, bắt tri bắt giác một giờ liền trôi qua.

Đồ ăn của đoàn phim đã tới, Hạ Tê còn tại tâm tâm hữu vị hồi tưởng Phí Đạo lời mới vừa nói, mãi đến tận ăn xong điểm tâm mới nhớ tới... cái đoạn kia của mình còn chưa bắt đầu!

Đã hơn 8 giờ, không có chuyện gì, lập tức bắt đầu, Lục Hiên cũng còn có cơ hội thấy được một đoạn kia của cậu.

Hạ Tê đánh giá thấp trình độ hà khắc của Phí đạo, trước là Phí đạo đột nhiên đối với bộ đồng phục học sinh màu đen của Hạ Tê không hài lòng, yêu cầu đổi bộ khác.

May mắn được đoàn kịch cung cấp đầy đủ, trang phục diễn của Hạ Tê có khoảng mười mấy bộ, Phí Đạo cuối cùng nhìn trúng một áo gió màu vàng nhạt, sau khi Hạ Tê thay đổi thì cả người trở nên ấm áp, mềm mại hơn rất nhiều.

“Không có chính xác ngày hôm nay phải đi học, không nhất định cần phải mặc đồng phục, khả năng lần đầu tiên Hạ Tê xuất hiện, làm cho người khác cảm thấy đủ ấm.” Phí Đạo là giải thích như vậy.

“Một hồi Ứng Nhiễm lại đây, cậu muốn nàng đến thấy cậu, cậu muốn cùng nàng nói nhiều hơn vài câu, nhưng nàng mất tập trung, trong lòng nghĩ đến đại ca cậu.” Phí Đạo nhìn chăm chăm Hạ Tê hai mắt, ánh mắt sắc bén, “Tôi biết cậu yêu nàng, mà không thể quá mức, phải đúng mực, hiểu không?”

Hạ Tê gật đầu nói: “Không thể để cho bất kì người nào phát hiện.”

Phí Đạo ừ một tiếng, gọi Ứng Nhiễm nữ diễn viên lại đây, hai người diễn qua mấy lần, ánh đèn ở sau thử vài lần, đạo diễn đều không hài lòng lắm.

“Ánh mắt không đúng.” Phí Đạo đối với nữ chính nói, “Tâm tư của cô không nghĩ đến cậu ta, chỉ là qua loa thôi.”

Nữ chủ đạo khá không còn để ý đến màn cãi nhau nghiêm trọng với nam chính ngày hôm qua mà từ từ đi tới, nàng điều chỉnh một chút trạng thái, qua hai lần, sau đó là Hạ Tê vào vị trí.

“Đừng cho cậu ta ám chỉ, càng bình thản một chút.”

Phí Đạo hiển nhiên không yên lòng về kỹ năng diễn xuất của Hạ Tê kỹ, sau khi cùng nữ chính dăn dò xong mới để cho thư ký trường quay phát băng*.

Vốn là chính thân nữ chính từ một chiếc xe kéo ngoài ngõ mà tiến vào trước ống kính, đạo diễn để tiện cho Hạ Tê nhập vai, liền để cho nữ chính trực tiếp từ trên xe kéo một đường tiến lại, nữ chỉ cách Hạ Tê khoảng một trăm thước, đủ cho Hạ Tê tiến vào trạng thái.

Hạ Tê hít sâu một hơi, không thể để cho bất luận người nào biết đến cậu thích hấn, bất cứ lúc nào cũng liều chết giữ cho bí mật này trong lòng... Hạ Tê ngược mắt, nhìn thấy ở xa xa có người tiến vào đây, là Lục Hiên!

Hạ Tê nhắm mắt, thời điểm mở mắt ra, trong mắt bảy phần kinh hãi hai phần đau lòng một phần không cam tâm.

“Ứng tỷ tỷ đến?”

Hạ Tê dường như theo bản năng hướng bên trong cửa nhìn một cái, mới tiếp tục nói: “Anh của ta ở bên trong đây.”

Nữ chính có chút tiêu tụy, cúi đầu làm bộ lơ đãng hỏi: “Hắn tối qua ngủ có ngon không?”

“Không.” Hạ giống như đang khuyên người thân, thiện ý lại có chút nghịch ngợm nói, “Hắn ngủ hơi muộn.”

Nữ chính tâm tình tốt một chút, đề xuống nụ cười ngược ngùng hơi câu lên nói khoe miệng: “Ta đi xem hắn một chút có sao không.”

Hạ Tê cười gật đầu: “Àn, người đi đi.”

Nữ chính hướng bên trong mà đi, đợi khoảng hai giây Hạ Tê mới chậm rãi quay đầu, nhìn theo hướng nữ chính lên lầu, ống kính rút ngắn, một lát sau Hạ Tê rũ xuống con ngươi, nụ cười trên mặt nhạt đi một chút

“Cắt!”

Hạ Tê thanh tĩnh lại, Phí Đạo nói thẳng: “Qua.”

Hạ Tê sợ hết hồn, đây là đang cấp cho Lục Hiên mặt mũi sao? Thấy Lục Hiên đến nên mới không cho mình NG **?

Hiển nhiên không phải, Phí Đạo nhìn lại thước phim mới phát hiện ra Lục Hiên, hai người tránh né mọi người đến một bên hút thuốc tán gẫu, Hạ Tê không biết chính mình có nên đi qua hay không, nghĩ một hồi hay là đi chuẩn bị diễn, đi được một nửa lại bị kêu trở lại.

“Càng ngày càng không hiểu chuyện.” Lục Hiên đang cùng Phí Đạo nói chuyện, thấy Hạ Tê đến, “Thấy tôi đến cũng không thèm chào?”

Mấy người phó đạo diễn cách đó không xa, có người tò mò quay đầu xem, bị người khác dè đầu lồi trở lại.

Hạ Tê trên mặt đỏ lên, cúi đầu nói: “Xin lỗi, không biết ngài tìm em.”

“Quên mất ngày hôm qua tôi đã nói cho em biết?” Lục Hiên không nhìn Hạ Tê, quay đầu đối Phí đạo nói, “Là người mới của công ty, rất không hiểu chuyện, đã làm phiền cậu nhiều.”

Phí Đạo lắc đầu một cái, có sao nói vậy: “Thật không tệ, dậy rất sớm, rất chăm chỉ, kỹ năng diễn xuất cũng không tồi, tuy rằng không có kinh nghiệm gì... Kinh nghiệm đều là từ từ tích lũy, từ từ đi.”

Hai người lại nói những chuyện khác, bên Phí đạo rất bận, không có nhiều thời gian để tán gẫu, hai người ước hẹn sẽ đi dùng cơm cùng nhau sau, Phí Đạo liền đi làm việc, Lục Hiên nhìn về phía Hạ Tê, nở nụ cười: “Diễn không tồi.”

Hạ Tê biết mình vừa nãy là vì thấy Lục Hiên nên mới thể hiện tốt hơn bình thường, có chút chột dạ, Lục Hiên quay đầu cầm lấy hộp giữ ấm nhỏ trong tay Nghiêm Trác Dịch, cười khê: “Ăn điểm tâm chưa?”

Hạ Tê gật đầu, lại nói: “Bất quá... Không ăn quá no, sợ ảnh hưởng đến quay phim.”

Ý cười trong mắt Lục Hiên lại sâu hơn một chút, nhìn xung quanh: “Có chỗ nào có thể ngồi một chút không?”

Hạ Tê vội vàng gật đầu, mang theo Lục Hiên tới một khu nghỉ ngơi trong sân, Nghiêm Trác Dịch trông coi ở bên ngoài, Lục Hiên cùng Hạ Tê đồng thời dùng điểm tâm ngọt cùng uống trà.

“Lục tiên sinh có cần gì không?” Hạ Tê đối Lục Hiên đột nhiên đến tham ban luôn canh cánh trong lòng, “Có cần em giúp một tay không?”

Lục Hiên lắc đầu một cái: “Là có chút việc cần nói với Phí Hạo, đã nói qua.”

Hạ Tê trầm nghĩ quả nhiên là do có chính sự mới tới a, mới vừa thả lỏng tâm tình, Lục Hiên hồ hững lại nói: “Chủ yếu là tới thăm em một chút.”

Hạ Tê gian nan nuốt xuống món tráng miệng, dè xuống nhịp tim nhảy kịch liệt, tận lực bình tĩnh nói: “Em sẽ cố gắng đóng phim, không... làm ngài cảm thấy khó xử.”

Lục Hiên bật cười: “Em không cố gắng diễn tôi cũng không khó xử, đó là chuyện của Phí Hạo, tôi mới vừa hỏi qua hắn, mấy ngày nữa là em có thể rời đoàn, lúc đó tôi sẽ để Nghiêm Trác Dịch tới đón em.”, Lục Hiên hướng bên người Hạ Tê dựa vào một chút, hạ thấp giọng: “Lúc đó phải tận tâm bồi thường cho tôi... Đúng rồi, mới vừa cùng Phí Hạo tán gẫu mới biết, em có học qua võ cổ điển?”

Lục Hiên khí tức quét khắp mặt Hạ Tê, làm cho tâm tình Hạ Tê có chút không bình thường: “Vâng... lúc trước vào đoàn có hỏi qua, đại học có học qua.”

Lục Hiên dường như rất có hứng thú: “Cái khác thì sao? Còn học qua cái gì?”

Hạ Tê nghiêm túc trả lời: “Cũng luyện qua võ đường phổ, sau khi tiến vào công ty mới học.”

“Chẳng trách thân thể mềm như vậy.” Lục Hiên cười khê, “Trở về múa cho tôi nhìn một chút.”

Cái này cũng không tính là khó, tóm lại luyện qua mấy năm, không đến nỗi rụt rè, Hạ Tê nghe lời một chút đầu: “Vâng.”

Lục Hiên nghiêng đầu, ở bên tai Hạ Tê hôn một cái: “Lúc múa, không mặc quần áo.”

Một đôi tai đáng thương của Hạ Tê trong nháy mắt biến đỏ, cậu không biết Lục Hiên nói đến võ cổ điển hay đường phổ, mà bất kể là một loại nào, tình huống không mặc quần áo mà làm động tác này đó... Hạ Tê cả người biến đỏ như đang bị cấm.

Lục Hiên tâm tình ngược lại là rất tốt, nhìn đồng hồ tay một chút đứng lên nói: “Tôi còn có việc, đi trước, có việc liên hệ Nghiêm Trác Dịch.”

Hạ Tê lúng túng đứng dậy theo, Lục Hiên xoa nhẹ đầu cậu một chút: “Thật ngoan.”

Lục Hiên tham ban đem lại hiệu quả cực lớn, bên trong đoàn phim người bắt đầu xem Hạ Tê không vừa mắt liền thu liễm rất nhiều, có mấy người tuy rằng sắc mặt có chút khó coi, nhưng không ai dám làm bậy, dám trước mặt Hạ Tê mà nói lời châm chọc, người trong giới đều biết Lục Hiên là ai, cũng không dám nhiều lời tán gẫu cùng bất quá, biết chuyện của Lục Hiên cùng Hạ Tê đều thành thành thật thật mà ngậm miệng, Hạ Tê bên tai thanh tịnh rất nhiều, tâm tình tốt, tiến độ bắt tri bắt giác cũng nhanh hơn rất nhiều, không tới một tuần mấy màn diễn trải qua cũng rất thuận lợi, Phí đạo được Lục Hiên dẫn dắt, phê chuẩn cho Hạ Tê rời đoàn, sau một thời gian hãy trở lại, đồng thời đem cảnh sau còn lại quay cho xong.

“Phí đạo nhờ tôi nhắc nhở cậu, trở lại phải chú ý bảo tâm trạng.” Ngày rời khỏi đoàn phim là do người đại diện Diêu Miêu Miêu đến đón Hạ Tê, Diêu Miêu Miêu cúp điện thoại, cười nói, “Không thể để mập, hơi hơi gầy một chút thì tốt, mà không thể quá sức.”

Hạ Tê đương nhiên rõ ràng, bèn đáp ứng: “Biết rồi, em sẽ để ý cân nặng.”

“Ừm.” Diêu Miêu Miêu nghĩ một hồi lại nói, “Gần đây có mấy cái quảng cáo không tệ, sẽ tranh thủ cho cậu.”

Tuy rằng trước trước khi bắt đầu có tuyên truyền, nhưng phim dù sao cũng chưa có ra, Hạ Tê bây giờ không có bất kỳ tác phẩm nào, dùng thân phận gì có mặt trong quảng cáo đây? Thịnh Thế quảng bá người mới Hạ Tê? Hạ Tê lắc đầu một cái: “Lục tổng đồng ý sao? Có phải là không tốt không?”

Hạ Tê nói Lục tổng đây là Lục An Kỳ, Diêu Miêu Miêu thả lỏng cười nói: “Chính là Lục tổng giúp cậu, Lục tổng luôn nói, trước tiên cho cậu xuất hiện nhiều.”

Lục An Kỳ đối với tri kỷ biết điều, tiểu tình nhân ngoan ngoãn khả ái này của đệ đệ vẫn luôn rất hài lòng, để ý rất nhiều, Hạ Tê rất là cảm kích, cảm ơn Diêu Miêu Miêu sau liền tìm từ cẩn thận để nhắn tin cảm ơn Lục An Kỳ, Lục An Kỳ trực tiếp đem điện thoại gọi trở lại, dặn cậu chịu khó nghỉ ngơi, điều chỉnh tâm trạng.

*phát băng phim

Director-Video-Scene-font-b-Clapperboard-b-font-TV-Movie-Clapper-Board-Film-Cut-Prop-On

**NG (No Good): những cảnh quay hỏng, phải quay lại

6. Chương 6

(* / *)

Câu mời: Xuyên tiểu tam lại xuất hiện. Lục tổng công làm Hạ tiểu thụ phải khóc a (_)

Kỳ thực Hạ Tê vẫn không để bụng chuyện quảng cáo, thói quen lặng tiếng, đột nhiên phải tiến thân thì kì thật cậu có chút không quen, đóng phim rất tốt, miễn cưỡng xem như là đóng góp cho nghệ thuật, hơn nữa... Hạ Tê dựa vào cửa sổ xe nhìn bên ngoài, mặt thoáng đỏ lên, lời dặn của Lục Hiên ngày đó vẫn còn bên tai, lần này trở lại không biết...

“Hạ Hạ làm sao vậy?” Diêu Miêu Miêu lo lắng nhìn Hạ Tê, “Gần đây cậu không thể sinh bệnh nha”

Hạ Tê hoàn hồn, dùng sức lắc đầu: “Không có chuyện gì không có chuyện gì, em chỉ là có chút nóng”, Hạ Tê mu bàn tay ẩn ẩn trên mặt, lặng lẽ mặc niệm.

Diêu Miêu Miêu còn bận việc, Hạ Tê cũng cần đi công ty mấy cái quảng cáo kia, hai người cùng về công ty, vừa vào công ty cũng cảm giác được một tia khác thường.

“Miêu Miêu tỷ.” Một tiểu đồng sự làm việc cùng Diêu Miêu Miêu chạy tới, khỏ sở nhìn Hạ Tê liếc mắt một cái, thấp giọng nói, “Chị.. chị nên đi gặp Tần ca kia một chuyến.”

Diêu Miêu Miêu kinh ngạc: “Tần Nhạc ngày hôm nay không phải không tới công ty sao? Hắn tìm tôi?”

“Không phải...” Đồng sự cười gượng hai tiếng, “Cái quảng cáo kia... chính là cái cho Hạ Hạ, cũng là cái quảng cáo Tần Nhạc tranh thủ cho Bách Mộc Xuyên, sau đó xác nhận lại cho cậu, thế nhưng không biết tại sao, Tần Nhạc liền đi đi lại lại nói, hiện tại phía chủ sự bên kia liên lạc cho cấp cao của công ty, yêu cầu thay người.”

Diêu Miêu Miêu vừa nghe xong nháy mắt phát hỏa: “Phía chủ sự trước kia đã đáp ứng Hạ Hạ đi, làm sao có thể đột nhiên thay người?”

Đồng sự như là rất bất đắc dĩ: “Vậy a, không biết có phải hay không là có người can thiệp, nói chung cho rất khó coi, hiện tại Bách Mộc Xuyên cũng biết, cũng có liên lạc phía chủ sự, đều là người cùng công ty, cấp trên nhân nhượng cho yên chuyện, không nên để cho xuất hiện lời đồn vô căn cứ, nói nội bộ công ty chúng ta không đồng nhất, hơn nữa... Hơn nữa vạn nhất làm lớn, không chừng thời cơ vụt mất... đến tai của Lục tổng, lúc đó liền trở nên không dễ sắp xếp.”

Hạ Tê biết rằng Lục Hiên có bao nhiêu phiền bị giới truyền thông chú ý, nghe vậy vội hỏi: “Ân, nhường cho cậu ta đi, em không có vấn đề.”

“Dựa vào cái gì?!” Diêu Miêu Miêu hôm nay là người đại diện của Hạ Tê, cùng Tần Nhạc xem như là đứng ngang hàng, vì giúp Hạ Tê tranh thủ tiềm năng cũng mất không ít công sức, “Tần Nhạc để cho nghệ sĩ biết được những việc như vậy vốn là hấn không đúng, hơn nữa vốn là đã quyết định, dựa vào cái gì đột nhiên thay đổi?!”

Đồng sự cười khổ: “Bách Mộc Xuyên sắp phá hành EP*, chính là thời điểm cần thu hút sự chú ý, Tần Nhạc cũng là sốt ruột...”

“Hấn sốt ruột tôi không vội hả?” Diêu Miêu Miêu bật cười, “Hạ Hạ của chúng ta sắp phải lên màn ảnh, là Lục tổng dặn tôi, gần đây để cho Hạ Hạ xuất hiện nhiều lần, công ty đầu tư tiền cho (Loạn thế), phối hợp tuyên truyền vốn là nên ưu tiên, rốt cuộc là ai không hiểu quy củ?”

Hạ Tê đau đầu cực kỳ, bất đắc dĩ Diêu Miêu Miêu không may mắn nhân nhượng, chỉ chốc lát sau Tần Nhạc cùng Bách Mộc Xuyên đến, Tần Nhạc tự biết đuối lý, liền lôi kéo Diêu Miêu Miêu sang một bên nói chuyện, Bách Mộc Xuyên ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Hạ Tê, nói: “Chúc mừng a, cứ nhiên làm cho Lục tiểu thư thay người đại diện lợi hại như vậy cho cậu”

Hạ Tê in lặng, Diêu Miêu Miêu là Lục An Kỳ cố ý cho cậu, theo nguyên văn của Lục An Kỳ mà nói, chính mình tính tình quá hiền lành, cần phải được một người đại diện mạnh mẽ chăm sóc, đương nhiên, hiện nếu nói cái gì Bách Mộc Xuyên cũng sẽ không tin.

Bách Mộc Xuyên nhìn Hạ Tê càng không vừa mắt, cười lạnh: “Đoạt vai (Loạn thế) của tôi rất đặc ý phải không? A... Tôi cũng hiểu kì, nhìn cậu bình thường âm thầm, ngầm làm cái gì? Để Lục tổng đem nhân vật này cho cậu.”

Hạ Tê trong lòng thở dài, Bách Mộc Xuyên xác thực là cùng từng thử vai trong (Loạn thế), nhưng trước khi đi thì Tần Nhạc có nói với cậu ta, nhân vật này đã được quyết định, không thể cho cậu ta, dành cho nghệ sĩ của công ty chủ yếu là vị có quen biết với Phí đạo, lúc đó một mạch cử đi 6 người, nói rất rõ ràng, chẳng biết vì sao hiện tại đến miệng của Bách Mộc Xuyên biến thành chính mình đoạt vai diễn của cậu ta.

Hạ Tê không tranh không đoạt quen rồi, không muốn nhiều lời, chỉ muốn chờ Diêu Miêu Miêu các nàng an bài, bất đắc dĩ Bách Mộc Xuyên không tha thứ, châm chọc khiêu khích nói: “Đúng rồi, tính toán thời gian, cũng gần nửa năm đi? Làm sao, Lục tổng chưa chán sao?”

Hạ Tê cau mày, thấp giọng nói: “Công ty có quy định, lúc bình thường không thể đàm luận cuộc sống riêng của cấp trên.”

“Ha?” Bách Mộc Xuyên sững sốt một chút, cười ha hả, “Hảo, tôi biết rồi, xem ra là bị tôi nói trúng tâm sự.”

Bách Mộc Xuyên cúi người sát vào tai Hạ Tê, chớp chớp đôi mắt đào hoa xinh đẹp của chính mình nhẹ giọng nói: “Đừng quá khổ sở, chỉ là việc sớm muộn, mỗi ngày phải nhìn khuôn mặt này, tôi cũng đã sớm phiền, chịu được đến bây giờ, Lục tổng đúng là giỏi a.”

Hạ Tê ngược mắt, nhàn nhạt nói: “Đó cũng chuyện của tôi và ngài ấy.”

Bách Mộc Xuyên cảm tức, lúc chuẩn bị muốn nói cái gì đó thì bị đi tới Diêu Miêu Miêu đánh gãy, Diêu Miêu Miêu hiển nhiên cãi thẳng Tần Nhạc, Tần Nhạc sắc mặt khó coi, đối Bách Mộc Xuyên nói: “Lần này là tôi không cân nhắc chu toàn, bên kia tôi sẽ đi nói, cũng không phải chỉ có một cái quảng cáo này, người cùng công ty, không cần vì một cái quảng cáo này, để cho người khác chế giễu...”

“Anh lúc đầu nói như thế nào hả?” Bách Mộc Xuyên vốn là đối với quảng cáo này nắm chắc, thấy Tần Nhạc xoay chuyển ý tứ trong nháy mắt cuống lên, “Phía chủ sự vừa bắt đầu rõ ràng đã nhắm vào tôi.”

Tần Nhạc khá là đau đầu, hận mình tại sao nói cho Bách Mộc Xuyên sớm a, chính lúc đang sút đầu mẻ trán điện thoại vang lên, hắn xoay người đi nhận điện thoại, Diêu Miêu Miêu lườm một cái lôi kéo Hạ Tê đi, hai người còn chưa có xuất môn lại bị Tần Nhạc ngăn cản, Diêu Miêu Miêu nhăn nạy triệt để dừng hết, buồn bực nói: “Còn có chuyện gì?!”

“Vừa nãy...” Tần Nhạc hiển nhiên cũng từ cuộc điện thoại mà phản ứng lại, hắn quay đầu lại không thể tin được mà nhìn Bách Mộc Xuyên một chút, do dự nói, “Vừa nãy... thư ký của Lục tổng gọi điện thoại tới nói, quảng cáo để cho Mộc Xuyên.”

Diêu Miêu Miêu đôi mắt lập tức trừng lớn hơn một vòng, vội la lên: “Đưa điện thoại di động cho tôi, chính tôi cùng Lục tổng nói...”

“Không phải Lục tiểu thư!” Tần Nhạc không biết là phúc hay họa, trong lòng vẫn là lo sợ, hắn liếc mắt nhìn Hạ Tê một cái, thấp giọng nói, “Là thư ký của Lục Hiên, là ý của Lục tổng.”

Lời vừa nói ra, người trong phòng đều sửng sốt.

Hạ Tê sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, cậu như là trước hàng vạn người bị tát một bạt tay mạnh mẽ, lúng túng cực kỳ.

Coi như là mất đi cơ hội đóng phim lần này cũng sẽ không đem lại cho cậu cảm giác như thế này, mà chính là ý tứ của Lục Hiên...

Diêu Miêu Miêu không thể tin nhìn Tần Nhạc, Bách Mộc Xuyên trước hết phản ứng lại, cậu ta cười to vài tiếng từ trên ghế sofa lên, đứng đứng một tay ôm lấy cổ Tần Nhạc, cười lớn mà nói: “Ai, không nghĩ tới, chút chuyện nhỏ này, cứ nhiên kinh động Lục tiên sinh, mà Lục tiên sinh, cho là quảng cáo cần phải có tôi.”

Bách Mộc Xuyên đối Hạ Tê làm cái vẻ mặt bất đắc dĩ, cười đi ra cửa.

Tần Nhạc thực sự sợ Diêu Miêu Miêu, bạn bệu cũng đi theo.

Hạ Tê kinh ngạc nhìn về phía Diêu Miêu Miêu, nhỏ giọng lẩm bẩm: “Tần Nhạc hắn, có nghe lầm hay không? Lục tiên sinh ngài ấy..”, quả nhiên cùng Bách Mộc Xuyên nói như vậy, Lục Hiên đã bỏ rơi chính mình sao?

Diêu Miêu Miêu rất là đau lòng, nàng đề xuống hỏa khí gọi điện cho bằng hữu làm việc bên cạnh Lục Hiên, điện thoại rất nhanh liền liên được tiếp, Diêu Miêu Miêu nghiêng rằng nghiêng lợi: “Hạ Hạ đi đóng kịch mấy ngày nay, bên người Lục tổng xuất hiện thêm người?”

Bằng hữu Diêu Miêu Miêu không phải chức cao, sự việc biết cũng hạn chế, mà Lục Hiên làm việc luôn luôn điệu thấp bí ẩn, lại có trợ lý như Nghiêm Trách Dịch, coi như là việc tư của hắn tại Lục thị bên kia cũng biết rất ít, càng khỏi nói những người khác, Diêu Miêu Miêu tức giận đến run tay, sau khi cúp điện thoại còn muốn liên lạc với Lục An Kỳ, Hạ Tê nắm chặt tay đang cầm điện thoại của Diêu Miêu Miêu.

“Hạ Hạ!”

Hạ Tê khê thở ra một hơi, đối Diêu Miêu Miêu nở nụ cười, nhẹ giọng an ủi: “Được rồi, việc Lục tiên sinh quyết định, thì đi cầu Lục tổng cũng không được gì.”

“Chị không phải còn bận việc?” Hạ Tê thoải mái nở nụ cười, “Em không sao, em kỳ thực cũng không quá muốn nhận quảng cáo, cái này là thật sự.”

Diêu Miêu Miêu không cam lòng cắn môi, thấp giọng nói: “Không có chuyện gì, chúng ta có thể tranh thủ làm tốt hơn lần sau.”

“Vâng.” Hạ Tê nở nụ cười, “Còn dựa vào Miêu Miêu tỷ bảo vệ em.”

Diêu Miêu Miêu biết là Hạ Tê là đang cố ý làm nàng vui vẻ, trong lòng càng khó chịu hơn là cảm thụ, nàng luôn rõ ràng việc này của Lục Hiên, vốn là muốn mượn dịp này để nâng đỡ Hạ Tê, không nghĩ tới vừa mới có tiến triển, cứ nhiên...

Diêu Miêu Miêu cũng miễn cưỡng nở nụ cười, gật đầu: “Àn, cậu trước về nhà nghỉ ngơi một chút, chờ điện thoại của chị.”

Hạ Tê “Ừ” một tiếng, do dự một chút lại nói: “Đừng tiếp tục tranh chuyện này, em... em cũng không rõ ràng là chuyện gì xảy ra, chính là không nghĩ, không muốn làm quá khó nhìn, liền... Em thật sự đã sớm chuẩn bị tinh thần, chúng ta phải thật tự nhiên, đừng... Đừng để cho em nhìn quá thảm hại, có được hay không?”

Hạ Tê âm thanh có chút run rẩy, nói lời đầu không khớp lời sau, Diêu Miêu Miêu lại hoàn toàn minh bạch ý của cậu, Diêu Miêu Miêu biết Hạ Tê thoát nhìn mềm yếu, kỳ thực trong lòng là người có tự trọng cực cao, Diêu Miêu Miêu đột nhiên cảm thấy viên mắt có chút nóng, nàng miễn cưỡng nở nụ cười: “Yên tâm, chị sẽ không dây dưa chuyện này nữa, sẽ không để cho cậu khó xử.”

“Cảm tạ Miêu Miêu tỷ.”

Hạ Tê thu dọn một chút đồ vật ngồi xe của công ty về nhà của mình, dọc theo đường đi suy nghĩ rất nhiều.

Kỳ thực Hạ Tê đã sớm nghĩ đến cảnh tượng này vô số lần, so với lần này càng thảm hơn, không phải là chưa từng có, cậu biết rằng sớm muộn cũng sẽ kết thúc, còn có hay không được Lục Hiên chú ý cũng không trọng yếu, cậu bắt quả là mượn việc bao dưỡng để tiếp cận Lục Hiên mà thôi, Lục Hiên cũng không có lỗi gì với chính mình, từ lúc vừa mới bắt đầu liền nói rất rõ ràng, Lục Hiên nâng đỡ chính mình, chính mình vì hắn làm ấm giường.

Không phải mình thích Lục Hiên, Lục Hiên liền phải thích lại cậu.

Hạ Tê không biết có phải hay không như lời Diêu Miêu Miêu tỷ tỷ nói, là lúc chính mình rời đi mấy ngày nay liền xảy ra vấn đề gì, hoặc là Lục Hiên đã sớm có tình nhân yêu thích hơn, hay cũng có thể là Bách Mộc Xuyên đi tìm Lục Hiên, tình cũ lại cháy... Đối với việc của Lục Hiên thật sự cậu vẫn luôn không rõ ràng cũng không thể đi hỏi hắn, liền giống như hiện tại.

Hạ Tê vẫn luôn rất tuân thủ nghiêm ngặt an phận, không hỏi, không nói nhiều.

Chỉ là... Hạ Tê nghiêng đầu nhìn xem ngoài cửa xe, nước mắt không cẩn thận rơi xuống.

Vừa mới mấy ngày trước, Lục Hiên còn gọi điện thoại tới cho cậu, đi đoàn phim tham ban cho cậu, hắn còn mang bánh ngọt quả phỉ mà cậu thích nhất, dặn dò Phí đạo quan tâm cậu.

Hạ Tê không đến nỗi tự mình hoang tưởng rằng Lục Hiên đối với cậu bất đồng hơn những người khác, nhưng cậu cho là... mối quan hệ này ít nhất còn có thể kéo dài một quãng thời gian nữa, dù cho kéo dài hơn một chút chút thời gian cũng được.

Hạ Tê trong lòng vẫn luôn có ý niệm điên cuồng không dám nói ra.

Cậu hi vọng có một ngày, có thể dựa vào cổ găng của mình, chính thức, quang minh chính đại, đứng trước mọi người, không dám nói là cùng Lục Hiên sánh vai, nhưng ít ra có thể để mọi người khẳng định rằng cậu đã nỗ lực, công nhận thành công của cậu, thời điểm đó, cậu có thể có đầy đủ tự tin, không trở ngại, không có gì lo sợ mà thổ lộ với Lục Hiên, nói hết cậu từ khoảnh khắc lần gặp gỡ đối phương ba năm trước kia liền đối với Lục Hiên điên cuồng luyến ái.

Cậu nỗ lực làm việc, nghiêm túc đóng kịch, chính là dùng nó để cho Lục Hiên biết đến, cậu đã có đủ năng lực, không phải do lấy lòng, không phải do nịnh hót, cậu không cần phải dựa vào Lục Hiên mới kiếm được chỗ tốt, cậu đã đủ mạnh, cậu chỉ muốn đối với người mình thầm mến nhiều năm nói một câu, em rất lâu trước kia đã yêu phải anh.

Chỉ có khi đó, Lục Hiên sẽ tin tưởng, cậu đối với Lục Hiên là yêu thương thật lòng, điều này cùng với việc bao dưỡng không có bất cứ quan hệ gì.

Đáng tiếc, Lục Hiên cũng không muốn chờ cậu.

Xe rẽ vào tiểu khu nhà trọ của Hạ Tê, Hạ Tê cảm ơn tài xế, cầm vali hành lý xuống xe.

Trời đã muộn lắm rồi, ban đêm gió lạnh phơ phất, Hạ Tê hít sâu... cuộc sống vẫn là phải tiếp tục, cậu sẽ không khóc lóc om sòm lẫn lộn dây dưa với Lục Hiên, chính là sau này gặp lại, cậu sẽ xem như cái gì cũng chưa từng xảy ra, cậu vẫn luôn rất kiên cường, vừa nãy đã khóc qua một lần, đã ổn rồi.

Như những lần hi vọng trước đều thất bại, Hạ Tê rất nhanh xây nên pháo đài kiên cố trong lòng mình, đem tất cả những gì yếu đuối của cậu nhốt lại, đảm bảo rằng gươm giáo bất nhập.

Hạ Tê kéo vali hành lí vào nhà, trước mắt cách đó không xa có một chiếc xe vẫn sáng đèn, Hạ Tê khó chịu nhắm mắt lại, chờ đôi mắt thích ứng tia sáng, Hạ Tê ngây ngẩn cả người.

Lục Hiên hít sâu một lần khói đem tàn thuốc ném xuống đất, tiến lên cau mày nói: “Em đi đâu vậy? Điện thoại di động tại sao tắt máy?”

Hạ Tê kinh ngạc nhìn Lục Hiên, tường đồng vách sắt trong khoảnh khắc này liền tan vỡ.

*EP (Extended play): là tên của loại đĩa nhựa hay CD có chứa nhiều bài nhạc hơn một đĩa đơn, nhưng lại quá ngắn để xem là một album (theo Wiki)

Mọi người đừng hiểu lầm Lục tổng công mắc công tội anh ấy []

7. Chương 7

(* / *)

—
“Em...”

Hạ Tê đôi mắt đỏ lên, khịt khịt mũi nhỏ giọng nói: “Mới từ công ty trở về, điện thoại di động...chắc là hết pin.”

Lục Hiên bật cười: “Nghiêm Trác Dịch từ giữa trưa đã gọi cho em, đến công ty cũng không có thấy em, còn tưởng rằng em mất tích, may là tôi nhớ tới nhà em ở chỗ này, là căn hộ này sao?”

Hạ Tê gật đầu: “Vâng.”

Lục Hiên ngẩng đầu lên phía trên: “Tầng bao nhiêu?”

“Tầng 27.”

Lục Hiên khóa xe lại, nói: “Dẫn tôi lên xem một chút.”

Hạ Tê thành thật dẫn đường, trong lòng có điểm mơ hồ, Lục Hiên... tự mình lái xe tới? Đến gặp mặt đưa lệ phí chia tay sao? Chỉ cần cử Nghiêm Trác Dịch đến là tốt rồi nha.

Bất đồng với Hạ Tê, Lục Hiên rất thoải mái, giống như trở về nhà mình, vào cửa xong rất tự nhiên cởi áo khoác, đưa cho Hạ Tê.

Hạ Tê ôm áo khoác mang theo hơi ấm của Lục Hiên mà trong lòng khó chịu, nếu như một chút nữa Lục Hiên nói chia tay, cậu sẽ không đem cái áo choàng dài này trả cho Lục Hiên, nếu như Lục Hiên cảm thấy bị lạnh, vậy trước tiên mặc tạm quần áo của cậu mà xuất môn đi, e rằng không dễ dàng mặc vừa đi, mà còn biện pháp nào đây a...

“Thật sạch sẽ.” Lục Hiên đi thăm phía trong phòng khách không lớn, bình luận, “Không tồi.”

Trong nhà cũng không có lá trà, Hạ Tê không thường uống cà phê, trong nhà hạt cà phê cũng không có, Hạ Tê đành phải đưa cho Lục Hiên một ly trà sữa nhỏ, Lục Hiên nhìn ly trà sữa nhỏ trước mắt có chút dở khóc dở cười, hẳn theo phép lịch sự ném thử một chút, trả về.

Hạ Tê có chút ử rữ, cậu đứng bên người Lục Hiên, như là thời điểm thầy giáo công bố điểm của học sinh trong buổi họp phụ huynh.

“Em rốt cuộc ngày hôm nay bị sao vậy?” Lục Hiên dựa vào ghế sa lon, hai chân lại đặt trên bụng, khẽ cau mày, “Điện thoại di động vì sao lại hết pin?”

Hạ Tê nhỏ giọng nói: “Trên đường trở về công ty vẫn luôn đọc tin tức... chơi đến hết pin, cục sạc lại để dưới đáy của hành lí, trước đó nghĩ trở lại công ty sẽ lấy ra, sau đó liền... quên mất.”, sau đó biết được tin Lục Hiên đem quảng cáo cấp cho Bách Mộc Xuyên, Hạ Tê mất hết cả niềm tin, tâm trí nào mà sạc pin.

Nghiêm Trắc Dịch nhất định liên lạc với cậu lúc đó, Hạ Tê có chút bất an: “Em... làm lỡ công việc gì của ngài sao?”

Lục Hiên bất đắc dĩ lắc đầu: “Cũng không làm lỡ cái gì, thấy em đóng phim khổ cực, vốn là muốn dẫn em đi ăn một bữa hoành tráng, hiện tại bây giờ...”, Lục Hiên ngẩng đầu nhìn đồng hồ đeo tay, đã sắp chín giờ.

Mang cậu đi ăn cơm?

Hạ Tê không quá tin tưởng hỏi lại: “Ngài... Muốn dẫn em đi ăn sao?”

“Không phải sao?” Lục Hiên nhú mày, “Em rốt cuộc ngày hôm nay làm sao vậy?”

Hạ Tê gương mặt nhìn Lục Hiên, bất luận nhìn thế nào... Lục Hiên cũng không giống như là muốn cùng cậu chia tay, Hạ Tê mang theo tia mong chờ, nói thẳng: “Em... Cho là làm ngài không vui, em liền... về trước.”

Lục Hiên nghi ngờ nheo mắt lại: “Không vui chuyện gì?”

Lục Hiên thật sự là chuyện gì cũng không biết, Hạ Tê suy nghĩ một chút, đem sự việc buổi chiều đơn giản nói qua, liền vội vã giải thích: “Em thật sự không coi trọng quảng cáo, em chỉ sợ.. Chỉ là sợ nhượng ngài khó xử, cho nên...”

Lục Hiên giờ mới hiểu được, không thể tin mà nói: “Cho nên, công ty của bọn em, đều là trước khi quảng cáo được xác nhận là liền phải báo cho nghệ sĩ? Hiện tại An Kỳ quản lý công ty như vậy sao?”

Hạ Tê theo bản năng biện giải: “Miêu Miêu tỷ chỉ là để cho em vui vẻ, thuận tiện nhắc nhở em duy trì tâm trạng, em... chúng em sau này sẽ chú ý”

“Trước khi xác nhận chính thức thì không thể báo cho nghệ sĩ, chính là sợ người cùng công ty tranh giành, bọn em ngược lại là..” Lục Hiên lắc đầu, “Tôi hiểu được, lúc Nghiêm Trắc Dịch gọi điện thoại cho Tần Nhạc, bọn em đều có mặt?”

Hạ Tê gật đầu.

Lục Hiên kéo tay Hạ Tê để cho cậu ngồi bên người, nói: “Chuyện này xét đến cùng là bên trong quy trình của công ty hỗn loạn mà tạo thành, tôi không cho là tôi cần phải bởi vì chuyện này giải thích cái gì, bất quá...”, Lục Hiên thu hồi giọng điệu giải quyết công việc, nở nụ cười, “Vì rửa sạch hiềm nghi là giúp người ngoài để bắt nạt em, tôi còn muốn biện giải cho mình một cái.”

“Lúc đầu quảng cáo này là xác định muốn đưa cho Bách Mộc Xuyên, là An Kỳ bày mưu đặt kế với người đại diện của em, sau đó để nàng đi tranh thủ, đương nhiên trong này An Kỳ cũng có trợ giúp, nàng quả nhiên tranh đoạt cho em, Tần Nhạc không cam lòng, cũng tự hấn suy nghĩ chút biện pháp, khách quan nói, độ nổi tiếng của Bách Mộc Xuyên xác thực cao hơn em, phía chủ sự cũng đáp ứng cậu ta, Tần Nhạc cùng người đại diện của em giằng co không xong, tình huống này liền phải nhờ cấp trên của công ty quyết định.” Lục Hiên dừng lại, nói, “Viết cấp trên quyết định đem quảng cáo này cấp cho ai, cũng không phải là việc nên để cho nghệ sĩ tụi em biết.”

Lục Hiên thoải mái dựa ở trên ghế sa lon, tiếp tục nói: “Xế chiều hôm nay An Kỳ vừa vặn đi cùng với tôi, lúc nàng tiếp điện thoại tôi cùng ở cùng, cho nên những việc này tôi cũng biết, nàng xác thực muốn giúp em, thế nhưng tôi ngăn chị ta, không để chị ta cấp quảng cáo cho em.”

Lục Hiên nhẹ nhàng nặn nặn Hạ Tê tay, nói bổ sung: “Mà tôi lại không biết em biết chuyện này, càng không biết Tần Nhạc ở trước mặt mọi người nói ra.”

Nhìn từ góc độ của Lục Hiên, một mớ rắc rối ngày hôm nay chẳng qua là do hai người đại diện chuyện nhỏ xé to, Lục Hiên cho là Hạ Tê từ đầu tới cuối đều sẽ không biết, càng không kể để là sẽ khổ sở thất vọng, thế nhưng... Hạ Tê không nhịn được hỏi: “VẬY ngài tại sao... Không muốn em nhận quảng cáo vậy?”

Lục Hiên cười khê, khoe miệng mang theo một tia nhợt nhạt, ngạo mạn tuyên bố: “Bởi vì theo quan điểm của tôi, trước bất kỳ tác phẩm nào, nghệ sĩ không nên chỉ lộ mặt xuất hiện ở các thể loại quảng cáo phát ngôn để ra mắt cả, phải chờ đến thời điểm cuối cùng.”

Lục Hiên cười nhạt: “Tiểu Tê, tôi nói rồi, sẽ cho em bước đi trên con đường này một cách thuận buồm xuôi gió, vì vậy tuyệt đối không phải liên tiếp đi nơi nơi mua vui giải trí này nọ, thừa dịp còn trẻ, học nhiều, tích lũy thật nhiều tác phẩm của mình cùng với kinh nghiệm, không cần quá bức phá.”

Hạ Tê triệt để minh bạch.

Cái gì là Lục Hiên bỏ cậu, cái gì là khi cậu đóng phim mấy ngày thì Lục Hiên liền thích người khác, cái gì Lục Hiên muốn cùng cậu chia tay, tất cả bắt quá bởi vì tâm bệnh của Hạ Tê, hơn nữa do ác ý của Bách Mộc Xuyên làm ảnh hưởng đến suy nghĩ!

Hạ Tê hoàn toàn thả lỏng ra, trong lòng vô cùng dễ chịu, lại hồi tưởng buổi chiều chính mình suy nghĩ vớ vẩn những chuyện dở khóc dở cười kia, cái gì mà rắc rối.

Lục Hiên nhẹ nhàng than thở, trong thanh âm mang theo bảy phần ý cười ba phần áy náy: “Tôi không rõ ràng tình huống lúc đó, trực tiếp để Nghiêm Trác Dịch đi thông báo với người đại diện, làm cho em trước mặt bọn họ khó xử, do tôi.”

Hạ Tê vốn đã không có chút nào khổ sở, mà được Lục Hiên ôn nhu nhìn chăm chú như vậy, lại nghe được câu này, viền mắt không để ý liền đỏ, Lục Hiên nở nụ cười, đem người ôm vào trong lòng: “Là tôi không tốt.”

Hạ Tê lén lút che đi nước mắt, dùng sức lắc đầu một cái, mang theo chút ít giọng mũi: “Đúng là do bọn em không kỷ luật... Không tuân thủ quy trình làm việc.”

Lục Hiên cúi đầu hôn môi Hạ Tê, đột nhiên bụng Hạ Tê không đúng lúc ục ục một tiếng, Lục Hiên nở nụ cười: “Chưa ăn cơm tối?”

Chính là một chút cảm giác cũng không có, bây giờ thanh tĩnh lại, cũng cảm thấy đói bụng, Hạ Tê mặt đỏ nhu nhu bụng, đề nghị: “Em... em gọi thức ăn ở ngoài?”

Lục Hiên không đồng ý khê cau mày, nói: “Thôi, vẫn là mang em đi ăn ngoài.”

Lục Hiên đứng dậy, đùa cậu: “Hại em khóc, lại để cho em suy nghĩ lung tung, tôi thật là một kim chủ không tận trách.”

Hạ Tê giờ khắc này trong lòng rất vui vẻ, nơi nào còn để ý ăn cái gì, tuy rằng trễ chút, nhưng cùng Lục Hiên thì ăn cái gì cũng tốt, bé ngoan Hạ Tê đứng dậy giúp Lục Hiên lấy quần áo, Lục Hiên suy tư, nói: “Dù như thế nào, làm cho em khó xử trước mặt những người khác đều do tôi thất trách, tôi sẽ bồi thường.”

Lục Hiên có thói quen trêu đùa các thể loại không đứng đắn, Hạ Tê ngầm thừa nhận đem điều “bồi thường” này lý giải theo ý tứ của mình, đỏ mặt làm bộ không nghe thấy, mãi đến tận ngày hôm sau...

Vì phải quay phim, Hạ Tê một tháng đã không tham dự lớp luyện thanh, lão sư thông qua người đại diện hối thúc cậu mấy lần, bây giờ đóng phim trở về, nhất định phải tham gia, Hạ Tê ngày hôm sau dậy thật sớm đi đến công ty, cùng những nghệ sĩ khác lên lớp.

Rất không khéo, trong những nghệ sĩ khác, bao gồm Bách Mộc Xuyên.

Hiểu lầm đã giải trừ, Hạ Tê đã hoàn toàn không đem chế giễu ra mặt của Bách Mộc Xuyên để ở trong lòng, nghiêm túc học tập ba tiếng, thu hoạch được khá nhiều.

“Tốt, ngày hôm nay liền...”

Cửa phòng thanh nhạc bị gõ mấy tiếng, lão sư bất ngờ nhìn sang, bên trong khu này, là đang dạy học, chính Lục An Kỳ cũng sẽ không tùy tiện tới quấy rầy, tất cả mọi người nhìn sang, cửa mở ra, Nghiêm Trác Dịch lễ phép đối với lão sư thanh nhạc gật gật đầu: “Quấy rầy.”

Nghiêm Trác Dịch nghiêng người sang một bên, Lục Hiên đi vào!

Lão sư thanh nhạc sợ hết hồn, vội vã đến gần chào hỏi, Lục Hiên đối với hắn nở nụ cười, trực tiếp hướng Hạ Tê đi tới.

Lục Hiên dường như mới vừa dự họp xong, mặc một thân tây trang cắt may tinh xảo màu đen, bên tay phải cầm một cái túi lớn.

Những nghệ nhân sau khi phản ứng lại vội vàng đứng dậy, Lục Hiên chỉ đưa túi cho Hạ Tê: “Ngày hôm nay trời lạnh, trước khi ra phòng học nhớ mặc thêm áo.”, Hạ Tê triệt để ngây người ra: “Vâng... Lục tiên sinh.”

Lục Hiên nhìn đồng hồ, thấp giọng nói: “Họp vẫn chưa xong, tôi còn phải trở lại, bữa trưa tự mình dùng bữa.”

Lục Hiên không dừng lại lâu, nói xong liền quay người đi.

Lục Hiên đi khỏi phòng học thật xa nghệ sĩ mới dám nói chuyện, Bách Mộc Xuyên tức giận sắc mặt tái xanh, mấy tiểu nghệ nhân khao khát nhìn Hạ Tê, xì xào bàn tán, Hạ Tê mặt đỏ như táo, cậu mở túi ra, bên trong, chính là kiện áo lạnh Lục Hiên hôm qua mặc.

Đây là đang ở công ty, không thể quá càn rỡ, quá kiêu căng sẽ gây cho Lục Hiên phiền toái, không thể cười, thật chỉ muốn ngừng việc... Hạ Tê nỗ lực đè xuống tâm tình, không nhin được câu lên khoe miệng, trong lòng tỏa sáng hàng vạn ngọn nến, trong nháy mắt bừng sáng, cho dù không mặc áo lạnh, cũng cảm thấy một luồng khí ấm áp từ đầu đến chân.

8. Chương 8

(* / *)

Tuy rằng rất muốn được mặc áo của Lục Hiên, nghĩ lại nếu chính mình mặc một cái áo khoác cỡ đại mà giá trị cao như vậy ra vào công ty thì không biết có bao nhiêu nổi bật, Hạ Tê điệu thấp quen rồi, không muốn trở thành đề tài bàn tán, chính mọi người trong phòng thanh nhạc có ánh mắt hâm mộ thì cũng có đồ kị, như một con chuột nhỏ đem áo khoác giấu kỹ, ôm bước ra khỏi phòng học.

Hạ Tê đến phòng nghỉ tìm Diêu Miêu Miêu, trợ lý đem trà chanh chuẩn bị từ sớm đưa cho cậu, trong lòng âm thầm nói: “Miêu Miêu tỷ trước không đến được... Hạ cậu không biết, sáng sớm hôm nay Lục tiểu thư đem người trên dưới công ty đến họp gấp, nghe nói là muốn chỉnh lý kỷ luật, thật là nhiều người đều lo lắng đề phòng đây.”

Hạ Tê hiểu rõ, tuy rằng biết rõ Lục Hiên làm vậy chỉ là hình thức quản lý lại công ty trong lúc loạn, khẳng định cùng chính mình không có quan hệ, mà trong lòng vẫn thấy ngọt, cùng loại đồ uống nhưng so với hằng ngày thì ngon hơn rất nhiều, Hạ Tê ra sức uống một hơi ly trà chanh, tâm tình tốt đến không được.

“Hạ Hạ.” Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, không bao lâu Diêu Miêu Miêu đạp gót giày cao gót nhanh bước tiến vào phòng, niềm vui lộ ra mặt, “Nói cho cậu biết một tin tốt.”

Hạ Tê cũng đưa cho Diêu Miêu Miêu một ly trà, nói: “Trước tiên uống nước đi, Miêu Miêu tỷ đôi môi của chị hơi bị khô.”, Hạ Tê tương đối lo lắng Diêu Miêu Miêu vì mình mà bị trách cứ, không yên lòng nói, “Vừa này Lục tổng không có nói gì đi?”

“Không có!” Diêu Miêu Miêu hiển nhiên tâm tình so với Hạ Tê thật tốt, mặt mày hớn hở nói, “Chủ yếu là mảng Tần Nhạc kia, năng lực gì đều không có, cả ngày chỉ biết là nhảy nhót tung bưng, ai da không phải, cái này không trọng yếu.”

Diêu Miêu Miêu đặt ly trà xuống, mắt sáng lên nói: “Ngày hôm nay mở cuộc họp còn nói một chuyện khác, công ty có kế hoạch muốn cùng đài truyền hình Ba Dịch hợp tác làm một bộ phim dài tập, cải biên tiểu thuyết, (Nghịch Phong Nhi Hành), một quyển tiểu thuyết dân quốc.”

Diêu Miêu Miêu hạ thấp giọng: “Bởi vì là công ty chúng ta lần đầu tham gia làm phim truyền hình, Lục tiểu thư quyết định đầu tư số tiền lớn, từ biên kịch đến diễn viên, toàn bộ đều là tốt nhất, truyền hình Ba

Địch cũng sẽ cung cấp nguồn lực chất lượng cao, chi tiếp theo, cảm giác thật háo hức! Hạ Hạ, lần này chị sẽ nhất định tranh thủ cho cậu một chút!”

Hạ Tê không xác định nói: “Nếu như cái gì cũng tốt nhất... em cảm thấy Lục tiểu thư sẽ để Khương ca chấp nhận lời mời diễn xuất, em...em còn không được đi.”

“Không có gì là không được.” Diêu Miêu Miêu khẳng định nói, “Nam chính đương nhiên không thể với tới, cậu tuổi còn nhỏ diễn không được, bắt quá nam phụ vẫn có cách một chút.”

Trợ lý có hơi thất vọng: “Lại là nam phụ a...”

“Cậu thì biết cái gì?!” Diêu Miêu Miêu gõ trợ lý đầu, “Hai năm qua bởi vì diễn viên từ vai phụ thành nghệ sĩ nổi tiếng không nhiều sao? Hiện tại khẩu vị của khán giả thay đổi, tuy chính là nhân vật phụ, chỉ cần có điểm mạnh, liền sẽ nhận được yêu thích.”

Diêu Miêu Miêu nhìn về phía Hạ Tê, nhiệt tình nói: “Vốn là có chút miễn cưỡng, mà trùng hợp lại bộ phim này cũng là nói về thời kỳ Dân quốc, muốn giúp cậu tranh thủ nhân vật có điểm tương đồng với (Loạn thế), cuối cùng cũng là hy sinh thân mình...”

“Hảo xúi quẩy a Miêu Miêu tỷ!” Trợ lý bất mãn kêu to, “Tìm một nhân vật có thể sống đến cuối phim đi.”

Diêu Miêu Miêu tức giận muốn đánh trợ lý, tiểu trợ lý như một làn khói lén đến một bên ghế salong trong phòng, Hạ Tê cười không thở nổi: “Miêu Miêu tỷ nói tiếp...”

Diêu Miêu Miêu liếc tiểu trợ lý một cái, tiếp tục nói: “Nhân vật này vốn là tên trộm bán báo đầu đường xó chợ, bởi vì trộm tiền của nam chính nên bị nam chính mang về giáo huấn, thường xuyên qua lại, cùng tiến vào trường quân đội, nam chính là Phó hiệu trưởng của trường, người kia lại là một người đơn thuần, nhân vật kia nói đơn giản chính là từ một tên lưu manh một đường biến thành chiến sĩ kháng chiến, cuối cùng hi sinh vì tổ quốc, rất là mạnh, cùng nam chủ cũng có chút gian tình, thời điểm đó hơi thú vị, lúc đó nếu không nổi tiếng chị sẽ...”, Diêu Miêu Miêu nhìn hai bên một chút, chỉ vào trợ lý nhip theo mà nói, “Nếu không hồng chị sẽ đem cậu ta từ tầng cao nhất công ty chúng ta mà đẩy xuống!”

Trợ lý giả khóc, Hạ Tê cười suýt chút nữa sặc nước, nói: “Thế nhưng, em cảm giác vẫn có chút khó đi...”

“Vốn là không có hy vọng nào, thế nhưng cậu có (Loạn thế) hỗ trợ a, nhân vật trên có chút điểm chung, lúc đó chị sẽ đem cảnh diễn của cậu tại (Loạn thế) chỉnh sửa một chút, thời điểm thử vai mang tới, nhất định có thể thêm điểm!” Diêu Miêu Miêu tràn đầy tự tin, “Có ít nhất năm trên mười phần thắng, đáng giá xem thử, Hạ Hạ tranh thủ đem tiểu thuyết đọc một chút đi.”

Hạ Tê gật đầu, Diêu Miêu Miêu do dự một chút, lại cười nói: “Kỳ thực... Chúng ta có thể có mười phần thắng.”

Hạ Tê ngược mắt, Diêu Miêu Miêu nhỏ giọng nói: “Đi theo Lục tổng nói một chút a, không cần thử vai, trực tiếp định rồi.”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu; “Không nên như vậy không nên như vậy, Lục tiên sinh đã giúp em nhận vai trong (Loạn thế), không thể phiến toái ngài ấy nữa.”

Diêu Miêu Miêu cũng là đùa giỡn, nàng nói xin lỗi: “Ân, vẫn là muốn dựa vào chính mình, chúng ta cứ thử xem đi, nếu được thì tốt, không được thì... cũng không có gì, chờ sau khi phim điện ảnh công chiếu, sau đó còn nhiều cơ hội”

Hạ Tê gật đầu cười: “Ừm.”, cơ hội càng ngày càng tốt.

Buổi chiều Nghiêm Trác Dịch gọi điện thoại cho Hạ Tê nói sẽ đến đón cậu, Hạ Tê đơn giản không rời công ty, nhờ trợ lý mua nguyên tác (Nghịch Phong Nhi Hành) về xem, tình tiết tiểu thuyết chặt chẽ và hấp dẫn, Hạ Tê rất nhanh liền bị cuốn hút vào, mãi đến tận 5 giờ Nghiêm Trác Dịch lần thứ hai gọi điện thoại cho thì cậu mới đóng sách lại.

Hạ Tê khép sách lại than thở, quả nhiên là một cơ hội tốt, thật sự chuyển thành phim truyền hình sẽ nhận được rất nhiều lời khen. Cậu đem sách cất vào balo, xuống lầu lên xe.

“Lục tiên sinh còn công tác chưa xong.” Nghiêm Trác Dịch từ vị trí phó lái nhìn Hạ Tê, “Kêu tôi trước tiên đón ngài đến công ty, chờ Lục tiên sinh cùng tan ca.”

Hạ Tê kinh ngạc, để cậu đến công ty của Lục Hiên sao? Không cần tránh hiềm nghi sao?

Hạ Tê nhớ lại chính mình lúc mới được Lục Hiên bao dưỡng, lúc cùng Lục Hiên gặp mặt thường là tại khách sạn, Lục Hiên là người rất cẩn thận, lại là người công và tư rất rõ ràng, chỉ là gần đây...giới hạn này có chút mơ hồ.

Hạ Tê không dám suy nghĩ nhiều, Tổng bộ Lục thị của truyền thông Thịnh Thế cũng không xa, không tới nửa giờ đã đến, Hạ Tê cùng Nghiêm Trác Dịch từ thang máy chuyên dụng lên tầng cao nhất.

Nơi này vẫn là lần đầu tiên Hạ Tê đến, thấy nơi nào cũng đều rất mới mẻ, tầng cao nhất cũng là nơi riêng tư cùng văn phòng làm việc của Lục Hiên, tất nhiên là một nơi trang trí cực kì hiện đại, không gian xung quanh thực lớn, phòng hội nghị thật lớn, còn có một phòng nghỉ ngơi thật lớn, Hạ Tê theo Nghiêm Trác Dịch đi qua một cái hành lang bao phủ bởi cửa sổ dài hơn mười mét có chút chột dạ, mỗi ngày ở trên nơi này đi tới đi lui, là để thời khắc nhắc nhở chính mình ở vị trí càng cao thì càng lạnh lẽo vô cùng sao? Hạ Tê có chút vì Lục Hiên mà đau lòng, hảo khổ cực a.

Nghiêm Trác Dịch trực tiếp đưa Hạ Tê đi vào phía trong phòng làm việc của Lục Hiên, bên trong Lục Hiên đang cùng bảy, tám cấp cao của công ty hội đàm, thấy bọn họ vào đồng thời trở nên an tĩnh quay lại nhìn, Hạ Tê không nghĩ bên trong còn có người, rất là lúng túng, không hiểu là vì sao Nghiêm Trác Dịch trực tiếp mang chính cậu vào được, Lục Hiên cũng không bắt ngờ, ngẩng đầu lên nói: “Chính mình đi lấy ít đồ uống, bên tôi còn nửa giờ.”

Hạ Tê như được đại xá, cậu cũng không muốn uống gì, mà trở nên ngoan ngoãn rót cho mình một ly nước ấm, ở bên trong cái phòng làm việc siêu cấp lớn này tìm được vị trí, lấy quyển sách đọc đang dở tiếp tục xem.

Khoảng nửa giờ sau, Lục Hiên quả nhiên kết thúc hội nghị, tất cả mọi người thật giống như không thấy Hạ Tê mà ra khỏi văn phòng, Hạ Tê đem sách cất vào, Lục Hiên đi tới cười khê: “Để em phải chờ tôi.”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu: “Ồ công ty cũng không có việc gì làm.”

“Làm sao sẽ không có việc gì được? Sáng nay tôi thấy em rất cố gắng a.” Lục Hiên ngồi kế bên Hạ Tê, một cách tự nhiên đem người kéo đến bên mình, nhượng Hạ Tê ngồi ở trên đùi hắn, mỉm cười, “Có hài lòng việc tôi bồi tội sáng nay không?”

Nơi này không phải là khách sạn, mà là chỗ làm việc mỗi ngày của Lục Hiên, trợ lý của Lục Hiên bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào... tại nơi như thế này cùng Lục Hiên thân mật làm Hạ Tê hơi sốt sắng, hai má cậu có chút đỏ lên, thấp giọng nói: “Hài lòng, chính là làm phiền ngài.”

“Tôi ngược lại không cảm thấy gì, chỉ là làm trễ hội nghị một canh giờ.” Lục Hiên xoa xoa mi tâm, “Kết quả tha đến bây giờ... A, vừa vặn, lại cho em chờ tôi.”

Hạ Tê rất không thoải mái, cậu rõ ràng biết Lục Hiên ngày hôm nay có ý đi Thịnh Thế một chuyến là vì lấy lại mặt mũi cho cậu, trong lòng âm áp, chủ động thay Lục Hiên nhu nhu huyệt thái dương, Lục Hiên nhắm hai mắt mỉm cười, vòng ôm lấy eo Hạ Tê, ngắt cái mộng Hạ Tê một chút.

“Lục tiên sinh...”

“Vẫn là đi dùng bữa trước đi.” Lục Hiên nhìn nhìn thời gian, “Trễ rồi.”

Hạ Tê đứng dậy, thẹn thùng nói: “Ngài... Ngài chờ em một chút, em đi phòng vệ sinh, ngày hôm nay uống nước nhiều lắm.”

Lục Hiên cười xoa nhẹ đầu cậu một cái rồi để cậu đi, Hạ Tê bước đi, Lục Hiên đứng dậy mặc áo khoác, thuận tiện thay Hạ Tê cầm túi xách của cậu, ngoài ý muốn phát hiện bên trong có một quyển sách còn đánh dấu đang đọc.

Buổi chiều hai người cùng nhau dùng món ăn Thượng Hải, ăn no xong vẫn chưa tới 8 giờ, thời gian vừa vặn, Hạ Tê vốn tưởng rằng Lục Hiên sớm chọn khách sạn, không nghĩ tới Lục Hiên trực tiếp kêu tài xế đưa về

nhà, nói đến... gần đây, số lần Lục Hiên dẫn cậu đến khách sạn ngày càng giảm, đa số là đến nhà Lục Hiên. So với đi khách sạn, đến nhà Lục Hiên làm Hạ Tê cảm thấy thật hạnh phúc, vậy... càng ngượng ngùng hơn một chút.

Lục Hiên thoả mãn dựa vào đầu giường, khẽ xoa cái cổ tinh tế của Hạ Tê đang gối lên bụng của mình, thấp giọng cười: “Không được?”

Hạ Tê đôi chân nhỏ gầy còn khẽ run, cậu nhắm hai mắt, nghe thấy vậy lắc đầu một cái xin tha tội, mang theo giọng mũi nồng đậm: “Không... Không được...”

Món ăn Thượng Hải cũng không hợp khẩu vị của Hạ Tê, Lục Hiên nhìn cậu ăn không nhiều, trên đường về nhà để tài xế ghé dọc đường mua vài món ăn đem về nhà, sau khi về nhà hai người ăn khuya, không biết thế nào, liền tại bàn ăn trở nên nồng nhiệt, vẫn là nơi đó của Hạ Tê được sử dụng, sau chiến tuyến một đường kéo dài tới phòng ngủ, đã giằng co hơn một giờ, Hạ Tê triệt để không còn hơi sức, âm thanh đều mang theo chút đáng thương khàn khàn: “Em... em dùng miệng được không?”

“Không cần.”

Lục Hiên ôm Hạ Tê vào buồng tắm, Hạ Tê cũng không lo rằng sẽ xấu hổ, cậu thực sự không còn sức, đành phải đổ mặt quỳ trong bồn tắm để Lục Hiên thay mình rửa sạch phía sau, sau khi thu thập xong hai người một lần nữa nằm trên giường lớn đã được thay đổi drap, Hạ Tê mệt không mở nổi mắt, nằm ở bên người Lục Hiên cơ hồ đã muốn ngủ.

“Gần đây người đại diện tranh thủ cho em công việc gì sao?” trước khi tắt đèn Lục Hiên xoa xoa tai Hạ Tê, hờ hững, “Sau lần phim điện ảnh này còn có dự án phim khác.”

Hạ Tê gian nan mở mắt ra, trì hoãn nhớ lại ngày hôm nay Diêu Miêu Miêu có cùng cậu nói vai chính trong (Nghịch Phong Nhi Hành), mắt công tổn sức lên tinh thần lắc đầu nói: “Vẫn không có, không vội, còn rất lâu phim điện ảnh mới công chiếu, sau đó sẽ có cơ hội.”

Lục Hiên nở nụ cười: “Phải.”

Hạ Tê cực kỳ vui mừng rằng chính mình không có bị Lục Hiên làm đến thần trí không rõ, cậu mơ màng ôm lấy một cánh tay của Lục Hiên, rất nhanh liền ngủ.

Mấy ngày sau Hạ Tê xem xong nguyên tác (Nghịch Phong Nhi Hành), liền hiểu hơn về kịch bản, đối với nhân vật cậu muốn diễn hiểu biết không ít, chính như Diêu Miêu Miêu từng nói, là một nhân vật rất đáng yêu, từ một tên bán báo mỗi ngày bị cảnh sát đuổi bắt, từ một tên trộm mà nỗ lực mỗi ngày để trở thành một chiến sĩ yêu nước, rất là khó khăn cho cậu, bất luận có thể nhờ vào nó nổi tiếng hay không, Hạ Tê đơn thuần chỉ là yêu thích nhân vật này, mấy màn diễn trong bộ phim càng làm cho Hạ Tê cảm thấy nghiệm, trước khi thử vai Hạ Tê hoàn toàn chuẩn bị đầy đủ, tuy rằng hi vọng không lớn, mà cũng coi như là đã cố gắng hết mình, Hạ Tê luôn luôn dễ dàng cảm thấy thỏa mãn, chỉ là thử vai, diễn một đoạn bên trong kịch bản cũng cảm thấy rất thành tựu

Hạ Tê nhiệt tình mười phần, ngày thử vai ấy thật sớm đã đến công ty, cùng Diêu Miêu Miêu đi đến nơi thử vai, không ít người đến cạnh tranh nhân vật này, Diêu Miêu Miêu lúc đầu không ngờ tới, không khỏi căng thẳng, Hạ Tê trạng thái ngược lại là rất thả lỏng, cậu liên tục an ủi Diêu Miêu Miêu, tới lượt của cậu, hít sâu một hơi, đẩy cửa tiến vào phòng.

“Các sư phụ hảo, tôi là Hạ Tê của Truyền thông Thịnh Thế...”

Hạ Tê nhìn giám khảo phỏng vấn bên trong, ở vị trí chính giữa, Hạ Tê trong nháy mắt quên lời, đây là... Lục tiên sinh!

Lục tiên sinh tại sao lại ở chỗ này a!!!

Hạ Tê nội tâm cơ hồ phát điên, Lục Hiên ngày hôm nay đeo một cái kính không gọng, so với thường ngày thoát nhìn nghiêm túc hơn hẳn, hần cúi đầu nhìn lướt qua tên Hạ Tê một cái, nhân nhát nói: “Kịch bản ở trên bàn, bắt đầu đi.”

Lời chủ nhà: cảm ơn mọi người đã ghé nhà và thích truyện của mình edit. Mình cũng xin lỗi vì ngâm dăm truyện hơi lâu mới ra chương mới, để mọi người phải chờ mòn mỏi (>

9. Chương 9

(* / *)

Nội tâm Hạ Tê thật ra hồng mắt rồi.

Lục Hiên tỏ ra như không quen biết cậu, tự nhiên làm cho Hạ Tê thấy đổ kị, Hạ Tê hận không thể khóc một trận cho đã, tuy rằng cậu cố ý muốn giấu Lục Hiên việc mình đến thử vai, mà Lục Hiên lại là một trong những giám khảo, không thể nào không biết cậu đến à? Hai người tối hôm qua còn cùng nhau, tại sao lại không nói với mình a a a... Chẳng lẽ là nổi giận sao? Hạ Tê đột nhiên có chút bất an, đã vậy mấy ngày trước, cậu còn nói với Lục Hiên rằng gần đây cậu không có công tác!

Hạ Tê chợt dạ nhìn Lục Hiên một chút, không xác định được Lục Hiên có phải đang sinh khí không. Hạ Tê ảo não không thôi, không nên nói dối Lục Hiên mà.

Thời gian chuẩn bị không nhiều, Hạ Tê không dám kéo dài thời gian, cầm lấy kịch bản vội vã lướt nhanh một lần, may là tiểu thuyết cậu đã xem rồi, không thì chính cậu cũng không chắc lúc này có thể nhìn nổi kịch bản đi

Tổng cộng có hai đoạn ngắn, đoạn đầu là thời điểm nam phụ còn đang bán báo, mời gọi nam chính mua báo cùng thuốc lá, nam chính muốn mua một tờ báo, nam phụ thuận lợi lấy đi ví tiền của nam chính, đoạn ngắn sau chính là trước cuộc chiến, hội thoại của nam chính cùng nam phụ ở trường quân đội.

Phần diễn của Hạ Tê chính là đoạn đầu tiên

Hai phút sau Hạ Tê đối với lão sư đánh bản gậy đầu, báo cho người ta biết có thể bắt đầu, cậu nỗ lực quên Lục Hiên, tận lực tập trung vào tình cảnh.

“action!”

“Tiên sinh, tiên sinh muốn mua báo sao? Một phân tiền, còn có thuốc lá đây, tiên sinh muốn thuốc lá không?”

Vừa bắt đầu kêu gọi, trong nháy mắt nét mặt Hạ Tê trở nên nhiệt huyết, nụ cười ấm áp, cùng đi về phía trước theo “Nam chính”, ân cần giới thiệu, trước mặt “tiên sinh” con người cậu đen bóng long lanh quét một vòng.

“Của ngài đây tiên sinh, báo ngài cầm cẩn thận.” Hạ Tê từ sấp “Báo” trong cánh tay trái, thuận thực lấy một tờ “Báo” đưa cho “Nam chính”, lúc nhận tiền tay phải của cậu rủ xuống, dường như bị vướng chân mà té lộn nhào một cái, thân thể hướng về phía trước, một bên đỡ lấy cánh tay “Nam chủ” để đứng lên một bên cười làm lành xin lỗi: “Xin lỗi xin lỗi tiên sinh...”

Dương như ngón tay thon dài tinh tế của Hạ Tê cầm cái gì đó, mượn “Báo” che chắn, thật nhanh thu hồi vào trong ***g ngực, Hạ Tê một bên lùi về sau một bước, nhìn quanh trái phải, không yên lòng mà mời chào, “Bán báo bán báo, Quan Đông quân có ý định khiêu khích, sự kiện phía đông có biến! Bán báo bán báo...”

Hạ Tê nhìn theo hướng “Nam chính” đã đi xa, sau khi xác định không bị phát hiện thì đắc ý cười trộm, trong mắt giảo hoạt, linh động chết người.

“Bán báo bán báo! Có muốn thuốc lá không...” Hạ Tê kéo kéo lưng quần, tiếp tục một ngày chào hàng của mình, “Quan Đông quân có ý định khiêu khích, sự kiện phía đông có biến! Bán báo bán báo!”

“Cut!”

Hạ Tê trong nháy mắt thanh tĩnh lại, cậu tiến về phía mọi người cúi đầu một cái, cẩn thận ngược mắt nhìn Lục Hiên, lo lắng hẳn thật sự giận cậu, vừa nãy thử vai cậu thực sự không dám nhìn về phía Lục Hiên, cũng

không biết Lục Hiên có nhìn cậu không, vào lúc này Lục Hiên vẫn giống như lúc đầu bước vào, bình tĩnh rũ mắt, chậm rãi chuyển động nhìn tài liệu trước mặt.

Tài liệu về quá trình quay phim, chụp hình từ trước đến giờ của Hạ Tê được đưa tới, những vị giám khảo nhìn qua hình ảnh đánh giá một chút, sau đó nhỏ giọng thảo luận.

“Tốt, cực khổ rồi.”

Một người bên cạnh Lục Hiên đối với Hạ Tê nở nụ cười, Hạ Tê không biết người kia là ai, lễ phép cúi người một cái rồi ra khỏi phòng.

Gào gừ...

Sau khi ra khỏi, Hạ Tê thống khổ vò đầu, tại sao lại như vậy a a a.

Diêu Miêu Miêu cũng không có ở bên ngoài, Hạ Tê lấy điện thoại di động, phát hiện có tin nhắn, là Diêu Miêu Miêu gửi cho cậu, nói là cùng người quen đi tìm hiểu tình huống một chút, kêu Hạ Tê chờ nàng, Hạ Tê khóc không ra nước mắt, không cần đi a, hỏi Lục Hiên là biết rồi! Điều kiện tiên quyết là cậu có lá gan để hỏi.

Cách đó không xa có khu nghỉ ngơi, những người thử vai trước hoặc đang chờ thử vai cùng người đại diện ngồi chờ một bên mà nói chuyện, Hạ Tê không biết Diêu Miêu Miêu khi nào trở về, cũng đi qua kiểm một chỗ ngồi xuống.

Có nhân viên đến đưa nước trà cho Hạ Tê, Hạ Tê cảm ơn sau nâng ly mà phát sầu... Lục tiên sinh đến cùng có tức giận hay không đây?

Lục Hiên vừa nãy phi thường nghiêm túc, không có mỉm cười với cậu, cũng không biết hẳn suy nghĩ thế nào, khí tức làm cho Hạ Tê có chút sợ, có thể là giận thật, cũng có thể chỉ là trạng thái khi làm việc, lúc Hạ Tê mới cùng Lục Hiên quen biết mấy tháng trước, Lục Hiên vẫn luôn cũng như vậy, mặc dù đối xử với cậu không nghiêm khắc, nhưng là không dễ ở chung.

Là chính mình được sủng nên kiêu đi? Lục Hiên đối với mình tốt như vậy, chính mình cư nhiên lừa hắn, tuy rằng lúc đầu chính là không muốn gây phiền phức cho Lục Hiên, nhưng lừa chính là lừa a... Hạ Tê hối hận muốn chết, ngày đó không nên nói dối Lục Hiên, bởi vì gần đây Lục Hiên có thái độ với mình tốt hơn một chút, mà lại không biết nặng nhẹ, sớm muộn cũng sẽ bị chán ghét!

Thời điểm một mình thì tâm tư rất là điên cuồng, Hạ Tê không có cách nào khống chế chính mình không suy nghĩ vu vơ, đến cuối cùng cậu cơ hồ đứng ngồi không yên, cậu lấy điện thoại di động ra, nhìn số điện thoại cùng với ba chữ Lục tiên sinh mà ngẩn cả người

Đây là lần trước lúc ở đoàn phim Lục Hiên liên lạc với cậu, tên hiển thị cậu phân vân, thay đổi giữa “Lục tiên sinh” cùng “Lục Hiên” rất nhiều lần, cuối cùng Hạ Tê vẫn để Lục tiên sinh, còn cố cài đặt âm thanh riêng, nhưng mà trừ lần kia, âm thanh của cái số này không còn vang lên nữa.

Thường ngày Lục Hiên liên hệ Hạ Tê đều là nhờ Nghiêm Trác Dịch, trong lịch sử cuộc gọi của Hạ Tê, liên hệ nhiều nhất chính là Nghiêm Trác Dịch, không biết làm sao, Hạ Tê đột nhiên có chút ỉu rù.

Thầm mẩn là kịch cảm của một người a.

Bất quá cũng tốt, Hạ Tê an ủi mình, ngày nào đó chính mình nổi tiếng, ngày nào đó điện thoại di động mất rồi, cũng sẽ không truyền scandal gì ra ngoài, cũng sẽ không liên lụy đến Lục Hiên.

Lục Hiên luôn luôn không cho tình nhân liên hệ hắn, đại khái cũng là như đề phòng trường hợp như vậy đi

E rằng chuyện ngày hôm nay không có phức tạp như mình nghĩ, tại Thịnh Thế thì Lục Hiên cũng là có cổ phần, được mời tới buổi thử vai cũng không có gì lạ, vừa lúc chính cậu là nghệ sĩ thử vai lần này, Lục Hiên không có nói trước với cậu, chẳng qua hẳn cảm thấy không cần phải nói mà thôi, Lục Hiên xử lý công tư rõ ràng, Hạ Tê đều biết.

Hạ Tê khe khẽ thở dài, nhìn ngoài cửa sổ ngẩn người chờ Diêu Miêu Miêu.

“Ai, người mới không chú ý, chính là người ở chính giữa kia...”

“Nhìn khá quen, kia là ai?”

“Đó là Lục Hiên! Đương gia của Lục thị, nghe đầu lão bản đứng sau Thịnh Thế cũng là hần...”

“Là hần! Chính là Lục Hiên!”

“Cô nhỏ giọng một chút!”

Hai nữ nghệ nhân cùng nhỏ tiếng mà nghị luận, một câu không lọt, toàn bộ rơi vào tai của Hạ Tê

“Nghe đầu Lục tổng vẫn còn độc thân...”

“Àn, bắt quá bên người hần gần như không có ít người đi.”

“Ai... Nghe nói cha mẹ Lục tổng không còn đây.”

“Đúng a, cho nên người mê tí vị trí Lục phu nhân không cần yêu cầu quá nhiều điều kiện, chỉ cần Lục tổng đồng ý, lập tức liền có thể tu thành chính quả, vừa có thể hưởng thụ cuộc sống trong một hào môn lớn, liền không phải bị trưởng bối quở trách, quả thực rất tuyệt!”

“Ha ha cô cũng rõ mà, ai cũng không biết hiện giờ ở bên người Lục tổng thiếu người...”

Hạ Tê không thể nhịn được nữa, dường như muốn chạy đến chỗ các nàng mà la lên: Không thiếu không thiếu, không thiếu chút nào! Các cô không nên tới!

Lần này Hạ Tê thật sự không thể ngồi yên, cậu đứng dậy đi hai vòng trong sân với mong muốn hóng mát một chút, mà càng đi thì tâm tình càng hỗn loạn, sắc mặt cậu đỏ lên, như trúng tà, cầm điện thoại di động lên, nhìn ba chữ “Lục tiên sinh” mà tim đập thành thịch cả lên, có mấy lần cậu muốn bấm nút gọi đi rồi!

Không được không được! Hạ Tê đem điện thoại di động cất vào, đã nói dối với Lục Hiên một lần, lại còn không biết nặng nhẹ mà gọi điện thoại lúc Lục Hiên đang làm việc, Lục Hiên không đối với mình chán ghét mới là lạ!

Mà thậm chí thật sự áy náy, thuận tiện thăm dò xem Lục Hiên có phải tức giận không a

Hạ Tê như là vị bao vây trong một cái bẫy chuột, gấp đến mức nhìn xung quanh, trùng hợp sao Diêu Miêu Miêu vẫn chưa trở lại, gửi tin nhắn nhưng nàng vẫn chưa hồi âm.

Hạ Tê hít sâu một hơi, trực tiếp gọi điện thoại khẳng định không được, mà... Chắc không thể không được gửi tin nhắn đi?

Chắc là có thể đi, chỉ là một cái tin nhắn ngắn mà thôi, sẽ không quấy rối đến Lục Hiên đi? Di động còn có thể dùng để gửi tin nhắn mà, chính mình cũng có thể chứ? Chính mình xin lỗi hần vì hành vi nói dối, để Lục Hiên tha thứ mình, không tức giận... Đại khái còn có thể thích mình.

Hạ Tê lòng bàn tay có chút mồ hôi, cậu một lần nữa cầm điện thoại di động lên, suy nghĩ nên dùng ngôn từ như thế nào, nhất định phải làm cho Lục Hiên cảm nhận được quyết tâm cùng thành khẩn của mình... A a a a!!

Hạ Tê lần này thật sự bấm nút gọi a, tay cậu run rẩy, cầm điện thoại đi nhanh ra ngoài!!

Cách đó không xa có mấy nghệ sĩ nhìn sang, Hạ Tê vội biểu hiện áy náy, nhìn điện thoại di động, luống cuống tay chân muốn tắt máy, điện thoại di động lại hiển thị cuộc gọi đã được nhận!

10. Chương 10

(*/ *)

Giọng nói bên kia rõ ràng có chút ngập ngừng: “Này?”

Lần này Hạ Tê thật sự muốn khóc lớn lên.

“Xin lỗi Lục tiên sinh, xin lỗi xin lỗi, em chỉ muốn gửi tin nhắn cho ngài, không biết tại sao lại gọi tới...” Hạ Tê thật muốn đánh chết chính mình, vội vàng nói, “Ngài... Mời ngài tiếp tục công việc, em sẽ gửi tin nhắn giải thích cho ngài, thật sự là... xin lỗi...”

Hạ Tê nghe thấy âm thanh đóng cửa bên kia, tiếng nói của Lục Hiên có hơi lớn, “Tôi ra ngoài, có chuyện gì?”

“Là...” Hạ Tê âm thanh có chút run lên, cậu cố gắng để mình nói một cách đơn giản nhất, không muốn làm cho Lục Hiên lỡ nhiều thời gian, nhưng thật sự là cậu quá hoảng loạn, làm sao cũng không nói được, “Em... em nghĩ hướng ngài xin lỗi, em đã sớm tranh thủ nhân vật này, vậy mà lúc ngài hỏi đến...em lại nói dối, đúng là vậy, xin lỗi.”

Hạ Tê không xác định rằng chính mình nghe phía bên kia Lục Hiên cười nhẹ một tiếng, cậu khẩn trương muốn khóc, “Còn có vừa nãy... em thật sự chỉ là muốn gửi nhắn tin, xin ngài tin tưởng em, em không nghĩ gây ra phiền phức cho ngài, cũng không muốn quấy rối ngài công tác...”

“Xin ngài... Xin ngài tha lỗi cho em, sau này em sẽ không nói dối nữa.”

Lục Hiên lặng im chờ cậu nói xong rồi khẽ cười, hỏi: “Đang khóc sao?”

Hạ Tê cũng không có chảy nước mắt, cậu thành thật lắc đầu: “Không có, Lục tiên sinh...”

“Không đến nỗi là quấy rầy, ngày hôm nay cũng không phải trường hợp chính thức.” Có lẽ nguyên nhân bởi vì việc lập nghiệp làm giàu của Lục thị từ lâu, Lục Hiên đối với giới giải trí mang suy nghĩ “mưa dầm thấm đất” có một chút xem thường, hắn đứng nhìn xa xăm về phía sân thượng mà Hạ Tê đang ở, “Số điện thoại di động của tôi sớm đã cho em nên lúc có chuyện, có thể gọi cho tôi.”

Hạ Tê con mắt đỏ ngầu, Lục Hiên đối với cậu tốt như vậy, chính mình lại còn lừa hắn, chính mình quả thực... rất tệ rồi.

“Bất quá, chuyện lúc trước đem gạt tôi, lần lần khác nói.”

Quả nhiên! Hạ Tê ử rử như gặp khó khăn, trong một loạt khuyết điểm của mình lại được thêm một cái mới: Lừa dối!

Lần này không cần có nữ nhân đến cướp Lục tiên sinh, Lục tiên sinh đã chán ghét cậu trước rồi! Hạ Tê dẫn theo chút giọng mũi: “Xin lỗi, xin ngài tha thứ cho em...”

“Tôi chưa bao giờ tiếp thu lời xin lỗi bằng lời nói, chút Nghiêm Trác Dịch đưa em về nhà, lúc đó lại nói.”

Hạ Tê mờ mịt, mang chính mình về nhà? Về nhà nào?

Không chờ Hạ Tê hỏi lại, bên kia Lục Hiên đã cúp điện thoại.

“Lục tổng?” tổng giám sát trường quay thử dò xét nói, “Có thể bắt đầu chưa?”, vừa nãy Lục tổng không biết nhận được điện thoại về thương vụ quan trọng gì, trực tiếp cau mày “Xuyt ——” một tiếng, đến cả trường quay phải tạm dừng, nghệ sĩ càng không hiểu chuyện gì diễn ra, sau đó Lục Hiên rời khỏi phòng, lúc này mới trở về.

Lục Hiên trong mắt mang ý cười, hiển nhiên tâm tình không tệ, tổng giám suy đoán rằng Lục Hiên trên phương diện làm ăn tốt đẹp.

Lục Hiên gật gật đầu, lễ phép đối với đạo diễn: “Thật không tiện, vừa nãy có chút việc gấp, làm lỡ thời gian của mọi người.”

Tổng giám vội vàng nói: “Không có không có, Lục tổng có thể đến làm cho chúng tôi vô cùng vinh dự.”, nói xong ra hiệu cho nghệ sĩ bắt đầu lại từ đầu.

Lục Hiên mất tập trung, nhẹ nhàng thưởng thức nắp bút, lúc đầu nhìn thấy tiểu thuyết (Nghịch Phong Nhi Hành) trong túi Hạ Tê cũng không nghĩ gì, Hạ Tê bình thường mặc dù cũng bận rộn, nhưng cậu xem cũng không ít sách, Lục Hiên thường thường hay từ túi xách của Hạ Tê thấy một ít sách, rất nhiều thể loại. Trùng hợp chính là, trước một ngày phát hiện ra quyển sách kia, hắn từng được bên phía truyền hình mời,

thỉnh hấn tham gia dự án (Nghịch Phong Nhi Hành), liên hệ hai việc với nhau, Lục Hiên tự nhiên sáng tỏ toàn bộ.

Lục An Kỳ là chuẩn bị đầu tư một số tiền lớn vào (Nghịch Phong Nhi Hành), trong giới đều biết, Lục An Kỳ từ đâu có nhiều tiền như vậy, bất quá là từ Lục Hiên, kỳ thực lúc phía trường quay mời Lục Hiên đến buổi thử vai cũng bất quá chỉ là có lệ, ai cũng biết Lục Hiên sẽ không để ý tới chuyện như vậy, vạn vạn không nghĩ tới chính là, Lục Hiên cư nhiên thật sự đáp ứng.

Lục Hiên hồi tưởng cuộc điện thoại vừa nãy mà trong lòng buồn cười, Hạ Tê không muốn nói trước với hấn, chính là sợ hấn sẽ giành nhân vật cho cậu, chút tâm tư nho nhỏ ấy Lục Hiên vẫn nhìn thấu, trong lòng của Lục Hiên, Hạ Tê là một người cực kỳ “thanh cao”

Hạ Tê từ khi theo hấn, không có đòi hỏi bất cứ thứ gì, Lục Hiên có lúc thậm chí hoài nghi, cái vật nhỏ này lúc trước chạy đến trên giường mình là vì danh vọng. Điều này làm Lục Hiên không thể nào nghĩ ra, không vì danh vọng địa vị, lẽ nào chỉ là muốn lên giường cùng hấn? Đây rốt cuộc là ai bao dưỡng ai?

Vừa vặn gần đây không quá bận bịu, Lục Hiên đơn giản đến một chuyến, đem nhân vật xác định, thuận tiện chọc cậu một chút.

Tuy rằng cuối cùng “chọc cậu” biến thành “dọa dọa hấn”, còn thiếu chút nữa là đem người ta bắt nạt đến khóc, mà Lục Hiên một chút cảm giác áy náy cũng không có, ai bảo cậu đối với hấn nói dối chứ, tiểu hài tử, hiện tại không quản thúc nghiêm, về sau làm sao được...

Sau khi bị cúp điện thoại một chút, Hạ Tê liền thấy Nghiêm Trác Dịch đến đón, Hạ Tê còn ngốc lảng lảng, Nghiêm Trác Dịch đối với cậu gật gật đầu, lễ phép nói: “Lục tiên sinh kêu tôi đưa ngài về trước”

Hạ Tê a a: “Đi... Nơi nào?”

Nghiêm Trác Dịch giải thích: “Nhà của Lục tiên sinh.”

“Em, người đại diện của em còn chưa trở lại.” Hạ Tê hoàn toàn không ở trạng thái, “Nàng... Nàng đi tìm bằng hữu.”

Nghiêm Trác Dịch cười nhạt: “Không sao, ngài có thể để nàng đi theo xe của công ty về, tôi sẽ đưa ngài về”

Lời nói của Nghiêm Trác Dịch chính là lời nói của Lục Hiên, Hạ Tê chỉ có thể nghe theo, cậu thật thật đi theo Nghiêm Trác Dịch

Đã gần đến giữa trưa, Nghiêm Trác Dịch biết bây giờ Lục Hiên không thể về nhà, tự mình đưa đến nhà hàng hai người họ thường dùng cơm để Hạ Tê gọi món, sau khi đưa người cùng món ăn đến nhà Lục Hiên thì liền vội vã ly khai, Hạ Tê nhìn một bàn thức ăn nhưng vẫn chưa hồi phục tinh thần, Lục Hiên có.. tha thứ cho cậu không?

Tôm Bắc cực phô mai, hải sâm hầm vỏ bưởi, sườn non rang tỏi, cơm bào ngư tay cầm*...

Hạ Tê nuốt nước miếng, cảm giác sự tình không có tồi tệ như mình nghĩ như vậy, vẫn là ăn cơm trước đi.

“Cậu thực sự đi đến đó.” Trong phòng làm việc trên tầng cao nhất của Thịnh Thế, Lục An Kỳ cảm thấy bất ngờ, nàng rót cho Lục Hiên một chén trà, “Chị vẫn cho là cậu đối với những việc này không có hứng thú.”

Lục Hiên mỉm cười: “Trùng hợp có thời gian mà thôi.”

Lục An Kỳ nhú mày, không tỏ rõ ý kiến: “Cảm giác thế nào? Ngày hôm nay có thể quyết định được vai diễn đi”

Lục Hiên hờ hững: “Em không hiểu đóng phim, chính công ty xác định đi.”

Vừa nói như thế Lục An Kỳ càng hiểu kỳ hơn: “Cố ý đi qua một chuyến, không phải vì công việc, vậy là vì chuyện gì? Làm sao vậy, có Hạ Tê còn muốn đi tìm tiểu minh tinh khác sao?”

Lục An Kỳ rất yêu thích Hạ Tê, có chút tiếc hận, Lục Hiên lắc đầu cười ra tiếng, hấn mỉm cười: “Không có, nguyên cả năm, công việc bận bịu còn không kịp làm, làm sao có thời gian nghĩ những thứ lặt vặt này.”

“Vây tốt, giúp chị ký mấy phần văn kiện này đi.”

Lục An Kỳ đem một sấp văn kiện đưa cho Lục Hiên, Lục Hiên thoáng nhìn xuống từng cái rồi kí xuống, Lục An Kỳ thoả mãn cười nói: “Ai... Cuối cùng đã rõ ràng rồi có cái kim chủ tốt bao nhiêu.”

Lục Hiên cười cười đưa văn kiện đã ký cho Lục An Kỳ, Lục An Kỳ than thở: “Công ty mới vừa cất bước, tài chính căn bản không đủ, nhờ có cậu, chờ thêm hai năm nữa là tốt rồi, đem mấy người này làm cho nổi tiếng, sau đó ký mấy cái hợp đồng... hiện tại làm phim truyền hình còn phải hợp tác cùng vài chỗ khác, sau này có thể quyết định chọn trong nội bộ...”

Lục An Kỳ oán trách vài câu, lại đem kết quả tuyển chọn nhân vật ngày hôm nay đưa hắn: “Nhìn... Nam chính vẫn là phải dùng người ngoài, chị vốn định nâng Khương Giang, đạo diễn trực tiếp bác bỏ.”

Nam chính đã được bên đối tác chọn, nữ chính, thứ chính cũng đã quyết định, nhân vật nam thứ, không có ngoài ý muốn, chính là Hạ Tê.

Lục Hiên còn cầm bút máy, hắn theo bản năng trước tên Hạ Tê đánh kí hiệu, vừa vặn rơi vào tầm mắt của Lục An Kỳ.

“Đây chính là nguyên nhân cậu đến một chuyến?” Lục An Kỳ trong mắt đầy ý châm chọc, “Không thấy được... Cậu thật sự rất yêu thích Hạ Tê?”

Bị phát hiện cũng không có gì phải che giấu, Lục Hiên thoải mái gật đầu: “Không sai.”

Lục An Kỳ nở nụ cười: “Trên giường phục vụ cậu rất tốt sao?”

Lục Hiên cười không nói.

“Rất giỏi lấy lòng người”

Hạ Tê sau khi ăn một bữa tiệc lớn tâm tình tốt hơn rất nhiều, cậu không biết mua thức ăn là ý của Nghiêm Trách Dịch hay vẫn là của Lục Hiên, mà nếu đem mình nhận trở về, còn đem mình nuôi no, nguy hiểm cũng đã được giải trừ, Lục Hiên nếu quả như thật sự chán ghét mình, làm sao sẽ tiếp điện thoại của mình, còn đem mình về nhà rồi đó.

Nhưng mà tại lúc thử vai Lục Hiên nói “Lần khác lại nói”, là như thế nào a?

Sẽ đem mình làm thế này, thế này, hay là như vậy? (khúc này là bé Tê đang nghĩ lung tung không mục đích)

“A a...”

Hạ Tê che mặt, Lục Hiên để cho mình về trước là để mình suy ngẫm lỗi lầm! Làm sao có thể muốn những thứ này được!

Hạ Tê nện nện đầu mình, không nghĩ phiền phức nữa đi dọn dẹp thôi, tự mình đem bàn ăn thu dọn, sau khi quét dọn xong Hạ Tê nhìn bàn ăn trơn bóng mà thoả mãn không thôi, không nhận được lại đem phòng ăn toàn bộ quét dọn một lần, sau đó là nhà bếp, buồng tắm... Sau khi đem cả nhà đến cả một góc khuất chẳng ai chú ý dọn sạch đến không còn một hạt bụi, Hạ Tê có cảm giác rất là thành tựu, cả người đầy mồ hôi, lúc thử vai cũng ra rất nhiều mồ hôi, Hạ Tê cảm thấy có chút khó chịu, liền vọt vào tắm rửa.

Từ buồng tắm ra ngoài, Hạ Tê bọc mình trong áo tắm cỡ đại, nhìn vào gương một chút, thấy thế nào cũng cảm thấy mình không xuất sắc, ngày hôm nay thử vai cũng không biết thành công hay không, nếu như không thành công, Lục tiên sinh chắc sẽ cảm thấy cậu chẳng có gì hết...

Người thăm mền chính là luôn lo được mất, Hạ Tê đột nhiên liền có một chút ủ rũ.

Ăn chán chê dạ dày làm cho cậu có chút mệt rã rời, đêm qua bởi vì thử vai mà hưng phấn ngủ không được, hiện tại thân ngủ cũng tìm đến cậu, Hạ Tê không có cách nghĩ đến việc khác, đi đến phòng ngủ, co vào trong chăn mà ngủ.

Hạ Tê mơ một giấc mơ.

Trong mơ Lục tiên sinh thật là ôn nhu, hần lồi kéo tay Hạ Tê, dẫn cậu đến ngắm biển, lướt sóng, hai người mang khẩu trang đi phía sau vệ sĩ, đi ngồi thuyền hải tặc, bị fan nhìn thấy rượt chạy theo, Lục Hiên lại mua cho cậu một cây kẹo que khổng lồ, Hạ Tê hạnh phúc, quả thực cảm thấy như mình đang ở trên mây, bên người tất cả đều là tiểu thiên sứ cùng những ngôi sao nhỏ, cả người đều ngọt ngào

Hạ Tê chơi đến hăng say, cuối cùng mệt mỏi quá, Lục Hiên dẫn cậu trở về nhà.

Sau khi về đến nhà hai người cùng nhau ăn bữa tiệc lớn, cùng nhau dọn dẹp nhà bếp, cùng tắm rửa, sau đó cùng vào phòng ngủ...

Lục Hiên là người phi thường nhạy cảm, thậm chí là người hà khắc.

Vào thời khắc hần vừa mở cửa nhà, liền phát hiện nhà cửa đã được người dọn dẹp qua một lần, còn là ai... không cần nói cũng biết.

Sợ hần còn giận cậu, cho nên quét dọn nhà cửa để chuộc tội sao? Lục Hiên cười khẽ, này đúng là chuyện Hạ Tê có thể làm.

Lục Hiên thay quần áo rửa tay, trong phòng yên tĩnh, không phải đang đọc sách chính là ngủ, Lục Hiên lau sạch tay, đi tới phòng ngủ, chậm rãi đẩy cửa vào.

Hạ Tê tóc còn có chút ẩm ướt, hiển nhiên là mới vừa tắm xong, mặc trên người áo ngủ của hần, không hề phòng bị nằm nhoài trên giường, ngủ thật ngọt ngào.

Đôi mắt sắc bén Lục Hiên đảo qua, Hạ Tê khẽ nhú lông mày, hai má ửng hồng, từ từ tỉnh giấc.

Lục Hiên đối với việc “bồi tội” của Hạ Tê phi thường hài lòng.

“Tiểu Tê ngày hôm nay thật ngoan...”

Sau đó Lục Hiên dựa vào đầu giường, sủng ái để Hạ Tê nằm trong lòng của mình, mặt Hạ Tê đỏ như trái táo chín mồi, nếu như giấc mơ của mình bị phát hiện, chuyện này quả thực có thể làm cho cậu thẹn thùng cả một năm!

Trái ngược với Lục Hiên một bộ dạng tâm tình rất tốt, Hạ Tê một bên liếc mắt hồi tưởng lại xem hôm nay mình có phóng túng trên giường không, một bên tâm trạng rối bời có nên hỏi Lục Hiên chuyện ngày hôm nay không, Lục Hiên như là nhìn thấu tâm tư của cậu, cúi đầu hôn môi cậu, thấp giọng cười: “Yên tâm, tôi ngày hôm nay không sinh khí.”

Hạ Tê như trút được gánh nặng, thanh tĩnh lại hưởng thụ khi Lục Hiên hôn môi, Lục Hiên lại nói: “Thế nhưng chuyện nói dối như vậy, lần sau không được mượn lí lẽ này nữa.”

Hạ Tê bé ngoan gật đầu: “Vâng, em sẽ không bao giờ nói dối ngài.”

Lục Hiên nhu nhu đầu cậu, nguy cơ giải trừ, Hạ Tê lá gan rốt cục lớn hơn, lại hỏi: “Kia... việc thử vai...”

Lục Hiên đứng dậy chuẩn bị đi tắm, nghe vậy cười nhạo: “Có tôi ở đây, em cảm thấy có khả năng mình không được chọn sao?”

Lục Hiên tự đi phòng tắm, Hạ Tê đột nhiên cảm giác tiểu thiên sứ cùng những ngôi sao nhỏ vừa biến mất ở trong mơ lại xuất hiện, cậu bực chán ở trên giường lăn qua lăn lại... làm sao bây giờ đây... càng ngày càng yêu thích Lục tiên sinh...

“Còn không qua đây?”

Hạ Tê hạnh phúc dâng trào, nghe vậy đỏ mặt đáp ứng: “Đến!”

*Tôm Bắc cực phô mai

Tôm phô mai

* Hải sâm hầm vỏ bưởi

hải sâm

*Sườn non rang tỏi

sườn rang tỏi

*Cơm bào ngư tay cầm

Cơm bào ngư

11. Chương 11

(* / *)

“Lục tiên sinh, còn có một việc...”

Sau khi tắm rửa sạch sẽ thì hai người đến phòng khách, Hạ Tê quỳ trên ghế salon lau tóc cho Lục Hiên, Lục Hiên đổi kênh xem tin tức, hơi sao nhãng: “Àn?”

Hạ Tê ngồi xuống, thấp giọng nói: “Miêu Miêu tỷ mới vừa gửi tin nhắn cho em, bên (Loạn thế) gọi điện thoại cho nàng, thúc em trở về đoàn phim.”

Lục Hiên ánh mắt vẫn như cũ hướng về ti vi, chậm rãi nói: “Không phải trước đó đã nói chưa tới lượt của em diễn sao?”

“Sắp đến, lại nói vốn ra em nên đi theo đoàn phim...”

Lần quay phim trước đã rời khỏi đoàn một tuần lễ, sau khi trở lại hai người suýt chút nữa náo loạn hiểu lầm, lần này trở về là cùng đoàn phim hoàn tất tác phẩm, thời gian dài như vậy, Hạ Tê vừa lo lắng rằng Lục Hiên sẽ tìm người tình mới, liền lo lắng rằng chính mình sẽ quá nhớ Lục Hiên, trong lòng cậu khó chịu, âm thanh cũng nhỏ, “Khả năng... sẽ không thể bồi ngài.”

Lục Hiên quay đầu sang kéo tay Hạ Tê để cậu ngồi bên cạnh hắn: “Không nỡ xa tôi?”

Hạ Tê nghĩ một hồi, khẽ gật đầu.

Lục Hiên nhếch miệng cười một cách gợi cảm: “Tiểu hài tử, nên nghĩ nhiều về công việc, ít nghĩ về những chuyện trên giường đi.”

Hạ Tê thật đỏ mặt, cái gì a, cậu không phải vì điều này mà không nỡ xa Lục Hiên.

Nhưng mà Hạ Tê lại không thể giải thích, chẳng lẽ muốn cậu nói ra là bởi vì quá yêu Lục Hiên nên không nỡ sao? Hạ Tê tâm tình càng không tốt hơn, cả người đều ảm đạm rồi, Lục Hiên rốt cục đem tâm tư từ TV chuyển đến người cậu, trầm ngâm nói: “Tôi sẽ cùng Phí Hạo chào hỏi, lúc nào em không phải diễn, sẽ đón em về.”

Lục Hiên nở nụ cười: “Bình thường muốn ăn cái gì, nếu thật không tiện nói cho trợ lý của em thì liền nói cho Nghiêm Trắc Dịch, để cậu ta mua đem qua cho em.”

Hạ Tê tâm tình tốt một chút, gật đầu: “Cảm tạ Lục tiên sinh.”

Lục Hiên tiếp tục xem ti vi, một lát sau lại nói: “Tôi lúc rảnh rồi cũng sẽ đi gặp em.”

Đôi mắt Hạ Tê dường như bị câu nói thấp sáng lên, tâm tình liền trở nên tốt hơn.

Hạ Tê cầm lấy khăn, một lần nữa thay Lục Hiên lau khô tóc.

“Đúng rồi, em bây giờ có hai vai diễn... đều là không có cảnh diễn thân mật đi?” Lục Hiên không biết nhớ ra cái gì đó, đột nhiên hỏi, “Cái (Thời loạn) hẳn là không, tôi đã xem qua kịch bản, nhân vật của em thăm mền người kia bao nhiêu năm, không hề làm gì cả liền chết, Cái (Nghịch phong) kia đâu?”

Cái gọi không có việc gì làm liền trở nên nhàm chán, đây chính là phim bi tráng rung động lòng người, làm sao có những cảnh đó đâu, Hạ Tê tâm lý nhỏ giọng phàn nàn, đáp: “(Nghịch phong) cũng không có, nhân vật kia của em mới vừa hai mươi hai tuổi liền chết tại trận hỗn chiến, chưa kịp có tình cảm gì phát triển, hơn nữa (Nghịch Phong Nhi Hành) vốn cũng không phải tập trung vào chuyện tình cảm nam nữ, phần diễn của nam nữ yêu nhau cũng không nhiều.”

Hạ Tê tuổi trẻ, vì lớn lên có nét duyên trẻ con, diễn nhân vật này nhỏ hơn so với tuổi thật của cậu rất nhiều, đều không có cảnh diễn tình cảm gì, Lục Hiên gật gật đầu, nói: “Chờ sau khi phim điện ảnh chiếu, An Kỳ sẽ tìm nguồn lực ngày nọ để hỗ trợ, thời điểm sẽ chú ý đến em nhiều hơn, ở bên ngoài giữ mình trong sạch một chút, đừng dính các loại thị phi kiểu này.”

Hạ Tê vội vàng gật đầu, Lục Hiên thay đổi kênh một cái, lại nói: “Còn có, đừng nhận đóng những cảnh tạp kỹ mang tính câu khách này nọ.” (ý là cảnh hở hang, cảnh nóng đó)

“Đúng thế.” Hạ Tê bé ngoan đáp ứng, mà tâm lý tiểu ác ma đang không ngừng giứt giây cậu, làm cho cậu không nhận được hỏi, “Nhưng mà Lục tiên sinh... tại sao không thể nhận vậy?”

Lục Hiên nghiêng đầu liếc mắt nhìn cậu, câu môi nở nụ cười: “Bởi vì em ở trên giường quá quyến rũ, tôi không muốn để người khác nhìn thấy.”, Lục Hiên tiếp tục xem tin quốc tế không để ý Hạ Tê nữa, Hạ Tê giống như một con mèo tặc mao, muốn giải thích nhưng lại không cách nào mở miệng. Rõ ràng là một người nghiêm túc như vậy, tại sao khi ở chung với cậu, mọi lúc, mọi lúc... lại có thể tự nhiên mà nói ra những lời như vậy nhỉ?!

Hạ Tê nhìn tin tức thời sự mà trong lòng như có hàng trăm con ngựa chạy qua lại, nếu như mình kể cho người khác Lục Hiên từng nói một câu như vậy, khẳng định không ai sẽ tin tưởng!

Bất quá, không muốn để cho người nhìn thấy... Cũng là để ý chính cậu đi? Lục Hiên là một người rất hung hăng, cũng là người có chủ nghĩa nam nhân rất cao, khả năng này chỉ là theo bản năng đối với hết thảy mọi vật đều có bản năng chiếm hữu, này nói sao cũng được... Hạ Tê mơ mơ màng màng nghĩ, lại bắt đầu cân nhắc cái gọi là “Tiêu chuẩn câu khách” là có ý gì, trần truồng? Cởi trần? Cậu nhớ mang máng trong tiểu thuyết (Nghịch Phong Nhi Hành) có một cảnh tượng, là lúc cậu tại trường quân đội, huấn luyện xong cùng mấy đồng học len lén chạy đến buồng tắm tư nhân của quân đoàn để tắm, sau đó còn bị phát hiện, cũng không biết kịch bản cải biên thì cảnh tượng đó có viết vào hay không, nếu như viết vào, cũng không biết cảnh diễn ra sao, trong phim truyền hình sẽ không quá khoa trương, mà ở trần ngược lại là rất có thể xảy ra, cái này có tính là tiêu chuẩn câu khách hay không? Không tính đi...

Về phần không muốn gánh thị phi, Hạ Tê phát sầu, xem ý tứ của Lục Hiên, nam thứ của (Nghịch Phong Nhi Hành) xác định cho mình, bên trong xác định sẽ không có cảnh diễn cùng nữ sinh, nhưng quan hệ cùng với nam chính có thể làm cho người xem yy rất nhiều, Diêu Miêu Miêu còn nói qua, nếu quả thật có thể nắm được vai nam thứ trong (nghịch phong), thời điểm đó cùng công ty đối tác, làm cho cậu phối hợp với nam chính làm bán hũ, dùng làm thủ đoạn tuyên truyền, thời điểm đó...

Hạ Tê liếc trộm Lục Hiên đang xem tin quốc tế, trong lòng lo sợ, cũng không biết thời điểm đó Lục Hiên có để ý hay không.

...

Trong phòng họp trên tầng cao nhất của Thịnh Thế, xong khi họp xong mọi người tùm năm tùm ba ra khỏi cửa, Bách Mộc Xuyên ngồi tại chỗ của cậu ta chơi điện thoại di động, thời điểm Khương Giang đi ngang qua người cậu ta, Bách Mộc Xuyên âm thanh không lớn không nhỏ nói một câu: “Giang ca chờ một chút.”

Bách Mộc Xuyên trước sau đang nhìn điện thoại di động, Khương Giang nhìn hai bên, để cho trợ lý của mình ra ngoài chờ.

Ngoại trừ hai người trong phòng không còn người khác, Bách Mộc Xuyên thu hồi điện thoại di động, ngược mắt nói: “Giang ca biết không? Trong đoàn phim (Nghịch Phong Nhi Hành), vốn nên có một vị trí cho anh.”

Khương Giang cau mày, không trả lời.

Bách Mộc Xuyên cười lạnh một chút, nói: “Không cần kiêng kỵ như thế, trợ lý của em canh chừng bên ngoài, sẽ không có ai đến, Khương ca, em là không ưa Hạ Tê, mà em càng oan ức giùm cho anh, lúc trước Lục tiểu thư là vì anh nên mới thu mua Châu Quang, nhưng bây giờ thì sao? Thịnh Thế hiện tại đến cùng con mẹ nó là nâng đỡ ai?”

Khương Giang bình tĩnh nói: “Đó là chuyện cấp trên bận tâm, tôi chỉ cần quan tâm chuyện của chính mình.”

“Đây chính là chuyện của chính anh.” Bách Mộc Xuyên đứng dậy, đi tới bên người Khương Giang thấp giọng nói, “Giang ca, thời điểm lúc trước Lục tiểu thư tìm anh, sẽ không có hứa hẹn với anh ít nhiều đi, hiện tại quan tâm anh được bao nhiêu? Anh trong nửa năm này, sự nghiệp có gì tiến triển hơn không? Anh bây giờ so với thời điểm còn ở Châu Quang, có cảm thấy cái gì bất đồng không? Vẫn là, kém hơn?”

Khương Giang trong mắt buồn bã.

Khương Giang lập tức liền sắp ba mươi tuổi, chính là giai đoạn biến đổi quan trọng, vẫn luôn chụp hình cùng đóng phim truyền hình bình thường vĩnh viễn cũng sẽ không tỏa sáng, sớm muộn cũng sẽ hết thời, nếu nói đến, hẳn so với Bách Mộc Xuyên càng gấp.

Bách Mộc Xuyên xem thấu tâm tư Khương Giang, lạnh lùng nói: “Là ai đoạt nguồn tài lực của anh?”

“Không thể nói vậy.” Khương Giang cup mắt, “Hạ Tê nhận một nhân vật mười sáu, mười bảy tuổi, chính là nếu cho tôi, tôi cũng không diễn được.”

Bách Mộc Xuyên lắc đầu bật cười: “Giang ca là đang nói đùa sao? Không tính cái khác, liền nói lần này hợp tác vào (Nghịch Phong Nhi Hành), Thịnh Thế nhảy vào đầu tư cổ phiếu, hướng đoàn phim nhét một nữ chính thêm một vai nam thứ cho Hạ Tê, đã là quá phận, mà nếu Hạ Tê không tham gia? Nam chính chẳng lẽ không phải là của anh?”

Khương Giang nhìn về phía Bách Mộc Xuyên: “Cậu muốn thế nào?”

“Dạy cho Hạ Tê một bài học.” Bách Mộc Xuyên đứng dậy, đến gần hạ thấp giọng, “Lục tiểu thư từ nhỏ trong giới giải trí đã đặc tội không ít người, người nhìn nàng không vừa mắt cũng không ít, nếu công ty xuất hiện một ít vụ bê bối, Lục An Kỳ nàng không đè ép được nó, thời điểm đó... A, Hạ Tê nếu thấp hèn đồng ý để người ta bao dưỡng, có thể tưởng tượng ra hậu quả sao này a.”

Bách Mộc Xuyên nhìn Khương Giang: “Giang ca, người kia cái gì cũng không có, chỉ có thể dựa vào kim chủ mà một tiểu tử vất mũi chưa sạch có thể trèo lên đầu anh sao, anh can tâm sao?”

Khương Giang trầm mặc chốc lát, cuối cùng hít sâu một hơi, trầm giọng nói: “Tôi chỉ biết là, vẫn là nên đem tâm tư đặt trên người mình thì sẽ tốt hơn.”

Bách Mộc Xuyên nhất thời trợn mắt lên, Khương Giang không tiếp tục để ý cậu ta, nhanh chân bước ra khỏi phòng.

Bách Mộc Xuyên nghiêng răng nghiêng lợi: “Quý nhất gan.”

“Giang Giang...” trợ lý của Khương Giang Giai Giai vẫn luôn ở ngoài cửa, lời nói bên trong nàng nghe không xót chữ nào, nàng cùng Khương Giang ở về phòng nghỉ ngơi, nhỏ giọng nói, “Có muốn hay không... nhắc nhở Hạ Hạ một chút?”

Khương Giang dừng bước, hồi lâu nói: “Không cần.”

Mặc cho Giai Giai cắn môi, không nói gì thêm.

Ngày hôm sau Hạ Tê dậy thật sớm, Diêu Miêu Miêu hôm qua liền để trợ lý của Hạ Tê đem đồ dùng của cậu sắp xếp, hôm nay nàng mang theo đồ vật trực tiếp tới đón Hạ Tê, bảo đảm Hạ Tê không bị lãng phí thời gian, tranh thủ về đoàn phim

Rời đi nhiều ngày như vậy, còn đi thử vai diễn khác, đối với một người chưa có tiếng tăm như Hạ Tê mà nói thì có chút hơi quá, Diêu Miêu Miêu rất lo lắng Phí đạo và những người khác không hài lòng.

Có thể nghĩ như vậy không chỉ có một mình Diêu Miêu Miêu, sau khi dùng xong bữa sáng, Lục Hiên dùng khăn ăn lau lua khỏe miệng, nói: “Tôi đưa em đi, thuận tiện cùng Phí Hạo nói mấy câu.

Ngay lúc vừa định cùng Lục Hiên tách ra, Hạ Tê đang buồn rầu, nghe vậy liền hạnh phúc có chút nói lắp: “Không... sẽ không làm lỡ công việc của ngài sao?”

Lục Hiên nở nụ cười: “Nhân cơ hội lén lút lười biếng.”

Hạ Tê tâm tình tốt như muốn bay lên trời.

Hạ Tê ngồi xe của Lục Hiên, xe của công ty một đường theo ở phía sau, Lục Hiên ở trên xe ở cái video hội nghị, sau khi xác định Lục Hiên tắt video, Hạ Tê nhỏ giọng nói: “Thật sự... Không có việc gì sao?”

Lục Hiên tháo mắt kính, nhu nhu mi tâm: “Không có chuyện gì, bọn họ không biết tôi ở đâu.”

Hạ Tê tiếp nhận kính mắt thay Lục Hiên cất vào cẩn thận, Lục Hiên có cận nhẹ, thường ngày rất ít đeo kính, vừa này cần xem ít số liệu nên đeo vào, làm cho Hạ Tê nửa ngày hoa si, Lục tiên sinh chăm chỉ làm việc quả thực... quá đẹp trai, quá hấp dẫn.

Sau khi hoàn thành công việc, Lục Hiên tâm tình không tệ, cùng Hạ Tê hàn huyên một hồi, hai người nói những đề tài ngẫu nhiên, một đường cùng đi, Lục Hiên trong lòng hơi hơi kinh ngạc, bất đồng với suy nghĩ của hắn đối với giới nghệ sĩ, hắn phát hiện hiểu biết này nọ của Hạ Tê rộng hơn so với hắn tưởng tượng rất nhiều, thiên văn địa lý, lịch sử nhân văn, chủ đề rộng rãi không nói, có một số vấn đề không như là cậu nói “Chỉ hiểu biết chút ít”.

Hạ Tê không biết suy nghĩ trong lòng Lục Hiên, cậu chỉ là thật là vui, vốn tưởng là sẽ chia biệt Lục Hiên trong khổ sở, không nghĩ tới Lục Hiên tự mình đưa cậu trở lại, cậu đương nhiên biết được điều này là do Lục Hiên có lòng quan tâm, tâm trạng giống như vừa mới uống qua ly trà sữa, ngọt ngào cực kỳ.

Sau khi đến đoàn phim, Lục Hiên cùng Phí Hạo nói mấy câu, Phí đạo diễn nhiên cũng không nghĩ là Lục Hiên có thể tới, cùng hắn hàn huyên chốc lát, hai người đều rất bận, không nói quá lâu, Hạ Tê hiểu chuyện đứng cách đó không xa chờ, sau đó tiễn Lục Hiên ra xe.

“Ngoan, tự chăm sóc mình tốt.” Lục Hiên đứng ở trước cửa xe, “Tôi đi.”

Hạ Tê nhìn Lục Hiên tâm tình lại có chút chua xót, Lục Hiên còn chưa đi, Hạ Tê cũng đã bắt đầu nhớ hắn.

Lục Hiên cười khẽ, nâng tay sờ sờ mặt của cậu: “Thời điểm nhớ tôi thì có thể gọi điện thoại cho tôi”

Hạ Tê dùng sức gật đầu, ngoan ngoãn nghiêng đầu cà cà vào lòng bàn tay của Lục Hiên...

Bên trong hàng cây xanh cách đó không xa, một ống máy chụp hình hướng thẳng về phía hai người, âm thanh tách tách liên tục vang lên, trong máy xuất hiện mấy chục tấm ảnh ám muội.

Lời chủ nhà: Xuyên tiểu tam đúng là cực phẩm hiếm có mà (¬_¬)

12. Chương 12

(*/ *)

“Có thể tranh thủ nhân vật này thật không dễ dàng, giữ cho tốt.”

Trong phòng làm việc trên tầng cao nhất của Thịnh Thế, Lục An Kỳ đem hợp đồng được ghi chú chi tiết đưa cho Khương Giang, nở nụ cười, “Qua sang năm, phải để Tần Nhạc giúp cậu cẩn thận lựa chọn kịch bản, phải phát hành nhiều hơn những tác phẩm tình hoa, hình ảnh cũng phải thận trọng, phải chết giai đoạn, chính người cũng phải lưu ý, tuyệt đối không nên gây ra những tin tức tiêu cực”

Khương Giang cảm kích tiếp nhận hợp đồng, hắn chẳng thể nghĩ tới, sau khi mất vai chính trong (Nghịch Phong Nhi Hành), Lục An Kỳ càng tranh thủ cấp cho mình một vai nam chính khác của Chương đạo diễn, nhớ lại chính mình mấy tháng gần đây đối công ty có chút bất mãn Khương Giang cảm thấy hơi xấu hổ, cúi đầu nói: “Cảm tạ Lục tổng.”

Lục An Kỳ không thèm để ý lắc đầu một cái: “Cậu có thể nắm lấy cơ hội là tốt rồi, tôi nói thẳng cậu đừng để ý, tuổi của cậu... Có chút khó xử, nhân vật tuổi quá nhỏ thì không thể nhận, miễn cưỡng lắm thì cũng khó có thể làm cho khán giả hài lòng, mà loại đứng tuổi thì đều có cảm xúc mạnh mẽ nên luôn muốn kiếm người lớn hơn cậu khoảng mười tuổi, tôi đã sớm nói, cậu cần phải thay đổi, cho nên nửa năm này mỗi lần giao nhân vật nào cho cậu tôi đều có lo lắng ít nhiều, may mắn, nhân vật lần này cùng với cậu có điểm giống nhau, Chương đạo nhìn video thử vai của cậu phi thường hài lòng, bên này công ty sẽ giúp cậu phần hình ảnh, bất quá khi quay phim thì phải dựa vào chính cậu.”

Khương Giang gật đầu, phim của Chương đạo quay số lượng vé bán sẽ được bảo đảm, có thể sẽ cháy vé, ngấm lại tình trạng nghệ sĩ của công ty gần đây, Lục An Kỳ khá là thoải mái, nói: “Gần một năm, cuối cùng cũng coi như không phí công, cậu từ bây giờ cho đến sang năm bận rộn là đều không thể chối, Thiên Tinh vừa mới nhận hai bộ phim, cộng với trước đây của hắn, sẽ chờ sang năm xưng bá màn ảnh, Vi Hi nàng cũng không tồi, cùng với Hạ Tê... sang năm là một năm tốt.”

Nghe đến hai chữ “Hạ Tê” Khương Giang mí mắt chớp chớp, từ ngày Bách Mộc Xuyên muốn cùng hắn chinh đồn Hạ Tê đến bây giờ đã đã hơn hai tháng, mà thời gian dài như vậy lại không có chuyện gì phát sinh, hiện tại lại biết Lục An Kỳ cũng đang cố gắng vì chính mình tranh thủ nguồn lực thì bất mãn của Khương Giang với Hạ Tê cũng biến mất, hắn do dự nói: “Hạ Tê cậu ta gần đây...”

“Tốt vô cùng.” Lục An Kỳ điểm điều thuốc, mỉm cười, “Cậu ta sắp hoàn thành xong một bộ phim, Phí Đạo chuẩn bị tấn công rạp phim, đúng rồi, buổi làm lễ ra mắt cũng có cậu, thời điểm đó cậu cùng tôi... Mấy ngày trước gặp Phí Đạo, Phí Đạo còn theo tôi khen ngợi cậu ta, nói hắn kỹ năng diễn xuất tốt, đóng phim vừa nghiêm túc vừa chịu khó, tôi nhớ tới quan hệ giữa hai người không tệ, cậu ta tuổi còn trẻ, cậu có rảnh thì hướng dẫn cậu ta.”

Khương Giang gật đầu, suy nghĩ một chút vẫn là quyết định không đề cập tới chuyện ngày ấy, Bách Mộc Xuyên đại khái cũng chỉ là cầu nhàu, hiện tại nói cùng Lục An Kỳ, triệt để đắc tội Bách Mộc Xuyên không nói, chính mình cũng không có cách nào giải thích vì sao giấu đến bây giờ mới chịu nói ra, chỉ là Khương Giang tâm lý vẫn còn có chút bất an, theo bản năng nói: “Phải, Hạ Tê cậu ta, cậu ta...”

Lục An Kỳ nhíu mày: “Làm sao vậy?”

Khương Giang hoàn hồn, cười cười nói: “Không, tôi là nghĩ... Hạ Tê là người mới, sắp phải công chiếu, chắc hắn đang khẩn trương.”

Lục An Kỳ cười: “Chắc vậy.”

Nếu như Lục An Kỳ có thể nhìn thấy Hạ Tê, liền biết cậu bây giờ không phải chỉ là “sẽ căng thẳng”, mà là “cực kỳ khẩn trương”.

Một bộ phim điện ảnh, Hạ Tê quay từ cuối mùa hè kéo dài qua cả một mùa đông, hết hôm nay sẽ là qua một năm mới, trong mấy tháng này cậu ăn khổ cũng không ít, cũng học không ít thứ, thu hoạch khá nhiều, (Loạn thế) tốn rất nhiều chi phí, Hạ Tê tự cho là mình đi theo Phí đạo đã được nhìn thấy những cảnh quay hoành tráng rồi, sau này sẽ không dễ bị mất bình tĩnh, Hạ Tê luôn suy nghĩ như vậy, mãi cho đến khi cậu đóng cảnh này.

Hạ Tê nhìn một cánh đồng vàng lúa bao la bát ngát trước mắt, lại quay đầu, kiểm tra đã vào đúng vị trí, trong lòng đếm thầm, một, hai, ba, bốn, năm, sáu...

Hạ Tê đếm không có sai, buổi tối lúc cậu xem lại kịch bản, sẽ có sáu đài phi cơ sẽ được xây dựng, Hạ Tê một trận nhức nhối, đều là kinh phí a.

Cũng không phải Phí Đạo điên rồi, chỉ là trận nổ tung cuối cùng này cần quay ở rất nhiều góc độ, hơn nữa hắn kiên trì đem cảnh tập trung ở đồng ruộng, điều này có nghĩa là cảnh này chỉ được quay một thật, nếu như ngoài ý muốn không thành công, chi phí cho cái phóng nền hoành tráng kia càng kinh khủng hơn.

Hạ Tê áp lực cực lớn.

“Cậu một đường đi một đường đem trong túi hỏa dược dọc theo cầu vung lại đây, vẫn luôn thông đến ruộng lúa bên trong.” Phí Đạo mặc áo khoác quân đội, lúc nói chuyện đều hà hà hơi, “Cậu lúc đó đã trúng hai vết thương, bên bụng trái, chú ý tư thế đi một chút.”

Chỉ đạo võ thuật đã cùng Hạ Tê phân tích qua, Hạ Tê gật gật đầu, Phí Đạo một bên mang theo cậu đi về phía đồng lúc một bên chỉ tay “Vào lúc này cậu đã nổ một nửa, cậu không cần phải để ý đến, bên kia đã có phó đạo trên phi cơ quan sát, người tiếp tục võ chính người, cậu chỉ thấy đồng lúa, hướng về đồng lúa mà đi thẳng, lửa đạn quanh cậu, cuối cùng gần lúc xuống cầu thì nó đã sụp hoàn toàn.”

Cây cầu này trong kịch bản vốn là cha của Vưu có công xây dựng, sau khi cha Vưu mất, Vưu sống cùng ca ca, nam chính trong phim khi bị bắt thì trong trại quân sự bị còng, bị tra tấn dã man không thành hình

người, Vũ sau khi biết kế hoạch ban đầu của ca ca, dứt khoát quyết định thay ca ca hoàn thành nhiệm vụ, lúc từ quân khu của Nhật chạy qua đoạn này, nổ tung cây cầu mà phụ thân cậu đã bỏ công sức làm nên, định cùng quân Nhật Bản đồng quy vu tận.

Phí Đạo hướng dẫn Hạ Tê diễn: “Thời điểm sau cùng, cậu đã muốn từ trên cầu đi xuống, cậu không nghe thấy được âm thanh phía sau, cậu chỉ biết là, nhiệm vụ đã hoàn thành, bọn họ đều chết hết, hỏa dược là do ca ca cậu chôn, cậu biết vị trí, trong lòng cậu rõ ràng chỉ cần vượt qua được đoạn cầu này, liền không chết được, nhưng cậu cũng rõ ràng, không thể vượt qua nó, nên liền muốn làm cho nó nổ ngay tại đây, thời điểm cuối cùng là cậu nghĩ về các cậu khi còn bé, cậu với ca ca, Ứng Nhiễm, một gia đình lớn sống trong những tiếng bom đạn, Ứng Nhiễm từ nhỏ đã thích nghe âm thanh đót pháo, nhưng cậu thì nhát gan, chưa bao giờ dám đót, mãi đến lần cuối cùng này.”

“Trong phim lúc này hình ảnh sẽ hướng đến những người còn sinh hoạt ngoài kia, đến ca ca cậu đang ở trong nhà ngục, đến Ứng Nhiễm đang ngủ trên bàn việc trong quân đội, còn những quân giặc trong thành kia, bọn họ đều bị một tiếng này làm giật mình.”

Hạ Tê thở một hơi thật dài, Phí Đạo vỗ vỗ vai Hạ Tê: “Đây là đem người nhà cậu, đem tiếng nổ bình thường này để thức tỉnh tất cả mọi người, cực kì quan trọng, chính mình suy nghĩ chú tâm một chút, đừng quá lo lắng.”

Phí Đạo bận bịu đi nơi khác, Hạ Tê được bao bọc bởi trang phục diễn, xoa xoa tay, đi qua đi lại.

Từ hôm qua Phí Đạo vẫn khuyên Hạ Tê tập trung vào nhân vật, Hạ Tê cũng thử, mà mỗi lần... đến khúc cuối cậu đều nghĩ tới Lục Hiên.

Lần này về đoàn phim, Hạ Tê tâm lý vốn là rất bất an, cậu lo lắng mình làm không tốt sẽ khiến Lục Hiên thất vọng, cậu lo lắng bởi vì xa nhau mà Lục Hiên sẽ bỏ rơi mình, cậu còn lo lắng Lục Hiên sẽ đi tìm người tình mới, mà trên thực tế, những điều cậu lo lắng đều không có phát sinh.

Sau khi trở về đoàn phim một tuần lễ, có một buổi tối Nghiêm Trác Dịch giống như đã cùng Phí đạo chào hỏi trước mà đem Hạ Tê bắt cóc không báo một tiếng mà cướp đi, nguyên nhân không có gì khác, Lục Hiên sau khi đi xã giao đột nhiên muốn gặp Hạ Tê.

Kỳ thực ngày ấy Lục Hiên uống nhiều rượu, đã có chút say rồi, trời cũng muộn lắm rồi, không thể hoạt động thân thiết, chỉ là ôm Hạ Tê ngủ ngon một giấc, mà Lục Hiên lại cảm thấy làm vậy không có gì sai, trong hai tháng, Hạ Tê mấy lần bị bắt trở về để “bồi ngủ”.

Cùng Lục Hiên gặp mặt, Hạ Tê rõ ràng Lục Hiên trong năm rất là bận rộn, cửa ải cuối năm sắp tới, xã giao cũng là nhiều đêm không hết, dù là Lục Hiên tinh lực dồi dào, nếu có một ngày rảnh rỗi cũng là tình nguyện dùng nghỉ ngơi chứ lười nghĩ chuyện riêng tư, coi như nếu có nhu cầu, cũng đều là gọi Hạ Tê đi.

Hơn nữa, chẳng biết bắt đầu từ lúc nào, Lục Hiên có thói quen tự mình liên hệ Hạ Tê, trong điện thoại di động Hạ Tê, lịch sử trò chuyện không nỡ lòng bỏ xóa, đều là ghi chép trò chuyện của cậu cùng Lục Hiên, còn có tin nhắn Lục Hiên tình cờ gửi cho cậu.

Hạ Tê bình thường rảnh rỗi cũng không dám liên hệ Lục Hiên, bắt quá không chờ cậu, Lục Hiên đã không chịu được, Lục Hiên sẽ liên hệ cậu, hơn nữa tần suất càng ngày càng nhiều lần.

Hạ Tê không nhịn được cười, chuyện này... chắc là chưa chán bộ dạng của mình đi?

Hạ Tê lấy điện thoại di động ra nhìn lại lịch sử cuộc gọi, gần đây nhất cùng Lục Hiên nói chuyện điện thoại là hôm qua, Lục Hiên hiện tại ở nước ngoài, không có gì bất ngờ xảy ra ngày mai sẽ trở về, Hạ Tê tâm tình ấm áp, ngày mai là có thể nhìn thấy Lục tiên sinh rồi!

Hôm qua lúc Lục Hiên gọi điện thoại cho Hạ Tê là vào ban đêm, Lục Hiên xong công việc trở về nhà ngủ không được, hướng Hạ Tê gọi điện thoại.

Lục Hiên mới vừa đàm thành công một mối làm ăn, tâm tình rất tốt, cũng có thể là do có chút rượu trong người, hỏi Hạ Tê có nhớ hân hay không, Hạ Tê đương nhiên là có nghĩ tới hân, mà cậu thật sự liền ở trong điện thoại thổ lộ ra, liền có chút ngượng ngùng.

Lúc đó công việc ở trường quay còn chưa kết thúc, xung quanh Hạ Tê đều là người, Lục Hiên hỏi cậu, cậu không dám không đáp, không thể làm gì khác hơn là trốn qua một bên, đổ mặt che điện thoại di động, dùng âm thanh cực nhỏ nói một câu “Nhớ Lục tiên sinh”, cố tình Lục Hiên còn không hài lòng, liền khẽ cười hỏi cậu đang suy nghĩ nơi nào, Hạ Tê mặt đỏ suýt chút nữa bốc khói, thẹn thùng đến lông trên áo bông cũng muốn bị đốt cháy.

Hạ Tê suýt chút nữa bị bắt nạt đến khóc, đáng thương xin tha, nói phải trở lại quay phim đây, Lục Hiên lúc này mới buông tha hắn, liền cười cợt hai câu mới cúp điện thoại, Hạ Tê như cái tiểu tặc tự đắc thu hồi điện thoại di động, lại phát hiện vừa nãy không cẩn thận bị một nữ trợ lý nghe được, tiểu cô nương đối với cậu nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng hỏi: “Người yêu gọi điện thoại cho?!”

Hạ Tê len lén gật gật đầu, tiểu trợ lý lộ ra nụ cười ngấm hiểu, cười hì hì: “Trăm năm hạnh phúc!”, Hạ Tê cảm xúc ngọt ngào cơ hồ muốn bay ra khỏi lồng ngực.

“Hạ Hạ!!”

Phó đạo diễn gọi Hạ Tê, cậu liền đem cảm xúc ngổn ngang trong lòng dề xuống, nhanh chạy tới chuẩn bị cho cảnh quay cuối.

Đạo diễn lo lắng Hạ Tê áp lực lớn, sớm nói với cậu nếu thật sự NG thì cũng không có gì, có thể quay lại, Hạ Tê cũng rất căng thẳng, mà thật sự sau khi bắt đầu diễn, Hạ Tê trong nháy mắt đã nhập vào nhân vật.

Hạ Tê trận này lần hóa trang trong cảnh này là một bộ dạng chật vật, cậu mặc trên người bộ quần áo học sinh xám xịt dính đất, phía bụng trái còn mang theo vết thương cùng vết máu, trên mặt tất cả đều là bụi, trên trán còn bị rách một miếng da, cùng với tiểu thiếu gia trong cảnh quay đầu tiên quả thực là hai người khác nhau.

Mà vết bẩn cùng với vết máu làm cho mặt của cậu trở nên đặc sắc hơn rất nhiều, Vưu trong mắt cơ hồ tỏa ra ánh sáng, cậu đứng giữa cây cầu, đảo đảo về phía sau, nhìn thấy vũ khí lớn thu hoạch từ xe quân Nhật theo cầu sụp đổ xuống, nhất thời ánh lửa ngút trời! (*Vưu: tên nhân vật mà Hạ Tê thủ vai)

Tại khoe miệng càng khoái ý mà nở nụ cười.

Đạo cụ lão sư khẩn trương nhìn chăm chăm, tiếp tục thao tác.

Nổ tung một tiếng so với một tiếng càng cường liệt, Vưu lấy hỏa dược trong túi xách trong ngực mình, một đường vừa chạy thẳng vừa rải xung quanh, lửa đạn theo sát phía sau cậu, cơ hồ liền muốn đuổi kịp cậu, Vưu ở phía sau lại bị thương, thân mình cậu thoát một cái, càng đi nhanh hơn.

Đi được vài bước, Vưu ngã ngồi trên mặt đất, cậu cắn răng, liều mạng lôi kéo cặp sách trong ***g ngực, hỏa dược rải rác ở chung quanh cậu, Vưu ngẩng đầu, chỉ còn vài bước, cậu đã có thể lên bờ.

Vưu đang bò vài bước, cuối cùng từ bỏ, thuốc nổ giấu ở dưới cầu theo hỏa dược cậu rải một đường bắt tới, lập tức liền tấp về phía cậu.

Vưu mất công tốn sức chống đỡ đứng lên, lại vô lực mà ngã nhào xuống, phản chiếu trong mắt cậu, là khói thuốc súng cùng ngọn lửa bắt tận.

Năm mới bao nhiêu năm về trước, cậu trốn ở phía sau nhà, ái mộ nhìn đại ca cùng Ứng Nhiễm tỷ tỷ đồng thời đốt pháo, nhưng cậu không dám tới gần.

Sau khi Vưu đem hỏa dược trong người mình đốt, trong mắt ngấn lệ, cười lớn gào thét: “Ứng tỷ tỷ! Có nghe thấy được không? Người có nghe được không?! Vang lớn không?!! Người nói ta thả vang không vang?!!”

Theo “Oành” một tiếng, toàn bộ cầu lớn sụp đổ, Vưu đã phá hủy cả cây cầu mà bọn trong thành dùng để đi lại và giao dịch, cũng phá hủy đoàn quân Nhật đang vận chuyển vũ khí vào thành

“Cất!!!”

Phụ tá cùng trợ lý của Hạ Tê xông lên đem Hạ Tê đỡ dậy, Hạ Tê mặt đầy nước mắt, Phí Đạo xa xa đối Hạ Tê làm tư thế tuyệt vời, trường quay phim không ít thiếu nữ đều khóc, mọi người đồng thời tiến lên cùng Hạ Tê ôm áp, chúc mừng đã hoàn thành.

“Cảm tạ, cảm tạ.”

Hạ Tê liên tục hướng mọi người nghiêng mình, nước mắt không ngăn được lại được, Phí Đạo còn muốn đi xem lại hiệu suất công việc, nhưng vẫn là lại đây miễn cưỡng an ủi Hạ Tê vài câu, làm cho cậu càng giữ vững tâm lý, càng nỗ lực, Hạ Tê luôn miệng nói cảm ơn, liền có không ít người trong đoàn phim đến nói chuyện cùng Hạ Tê, phó đạo tới quay Hạ Tê, Hạ Tê chảy nước mắt nói ra cảm nghĩ của mình, lần lượt cảm ơn người đoàn phim, còn có Thịnh Thế.

Nữ chính cùng nam chính cũng lại chụp hình chung cùng Hạ Tê, Hạ Tê quả thực thụ sủng nhược kinh, mọi người vừa khóc xong lại vừa cười, sau đó mới nói lời từ biệt, Hạ Tê để lại phương thức liên lạc cho rất nhiều người, còn hứa thời điểm quay xong sẽ cùng chúc mừng.

Lục Hiên ngày mai sẽ trở về, hai người sẽ cùng nhau đón Tết nguyên đán, Hạ Tê không trì hoãn nhiều nữa, thu thập xong đồ vật sau liền rời tổ, cùng với mọi người trong tổ lưu luyến không không thôi.

“Hạ Hạ ánh mắt cậu đều đỏ.” Trợ lý đôi mắt cũng hồng hồng, “Ai... Vừa nãy xem xong tôi thật khó chịu, Hạ Hạ kỹ năng diễn xuất của cậu so với những ngày đầu tiên thật là có tiến bộ! Tôi vui đến muốn khóc chết rồi.”

Hạ Tê cười vui vẻ, liền có chút lo lắng ngày mai đôi mắt sưng lên bị Lục Hiên nhìn thấy, bất quá bây giờ cũng không đoái hoài tới, đóng phim rất mệt, tất cả mọi người ngóng trông cảnh quay, mà thật xem lại cảnh quay vẫn là không nhìn được sẽ rơi lệ, Hạ Tê không nói được cái cảm giác này, tiếc nuối duy nhất không thể cùng Lục Hiên chia sẻ...

“Lục... Lục tiên sinh!”

Hạ Tê lần này là thật sự ngây người, thời điểm Nghiêm Trác Dịch thay cậu mở cửa xe, Lục Hiên ngồi thành hình ở ghế phía sau!

Lục Hiên mỉm cười: “Đến một lúc rồi, sợ ảnh hưởng đến em nên cuối cùng giả vờ không có nói cho em biết.”

“Ngài...” Hạ Tê nước mắt liền rơi xuống, “Ngài làm sao...”

Chỗ ngồi phía sau bày ra một bó hoa tươi cùng với những hộp quà được gói tinh xảo, Lục Hiên đối Hạ Tê nở nụ cười: “Tiểu Tê, năm mới vui vẻ.”

*Chủ nhà: các chương càng về sau càng dài a (- ”), chương sau có biến

13. Chương 13

(*/ *)

*Mình sẽ đổi tên bộ phim (Thời loạn) thành (Loạn thế) nha mọi người, những chương trước sẽ cập nhật lại sau.

Tuy rằng không hề nghĩ đến, nhưng mà trước mặt Lục Hiên, Hạ Tê vẫn là khóc nức nở.

“Tác phẩm hoàn thành nên không nữa?” Lục Hiên lấy khăn giấy giúp Hạ Tê lau nước mắt, dặn dò tài xế, “Chạy chậm một chút.”

Hạ Tê gạt đầu sau đó lại lắc đầu, không ngừng khóc, cậu còn chưa có tỉnh lại từ vai diễn, thêm vào đột nhiên nhìn thấy Lục Hiên, tâm tình triệt để hồng mắt, nước mắt làm sao cũng không ngừng được.

Lục Hiên tính khí phá lệ tốt, hần cười cấp Phí Đạo gọi điện thoại, Phí Đạo tán dương Hạ Tê vài câu, Lục Hiên khách khí, sau đó cúp điện thoại.

“Tốt” Hạ Tê khóc rất nhiều, Lục Hiên dùng tay của mình lấy khăn bọc chai champagne ướp lạnh đắp vào đôi mắt của Hạ Tê, đạo, “Thấy tôi tự mang quà lại cho em có thích hay không.”

Hạ Tê còn thút thít: “Thích, rất thích...”

Lục Hiên bật cười: “Còn không mau lại xem, không biết em thích gì, tùy ý mua thôi.”

Hạ Tê gật đầu đi mở một đồng hộp quà chất đầy phía sau, giày đá banh bản limited, đồng hồ đeo tay hiệu Patek Philippe*, nước hoa, còn có một cái khăn quàng cổ ấm áp, bên trong một cái hộp lớn cuối cùng, là một cái bánh ngọt phủ đầy kem, trên đó viết Tiểu Tê năm mới vui vẻ.

Hạ Tê không nhịn được liền muốn khóc.

“Đều rất là thích...” Hạ Tê cúi đầu lau nước mắt, “Cảm tạ Lục tiên sinh.”

Lục Hiên cúi đầu nhìn cậu cười: “Vây quà năm mới của tôi đâu?”

Hạ Tê vô tội nhìn Lục Hiên, cậu luôn ở đoàn phim, nơi này cách xa nội thành, nơi nào có thể mua đồ được chứ, Lục Hiên chế nhạo nhìn hắn, Hạ Tê không còn cách nào, cậu lặng lẽ nhìn tài xế phía trước cùng với Nghiêm Trác Dịch ở vị trí phó lái liếc mắt một cái, tài xế mắt nhìn thẳng, tựa hồ trong mắt chỉ có vô-lăng, Nghiêm Trác Dịch cũng là mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, phảng phất như đang ngồi thiền, Hạ Tê thật nhanh hôn một cái lên môi Lục Hiên, không kịp ngồi ngay lại đã bị khủy tay mạnh mẽ của Lục Hiên ôm lấy eo, bị ôm đặt ở trên ghế hôn thực sự.

Hai người nửa tháng không gặp, Hạ Tê như vậy bị Lục Hiên đề lên cơ hồ có cảm giác, Lục Hiên buồn cười nhìn cậu, hạ thấp giọng cười nói: “Còn nhịn được về đến nhà sao?”

Hạ Tê môi hồng hồng, đôi mắt cũng hồng hồng, cậu hiển nhiên bị lời nói của Lục Hiên dọa, Hạ Tê sút mề sút mề đầu óc nói lảng sang chuyện khác: “Không không không đi khách sạn sao? Về nhà?”

“Sau này phải hạn chế không đi ra ngoài.” Lục Hiên nặn nặn mặt Hạ Tê, “Không bao lâu nữa, em ra ngoài sẽ bị fan theo sát, cùng với tôi thuê phòng, bị người nhận ra làm sao bây giờ?”

Hạ Tê mừng thầm, cậu mới không thích ngủ ở khách sạn, liền yêu thích đến nhà của Lục Hiên.

“Nơi ở kia của em cũng phải đổi.” Nhớ tới vị trí nhà của Hạ Tê, Lục Hiên nhú mày, “Tôi sẽ nói với An Kỳ.”

Hạ Tê còn không có muốn chính thức trở thành minh tinh giác ngộ, tùy ý nói: “Đi nơi nào cũng được, ăn... tốt nhất là gần công ty, nơi nào cách nhà ngài cũng gần, Nghiêm tiên sinh đón em cũng dễ dàng một chút.”

Lục Hiên nhìn về phía Hạ Tê, Hạ Tê tự giác phát hiện mình lỡ lời, cậu có chút lúng túng, cười nhỏ giọng: “Em... em lúc đó sẽ nghe theo Lục tiểu thư an bài.”

Lục Hiên nở nụ cười: “Em đây là muốn ba điểm thẳng hàng sao?”

Lời Hạ Tê vừa nói căn bản chưa qua suy nghĩ, bây giờ rất then thừng, cậu cuối mặt đùa nghịch đồng hồ mà Lục Hiên tặng cho mình.

“Chờ tương lai nổi tiếng, thành ảnh đế, vẫn tình nguyện để tôi nuôi sao?” Lục Hiên giơ tay xoa bóp mặt Hạ Tê, “Đại khái sẽ luôn không ngừng tìm cách tách tôi ra xa xa đi?”

“Sẽ không!” Hạ Tê bỗng nhiên ngẩng đầu, đôi mắt sáng lấp lánh, nghiêm túc nói, “Em nguyện ý.”

Lục Hiên câu môi cười: “Chờ trở thành ngôi sao hạng nhất, còn nguyện ý để tôi thương?”

Hạ Tê biết là Lục Hiên đang bắt nạt cậu.

Vừa vặn đến 0 giờ, bên ngoài đều là âm thanh tiếng pháo hoa, Hạ Tê nhẩn nhẩn xấu hổ, kê sát vào bên tai Lục Hiên nhỏ giọng nói: “Nguyện ý.” Ý cười nơi khóe miệng Lục Hiên lại sâu chút, nghiêng đầu qua ôn nhu hôn Hạ Tê.

Hoàn thành xong bộ phim, có khóc cũng có cười, trải qua một năm, gặp được người thầm mến, còn len lén tổ tình, Hạ Tê đã liên tục làm việc gần hai mươi tiếng, tâm tình lên voi xuống chó, vào lúc yên tĩnh này lại cảm thấy mệt mỏi, cậu cùng Lục Hiên nói chuyện một hồi liền ngủ luôn, Nghiêm Trác Dịch nghiêng người xuống, thấp giọng dò hỏi Lục Hiên cần giúp đỡ hay không, Lục Hiên lắc đầu một cái, chính mình thay Hạ Tê cởi giày, để cậu nằm xuống gối lên chân mình, tiếp nhận chần Nghiêm Trác Dịch đưa cho giúp cậu đắp kín.

Ngoài cửa xe đầy trời đều là pháo hoa, Lục Hiên nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Hạ Tê vốn cho là sau khi về nhà hai người sẽ thân thiết cho đến hừng đông, nhưng thực tế là hai người đều mệt vô cùng, vội vã vọt vào phòng tắm, đồng thời tắt điện thoại di động kéo lại rèm cửa sổ, ngủ một giấc đến trưa.

“Lục tiên sinh...” Hạ Tê mắt buồn ngủ mông lung, “Ngài đói không?”

Từ sau khi từ đoàn phim trở lại Hạ Tê cả người đều buông lỏng, thân thể tựa hồ nóng lòng phải đem tình cảm thiếu thốn bù lại trong một tháng này, cậu rất buồn ngủ, nhưng là rất đói, do dự không biết nên thỏa mãn nhu cầu nào trước, theo bản năng hỏi Lục Hiên để kim chủ thay mình quyết định.

Lục Hiên thân thể hiển nhiên so với Hạ Tê khỏe rất nhiều, hẳn cũng là một ngày một đêm không ngủ, trên xe còn phải chăm sóc Hạ Tê, mà sau khi ngủ ngon một giấc tinh thần sáng khóa hẳn lên, hẳn vỗ vỗ đầu Hạ Tê: “Dậy dùng cơm, có việc nói cho em.”

Có việc?!

Hạ Tê trong nháy mắt như một con chuột nhỏ ngẩng đầu, mơ hồ hỏi: “Chuyện gì?”

Có lẽ Lục Hiên đã đi xuống lầu gọi điện thoại.

“Chương trình thực tế?” Hạ Tê chớp chớp đôi mắt còn có chút sưng, mê man, “Mời em sao?”

Lục Hiên nở nụ cười: “Không phải sao, đây là một đoàn rất chuyên nghiệp, chuyên làm những chương trình thực tế, bọn họ đã cùng nhau lập kế hoạch làm chương trình thực tế nhiều kỳ, không có gì bất ngờ xảy ra thì tháng năm này có thể bắt đầu quay, lúc đó phim điện ảnh của em cũng công chiếu, phim truyền hình còn chưa có bắt đầu, vừa vặn bổ khuyết thời gian rảnh, duy trì độ hot của cậu.”

“Em... Em thật sự có ổn không?” Hạ Tê không xác định hỏi, “Em quả thật... Có chút sợ người lạ.”

Lục Hiên nói: “Không sao, dựa theo chương trình mà thể hiện, sẽ cho mọi người cảm thấy được em có thành tựu, cũng không tồi.”, Lục Hiên nhớ một chút, nói tên mấy người, Hạ Tê kinh sợ đến mức cảm đều phải rớt xuống: “Bọn họ... bọn họ cũng sẽ tham dự sao?”

Lục Hiên gật đầu: “Cơ hồ là bao gồm các loại nghệ sĩ, quay thành 8 kỳ, hậu kỳ sẽ cắt thành 16 kỳ để phát sóng, sẽ rất khổ cực, nguyện ý đi không?”

“Đương nhiên nguyện ý!” tham gia chương trình thực tế có bao nhiêu nổi tiếng Hạ Tê vẫn luôn nghe bên tai, đặc biệt đối với tiểu minh tinh không ai biết đến như Hạ Tê, Hạ Tê dùng sức lắc đầu, “Em không sợ mệt.”

Lục Hiên thỏa mãn: “Tôi cũng đoán là em sẽ không sợ.”

Hạ Tê vẫn có chút nghi hoặc, hỏi: “Thế nhưng... em nhớ tới ngài không thích những hoạt động thể này.”

Lục Hiên nhún mày: “Tùy theo từng loại, hình thức tuyên truyền của chương trình thực tế này thực rất thích hợp với em, tuy rằng chương trình cũng có kịch bản, nhưng hơn hết chính là nghệ sĩ phải chính mình phát huy, em tính cách tốt, hơn nữa thông qua chương trình lan tỏa, sẽ được mọi người thích.”

Hạ Tê cảm kích không biết nên nói cái gì cho phải: “Lục tiên sinh...”

Lục Hiên đem sữa trong ly uống cạn, mỉm cười: “Vậy thì tính luôn ngày hôm qua đồng thời trả ơn lại đi.”, Lục Hiên đi tới phía sau Hạ Tê, Hạ Tê theo bản năng đứng dậy, Lục Hiên ôn nhu lại hung hăng đem cậu đè trên bàn ăn, vào lúc Hạ Tê chưa kịp phản ứng liền cởi quần pyjamas của cậu...

Hai người đều là điên cuồng bận rộn trong mấy tháng, bây giờ rảnh rồi, vốn cho là có thể nghỉ phép, nhưng mà Lục Hiên thỉnh thoảng có việc, căn bản không thoát thân được, Hạ Tê lại càng không biết lúc nào sẽ bị Diêu Miêu Miêu lôi kéo tham gia các buổi thử vai, liên trong vòng một tháng, việc hai người làm nhiều nhất chính là vui mình ở trong nhà cầu Lục Hiên.

Cũng may là thời gian hai người ở cùng nhau một chút tế nhị cũng không có, lúc Lục Hiên làm việc Hạ Tê liền ngoan ngoãn xem kịch bản (Nghịch Phong Nhi Hành) kịch bản, lúc Lục Hiên rảnh rồi thì hai người sẽ cùng xem phim, tán gẫu, làm tình, lại có chút cảm giác giống như tuần trăng mật.

Hạ Tê làm sao cũng không nghĩ ra, cậu so với Lục Hiên nhỏ hơn chín tuổi, nói lý lẽ là đang trong thời gian sức trẻ cường tráng, mà thời điểm ở trên giường thì một phần mười tinh lực của Lục Hiên cậu cũng không có để mà so, đều là bị làm cho rất thảm, Lục Hiên còn phê bình cậu rất không bền sức, Hạ Tê đỏ mặt, thậm chí nghĩ đó là Lục tiên sinh rất giỏi bắt nạt người khác, đương nhiên cậu nói như thế này đánh chết Hạ Tê cậu cũng không nói ra được.

Thời gian nhàn rỗi trôi qua thật nhanh, gần đến Tết là lúc hai người bận rộn, cuối năm chuyện của công ty nhiều, còn có các loại sinh ý này nọ, Lục Hiên trong một tuần có tới chừng mấy ngày đều là bay tới bay lui, mà Hạ Tê bên này (Loạn thế) đã phát ra thông cáo báo chí, Phí đạo hết sức nỗ lực cùng đoàn phim hoạt động, Hạ Tê đóng nhân vật quan trọng nên cũng bắt đầu cùng đoàn kịch đi tuyên truyền, hơn nữa bên (Nghịch Phong Nhi Hành), cũng là bận rộn chân không chạm đất.

“ Dĩ nhiên nhớ ngài...”

(Nghịch Phong Nhi Hành) tuyên truyền khởi động máy quay, sau đó đạo diễn cùng ngôi sao điện ảnh tiếp nhận phỏng vấn trước công chúng, Hạ Tê núp ở phía sau đài cùng Lục Hiên nửa tháng không gặp nói chuyện điện thoại.

Lục Hiên đang bận bịu trong công việc lại còn có thể tiếp điện thoại, quả thực là làm cho Hạ Tê cảm thấy được rất hạnh phúc.

“Thật sự không phải là ngài mua fan cho em sao?” Hạ Tê cẩn thận nhìn hai bên một chút, nói nhỏ, “Fan hơn một triệu rồi! Quá hù người.”

Bên trong buổi giới thiệu (Loạn thế) chiếu cảnh Hạ Tê rưng rưng gào thét “Ứng tỷ tỷ người đã nghe chưa” cảnh tượng chỉ có thể là quá chấn động lòng người, mọi người bên trong đối với nhân vật này mong đợi rất lớn, đoàn phim của Phí đạo cùng Thịnh Thế giải trí cùng thắng lợi trong việc nâng đỡ Hạ Tê, bây giờ weibo của Hạ Tê đã có không ít fan, có fan tỉ mỉ đến cả đem weibo của Hạ Tê soát từ đầu đến cuối, phát hiện cậu trước kia đọc không ít sách truyện, đối Hạ Tê hảo cảm càng sâu, phim còn chưa chiếu, Hạ Tê đã có chiều hướng nổi tiếng.

Lục Hiên đã sớm liệu đến, cũng không ngoài ý muốn, Hạ Tê cảm thấy là cái gì cũng đều là mới mẻ, lần này tiến vào đoàn phim mọi người đối với cậu rất khách khí, Hạ Tê cũng vội vàng cùng Lục Hiên chia sẻ tin tức tốt này, thuận tiện vỗ mông nịnh hót: “Bọn họ nhất định là xem mặt mũi của ngài mới đối xử với em tốt vậy.”

Bên kia điện thoại là âm thanh Lục Hiên khẽ cười, Hạ Tê tâm trạng tựa như bị con mèo nhỏ cào loạn, Lục tiên sinh âm thanh thật là treu ghẹo người mà! Quả thực làm cho người ta không nhịn được.

“Còn có...” Hạ Tê lắc đầu một cái để cho mình khôi phục bình thường, “Có chính sự muốn hỏi ngài, vừa nãy trợ lý của Phí đạo liên hệ với em, hỏi em ngài... hỏi ngài có thể hay không tham dự buổi công chiếu ra mắt (Loạn thế) vào ngày kia.”

Ý cười nơi khóe miệng Hạ Tê càng sâu thêm một chút, cậu quay đầu lại cùng Lục Hiên nói mấy câu nói, Lục Hiên bên kia có việc, trước tiên cúp điện thoại.

“Lục tổng sẽ đến không?” Từ khi nhận điện thoại của Phí đạo Hạ Tê vẫn tại tâm thần bất định, Diêu Miêu Miêu biết là Hạ Tê vẫn đang do dự có nên hỏi Lục Hiên hay không, xem Hạ Tê đáng về hiện tại, Lục Hiên hẳn là đáp ứng, Diêu Miêu Miêu cười chen híp cả đôi mắt, “Lúc trước tôi đã nói như thế nào? Lục tổng cưng cậu như vậy, nhất định sẽ tới rồi.”

Hạ Tê vỗ vỗ mặt, để cho mình đừng cười như đứa ngốc, nói: “Àn, Lục tiên sinh ngài... Sẽ đến.”

Có người tới gọi Hạ Tê chuẩn bị nhận phỏng vấn, Diêu Miêu Miêu vừa bận bịu cùng chuyên gia trang điểm vừa thay Hạ Tê sửa sang lại tóc, dẫn cậu đi trước.

Công ty cùng mấy đoàn phim tận lực nâng đỡ Hạ Tê là một bước ngoặt lớn, mỗi tiếng nói cử chỉ đều phải thận trọng và thận trọng, cũng may Hạ Tê vẫn luôn hiểu lẽ phép, làm người cũng rất chân thành, cơ hồ nhận được hảo cảm của các ký giả, Diêu Miêu Miêu ở phía sau đài cảm thấy nhẹ nhõm, lòng vẫn còn sợ hãi đối với trợ lý của Hạ Tê nói: “Ai nha... lúc không thể để lọt ra những tin tức tiêu cực a.”

Trợ lý điên cuồng gật đầu.

Trợ lý của Hạ Tê hiểu được điều này, cũng có nhiều người khác còn hiểu hơn.

Ngày hôm sau, bức ảnh Hạ Tê cùng Lục Hiên cử chỉ ôm ấp ám muội trước xe hơi trở thành tâm điểm của các trang tin tức giải trí

*Đồng hồ Patek Philippe: là hãng đồng hồ đeo tay và đồng hồ bỏ túi cao cấp của Thụy Sĩ, được thành lập năm 1851 và có trụ sở tại Geneva (cre: wikipedia)

Hình ảnh tham khảo

123

*Giá: 2.338.219 USD

17-mau-dong-ho-patek-philippe-quy-hiem-va-dat-gia-nhat-moi-thoi-dai-p1

Giá: 1.500.000 USD

14. Chương 14

*Tuần sau chủ nhà sẽ đi du ngoạn nên đã tranh thủ post chương mới luôn. Chúc cả nhà đọc vui vẻ (^ ^)
(* / *)

“Đây là chuyện khi nào...” Lục An Kỳ mệt mỏi thở dài, “Nhìn quần áo của hai người, hẳn không phải là bị chụp gần đây đi?”

Hạ Tê sắc mặt trắng bệch, cậu hít thở sâu rồi thở ra, nói: “Là lúc mới vào thu, ngày đó Lục tổng đưa em về đoàn phim, hình chụp vào lúc ngài ấy muốn trở về, Lục tiểu thư, em... em rất xin lỗi.”

“Không trách cậu.” Lục An Kỳ mặc dù cũng gấp, nhưng không đến mức đem lửa giận phát lên người Hạ Tê, “Khẳng định không phải là cậu muốn hãm hại cậu trở về, Lục Hiên làm việc luôn luôn tùy tính, trong lòng tôi cũng rõ, hơn nữa đối phương rõ ràng cố ý, dựa vào lúc cậu vẫn không có bất kỳ tiếng tăm cùng không có phòng bị mà đánh xuống, đè ép lâu như vậy, cố ý vào lúc này thả ra, ngón từ sắc bén, không chỉ muốn đập người, còn muốn tha cả công ty xuống nước.”

Trong tin không chỉ đem tình huống của Hạ Tê bát quái toàn bộ, nhưng mũi nhọn lại cuối cùng lại bắt đầu công kích giải trí Thịnh Thế cùng Lục An Kỳ, nói Thịnh Thế vốn là là cái công ty lừa gạt, Lục An Kỳ trong giới giải trí thường giới thiệu “Kim chủ” cho nghệ sĩ.

Phát ra tin tức này đều là những nhà đài lúc trước cùng Lục An Kỳ có qua lại, đối phương có chuẩn bị mà đến, nhắm ngay lúc Hạ Tê phim điện ảnh chuẩn bị công chiếu còn phim truyền hình vừa khởi động máy quay, làm cho Hạ Tê một lần đã đắc tội với mọi người. Lục An Kỳ hận muốn ăn người.

Hạ Tê không biết nên nói cái gì, cậu nhiều lần xin lỗi: “Đều tại em, tại em không cẩn thận... Cùng Lục tiên sinh không có bất cứ quan hệ gì...”, Hạ Tê đã chuẩn bị tình huống xấu nhất, nếu như đối phương vẫn muốn bám lấy không tha, cậu sẽ không khai thừa nhận rằng chính mình đi câu dẫn Lục Hiên, mà Lục Hiên chỉ là theo phép ôn hòa cự tuyệt cậu, cậu sẽ đồng ý cùng công ty cắt hợp đồng, về phần phim điện ảnh kia có thể không lấy thù lao, dùng để bồi thường vì tại cậu mà việc tuyên truyền phim không thuận lợi, bên (Nghịch Phong Nhi Hành) thì cậu nguyên ý rút khỏi đoàn phim, không tiếp tục quảng bá. Còn chương trình thực tế, may là chưa có ký kết gì cả, hết thấy đều kịp lúc.

Lục An Kỳ nhận cú điện thoại, cuối cùng cười lạnh hai tiếng, nàng vò lấy tóc, đối Hạ Tê nói: “Không nghiêm trọng như vậy, nói trắng ra là, mấy tấm hình kia không chứng minh được gì, cậu... cậu nói thật với tôi, sau ngày đó không có hành động nào khác bị chụp được đi?”

Hạ Tê lắc đầu: “Không có, từ sau ngày đó, em và Lục tiên sinh chưa từng đi bên ngoài, lúc thường... bình thường có làm gì, cũng đều là tại nhà của Lục tiên sinh”

Khu dân cư mà Lục Hiên sống rất làm người ta yên tâm, Lục An Kỳ gật gật đầu: “Vậy thì tốt, vậy chúng ta chỉ cần cẩn thận cũng không thừa nhận liền không thành vấn đề, hấn nghĩ sao mà muốn dùng những tấm ảnh này để lật đổ tôi, nghĩ gì thế...”

Lục An Kỳ điểm điểm thuốc, ngược mắt đối Hạ Tê nói: “Thả lỏng tâm trạng nào, tôi đã liên lạc với Phí đạo, hấn và Lục Hiên đã sớm biết, ngược lại là không cần lo lắng, còn (Nghịch phong)... để Diêu Miêu Miêu nói chuyện, không được liền đành lui tổ đi, cậu gần đây cũng không thể ra khỏi cửa mà đóng phim.”

Hạ Tê phi thường phi thường xin lỗi, cậu cụp mắt, âm thanh phát ra: “Xin lỗi, xin lỗi.”

“Về phần cậu bên này...” Lục An Kỳ do dự một chút, nói, “Không có chuyện gì tạm thời cũng không cần lộ diện, chờ tin tức này qua đi, chúng tôi sẽ sắp xếp công việc khác cho cậu.”

Lục An Kỳ nhìn đôi mắt Hạ Tê đôi mắt: “Đừng suy nghĩ nhiều, tôi sẽ không đóng băng cậu, phiền toái tôi sẽ trực tiếp giải quyết giùm cậu, hiểu không?”

Hạ Tê gật đầu, Lục An Kỳ lại nói: “Về phần Lục Hiên bên kia... Hấn liên hệ cậu sao?”

Hạ Tê ngẩn ra, thấp giọng nói: “Lúc tin tức vừa mới phát ra... Lục tổng hấn liên lạc em một lần, hấn sẽ lập tức xử lý, không nói quá nhiều, Lục tổng luôn nói không phải đại sự, nói em đừng quá sốt ruột.”

Lục An Kỳ cười rạng rỡ, gật đầu: “Như vậy vừa lúc, hấn không ở nơi này, tôi xử lý cũng đơn giản hơn một ít.”

Hạ Tê trong lòng cảm thấy lạnh lẽo.

“Hạ Tê.” Lục An Kỳ đem trong tay thuốc lá dập tắt, chậm rãi nói, “Lục Hiên hấn... là rất cảm kích những chuyện này.”

“Hấn tuy rằng bên người vẫn luôn có người theo, mà vẫn chỉ lo cho bản thân mình, đương nhiên, lần này cũng không ngoại lệ, lời đồn đãi tựa như đao, bình thường đều như vậy, hấn trước đi tránh một chút, cậu cũng biết, không riêng gì hấn chán ghét việc này, hấn cũng là vì hình ảnh của Lục Thị.”

Hạ Tê âm thanh khàn khàn: “Ý của ngài là...”, Lục Hiên phải.. có ý rời đi?

“Đừng trách hấn.” Lục An Kỳ an ủi, “Tôi biết chuyện lần này là hấn không tốt, mà kết quả đã ra như vậy, trước đây đều là do ta đến thay hấn khắc phục hậu quả, lần này hay là để ta đi, Hạ Tê... trước tiên không nên liên lạc với hấn.”

Điều Hạ Tê sợ nhất, rốt cuộc đã tới.

Thời khắc bức ảnh kia vừa được phát ra, điều cậu sợ nhất không phải là từ bây giờ mình sẽ im hơi lặng tiếng, cũng không phải bị công ty đóng băng, không phải bị ngôn luận phỉ báng tổn thương, cậu sợ nhất, chính là phải cùng Lục Hiên tách ra.

“Tình nhân chỉ dùng đến làm ấm giường, không phải dùng để gây phiền toái cho mình.”

Đây là lúc mình mới cùng Lục Hiên gặp nhau, có lần vô ý nói tới Bách Mộc Xuyên, Lục Hiên chính miệng nói ra cho Hạ Tê.

Chính mình lại gây rắc rối cho Lục Hiên.

Hạ Tê trong mắt ngẩn lệ, Lục An Kỳ lòng có không đành, nói: “Yên tâm, chờ vụ việc trôi qua, tôi cũng sẽ giống như thời điểm hai người bên nhau mà chăm sóc cậu, cậu còn trẻ, sau này còn nhiều cơ hội hơn nữa, đừng quá đem sự việc trước mắt để trong lòng, cái này...cậu cầm trước đi.”

Lục An Kỳ cho là Hạ Tê sẽ khóc, mà Hạ Tê không có.

Hạ Tê đến gần chút, đem chi phiếu Lục An Kỳ cho cậu trả lại cho Lục An Kỳ.

“Xin ngài yên tâm, em sẽ không dây dưa với Lục tổng.” Hạ Tê hơi cúi đầu, “Cảm tạ ngài vẫn luôn chăm sóc em, em là nghệ sĩ của công ty, hợp đồng vẫn như cũ, em sẽ nghe theo an bài của công ty, tất cả biện pháp công ty dùng để đối phó với truyền thông em đều nguyện ý phối hợp, đây là nhiệm vụ của em.”

Lục An Kỳ như trút được gánh nặng, đồng thời lại có chút tiếc hận, nàng gật gật đầu: “Như vậy cũng tốt... điện thoại di động này giờ vẫn luôn vang?”

Hạ Tê nhìn một chút điện thoại di động vẫn luôn ong ong trong tay mình, miễn cưỡng nói: “Em đoán lại là phóng viên gọi đến...”

“Bệnh thần kinh!” Lục An Kỳ giận dữ, “Gọi điện thoại cho người đại diện không nói, dám gọi điện tới cho nghệ sĩ, này là chuyện gì!”

Hạ Tê lắc đầu một cái, cậu tắt máy, nói: “Không sao...”

“Cậu yên tâm, chuyện này còn chưa xong.” Lục An Kỳ nặng nề thở ra một hơi, “Muốn cho tôi bị té nhào... nằm mơ.”

Lục An Kỳ nhìn về phía Hạ Tê: “Về trước nghỉ ngơi một chút đi, có việc Diêu Miêu Miêu sẽ thông báo cho cậu, hai ngày nay để trợ lý ở cạnh cậu, đừng tiếp tục xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.”

Hạ Tê gật đầu.

Hạ Tê từ phòng làm việc của Lục An Kỳ đi ra, chạm mặt gặp phải Khương Giang, Khương Giang sắc mặt phức tạp nhìn cậu, Hạ Tê miễn cưỡng nở nụ cười, cúi đầu xuống lầu, bên trong phòng nghỉ riêng của Hạ Tê dưới lầu Diêu Miêu Miêu đang chờ cậu, Hạ Tê đại khái đem ý của Lục An Kỳ chuyển lời lại, cuối cùng nói: “Xin lỗi Miêu Miêu tỷ, là em liên lụy mọi người.”

Diêu Miêu Miêu lắc đầu, nàng cắn môi, đem âm thanh áp cực thấp cực thấp: “Vậy nên, Lục tổng... hân và cậu...”

“Đừng khóc.” Hạ Tê thay Diêu Miêu Miêu lau nước mắt, “Hắn xử lý như vậy là tốt nhất.”

Khác với những người kia, Diêu Miêu Miêu từ lâu nhìn ra Hạ Tê đối Lục Hiên là thật lòng động tâm, hiện giờ lại xuất hiện vụ bê bối này, Diêu Miêu Miêu so với Hạ Tê càng không cam lòng.

Hạ Tê nhắm mắt lại, còn có rất nhiều việc cần cậu xử lý, cậu không thể nghĩ tới Lục Hiên, cậu cần phải đủ kiên cường

Ngoài công ty còn có paparazi, bây giờ trở về nhà cũng không tiện, Diêu Miêu Miêu đơn giản để Hạ Tê về tạm nhà trợ lý của cậu, vừa lúc gặp cậu ta, trợ lý của Hạ Tê nhìn thấy tin tức liền tức giận muốn phát nổ, cậu ta đối Diêu Miêu Miêu gật đầu: “Miêu Miêu tỷ yên tâm, em có thể chăm sóc tốt Hạ Hạ.”

Diêu Miêu Miêu giúp Hạ Tê quàng khăn cổ, đưa cậu xuống lầu lên xe.

Ngày hôm sau là diễn ra lễ công chiếu (Loạn thế), Hạ Tê uỷ thác Diêu Miêu Miêu hướng Phí Đạo xin lỗi, không nghĩ tới Phí Đạo lại căn dặn Hạ Tê ngày hôm nay đúng giờ đến tham dự buổi công chiếu và bước thảm đỏ.

Hạ Tê nghi hoặc nhìn Diêu Miêu Miêu, không tin được hỏi: “Trợ lý Phí đạo thật đã nói như thế?”

Diêu Miêu Miêu cũng có chút hoảng hốt, nàng gật gật đầu khẳng định: “Nói như vậy a, tôi còn hỏi lại để xác nhận a, hỏi hắn có xem tin tức chưa, trợ lý Phí đạo nói... Phí đạo những năm qua trong giới giải trí chuyện gì cũng trải qua, nên nói cậu cứ yên tâm mà đến.”

Diêu Miêu Miêu cơ hồ muốn khóc lên, cười nói: “Như vậy là tốt rồi, điều này nói rõ chúng ta không có đắc tội Phí đạo, nếu như những lần tuyên truyền sau còn có thể mang cậu theo, có khả năng sẽ chuyện biến tốt! Hạ Hạ cậu sẽ không bởi vì chuyện này mà biệt vô âm tính!”

Tiểu trợ lý cũng rất cao hứng, Hạ Tê cũng cười theo.

Diêu Miêu Miêu gọi điện thoại hỏi Lục An Kỳ, Lục An Kỳ sau khi biết cũng thật bất ngờ, nàng dặn Diêu Miêu Miêu giúp Hạ Tê thả lỏng tâm trạng chút, buổi tối ăn mặc nhất định phải chú ý, không thể để cho người khác nhìn ra tinh thần suy sụp, Diêu Miêu Miêu liền nhanh đáp ứng, vui mừng giúp Hạ Tê lựa chọn âu phục.

Vào lúc 9 giờ tối, thảm đỏ sẽ diễn ra một tiếng, Hạ Tê là diễn viên, sẽ cùng với đạo diễn đồng thời bước vào sân.

“Hạ Hạ đừng lo lắng, Phí đạo mặt mũi to lớn, lần này mời những người đứng đầu trong giới tham dự, có rất nhiều người nổi tiếng, không ai sẽ đặc biệt chú ý đến cậu.” Trong hậu trường, Diêu Miêu Miêu nhìn chăm chăm chuyên gia trang điểm giúp Hạ Tê làm tóc, an ủi, “Tâm lý đừng sợ, cậu mà sợ, chính là tạo cơ hội cho bọn họ chế giễu.”

Hạ Tê gật đầu, kỳ thực... bắt đầu từ hôm qua, tâm tình của cậu bình thản như nước, Diêu Miêu Miêu lo rằng cậu sợ sẽ bị truyền thông làm khó làm dễ, kỳ thực không có, việc Hạ Tê sợ nhất đã xảy ra, những cái khác đều không còn tổn thương được cậu.

Trợ lý Hạ Tê lần đầu tham gia sự kiện như vậy, rất sốt sắng: “Miêu Miêu tỷ, em vừa nhìn thấy Khương Hồng a! Còn có Hứa Chi Nhiên! Trời ạ...”

Diêu Miêu Miêu gõ đầu trợ lý.

“Thật làm phiền.”

Hạ Tê trong chớp nhoáng hai mắt mở to, cậu đột nhiên quay đầu lại, liền nhìn thấy Nghiêm Trác Dịch đẩy cửa mà vào.

Nghiêm Trác Dịch nhìn quét qua mọi người, rất lịch sự mà nói: “Thật không tiện, ngoại trừ Hạ tiên sinh, thỉnh các vị còn lại tạm thời rời đi một chút, ông chủ của tôi có một số chuyện phải mượn căn phòng này.”

Một số người do dự đứng lên, còn có mấy người kín đáo phê bình, Lục Hiên phía sau Nghiêm Trác Dịch đi vào, Lục Hiên tháo xuống kính râm, sắc mặt băng lãnh.

Lục Hiên khí thế quá mạnh mẽ, mọi người đều nhận ra hắn liên tục không ngừng xin lỗi rời đi, Diêu Miêu Miêu hoàn toàn choáng váng, nàng nuốt nước miếng, quay đầu nhìn Hạ Tê đã ngây người, lời kéo trợ lý cũng đang bộ dạng choáng váng đi ra ngoài.

“Lục, Lục tiên sinh...”

Hạ Tê âm thanh run, “Ngài... Ngài làm sao có thể lộ diện được?”

Lục Hiên lạnh lùng nhìn Hạ Tê, tận lực khắc chế tức giận: “Điện thoại di động của em đâu? Lại hết pin?”

15. Chương 15

(*/ *)

“Ngài...” Hạ Tê không thể tin được mà nhìn Lục Hiên, giọng nói của cậu rất nhỏ, thật giống như sợ mình nói hơi lớn một chút thì sẽ thức tỉnh khỏi ảo tưởng này, “Ngài liên lạc với em?”

Đáp án đương nhiên là khẳng định.

Lục Hiên sau khi hạ cánh liền nắm được tình hình, lần này hiển nhiên là do mấy nhà đài có thù cũ với Lục An Kỳ mượn truyền thông dùng chủ đề này để đá qua hắn, trong đó còn có khả năng muốn nhân cơ hội này mà ném đá phim điện ảnh của Phí Hạo, mà vì sao phải ra tay từ Hạ Tê, một tiểu minh tinh không có tiếng tăm gì, điều này đáng để tìm hiểu kỹ.

Lục Hiên tự có các mối quan hệ xã giao của mình, không tốn nhiều sức lực liền biết là ai đang tác quái, đúng là Lục Hiên bất cẩn rồi, hắn đánh giá cao sự thông minh của Bách Mộc Xuyên, hắn cho là qua thời gian dài như vậy, Bách Mộc Xuyên sớm đã chết tâm, cùng lắm là lúc thường châm chọc Hạ Tê vài ba chuyện, có Lục An Kỳ ở đây, cậu ta lại không dám làm ra chuyện lớn, dù sao cũng còn muốn kiếm miếng cơm từ Lục An Kỳ, mà không nghĩ tới, cậu ta thật sự dám làm cái chuyện đáng chết này.

Bách Mộc Xuyên tự cho là mình đã làm sạch sẽ không dấu vết, chính cậu ta không lộ mặt, mà là uỷ thác cho một phóng viên có quen biết đem bức ảnh đưa đến cho lão tổng một công ty mà Lục An Kỳ có quan hệ trước đó, người kia cùng Lục An Kỳ đánh qua đánh lại kiện cáo hơn hai năm, đã sớm như nước với lửa, đương nhiên sẽ hảo hảo lợi dụng những hình ảnh này, mà dù sao cùng Lục An Kỳ giao thủ nhiều năm, lão tổng kia cũng sợ các loại thủ đoạn cay độc của Lục An Kỳ, lo lắng bức ảnh có nguồn gốc không chính xác

sẽ bị tái khởi kiện lại, cố ý nhiều lần hỏi phóng viên kia nguồn gốc của bức ảnh, phóng viên này miệng lưỡi không kín liền khai ra, như vậy, Lục Hiên cũng tra ra được.

Biết là ai thả tin tức thì càng dễ hành động, Lục Hiên nhìn lại tin tức, để người thu thập tuân tất cả hình ra, cảm thấy các hành động “ám muội” kiên quyết nói thành là quan hệ tốt, cũng không phải không được.

Lục Hiên liền liên lạc Phí Hạo, hai người quan hệ không cần phải nhắc tới, Phí Hạo tỏ ra đã hiểu, sẽ không bởi vậy mà cấm kỵ, tất cả những hoạt động tuyên truyền mà có mặt Hạ Tê vẫn diễn ra bình thường.

Từ lúc hạ cánh cùng với biết rõ tình huống đã qua ba tiếng, trong lúc đó Lục Hiên đi xử lý công việc rồi trở về, vé đã được đặt trước, lúc lên phi cơ có gọi cho Hạ Tê nhưng điện thoại di động vẫn luôn tắt máy, Lục Hiên hạ mình gọi điện cho trợ lý của Hạ Tê, lại bị cúp ngang trực tiếp.

Lục Hiên đã rất nhiều năm chưa từng bị người khác cúp ngang điện thoại.

Ngồi trên máy bay mấy giờ liền, sau khi hạ cánh đã là xế chiều hôm nay, Lục Hiên liên lạc cho Lục An Kỳ, mới biết Lục An Kỳ đã thay hẳn “xử lý” Hạ Tê.

Liên tưởng với sự việc trước, Lục Hiên đã hiểu được đầu đuôi câu chuyện, dù là như vậy, Lục Hiên vẫn là có một chút tức giận.

Mơ hồ có thể nghe âm thanh của người chủ trì phía bên ngoài, thăm dò đã bắt đầu, Hạ Tê như vừa tỉnh giấc chiêm bao, hoang mang nói: “Ngài... ngài không thể đi cùng với em, không thể lại bị chụp được, không...”

“Tôi còn không có gấp, em gấp cái gì?” Là nhà đầu tư, lẽ ra Lục Hiên là người xuất hiện đầu tiên, nhưng bây giờ hiển nhiên là không còn kịp rồi, Lục Hiên đơn giản cũng không vội, ngược lại cũng không ai dám đến hỏi thúc hấn, Lục Hiên nhìn bộ dạng Hạ Tê sốt sắng không biết cơn tức giận như thế nào đột nhiên bay đi, bật cười, “Thật sự cho rằng tôi với em chấm dứt quan hệ?”

Ước ao trong mắt Hạ Tê lóe lên một cái rồi biến mất, cậu cắn môi một cái, nói giọng khàn khàn: “Không... không phải sao?”

Hạ Tê rất sợ rằng Lục Hiên gặp mặt cậu để chính miệng nói lời chia tay. Lần kia, trước mặt Lục An Kỳ cậu còn có thể miễn cưỡng bảo trì trấn định, mà bây giờ lại là trước mặt Lục Hiên... Hạ Tê sợ chính mình sẽ bỏ qua tư thế vẫn còn tự tôn khi đối mặt với Lục An Kỳ mà đi khẩn cầu Lục Hiên đừng chia tay.

Lục Hiên bắt đầu dĩ thử dài, hẳn ngồi xuống, trầm mặc một lát liền đơn giản đem sự tình kể lại, Hạ Tê khó không tin được hỏi: “Ngài... Ngài gọi điện thoại cho trợ lý của em?”

Lục Hiên nói: “Đúng, sau khi bắt máy cậu ta yêu cầu tôi đừng tiếp tục làm phiền nữa, sau đó cúp điện thoại.”

Hạ Tê: “...”

Nếu như nói chuyện này cho trợ lý, trợ lý đáng thương kia của cậu đại khái sẽ bị hù chết, Hạ Tê thay mình trợ lý ấy nãy, thành khẩn nói: “Anh ấy và Miêu Miêu tỷ mấy ngày nay đều bị phóng viên quấy rối đến thảm thương, cho nên mới... mới cắt ngang điện thoại của ngài.”

Trước mắt việc này chưa phải là điều quan trọng nhất, Hạ Tê có chút khó mở miệng, cậu thử dò xét nói: “Cho nên, ngài... cũng không phải là cùng em tách ra đúng không, có đúng không?”

Nhìn Hạ Tê một bộ dáng thận trọng, Lục Hiên triệt để mềm lòng.

“Lại đây.” Lục Hiên đem Hạ Tê kéo lại gần, than thở, “Sợ sao?”

Hạ Tê con mắt đỏ ngầu, dùng sức lắc đầu, Lục Hiên cười: “Còn mạnh miệng... lần này là do An Kỳ nhiều chuyện, tôi đã nói với nàng, em cũng lơ tôi hai ngày, xem như là hòa nhau rồi?”

Hạ Tê thầm nghĩ cậu làm sao cam lòng mà lơ hẳn chứ, nhưng cậu hiện tại không để ý đến việc này, có thể không chia tay với Lục tiên sinh, Hạ Tê quả thực không biết làm sao hình dung được tâm tình của mình vào giờ khắc này.

“Không cần quá để ý chuyện lần này, tôi đảm bảo với em, không quá một ngày, chiều gió trên internet sẽ thay đổi.” Lục Hiên khước miệng nhếch lên một nụ cười lạnh lùng, không biết là hai ngày nay còn bị nguyên

nhân gì làm cho nổi giận, Lục Hiên lần này phá lệ tưởng tích cực, “Không cần An Kỳ, tôi sẽ đích thân xử lý.”

Hạ Tê có chút bất an: “Ngài... ngài định xử lý như thế nào? Bách Mộc Xuyên vẫn còn hợp đồng với công ty.”

“Đây cũng không phải việc em cần quan tâm.” Lục Hiên nhàn nhạt nói, “Em sau này cũng sẽ không gặp lại cậu ta”

Hạ Tê trong lòng cả kinh, Lục Hiên hiển nhiên là nghiêm túc, không chờ cậuu hỏi lại Lục Hiên tiếp tục nói: “Sự nghiệp em mới phát triển, không thể quá làm liều, chuyện lần này liền giải thích là quan hệ bạn thân nên bình thường tiếp xúc thân mật cũng không có gì.”

Hạ Tê nhớ lại những tấm hình kia, miễn cưỡng nói lại thành như vậy thì cũng được, dù sao cũng không phải cái gì diễm chiếu, chính mình cần chết không nhận, bọn họ cũng hết cách rồi, mà...

Hạ Tê nhìn về phía Lục Hiên: “Có người sẽ không tin a...”

“Người trong giới vừa nhìn là đã biết chuyện gì xảy ra.” Lục Hiên cười khê, “Nhưng vậy thì thế nào? Họ có thể nói em thế nào? Có thể làm gì được tôi?”

Đối với Hạ Tê thì nó đúng là chuyện lớn, nhưng với Lục Hiên mà nói, thật sự là không có gì.

“Em còn phải làm tóc sao?” Lục Hiên liếc mắt Hạ Tê từ trên xuống dưới một lần “Gọi bọn họ trở lại?”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu: “Không cần...”

Lục Hiên nhìn ra Hạ Tê vẫn còn chưa khôi phục lại như cũ, xoa xoa trán của cậu nói: “Tiểu tê, không có gì bất ngờ xảy ra, cuộc sống của em sau này luôn có ống kính kề bên, bên cạnh em sẽ đầy những hoa tươi, nhưng lòng bàn chân sẽ đạp nhiều ít bụi gai, có tôi ở đây, sẽ giúp cho em bước đi trên con đường này thuận lợi hơn một chút, nhưng mọi chuyện khó mà có thể vẹn toàn, sau này sóng to gió lớn còn nhiều hơn, đầu trâu mặt ngựa thấy nhiều hơn, lúc đó quay đầu nhìn lại em sẽ nhận ra chuyện này không có gì đáng nói, nhưng một phần khó khăn trong tương lai của em đều do câu chuyện từ những người khác gây nên. Tuy nhiên, thành tựu của em, giá trị của em, sự cứng cỏi của em, sẽ được luyện thành từ những điều này.”, đây là trải nghiệm của một người nam nhân thành thực đã đi qua những khó khăn, nhưng cũng được hưởng thành tựu huy hoàng đối với người cùng cảnh ngộ.

Lục Hiên nhìn Hạ Tê giống như hán lúc 9 tuổi, đây là hán đối với Hạ Tê đặc biệt ôn nhu.

Tuổi thơ mất mẹ, thanh niên mất chỗ dựa, chưa đến 30 tuổi liền tiếp nhận Lục thị, một mình đưa gia tộc lên đỉnh vinh quang, sau lưng Lục Hiên đương nhiên sẽ có gian khổ.

Hạ Tê nhìn Lục Hiên, trong lòng trở nên sáng bừng.

Hạ Tê không khỏi yên lặng suy nghĩ, đây chính là lý do cậu vẫn yêu Lục Hiên đi, bất cứ lúc nào... nam nhân này cũng có thể làm cho cậu an tâm trở lại.

Lục Hiên mang theo kính râm: “Chuẩn bị xong chưa?”

Hạ Tê khoe miệng chậm rãi nhếch lên, cười gật đầu: “Ừm!”

Đêm thăm đồ đó là hai người sóng bước với nhau.

Phí Đạo dẫn theo nữ chính đi phía trước, Lục Hiên đeo kính đen bước sau, biểu tình hờ hững, Hạ Tê ngược lại là cười rất tự nhiên rất chân thành, hai người trước tiên tại phòng nền trên sân khấu cùng nhân viên trong đoàn kịch chụp hình, kí tên.

Đèn chớp về phía Lục Hiên anh tuần không thua gì nam chính, phong thái không thua Phí Đạo, hấp dẫn không ít ống kính, mới vừa tung ra bức ảnh ám muội, lại lần đầu xuất hiện cùng cậu như vậy, Hạ Tê cơ hồ có thể nghĩ đến ngày mai những trang tin tức giải trí sẽ viết thành cái gì, mà hiện tại có Lục Hiên, Hạ Tê không có gì phải sợ.

Vào bên trong nhân viên dẫn họ đến chỗ ngồi, Lục Hiên cùng Phí Đạo một đường thoải mái tán gẫu chuyện lần này, nam nữ chính làm như không nghe thấy, nam chính hiển nhiên là tận lực giữ khoảng cách với Hạ

Tê, nữ chính lại nghiêng đầu cùng Hạ Tê trò chuyện, cùng cậu nói đùa, nữ chính hướng Hạ Tê nháy mắt mấy cái: “Trên mạng không ít người muốn chị đá Trần Lâm Minh mà cặp với cậu đấy.”

Trần Lâm Minh, chính là tên của nam chính

Nữ chính đối với Hạ Tê làm động tác hôn, cười: “Một lát hai ta chụp chung một tấm hình, cậu phát lên weibo nói mãi mãi yêu Ứng tỷ tỷ nhất, chị sẽ đi chuyển phát.”

Hạ Tê quả thực không biết làm sao để cảm ơn nữ chính, nếu là thường ngày còn chưa tính, vào lúc này còn nguyện ý giúp cậu như vậy, Hạ Tê do dự một chút nhỏ giọng nói: “Chị chắc là đã nhìn thấy tin tức, không muốn liên lụy đến chị...”

“Lục tổng của các cậu quan tâm đến tôi.” Nữ chính không để ý chút nào, “Lại nói tôi từ lâu đã không vừa mắt cái đám phóng viên kia, lần trước còn viết linh tinh rằng lão nương say rượu nói tục, tôi xử đẹp hẳn a...”

Nữ chính cùng Phí đạo ngồi chung, Hạ Tê cùng Lục Hiên ngồi kế bên.

Phim dài 100 phút, thoáng một cái liền trôi qua, chờ sau khi Hạ Tê lên sân khấu rồi nhìn lại tin tức, dư luận trên internet có liên quan đến cậu đã thay đổi chiều gió.

Đầu tiên là có một người thường ở trên mạng bàn luận về giới giải trí tên Đại V, phát weibo, mở đầu thì ngôn từ tương đối chung chung, đại ý là hần may mắn được mời tham dự buổi lễ công chiếu (Loạn thế), sau khi xem xong thì liền hiểu rõ rằng tại sao mấy ngày nay người mới lại bị bôi đen.

Mấy phút sau chuyển phát đã lên tới mấy ngàn, bên dưới bình luận kiểu nào cũng có, mấy phút sau Đại V liền chuyển phát lại weibo của mình, nói thẳng ra là hần đang bàn về Hạ Tê, biểu hiện của Hạ Tê trong phim khá kinh diễm, thời điểm cuối cùng dùng bản thân hi sinh bảo vệ Tổ quốc càng khiến cho nhiều người rơi nước mắt, gần như được tất cả mọi người công nhận, Đại V có chút tiếc hận thay cho Hạ Tê, nói diễn viên trẻ xuất sắc như vậy nhưng có khả năng sẽ bị công ty đóng băng, cuối cùng liền cảm thán vài câu rằng người trong giới giải trí thật phức tạp.

Sau đó liền có không ít người chuyển phát weibo, bất ngờ càng lúc càng nhiều “người đồng cảm”, một vài câu nói liền hiểu ra, mọi người mơ hồ suy đoán rằng, có lẽ vì Hạ Tê nổi tiếng quá nhanh nên làm cho nhiều người ghen tức, Hạ Tê lại là người quá đơn thuần, không hề có một chút tâm cơ, cho nên mới bị người khác bôi đen như vậy

Không ít người đều tin tưởng “thông tin chính thức”, dồn dập phát weibo nói lúc mới vừa nhìn thấy tin tức liền cảm thấy không có khả năng, bây giờ xem lại quả nhiên là một hành vi bôi đen điển hình, còn có nói phóng viên vì đồng tiền che mắt mà hiên ngang xem nhẹ sự thật, lại đi bôi đen một người mới. Lại có người nói nếu thật sự là đồng tính luyến ái thì sao nào? Không lẽ do đồng tính luyến ái nên bị bôi đen? Đồng thời chỉ trong một lúc liền khơi dậy không ít người trong cộng đồng bảo vệ đồng tính luyến ái nổi dậy.

Một bên khác, Thịnh Thế giải trí chính thức phát biểu thanh minh, mạnh mẽ lên án hành vi chụp lén lần này, cũng vì Hạ Tê làm sáng tỏ cậu và Lục Hiên đã quen biết từ sớm, chỉ là quan hệ bạn bè, mà Hạ Tê mặc dù tính là người mới, nhưng thời gian vào giới đã không gọi là ngắn, nếu thật sự muốn dựa vào chuyện này để bôi đen cậu cũng sẽ không chờ tới hôm nay. Lục An Kỳ lên tinh thần, một mực chắc chắn đó là bị chụp lén tại bên trong trường quay, còn để lại câu sẽ kiện việc này ra tòa.

Lục Hiên chính mình đứng trước những trường bối trong giới truyền thông giới nói về scandal lần này và tạo áp lực với họ, mấy người kia không nghĩ tới Lục Hiên sẽ tích cực như vậy, những đại thần đang hăng hái làm việc, trong nháy mắt đều suy sụp, này đúng là người có quyền, trên internet xu hướng ủng hộ Hạ Tê ngày càng nhiều, mãi đến sau ba ngày (Loạn thế) công chiếu chính thức, mọi người đều nhận ra Hạ Tê không phải là một cái bình hoa, quả thật có kỹ năng diễn xuất sau, tất cả những người không rõ chân tướng cơ hồ đều nhận định đây là một âm mưu có ý định bôi đen.

Hạ Tê weibo tăng lên khoảng hơn 200 vạn, không ít người đều nhận thấy rằng cậu là một diễn viên an phận, khiêm tốn lại còn có kỹ năng diễn xuất tốt, tất cả những bình luận có bất lợi đối với Hạ Tê đều bị Hạ Tê mẹ ruột (trưởng fanclub) của cậu phun tào, fan của Hạ Tê còn thật sự lo rằng cậu bị công ty đóng băng, liền tới tập kéo nhau vào web chính thức của Thịnh Thế để lại lời nhắn

Nguy hiểm, cứ như vậy được giải trừ.

Cứ như chuyện chưa từng xảy ra.

Sau khi Lục Hiên trở lại, hai người... Ít nhất là Hạ Tê cho rằng ở phương diện nào đó cậu đã đem mọi chuyện nói với hắn rõ ràng, lần đầu tiên rơi vào hắc ám còn có Lục Hiên dắt tay cậu kéo ra, nhưng sau khi mọi việc đã được giải quyết xong, Lục Hiên lại đột nhiên lôi ra chuyện cũ, lạnh mặt hai ngày

Hạ Tê đã nhờ người mang hành lí của cậu chuyển vào bên trong nhà Lục Hiên, Lục Hiên nói cậu ở bên ngoài không an toàn bằng ở bên cạnh hắn, vì tránh lần nữa bị chụp lén, liền tạm thời để cho cậu ở cùng hắn, Hạ Tê cảm thấy được chính mình không phải là người xui xẻo, mà là cái số chó táp phải ruồi nên may mắn trúng thưởng lớn.

Lục Hiên mặt lạnh, Hạ Tê vẫn thận trọng đưa ra mặt cười làm lành, cùng với thái độ khiêm nhường rất nghiêm túc nói áy náy hai lần, nhưng mà Lục Hiên không để ý đến cậu.

Hạ Tê mờ mịt thất thố, không biết làm sao có thể làm cho Lục Hiên nguôi giận, cậu so với thường ngày còn ngoan ngoãn hơn, mà cũng không có tác dụng.

Hạ Tê bất đắc dĩ, lúc phát sầu liền đi xem tin tức, không phải tin về cậu, mà trước buổi lễ ngày đó Lục Hiên có tiếp nhận một đoạn phỏng vấn ngắn, Hạ Tê đang cầm ipad, không có chuyện gì liền xem.

Trong clip Lục Hiên môi mỏng khép thành một đường dài, phóng viên hiển nhiên đều có chút sợ, khí thế yếu đi mấy phần, đang đoạn hỏi về scandal được đề cập gần đây, Lục Hiên lạnh lùng, liếc mắt nhìn phóng viên một cái, nói: “Hiển nhiên là có người cố ý bôi đen tôi và bằng hữu của tôi, tôi không có gì để nói.”

Hạ Tê che ngực, tại sao có thể lãnh khốc như thế a...

Thế nhưng Lục tiên sinh còn đang tức giận, Hạ Tê khổ não không thôi, nên làm thế nào thì Lục tiên sinh mới có thể tha thứ cho cậu đây.

Hạ Tê nghĩ không ra biện pháp tốt, buồn buồn mà ôm cái ipad ngủ.

Lục Hiên về nhà liền nhìn thấy cảnh này, Hạ Tê đang cứng nhắc ôm cái ipad vẫn chiếu video về hắn, co ro trên ghế sa lon ngủ, mặt thì hồng hồng.

Đêm đó Hạ Tê bị Lục Hiên “dằn vặt” rất thảm.

Lục Hiên thường ngày đối với Hạ Tê rất ôn nhu, ở trên giường không bao giờ làm cậu quá đau, mà hôm ấy, Lục Hiên giống như là phải đem bao lo lắng cùng với phần nộ mấy ngày trước không biết vì sao lại phát sinh trong người hắn phát tiết ra ngoài, thời điểm thân mật thì hung ác vô cùng, lúc làm còn đánh vào mông của Hạ Tê, đem hai cánh hoa của cậu đánh đổ đến đáng thương.

Hạ Tê cuối cùng khóc đến cả gần như hô hấp không được, nhưng lời xấu hổ để xin tha thứ gì đều nói hết, nhưng đến tận hơn nửa đêm, Lục Hiên mới thật sự hết giận, ôm cậu trở lại trên giường, liền ôn nhu làm thêm một lần. (thú quá)

16. Chương 16

(* / *)

—
“Lục tiên sinh...”

Sau khi tắm rửa xong thì hai người một lần nữa nằm lại lên giường, Hạ Tê nhớ đến cơn giận của Lục Hiên, không ngủ được, bất an hỏi: “Ngài còn giận em sao?”

Lục Hiên hai mắt nhắm, tay vỗ đến mông của Hạ Tê, lực đạo không nhẹ không nặng mà bóp bóp, Hạ Tê nơi đó vẫn còn đỏ, nhất thời đau nhỏ giọng rên rỉ, mềm giọng xin tha, Lục Hiên khóe miệng nhếch lên, trầm giọng nói: “Biết sai rồi?”

Hạ Tê thành thật nhận sai: “Không nên tắt máy, em sau này sẽ không bao giờ tắt điện thoại, ân còn có không nên tự mình nghĩ bậy nghĩ bạ, phải nghe lời của ngài, còn có... Đúng, còn có, không nên để trợ lý cắt ngang điện thoại của ngài.”, Hạ Tê tội nghiệp, “Thế nhưng em không biết là ngài có gọi đến.”, nếu biết là Lục Hiên gọi điện đến, đừng nói là giành với trợ lý, cho dù là Lục An Kỳ, Hạ Tê cũng dám tranh giành để nhận điện thoại.

Nói tới vụ bị cúp điện thoại thì đuôi chân mày Lục Hiên liền là nhướn một cái, nhưng thái độ nhận lỗi của Hạ Tê thực sự quá tốt, vừa nãy cũng đã đánh rồi, hiện tại không có một điểm tức giận, bé ngoan còn ngọt ngào đến xin lỗi như vậy, thực sự khiến người không có cách nào lại tức giận, Lục Hiên mở mắt ra, nhìn Hạ Tê đang nằm bên cạnh mình, hẳn không cười, mà ánh mắt rõ ràng ôn nhu nhìn về Hạ Tê, Hạ Tê đánh bạo tiến lên trước hôn Lục Hiên một cái, nghiêm túc nhỏ giọng nói: “Còn có, cảm tạ ngài Lục tiên sinh, vì em làm nhiều chuyện như vậy.”

Nếu như Lục Hiên thật sự cư xử giống với những tình nhân trước đây, rồi đi né tránh thị phi, sau đó tùy tiện kiếm người mới, thì Lục An Kỳ tuyệt đối sẽ không ra sức tự giúp mình giải quyết chuyện lần này như vậy, cứ để cho một thời gian dài thì scandal sẽ tự lắng xuống là phương pháp giải quyết ít tổn kém nhất, nhưng mà Lục Hiên đã trở lại, làm cho Lục An Kỳ không thể không chú ý, tận tâm thay đệ đệ mình giải quyết vụ phiền toái này.

Có Lục An Kỳ hỗ trợ, lại có thêm Lục Hiên hành động, mình mới có thể từ bên trong scandal an toàn trở ra.

Hạ Tê chưa bao giờ là một người được tiện nghi mà ra vẻ, được người khác đối tốt, cậu sẽ không giả bộ mà ngó lơ, nhất định sẽ nghiêm túc cảm tạ, hiểu chuyện khiến mọi người không thể nào không đối xử tốt với cậu

“Vừa nãy tôi nặng tay.” Lục Hiên nhẹ nhàng xoa xoa cúc hoa đáng thương của Hạ Tê, “Còn đau không?”

Hạ Tê đỏ mặt, cậu không nghĩ sẽ tố cáo, mà đau quá a, không thể làm gì khác hơn nói: “Có chút đau...”

“Tôi là lần đầu tiên động thủ trên giường như vậy.” Lục Hiên tự tay khẽ xoa một chút, “Làm em sợ?”

Hạ Tê cắn chặt drap giường, cậu không có cách nào nói rằng vừa nãy thật ra cậu có cảm giác, nếu không Lục tiên sinh nhất định sẽ nghĩ cậu là một tiểu biến thái, gần đây phạm lỗi hơi nhiều, Hạ Tê muốn mình phải cẩn thận hơn chút, cậu lắc đầu một cái, ngược lại an ủi Lục Hiên: “Sẽ nhanh... hết đau.”

Lục Hiên cuối cùng vẫn không yên tâm, liền bật đèn bắt Hạ Tê để cho hắn kiểm tra phía dưới, liền lấy chút thuốc mỡ thoa cho cậu, Lục Hiên nhìn ra Hạ Tê ngượng ngùng, ngược lại tán gẫu chuyện khác, hỏi cậu công tác mấy ngày trước gì thay đổi hay không..

“Không có, hai ngày nữa đi kí hợp đồng chương trình thực tế.” Hạ Tê nói, “Scandal vẫn chưa đi qua, quá nổi bật cũng không tốt, Miêu Miêu tỷ để em mấy ngày nay nghỉ ngơi nhiều hơn, vừa lúc (Nghịch Phong Nhi Hành) trước tiên vẫn chưa tới phần em diễn.”

Lục Hiên gật đầu, Hạ Tê nghĩ một hồi, thật sự rất là tò mò, nhin không được hỏi: “Ngài... vì sao lại đột nhiên tức giận chứ?”

Coi như mình chọc giận Lục tiên sinh, nhưng cũng đã trôi qua nhiều ngày rồi mà.

Lục Hiên tay hơi dùng sức, hỏi: “Còn muốn ăn đòn?”

Hạ Tê lập tức đem đầu lắc liên tục.

Lục Hiên đem bình thuốc đóng nắp rồi cất vào trong tủ, xuống giường đi rửa tay, Hạ Tê nhìn bóng lưng của Lục Hiên tâm tình có một chút chua xót, Lục tiên sinh, hi vọng ngài có thể yêu em a.

Lục Hiên ra tay cũng không nặng, vết thương nhỏ này ngày thứ hai là tốt lên rồi, Hạ Tê ở nhà đã khôi phục không ít, gần đây không công tác, Lục Hiên lạ không ở nhà, Hạ Tê lên đem mình trùu thật kỹ, đến công ty lên lớp.

Kiến thức cơ bản học không hết, đặc biệt gần đây cậu lại đóng phim, Hạ Tê so với trước đây chăm chỉ hơn, hơn một tuần lễ không đến công ty, mới đến, Hạ Tê rõ ràng cảm thấy thái độ của mọi người xung quanh

đối với cậu đã thay đổi.

Giáo viên của cậu so với trước đây nhiệt tình rất nhiều, thời gian lên lớp rất chăm sóc cho cậu, lưu ý tiến độ của cậu, đối với vấn đề của cậu cũng giải thích rõ ràng, cái nghề sỹ khác đối với cậu cũng khác khí hơn rất nhiều, những nghề sỹ khác cùng công ty trước đây không cùng cậu nói chuyện bây giờ cũng cùng cậu chào buổi sáng và nói chuyện, Hạ Tê cảm thấy kinh ngạc, nghỉ giữa giờ ngồi uống nước cùng trợ lý cậu có hỏi, ngược lại trợ lý cảm thấy rất là bình thường: “Hạ Hạ cậu quên rằng trước đây mắt của bọn họ đều để trên đầu hay sao? Bọn họ bây giờ thấy cậu nổi tiếng, hơn nữa Lục tiên sinh lại thích cậu, cho nên mới khác khí với cậu, bình thường a.”

Hạ Tê cùng Lục Hiên bên nhau đã được một năm, cùng chung một công ty, trong công ty vốn là có không ít người biết đến, mấy ngày trước tại tung ra bức ảnh, hiện tại việc Hạ Tê được Lục Hiên bao dưỡng đã nghiễm nhiên trở thành bí mật được công khai của Thịnh Thế, mọi người kiêng sợ Lục Hiên không dám nói lung tung, nhưng đối với Hạ Tê lấy lòng vẫn là cần thiết, dù sao đã chứng kiến bộ dáng của Lục Hiên ra mặt vì Hạ Tê, lại thấy được kết cục của Bách Mộc Xuyên, không ít người tâm lý đều lo lắng, chỉ sợ Hạ Tê đột nhiên lôi lại chuyện cũ, đem một ít chuyện cũ năm xưa đi tới trước mặt kim chủ mà tố cáo ra, thì là xui xẻo chính mình rồi.

Cho nên bất kể là trước kia có xa lánh Hạ Tê, vẫn là muốn mượn dựa hơi của cậu, đều vô tình hoặc cố ý lấy lòng Hạ Tê, Hạ Tê ở công ty nhiều năm như vậy, lần đầu có cảm giác được sao trắng bao quanh.

Bất quá những nghề nhân lấy lòng này nọ, không có Khương Giang.

Hạ Tê hút nước trái cây, nhỏ giọng hỏi trợ lý của mình: “Giang ca gần đây làm sao vậy? Anh ấy mỗi lần thấy em, ánh mắt đều... né né tránh tránh, thật kỳ lạ.”

Cái này chính là trợ lý cũng không biết, cậu ta nghĩ một hồi thấy không có gì liền nói: “Là đồ kị Hạ Hạ cậu bây giờ quá nổi tiếng? So với hần ta bước còn xa hơn đi.”

“Không có đâu... Giang ca trước đây đối với em tốt vô cùng, hơn nữa nhìn thế nào cũng không giống là đang ghét em cả, em nghe Miêu Miêu tỷ nói Lục tiểu thư cho Giang ca kí một bộ phim, còn đóng vai nam chính đây, Khương ca nổi như vậy, làm sao sẽ đồ kị với em.” Vào mấy năm Hạ Tê vẫn còn vắng lặng kia, Khương Giang từng chăm sóc cậu, nhưng bây giờ lại rõ ràng lại xa cách, Hạ Tê tâm lý có chút không dễ chịu, “Em kì thực vui vẻ thay anh ấy, mà cảm giác Giang ca đang trốn em, em cũng không dám đến chúc mừng anh ấy.”

Trợ lý bĩu môi, Hạ Tê nghĩ một hồi liền dặn dò: “Không có chuyện gì đừng có nói là em nổi tiếng, em biết là anh ủng hộ em, nhưng những người khác nghe thấy được sẽ châm biếm anh.”

Trợ lý Hạ Tê vô tội nhìn cậu, nói: “Hạ Hạ tôi nói sự thật a! Cậu không thấy trên internet, hiện tại người thích cậu không phải ít a!”

Từ sau vụ scandal kia, Hạ Tê có chút sợ xem tin tức, có chút tính giải trí liền bịa đặt sự thật, rất nhiều chuyện đều là nói vô căn, ngôn từ còn rất khó chịu, Hạ Tê mỗi lần nhìn thấy tâm trạng liền không tốt, đơn giản mắt không thấy tâm không phiền.

Bị trợ lý thúc giục, Hạ Tê mở weibo, bình luận cùng chuyển phát nhiều đếm không hết, cậu mở ra từng cái bình luận một, kéo xuống, khoe miệng dần dần nhếch lên.

Fan của Hạ Tê phần lớn là các tiểu cô nương, các nàng đồng lòng cổ vũ cùng an ủi cậu, làm tâm tình Hạ Tê cảm thấy ấm áp, kéo xuống bên dưới, còn có người hỏi Hạ Tê có cần luật pháp hỗ trợ hay không, Hạ Tê quả thực quá cảm động, tiếp tục nhìn xuống...

“Cố lên, ủng hộ cậu cùng Lục tiên sinh mãi mãi bên nhau!”

“Vì cậu và Lục tiên sinh, tôi quyết định coi lại (Loạn thế) chống đỡ phòng bán vé, mua cả 4 vé, tôi muốn tha hồ mà xem cho đã a!”

“Lục Tê là mãi mãi, ai không đồng ý cút đi!”

Hạ Tê thẹn thùng, ngẩng đầu nhìn trợ lý: “Cho nên nói... mọi người đều biết em và Lục tiên sinh cùng nhau sao?”

Trợ lý đứng đưng như không lắc đầu: “Đại đa số là do YY, bất quá không đáng kể a, mọi người cảm thấy rất mạnh là tốt rồi, đúng rồi cho cậu xem cái này nè...”

Trợ lý cấp Hạ Tê nhìn đội ngũ fan của cậu, tuy là Diêu Miêu Miêu có mời người quản lý, nhưng phần lớn đều là những người thật tâm yêu quý cậu, mọi người viết rất nhiều lời chúc cùng lời động viên cậu, Hạ Tê cảm động không thôi, muốn trả lời từng cái, bị trợ lý không ngừng ngăn cản.

Hạ Tê tiện tay xem từng cái từng cái weibo @, có rất nhiều post đều là hình vé xem phim, các nàng đã xem qua phim điện ảnh nên công nhận những nỗ lực của cậu.

Hạ Tê trong lòng âm áp cực kỳ, lần đầu tiên cảm thấy, làm nghệ sỹ thật là tốt.

Còn có fan cùng trailer quảng bá của [Loạn thế] cảnh có nữ chính xuất hiện để cắt nối biên tập video, thành ra trong video nhân vật Vưu cùng Ứng tỷ tỷ có kết thúc tốt đẹp, có mấy cái video được cắt ghép cực kì công phu, Hạ Tê nhìn thẩn thức không thôi.

Có thể khiến fan dựng nên video này, cũng có thể xem như họ đã thừa nhận cậu đi.

Hạ Tê lòng mang cảm kích, tiếp tục kéo xuống xem, tranh vẽ càng lúc càng không đúng a.

Có fan viết đoạn văn về cậu và Lục Hiên, còn có fan vẽ bản Q (chibi) của cậu và Lục Hiên, sau đó từ từ phát triển thành truyện tranh 4 khung*, ngược lại là rất đáng yêu, thế nhưng...

Có tranh ở bàn làm việc, ở cửa sổ sát đất, có cảnh mặc nữ trang... Còn có cái gì mà mang love egg lên sân khấu nữa! Đây là cái gì thế?!

Hạ Tê đỏ cả mặt mà phát điên, cận thận thoát ra, chỉ lo không cẩn thận một chút bấm nút thích, lướt xem những chủ đề như vậy thật không đơn giản a, chuyện này đối với những phóng viên muốn bôi đen cậu lần trước quả thật rất giống như khiêu khích họ vậy a!

Trợ lý của Hạ Tê sau khi chọc ghẹo cậu xong thì đã ra ngoài, còn tới 10 phút nữa mới lên lớp, Hạ Tê nhìn hai bên một chút, do dự một chút, không nhận được liền mở ra weibo và xem với vẻ thích thú, kỳ thực... những bức vẽ cũng thật thú vị...

*Tranh 4 khung (Nguồn: Google)

1283574_112816_5497

Chương này ngắn, chủ nhà rất là thích a

~(~)

17. Chương 17

(* / *)

Nửa tháng sau, internet từ từ dẹp loạn, trong giới giải trí không bao giờ thiếu chuyện bát quái, các chủ đề tâng tâng lớp lớp, bất kể là loại ngôi sao mới nổi như Hạ Tê hay là tai to mặt lớn, đều sẽ bị giới truyền thông ghé thăm, sau một thời gian lại bị lãng quên.

Hạ Tê thở phào nhẹ nhõm, scandal qua đi có nghĩa là phải bắt đầu công tác, (Nghịch Phong Nhi Hành) chính thức khởi công, bất quá cũng may là nhiều cảnh quay ở thành phố, Hạ Tê không cần chạy đông chạy tây, ngoại trừ tình huống đặc biệt, mỗi ngày sau khi kết thúc công việc đều có thể về nhà. Hơn nữa [Nghịch phong] vốn được xem là sản phẩm của Thịnh Thế, mọi người làm việc và đóng phim với nhau đều nhận thức, giao tiếp không có vấn đề gì, càng khỏi nói bây giờ nghệ sỹ Thịnh Thế cùng nhân công đều đối với Hạ Tê khách khí, cho nên quá trình đóng phim lần này phi thường thoải mái

“Cái chương trình thực tế này chủ yếu thể hiện tinh thần mạo hiểm, nội dung của chương trình, không hẳn lắm, có thể nói chương trình thực hiện trên một hòn đảo, lúc chương trình bắt đầu 8 người tham dự sẽ được phân bố tại phụ cận vùng biển, vị trí không giống nhau, mỗi người nhận nhiệm vụ cũng không giống nhau,

mà mục tiêu cũng chỉ có một: Bảo tàng trên đảo.” Đóng phim xong có khoảng trống, sau khi đi theo nhà sản xuất của chương trình thực tế tìm hiểu tình huống, Diêu Miêu Miêu đến cùng Hạ Tê giải thích qua, “Các cậu cần phải tự nghĩ biện pháp di chuyển trên đảo, phương tiện giao thông cũng không giống nhau, có thể đi kè thuyền lớn để vượt qua, có thể kiếm cái thuyền nhỏ, còn có thể ngồi máy bay trực thăng đi đến, phương tiện giao thông là phải tự mình tranh thủ kiếm.”

Hạ Tê mong đợi nói: “Oa, thật muốn dùng máy bay trực thăng a, em chưa từng đi!”

“Chị cũng chưa từng ngồi qua, nhưng chương trình lại không cho người đại diện đi cùng.” Diêu Miêu Miêu tiếc hận nhún nhún vai, tiếp tục nói, “Sau khi lên đảo cậu phải nghĩ cách tìm đồng bọn, cố gắng lấy được thông tin từ chỗ bọn họ, sau đó phân tích, suy đoán vị trí bảo tàng, trong đó có rất đồ vật mê hoặc, cảm dỗ để các cậu nhầm lẫn, họ sẽ tìm cách để cho các cậu phát hiện một ít kho báu bé nhỏ như là một đồng tiền vàng, một khối bảo thạch này nọ, giá trị tự cậu đoán, nhưng loại kho báu như vậy khẳng định là không đúng, phải tiếp tục tìm.”

Trợ lý không nhịn được nói chen vào: “Vậy sau khi tìm được kho báu...”

Diêu Miêu Miêu uống một hớp nước, nói: “Há, đây là chương trình do công ty bảo ngọc tài trợ, sau khi nghệ sĩ tìm được thì nó là của họ.”

“Khócks a!” Trợ lý hưng phấn không thôi, nhìn về phía Hạ Tê, “Hạ Hạ nhất định phải nỗ lực, lấy nhiều nhiều nha!”

“Bảo tàng lớn là cái gì thì không có tiết lộ, chắc chắn là thứ vô cùng tốt.” Diêu Miêu Miêu cười cười, “Bất quá chúng ta chỉ không ở chỗ này, không cần xoắn xuýt cái này, nói chung, việc cậu phải làm là nhanh chóng lên đảo, tìm kiếm manh mối, có thể phá hoại hoặc làm giả đầu mối để đánh lừa những người khác, sau đó nghĩ cách lấy được nhiều thông tin hơn từ họ, trong đó chương trình sẽ có một số nhiệm vụ riêng lẻ, một số người sẽ tham gia để gây nháo nhiet, một khi bảo tàng lớn được phát hiện thì trò chơi kết thúc, nếu như còn thời gian, tổ chức sẽ để cho các cậu tìm kiếm các bảo tàng nhỏ còn lại, sau đó cắt ghép biên tập lại.”

Diêu Miêu Miêu nhìn về phía Hạ Tê: “Còn có cái gì không hiểu?”

Hạ Tê lắc đầu, hần hai cậu phát sáng, cơ hồ không dẫn nổi khao khát tham dự chương trình, nếu như có thể may mắn ở trên đảo đào được đồng tiền vàng và một số thức, cậu nhất định phải đem về cho Lục Hiên! Chuyện này quả thật quá lãng mạn rồi!

“Chị cố ý dò hỏi một chút, tổ thực hiện chương trình này vô cùng tốt, không có kịch bản, tùy cậu phát huy.” Lần đầu hợp tác cùng một chương trình giàu nứt vách như thế, Diêu Miêu Miêu cảm thấy được giá trị của chính mình cao lên không ít, tâm tình rất tốt, nói, “Bảy người chơi khác đã được quyết định, không cần phải áp lực, đều là những người lớn hơn cậu rất nhiều, chúng ta chính là đi cọ sát một chút, đơn giản không cần lo lắng cái khác, mấy ngày nay chị đi hỏi thăm một chút tình hình, nhìn xem có thể giúp cậu nói vài lời tốt đẹp được không, giúp cậu tìm hiểu, hỏi một chút tính khí cùng tính cách của các nhân vật kia, bất quá... Đều là những người lẩn lộn trong giới nhiều năm như vậy như, sẽ không đến nỗi bắt nạt người mới như cậu, đừng lo lắng.”

Hạ Tê đương nhiên không lo lắng, toàn bộ tâm trí bây giờ của cậu đều là đi lên đảo tìm bảo tàng để đưa cho Lục tiên sinh, tạm thời không nghĩ tới cái khác, Hạ Tê sung sướng nghĩ một hồi, cảm thấy vô cùng tốt đẹp, hỏi: “Tên chương trình quyết định rồi sao?”

“Đại phú ông.” Diêu Miêu Miêu bất đắc dĩ nói, “Tên lúc đầu là Hải tặc Vương, mà không được duyệt, liền đổi thành cái này.”

Hạ Tê ngược lại là cảm thấy Đại phú ông cũng tốt, có không khí.

“Kỳ đầu tiên của chương trình là tại một hòn đảo nhỏ ở Malaysia, ngày đã định, bất quá cũng sẽ không quá lâu.” Diêu Miêu Miêu nhìn đồng hồ, đứng lên nói, “Chị có hẹn ăn cơm, giúp cậu hỏi tính tình mấy vị ảnh đế kia một chút, đi trước.”

Hạ Tê biết Diêu Miêu Miêu chính là sợ một người mới như cậu nếu như không tìm hiểu tình huống sẽ đắc tội với người ta, tâm lý cảm động và mong chờ, đứng dậy tiễn Diêu Miêu Miêu, Diêu Miêu Miêu ngược lại một chút phiền cũng không thấy, cười tùm tùm đi.

Bên kia gọi Hạ Tê, Hạ Tê lập tức sửa sang tâm tình xong đi đóng phim.

Ngày hôm đó kết thúc công việc sớm, Lục Hiên gọi điện thoại cho Hạ Tê, để cậu ở lại đoàn kịch chờ hẳn, trễ một chút sẽ tới đón cậu đi ăn tối.

Sau khi Hạ Tê nhận điện thoại thì trước tiên bận rộn tìm tài xế của công ty cùng trợ lý để họ tan việc sớm, mình thì tẩy trang, thay đổi quần áo ngồi ở một bên đọc kịch bản.

Chưa đến sáu giờ Lục Hiên đã tới rồi, Hạ Tê nhận điện thoại cơ hồ là như chạy như nhảy bay ra ngoài lên xe.

Lục Hiên nhìn ra Hạ Tê so với bình thường còn vui vẻ hơn, nở nụ cười: “Sao lại như vậy hưng phấn? Đóng phim xong rồi?”

Hạ Tê cười lắc đầu: “Vẫn không có nhanh như vậy.”, Hạ Tê đem lời giới thiệu của (Đại phú ông) mà Diêu Miêu Miêu nói với cậu, sau khi đem nội dung của (Đại phú ông) đơn giản kể lại cho Lục Hiên, Hạ Tê tràn đầy phấn khởi nói: “Chính là mạo hiểm a, vừa nghĩ là thấy chơi rất vui rồi.”

Lục Hiên chẳng cho là đúng: “Nội dung chương trình một ngày mà cắt ghép, biên tập kỹ lưỡng, nhất định phi thường khổ cực, tiêu hao sức lực của em.”

Hạ Tê bao giờ sợ mệt, cậu đem câu chuyện bảo tàng nói ra, có chút thẹn thùng nói: “Nếu như có thể tìm được đồ vật, em sẽ đem về tặng cho ngài.”

Lục Hiên mỉm cười nhìn Hạ Tê, Hạ Tê ngượng ngùng: “Nếu như... ngài nói là thích.”

“Tôi đương nhiên thích.” Lục Hiên mân mê ngón tay nhỏ gầy của Hạ Tê, khó có khi đùa một chút, “Vinh hạnh cực kỳ.”

Hạ Tê biết đến Lục Hiên tại đùa cậu, tâm tình càng tốt hơn, nhìn ra ngoài cửa xe một chút, hỏi: “Lục tiên sinh, hôm nay chúng ta đi chỗ nào?”

Lục Hiên nói: “Quốc sắc thiên hương.”

Hạ Tê có chút ngoài ý muốn: “Chỉ là ăn cơm tối thôi mà...”

Lục Hiên liếc mắt nhìn điện thoại di động, nhàn nhạt nói: “Tôi còn hẹn với người khác.”

Lúc vào phòng nhìn thấy người mà Lục Hiên mời đến, Hạ Tê suýt chút nữa hoá đá.

Là ảnh đế a a a!!

Lục Hiên cùng ảnh đế bắt tay, hàn huyên một vài câu liền ngồi xuống, ảnh đế cũng là được mời tham gia làm người chơi của (Đại phú ông), Hạ Tê đương nhiên rõ ràng tâm ý của Lục Hiên, trong lòng cảm động khôn cùng.

Trong khi nói chuyện mới biết Lục Hiên cùng ảnh đế lại là anh em cùng trường, năm đó ảnh đế chưa tốt nghiệp liền dẫn thân vào nghiệp diễn viên, mở ra một thời kì mới, Lục Hiên cũng là thôi học trên trường, bất quá là bị ép tiếp quản gia nghiệp, hai người bây giờ tuy là không đứng cùng một phía, mà đã từng trải nhiều việc, khá có nhiều chuyện để nói.

Chỉ có Hạ Tê là lúng túng, đây là lần đầu cậu cùng Lục Hiên gặp người khác, cổ tình Lục Hiên còn không đề cập trước với cậu, Hạ Tê trong lòng lo sợ, nên biểu hiện làm sao mới tốt đây? Lục Hiên hiển nhiên là muốn cho cậu trước khi quay chương trình liền cùng ảnh đế làm quen một chút, để cho về sau tiện công tác, nhưng cậu thực sự không biết nên nói cái gì cho phải, trước đây tình cờ cũng là không cách nào tránh khỏi phải xuất hiện cùng Lục Hiên ở nơi làm việc, Hạ Tê đều là đem cảm giác về sự tồn tại của chính mình rơi xuống nhỏ nhất, chỉ lo ảnh hưởng đến công tác của Lục Hiên, làm mọi người bên cạnh hiểu lầm Lục Hiên là một ông chủ công tư không phân minh, nhưng bây giờ nên như thế nào mới tốt đây?

Phải biểu hiện ôn nhu dễ bảo sao? Thân là tiểu minh tinh được bao dưỡng, có phải là nên chủ động một chút? Phải thay Lục Hiên gấp đồ ăn? Hay là thay hẳn mỗi thuốc đây?

Lục Hiên ngược lại không để Hạ Tê mời thuốc, trong lúc đó cũng thay Hạ Tê cấp ảnh để rót một ly rượu, ảnh để ngẫm hiểu, nở nụ cười: “Yên tâm, Hạ Tê lần đầu tiên tham gia chương trình lớn như vậy khả năng chưa quen thuộc, có thể chăm sóc cậu ấy thì tôi sẽ chăm sóc.”

Lục Hiên muốn chính là câu nói này, ảnh để là vội tới, buổi tối còn có việc không thể ngồi lâu, vì cùng Lục Hiên quen biết lâu năm, cũng không khách khí, không tới chín giờ liền cáo từ, Lục Hiên để cho Hạ Tê trước ra xe chờ, hẳn và ảnh để lại cùng vừa hút thuốc vừa hàn huyên một hồi.

Chờ lúc Lục Hiên trở lại xe Hạ Tê chân thành nói cảm ơn: “Làm phiền ngài quan tâm đến em... Miêu Miêu tỷ ngày hôm nay còn đang nghĩ biện pháp hồi tỉnh khí của ảnh để, không nghĩ tới ngài đã mời anh ấy đến, làm ngài phí tâm.”

Lục Hiên ngày hôm nay gặp bạn học cũ, uống nhiều hơn một chút, vào lúc này hơi nóng, hẳn nói lỏng ra ca-ra-vat, cụp mắt quét, liếc nhìn Hạ Tê một cái, động tác nhìn liên tiếp làm Hạ Tê hai chân đều mềm nhũn

Hắn mang theo hơi rượu, khi nói chuyện so với thường ngày càng mập mờ hơn chút, nói: “Nếu thật sự cảm thấy áy náy, buổi tối dùng tráng miệng nhiều hơn một chút là được.”

Hạ Tê mặt đỏ bừng.

(Đại phú ông) kì một xác định ghi hình vào đầu tháng 3, trong nước vẫn còn lạnh, nhưng ghi hình trên đảo thì thời tiết lại đúng lúc, ngày ghi hình Hạ Tê mặc một áo sơ mi trắng, phía dưới thì mặc quần lửng ngang gối, vừa không quá nổi bật, lại vừa đem dáng người cùng khí chất ôn hòa biểu lộ ra

Dù sao cũng là lần đầu tiên ghi hình, đồng nghiệp lại là những nhân vật cấp cao, Hạ Tê vẫn còn có chút gò bó, toàn bộ quá trình không có điểm sáng gì, cậu sẽ không cố gắng khoe tài năng, thật ra cậu cũng không thông minh như vậy, nhưng mà ai cũng nhìn ra cậu vừa khiêm tốn lại vừa lễ phép, vẫn là có thể khiến cho người khác có ấn tượng tốt, Hạ Tê cuối cùng cũng không có cướp được máy bay trực thăng, bất quá cậu may mắn lấy được thuyền bé, trên thuyền bé Hạ Tê mang kính râm, áo sơ mi trắng bị gió biển thổi vù vù vang vọng, lúc quay lại phi thường suýt khí.

Trong suốt chương trình Hạ Tê biểu hiện cũng rất tốt, bị tiền bối chơi xấu hai lần, sau khi đã tìm ra manh mối cậu lại thật sự không phá hoại hiện trường, bị ảnh để néo lỗ tai một cái nói cậu quá thành thật, ảnh để một cước đạp phá hư những manh mối, lôi kéo Hạ Tê vẫn đang trợn mắt há mồm mà chạy, rất là buồn cười.

Cuối cùng, lúc xế chiều ảnh để lấy được bảo tàng, là một viên kim cương có trọng lượng khá lớn, du hí kết thúc.

Chương trình ghi hình rất thuận lợi, chỉ là Hạ Tê bên này có chút bình thản, còn tổ đạo diễn biết cậu có người chống lưng, nhưng là hết cách rồi, vì hiệu quả của chương trình nên bọn họ không thể cho Hạ Tê thêm cảnh diễn, mà thay đổi ở chỗ tiết mục phụ sau khi kết thúc.

Khi biết bảo tàng lớn đã bị người khác đào đi rồi Hạ Tê không giống những người khác có thật có giả tạo than vãn tiếc nuối, mà là rất nghiêm túc chính mình đi hỏi đạo diễn, có phải là còn cơ hội tiếp tục chơi tìm kiếm không, Hạ Tê nhớ tới Diêu Miêu Miêu nói, nếu như đào được bảo tàng quá sớm, bọn họ còn có thể tiếp tục.

Đạo diễn đi theo Hạ Tê cảm thấy được tiểu hài nhi chơi vui, cười để cho cậu tiếp tục, ca ca quay phim cũng đi cùng, đi một lúc liền hết 3 tiếng.

Ca ca quay phim cuối cùng cũng phục cậu rồi, Hạ Tê không phải đang nói đùa, cậu là thật tâm kiếm kho báu.

Hạ Tê phân tích manh mối vừa tìm được, từng bước sắp xếp kiểm tra, đem phụ cận tiểu tàng bảo điểm đào toàn bộ, mỗi lần đào được đồ vật vui mừng không thôi, những “Ca ca” khác trong nhóm đã đi nghỉ ngơi ăn xong cơm tối, thời điểm trở lại thấy Hạ Tê vẫn tiếp tục đào, ảnh để cười suýt chút nữa đau sốc hông, hẳn đi chân đất cầm theo trái dừa đi tìm Hạ Tê, tận tình khuyên nhủ: “Tê a... đừng đào nữa,…”

Hạ Tê lau đi mồ hôi trên trán, dâng lên báo vật, nói: “Anh xem, đây là trân châu! Lớn như vậy! Có cái không quá tròn, anh... anh có thích không?”, ảnh để trong chương trình quan tâm đến cậu, Hạ Tê cho là

mình nên cảm ơn một chút, mà trên châu lớn như vậy... cậu thật sự là muốn tặng cho Lục Hiên

Ảnh để lấy ra viên kim cương lớn của mình, mặt không thay đổi nhìn Hạ Tê.

Hạ Tê cúi đầu xem xem trên châu của chính mình, mặt cũng không đổi, đi theo đạo diễn còn cười lên cười xuống.

Những người khác sau khi biết Hạ Tê vẫn còn tìm kiếm trên đảo cũng cùng nhau đến góp vui, Hạ Tê càng có ý chí chiến đấu, đào đến mức, không sót một ngọn cỏ.

Hạ Tê vẫn luôn tìm đến trời tối mới hài lòng mà kết thúc công việc, cậu tự biết bởi vì mình nên đạo diễn cùng ca ca quay phim phải cực khổ đi theo, nói cảm ơn liên tục, liền mời bọn họ ăn đồ ăn, mọi người không ngừng cười biểu thị không có chuyện gì, phần ngoài lễ chương trình cũng có rồi.

Quả nhiên, đoạn video lúc sau Hạ Tê kiên trì khám phá trên đảo suốt 3 giờ được biên tập, cắt ghép thành đoạn ngắn chiếu cuối chương trình, nguyên bản những khán giả đối với cậu không có ấn tượng gì sau khi xem chương trình cũng phải bật cười, chương trình phát sóng cùng ngày thì hashtag #tê quét sạch được lên toptrend, vốn những người không biết Hạ Tê cũng thích bị thích tiểu minh tinh này

Sau khi cùng Lục Hiên xem lại, Hạ Tê then thùng, lấp bắp nói: “Ra ngoài một chuyến, em chỉ là muốn tặng cho ngài nhiều thứ, xem như là... đặc sản?”

Hai người nhìn cái bàn trước mắt được bày một đồng vật lớn nhỏ vụn vặt, Lục Hiên cười khẽ, nghiêng đầu để thưởng cho Hạ Tê một cái hôn.

*đoạn Tê Tê với anh ảnh để dễ cứng quá, muốn có nhiều hint hơn nữa (>’<), chủ nhà muốn thấy cảnh Lục tổng ghen lên ~

18. Chương 18

(* / *)

Tê càng quát làm việc cần cù không chỉ lấy lòng khán giả, càng làm cho Công ty bảo ngọc tài trợ cho (đại phú ông) thỏa mãn không thôi, lần này chương trình kết thúc sớm so với dự định một chút, rất nhiều kho báu nhỏ chưa bị đào ra, những thứ đồ này đều là phụ kiện trong quý mới của công ty tài trợ, dùng để làm quảng cáo, có Hạ Tê một vòng càng quét này, sản phẩm mới có thể xuất hiện trước ống kính.

Chương trình mùa thứ hai tỉ suất người xem tăng gấp hai, tổ chương trình càng thêm nhiệt tình, lúc sau bố trí lại nơi quay hình, cảnh trí thiết kế so với kì đầu tiên càng tốt hơn, phi thường bắt mắt Hạ Tê dần dần cũng trở nên quen thuộc với các vị đại thần khác, Hạ Tê tính cách ít nói không nhiều lời, những người khác trong giới cũng cố gắng nhiều năm, cùng với dạng người như Bách Mộc Xuyên không giống nhau, tuy rằng bị tiểu hắc mã (ngựa đen nhỏ) Hạ Tê này đoạt danh tiếng, nhưng mọi người lại không để ý, trái lại liên tiếp dùng điểm này để chọc ghẹo Hạ Tê trong suốt chương trình, ở chung rất là hòa hợp.

Cùng với chương trình phát sóng, lần thứ hai, weibo Hạ Tê nghênh đón lượng fan tăng vọt, đối với #Tê càn quét, lúc sau Diêu Miêu Miêu không cần vì Hạ Tê soát lại, mà tự có fan vì cậu mở chủ đề bàn tán

Đầu hạ, phim truyền hình đầu tiên của Hạ Tê (Nghịch Phong Nhi Hành) đóng máy, trước khi kết thúc, mỗi người trong đoàn phim của Hạ Tê đều chuẩn bị một ít quà nho nhỏ, cuối ngày lần lượt đưa cho nhau, lần lượt nói cảm ơn, lúc rời đoàn phim không ít người khóc.

Ngày đó cũng là Lục Hiên tự mình đến đón cậu.

“Tôi còn tưởng em sẽ khóc chứ.” Sau khi lên xe Lục Hiên đùa Hạ Tê, “Sao vậy, lớn rồi?”

Hạ Tê lắc đầu cười nói: “Lần này không giống lần trước, ân... lần trước là chết có ý nghĩa, nhưng lại có chút thất vọng mất mát, lần này tuy rằng cũng là hi sinh vì nước, nhưng lại là cảm giác hùng hồn hi sinh, nhân vật là cười khi chết, rất thỏa mãn, rất vui sướng, ai em sẽ không nói nữa...”

Trong đêm họp của đội hôm trước, nhân vật Hạ Tê đóng cự tuyệt quyết định của nam chính muốn đưa cậu trở về hậu phương, dứt khoát dẫn thân vào tiền tuyến, sau khi chiến đấu ác liệt mấy tháng, tiêu hao hết sức lực nên bị bắn một phát đã chết ở ngay trận này, ngày chiến tranh khốc liệt đó cũng trôi qua, kết thúc cậu từ một tên lưu manh thành sĩ quan cao cấp, một đời ngắn ngủi

Hạ Tê suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói: “Quan trọng nhất là em thật sự mong nhanh chóng kết thúc tác phẩm, gần đây có chút bận bịu, có chút mệt mỏi.”

Không tính một ít thông cáo, Hạ Tê cơ hồ mỗi tuần đều phải dành chút thời gian đến tham gia chương trình thực tế, cái tổ chương trình này đại khái chọn địa điểm đa số là ở nước ngoài, mỗi lần thời gian đi đi về về ra đảo cũng rất buồn nôn, đoàn phim bên này cũng không thể bỏ, Hạ Tê đã rất lâu không thể nghỉ ngơi cho khỏe.

Bất quá cũng may có chương trình thực tế duy trì tiếng tăm, Hạ Tê có thể lười biếng một quãng thời gian, tạm thời không tiếp tục quay phim, ý của Diêu Miêu Miêu là cứ chờ phim điện ảnh tốt đi, Hạ Tê tự mình kiếm cơ hội tốt hơn, Diêu Miêu Miêu chỉ lo cậu nhận cái phim truyền hình nào mà kì quái liền đem phong cách của cậu xuống dốc.

Hạ Tê không nhận ra rằng mình đang làm nũng, Lục Hiên cười khẽ, xoa xoa đầu cậu: “Còn trẻ như vậy liền không muốn chịu khổ?”

Hạ Tê hưởng thụ Lục Hiên xoa xoa, trong lòng nhỏ giọng nói, nguyện ý chịu khổ, nhưng mà càng muốn ở bên ngài.

Công tác nhiều liền có nghĩa là thời gian ở cùng Lục Hiên càng ít, hiện tại Hạ Tê hiện đôi khi cũng hoài niệm lúc mình chưa có tiếng tăm, hồi đó cậu có thể cả ngày cả ngày bởi Lục Hiên, lúc Lục Hiên không làm việc thì hai người cứ ở trong nhà Lục Hiên, cả một ngày cũng không thấy chán

Nói đến, hai người chính thức ở chung với nhau cũng đã mấy tháng.

Bây giờ hai người tuy rằng thời gian gặp nhau so với trước đây nhiều hơn, nhưng với cậu vẫn như cũ, càng ngày càng có cảm giác hòa hợp, có lúc không cần phải nói, chỉ cần một ánh mắt của Lục Hiên, Hạ Tê liền biết hắn muốn gì, Lục Hiên có lần muốn mang Hạ Tê đến công ty, may mắn rằng không khiến nhiều người nhận ra, Lục Hiên làm việc, Hạ Tê ở trong phòng vừa ăn đồ ăn vặt Nghiêm Trác Dịch mua giúp cậu một bên chờ Lục Hiên, sau khi tan việc Lục Hiên dẫn cậu đi ra ngoài ăn bữa tiệc lớn chúc mừng lẫn nhau. Lục Hiên bây giờ làm việc và nghỉ ngơi cũng rất ổn định, mỗi ngày đều sẽ kiên trì về nhà ngủ, cho dù buổi tối phải xả giao rất khuya.

Hạ Tê có buổi sáng sớm dậy sớm, nhìn gương mặt Lục Hiên vẫn ngủ say, không biết thế nào, đôi mắt đột nhiên lại ướt đầm.

Cậu lúc đó trong lòng quỷ thần xui khiến thế nào mà lại nói ra bốn chữ, mãi ở bên nhau

Nếu như quả thật có thể sống cùng với nhau vậy thì tốt a.

“Đúng rồi, hôm nay Phí Hạo có gọi điện thoại cho tôi...” âm thanh của Lục Hiên đánh gãy tâm tư của Hạ Tê, “Nói rằng danh sách đề cử năm nay có tên em.”

Hạ Tê không phản ứng lại: “Cái gì đưa danh sách đề cử?”

Lục Hiên nhàn nhạt nói: “Giải Kim Kê Bách Hoa.”

Trong buồng xe phía sau truyền đến một trận âm thanh ho khan, Nghiêm Trác Dịch sớm thành thói quen không nghe, không nhìn, không nói, mà lần này động tĩnh lại quá lớn, hắn không thể không hỏi thăm một chút, Lục Hiên đối với hắn vung vung tay, nhìn Hạ Tê quả thực không biết nói cái gì: “Hình tượng...”

Hạ Tê ho khan mặt đỏ bừng, cậu khó có thể tin được mà nói: “Bách... Bách hoa... Giải Bách Hoa?!”

“Chỉ là đưa danh sách đề cử.” Lục Hiên nói, “Bất quá không phải chuyện gì lớn.”

Hạ Tê khó khăn nuốt nước bọt: “Danh sách đề cử gì của giải thưởng?”

Lục Hiên như trước rất bình tĩnh: “Giải diễn viên mới, Hạ Tê... danh sách đề cử (Loạn thế) của Phí Hạo có sáu, bảy cái, trong đó có hai cái là vấn đề đóng thuyền, em không cần phải kích động như vậy”

Hạ Tê đương nhiên cũng không muốn trước mặt Lục Hiên biểu hiện ra bộ dạng chưa từng trải đời như vậy, nhưng đó là giải Diễn viên mới của Bách Hoa a! Coi như chỉ là đưa danh sách đề cử, coi như chỉ là người tốt nhất mới được đưa vào danh sách đề cử, nhưng này có nghĩa là cậu có thể tham dự buổi lễ a, đây coi như là lý tưởng cao nhất của cậu hồi vẫn còn đi học tại trường điện ảnh rồi!

Hạ Tê nội tâm lệ rơi tràn đầy, lần đầu tiên mà cậu muốn lắc lắc vai của Diêu Miêu Miêu tỷ thát lên là sao không tin có thể không nhảy bèn như vậy, không muốn mỗi lần đều để cho Lục tiên sinh là người thông báo trước tiên cho mình a, mắc cỡ chết người.

Hạ Tê cũng muốn do dự núi Thái Sơn sụp đổ cũng sẽ không biến sắc, nhưng mà bắt đắc dĩ quá kích động, cậu hướng Lục Hiên tìm kiếm thông tin, lần nữa xác định lại, nói: “Có thật không? Thật sự sẽ cho em thư mời sao? Ạch... Sẽ không phải là ngài...”

“Không phải tôi.” Lục Hiên biết Hạ Tê đang nghĩ gì, phủ nhận nói, “Tôi còn chưa đến mức làm chuyện như vậy.”

Hạ Tê phát hiện tự mình đa tình, có chút ngượng ngùng, cậu nghĩ một hồi lại nói: “Vậy tại sao ngài lại nói ‘Không phải chuyện gì lớn’ đâu?”

Lục Hiên nói: “Phí Hạo quen biết vài người, bọn họ tiết lộ... Hơn nữa Phí Hạo nhìn xuống những người đề cử khác, cho là không có khả năng.”

Hạ Tê hoàn toàn đắm chìm trong cái tin tức bom tấn này, thật lâu cũng không thể thoát ra được, mãi đến ngày trao giải Hạ Tê mới biết Lục Hiên vì sao có thể bình tĩnh như vậy... Những người mới tốt nhất được đề tên có 5 người nhưng chính thức cạnh tranh chỉ có hai người trong đó có cậu, tên còn lại trong phim biểu hiện so với Hạ Tê kém hơn nhiều, không có bất kỳ khả năng, rõ ràng cho đến khi diễn ra, Diêu Miêu Miêu vẫn là khẩn trương muốn chết, chỉ lo Hạ Tê lần này không nhận được giải thưởng, bây giờ cũng yên tâm, quả thực... không có bất ngờ.

Đêm nay, (Loạn thế) của Phí đạo cần quét bảng xếp hạng, một lần hành động bao gồm Phim về chiến tranh hay nhất, Giải biên tập xuất sắc, đoàn kịch (Loạn thế) nhận giải liền tay, Hạ Tê quả thực rất tham dự khi tham gia cùng đoàn phim, luôn luôn ra sức vỗ tay.

Đáng tiếc duy nhất chính là Lục Hiên có việc không thể đến, Hạ Tê cũng không phải ủ rũ nhiều, Lục Hiên vốn là rất bận, không thể lúc nào cũng bên cậu, Diêu Miêu Miêu lúc đầu kêu Hạ Tê gọi điện hỏi Lục Hiên có thể tới một chút không, Hạ Tê đáp ứng nhưng sau đó lại không gọi, cậu không ngại ngùng cùng Diêu Miêu Miêu nói: Chờ ngày được đưa vào danh sách đề cử nam chính xuất sắc, em sẽ thỉnh Lục tiên sinh tới.

Nếu thật có ngày kia, tại thời điểm trao giải, tại thời điểm trở thành ảnh đế, người đầu tiên mà cậu cảm ơn chính là Lục Hiên. Truyền thông muốn viết thế nào thì tùy.

Đây là giấc mộng của Hạ Tê cho đến bây giờ.

Cuối cùng cũng đã tới giải Diễn viên mới, mấy vị đại biểu lên sân khấu, sau đó ở màn hình lớn chiếu đoạn ngắn trong (Loạn thế), Hạ Tê nằm trong đồng lúa, cả người đều là đất cùng rơm rạ, bên cạnh cậu là ngọn lửa cùng cùng với làn khói dày đặc, phía sau còn là cây cầu lớn đang sụp đổ, cậu xuyên qua bầu trời đầy khói súng nhìn lên không trung nở nụ cười đắc ý.

Phí Đạo an vị bên người Hạ Tê, đã trải qua tình huống này nhiều lần rồi, rất lạnh nhạt, vào lúc này còn có tâm tình ôn lại đoạn phim, quay đầu sang đối Hạ Tê nói: “Ảnh mắt lúc này thật không sai... công thành danh toại, đến tội cùng khó phai màu.”

Đương nhiên không có cách nào tiêu tan, đó là người Vưu yêu cả đời, hấn vì nàng không nói một lời, hấn vì nàng kinh thiên động địa.

Phí Đạo khoe miệng nở nụ cười mang theo vẻ hài lòng, trầm giọng nói: “Tôi còn nhớ ngày đầu tiên lúc cùng cậu giảng diễn, cậu nói cậu hiểu được khía cạnh tình cảm của Vưu, đó chính là...”

Hạ Tê mỉm cười: “Ta yêu nàng, yên lặng không người biết, ta yêu nàng, oanh oanh liệt liệt trong lòng ta.”

Công bố giải thưởng này chính là một lão đạo diễn rất có danh tiếng trong giới điện ảnh, lão đạo diễn cúi đầu nhìn kỹ danh sách giải thưởng đã nhận được, hiền hoà nở nụ cười: “Hạ Tê, tác phẩm tiêu biểu, (Loạn thế).”

Vô số ánh đèn cùng ông kính hướng về phía Hạ Tê, Hạ Tê đứng dậy, khắp nơi đều là hào quang.

19. Chương 19

(* / *)

“Chúc mừng chúc mừng...”

Mặc dù chỉ là giải diễn viên mới xuất sắc, nhưng đây là lần đầu tiên nghệ sĩ của Thịnh Thế nhận giải, Lục An Kỳ cho rằng đây là một điềm tốt, quyết định mở tiệc ăn mừng lớn một chút, lễ trao giải kết thúc, sau khi tiếp nhận phỏng vấn, lẽ ra Hạ Tê phải về nhà nhưng trực tiếp bị kéo đến vườn hoa bên trong nhà của Lục An Kỳ, cho mời mọi người cùng bọn Khương Giang tới, Hạ Tê vào cửa liền đón nhận lời chào hỏi của mọi người, liên tục không ngừng nói cảm ơn.

Sau khi mọi người náo nhiệt một chút, thì từng người một đến chúc mừng Hạ Tê, Hạ Tê thụ sủng nhược kinh, ai đến cũng không cự tuyệt, lập tức uống đến hai má đều đỏ.

“Này, uống ít một chút.” Lục An Kỳ nhẹ nhàng đặt ly rượu của Hạ Tê xuống, hạ thấp giọng cười nói, “Hắn một hồi sẽ đến đây, để say rồi.”

Lục An Kỳ không chỉ mặt gọi tên, nhưng mà ai cũng biết “hắn” là ai, mấy người nghệ sỹ cũng bán thân như Hạ Tê lộ ra ngậm ngùi ý cười chế nhạo, Hạ Tê chỉ có thể làm như không nhìn thấy, cúi đầu cười, chờ lúc ít người mới nhỏ giọng hỏi Lục An Kỳ: “Lục tiên sinh không phải có công tác sao?”

“Là có công tác, bất quá biết ngày hôm nay cậu nhận giải, công ty còn có tiệc chúc mừng, sẽ tới nhìn một cái.” Lục An Kỳ nhìn đồng hồ, dằn dò, “Phỏng chừng lập tức đến, đừng uống quá nhiều, hắn cũng sẽ không ở lâu, tôi đã cho người chuẩn bị một phòng nhỏ, hai người một hồi nói chuyện với nhau chút xíu, chờ hắn đi rồi thì các cậu tha hồ chơi hết mình.”

Hạ Tê bé ngoan đáp ứng, lúc này không uống rượu nữa, may là mọi người đã chúc mừng xong xuôi, bắt đầu các này các, Hạ Tê ngồi vào một góc của quầy bar, vừa lướt bình luận weibo vừa chờ Lục Hiên.

Weibo đã sớm bùng nổ, những người hâm mộ đều chúc mừng cậu, Hạ Tê nhảy xuống ghế tựa, tìm một chỗ đủ ánh sáng viết một bài, phát weibo cảm tạ những người hâm mộ đã luôn bên cậu

“Hạ Tê...”

Hạ Tê ngẩng đầu, Khương Giang chẳng biết từ lúc nào đã đứng bên cạnh cậu, Hạ Tê liền cười nói: “Giang ca.”, Khương Giang lúc này cũng không cùng mọi người chúc mừng cậu, Hạ Tê quyết định vẫn là uống thêm một ly, Khương Giang lúc trước vẫn luôn chăm sóc cậu, nửa năm này mặc dù chẳng biết vì sao mà xa cách cậu, nhưng Hạ Tê trong lòng vẫn hướng về anh, rất là tôn kính.

Khương Giang nhìn Hạ Tê, ánh mắt phức tạp, do dự một chút nói: “Hạ Tê...”, xung quanh quá náo loạn, nói chuyện thực sự không tiện, Khương Giang nhìn hai bên một chút, “Theo tôi đi ra ngoài đi, có chút việc vẫn muốn nói cùng cậu.”

Hạ Tê không rõ vì sao, để ly rượu xuống đi theo ra ngoài.

Khương Giang một đường đem Hạ Tê đi ra thật xa, may mắn là cả tầng lầu đều bị Lục An Kỳ chiếm hết, vẫn có thể tìm được một chỗ yên tĩnh, Khương Giang hít sâu một hơi, nói: “Hạ Tê, xin lỗi.”

Hạ Tê sửng sốt.

Khương Giang kể lại chuyện Bách Mộc Xuyên từng muốn hại cậu, chính mình lại không cho cậu biết

Khương Giang dường như giấu rất lâu, sau khi nói xong như trút được gánh nặng, nói: “Tôi cũng không biết tại sao lại muốn nói cho cậu biết chuyện này nữa, tôi biết Lục tổng rất che chở cậu, cậu có thể nói cho hắn biết, tôi không sợ Lục tổng sẽ giáo huấn tôi, tôi... Hạ Tê, tôi thật sự, thật sự rất xin lỗi.”

Khương Giang trong mắt tất cả đều là xấu hổ: “Tôi lúc đó rất đồ kị với cậu... Xin lỗi.”

“Em sẽ không nói cho Lục tiên sinh.” Hạ Tê lắc đầu, “Anh yên tâm.”

Khương Giang nhíu mày, Hạ Tê nở nụ cười: “Anh vốn là không cần nói cho em biết điều này, nhưng mà anh vẫn nói.”, Khương Giang có thể là từng có tư tâm, nhưng xét cho cùng thì không phải là người xấu, không phải sẽ luôn vì căn rứt lương tâm mà đối với cậu trốn trốn tránh tránh, bây giờ còn cố ý đem chuyện lúc đó nói ra.

Hạ Tê thật tâm nói: “Chuyện lần trước đã qua, người định hại em chính là Bách Mộc Xuyên, trong lòng em rõ ràng, hơn nữa... khoảng thời gian này, em đại khái cũng đoán được anh vẫn luôn trốn tránh em vì điều gì.”

“Hồi đó em bị đóng băng anh vẫn luôn chăm sóc em, lúc lên lớp cũng mang em theo, dạy em hát, lúc người khác bắt nạt anh giải vây giúp em...” Hạ Tê nở nụ cười, “Em đều nhớ.”

Nhớ tới lúc trước những năm ở tại Châu Quang không có tiếng tăm gì, Khương Giang viền mắt liền đỏ.

Khương Giang thở ra một hơi dài, lau nước mắt nơi khóe, thấp giọng nói: “Cám ơn cậu...”

“Sau khi vừa tới Thịnh Thế tôi vẫn không có việc gì, đồng thời nghề sỹ người này so với người kia còn tốt hơn, những người mới phối hợp với cấp trên so với tôi được yêu thích hơn, tôi.. tôi lúc đó điên rồi...” Khương Giang thống khổ chà xát mặt, “Là tôi bị quỷ mê hoặc... tôi đã sớm biết, cậu cùng Bách Mộc Xuyên bọn họ không giống nhau.”

Hạ Tê hít sâu, cậu biết Khương Giang vẫn luôn rất chán ghét chuyện trong giới như vậy, cậu còn nhớ mang máng, lúc trước có vị đạo diễn rất nổi tiếng muốn bao dưỡng Khương Giang, nếu như Khương Giang đáp ứng, vậy thành tựu của anh bây giờ khẳng định không chỉ là như vậy, thế nhưng Khương Giang lúc đó không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt. Nói đến, Khương Giang thật ra là một trong ít người trong giới giải trí chỉ dựa vào năng lực của mình làm nên sự nghiệp

“Hạ Hạ...” Sau khi đem lời nói ra, Khương Giang tâm trạng dễ chịu hơn rất nhiều, anh nhìn Hạ Tê, đột nhiên cảm thấy cậu với lúc mới quen không có gì khác nhau, không nhận được nói, “Cậu... là có cái gì khó nói sao? Tôi còn nhớ hồi đó lúc cậu mới vào công ty, cái người con ông cháu cha kia muốn cậu cùng với hắn, cậu suýt chút nữa bị đánh chết cũng không đáp ứng, cậu không phải người như thế a, cậu tại sao...”

“Khương ca.” Hạ Tê bất đắc dĩ nở nụ cười, liền nói, “Vậy anh có biết, lúc trước làm sao em trốn được không?”

Khương Giang run lên, anh lúc đó không cùng Hạ Tê quen thuộc, cũng là sau sự kiện kia mới biết công ty có một người như thế, cũng là bởi vì chuyện này, sau khi Hạ Tê hồi phục tốt trở lại công ty sau Khương Giang mới luôn đặc biệt chăm sóc cậu.

Hạ Tê nhấp nhấp đôi môi, thấp giọng nói: “Lúc đó là Lục tiên sinh đã cứu em.”

Khương Giang không thể tin hỏi lại: “Lục tổng?”

Cái đoạn hồi ức không thể quên mấy năm trước lần nữa hiện về, Hạ Tê nhắm mắt lại: “Em lúc đó tại bữa tiệc bị hạ thuốc, cái gì cũng không biết, thời điểm không có ý thức kia liền bị mang vào trong phòng... Lúc hơi hơi tỉnh táo thì cái người kia đã tới, hắn ta nghĩ... là...”

“Em không đáp ứng, tuy rằng bị hạ thuốc không có khí lực gì, nhưng em không phối hợp, hắn ta căn bản không đè ép được em, em đá hắn ta, cho hắn ta mấy quyền, mà đầu quá nhức, đánh không lại hắn... Hắn liền dập tắt thuốc, tìm cái bình rượu đánh em, suýt chút nữa đem sống mũi của em đánh gãy... Cuối cùng bình rượu nát, hắn nói nếu không nghe lời thì sẽ phá hủy mặt em, em biết mình là đang làm gì, làm nghề này bất cứ giá nào cũng không thể bị hủy dung, em cứ như điên cuồng mà chạy ra ngoài, cứ vậy mà chạy ra ngoài, nhưng vô dụng, trong phòng sát vách có người của hắn ta, bọn họ đi ra muốn bắt em, em chạy đến hành lang, vừa lúc bị Lục tiên sinh bắt gặp.”

Hạ Tê khoe miệng tràn ra một nụ cười hạnh phúc, nhỏ giọng nói: “Nhân viên phục vụ nhìn thấy em đều bị hù bỏ chạy, chỉ có Lục tiên sinh không trốn, em chạy đến bên cạnh hắn, những người kia nhận ra Lục tiên sinh, cũng nhìn em bị đánh đến lợi hại, sợ phiền phức, liền chạy.”

Ngày đó là Lục Hiên đem Hạ Tê đưa đi bệnh viện, vì cậu trả tiền đặt cọc, bên cạnh Hạ Tê lúc đó chờ người đại diện đến mới đi

Nếu như không có Lục Hiên, Hạ Tê không dám nghĩ ngày đó cậu sẽ ra sao.

Hạ Tê lòng mang cảm kích: “Lục tiên sinh là ân nhân cứu mạng của ta.”

Khương Giang nửa ngày không phản ứng kịp, yên lặng nói: “Vây những năm này... Lục tiên sinh nhận ra cậu sao?”

Hạ Tê lắc đầu cười: “Ngài không nhìn thấy bộ dáng em lúc đó, toàn mặt đều là máu, là người hay quỷ cũng không thấy.”

“Cậu... Không nói cho hắn biết?”

Hạ Tê cười bất đắc dĩ: “Anh cũng biết, em... là tự mình đi cầu Lục tiên sinh bao dưỡng, em làm sao có thể cho hắn biết người ngày trước là em được?”

Lúc trước vì tôn nghiêm suýt nữa bị đánh chết, bây giờ chính mình lại tìm đến cửa, làm sao giải thích với Lục tiên sinh đây? Là thừa nhận chính mình hư hỏng, hay là thừa nhận chính mình từ lúc đó đã bắt đầu thích hắn rồi?

Lục Hiên sẽ không tiếp nhận tình yêu từ người tình của mình, chỉ là bao dưỡng, theo như nhu cầu mỗi bên, điều này lúc bắt đầu đã nói rõ.

Người như Lục Hiên, tình nhân yêu hắn không chỉ có một, càng tiến về sau kết thúc đều là một bản thỏa thuận cùng lệ phí chia tay, Lục Hiên muốn chỉ là tình nhân, không phải người yêu, Hạ Tê đã sớm biết.

Hạ Tê trong nụ cười có một chút chua xót: “Cho nên... em cũng không có rất thấp hèn như bọn họ nói.”

Người cậu yêu cách cậu quá xa, cậu chỉ có thể dùng một biện pháp hèn hạ nhất để tiếp cận người mình thích. Rất thấp kém, nhưng Hạ Tê lại không hối hận.

Khương Giang viền mắt hóa đỏ.

Hạ Tê giả vờ thoải mái nói, nở nụ cười: “Được rồi, ngày hôm nay nhận giải, uống một chút rượu, không nhận được nhiều lời một chút, mong anh giữ bí mật cho em a.”

Khương Giang gật đầu, Hạ Tê hướng Khương Giang le lưỡi, quay người trở về phòng, lúc vòng qua chỗ ngoặt hành lang, lại nhìn thấy Lục Hiên không biết đã đứng ở đó từ bao giờ.

Mặt Hạ Tê trong nháy mắt trắng bệch.

“Lục... Lục tiên sinh?” Hạ Tê âm điệu cũng thay đổi, môi cậu trắng bệch, “Ngài... Đến đây lúc nào?”

Lục Hiên ánh mắt phức tạp: “Thời điểm Khương Giang nói xin lỗi em.”

Hạ Tê trong đầu vù một tiếng.

Giấy, đến tận cùng cũng không gói được lửa.

Cùng theo sau Hạ Tê chuẩn bị trở về phòng riêng, Khương Giang quẹo qua chỗ ngoặt, cũng lấy làm kinh hãi, Lục Hiên môi mỏng khẽ mím, hắn nhìn Nghiêm Trắc Dịch bên cạnh, liếc mắt một cái, Nghiêm Trắc Dịch hiểu ý, dẫn Khương Giang sang một bên khác “nói chuyện”.

Ngón tay mảnh khảnh của Hạ Tê sít sao nắm chặt, Lục Hiên vẫn luôn là một người cẩn thận như vậy

“Đi theo tôi.”

Lục Hiên sẽ không ở ngay hành lang mà ngu xuẩn nói chuyện như vậy, quay người tự đi đến phòng mà Lục An Kỳ sắp xếp cho hắn.

Hạ Tê dường như sẽ bị phán quyết phạm tội, ngơ ngác ngác cùng Lục Hiên vào phòng, ngồi ở ghế salon nhỏ đối diện Lục Hiên.

Lục Hiên trước sau trầm mặc, một hồi lâu mới nói: “Cái người năm đó, thì ra là em.”

Lục Hiên tâm tư nhẹ nhàng xa cách, nửa ngày trầm giọng nói: “Ngoài chuyện hồi nãy, còn có gì muốn nói với tôi sao?”

Hạ Tê hai tay nắm lấy nhau, cố gắng làm cho chính mình bình tĩnh, thấp giọng nói: “Còn có...”, Hạ Tê hít sâu một hơi, âm thanh run lên, rồi lại vô cùng kiên định: “Còn có... em yêu ngài.”

Tuy rằng so với mong muốn của mình sớm hơn nhiều, mặc dù là ngay trong tình huống tồi tệ như thế này, như là một giây sau Lục Hiên sẽ nhanh chóng tử hình cậu, Hạ Tê đối với Lục Hiên điều muốn nói còn có rất nhiều, nhiều đến có thể nói cả đời, nhưng bây giờ thời gian không đủ, vậy liền đem điều quan trọng nhất, muốn nói nhất, sớm nói trước một chút đi

Hạ Tê trong mắt tựa như có hàng ngàn ánh sao, cậu nhìn Lục Hiên, lặp lại: “Em yêu ngài... rất rất yêu.”

Hết thấy đều có thể giải thích rõ.

Lục Hiên kỳ thực đối với chuyện Hạ Tê thích mình cũng không nhiều bất ngờ, hẳn nghĩ hoài cũng không hiểu, là vì sao Hạ Tê chưa hề tiếp xúc nhưng lại yêu hẳn nhanh vậy.

Hắn tuy rằng về mặt tình cảm luôn luôn lãnh đạm, nhưng không đến mức trì hoãn đến như vậy (quá luôn đó chứ), Hạ Tê yêu hẳn, hẳn có thể cảm giác được, nhưng mà ngay cả chính Lục Hiên cũng thật bất ngờ, sau khi biết Hạ Tê càng lún sâu, hẳn không nghĩ phải cùng Hạ Tê tách ra.

Lục Hiên bắt đầu cho rằng để Hạ Tê làm tình nhân sẽ khiến hắn bất lo, Hạ Tê chưa bao giờ yêu cầu cái gì, người cũng ngoan ngoãn, hiểu chuyện, cho dù có ngày hắn muốn thay tình nhân, cậu chắc cũng sẽ không dây dưa với hắn, nếu như vậy, tiếp tục nữa cũng không có cái gì không tốt, Lục Hiên chỉ là không ngờ tới, cứ thế tiếp tục, cứ tiếp tục mà hơn một năm.

Đang cùng Hạ Tê thì scandal kia lại tuôn ra, Lục Hiên theo bản năng cảm thấy được đây là thời điểm kết thúc, Hạ Tê không phải nữ nghệ nhân sĩ, loại scandal này tuôn ra ảnh hưởng không tốt đến hắn, hắn không thể làm cho mình nhiễm chuyện như vậy được, Lục Hiên vẫn là một người rất lạnh tình, trong lòng hắn rất rõ ràng nên giải quyết phiền phức này như thế nào để bảo đảm cho mình an toàn, nhưng mà một giây sau, hắn lại đem điện thoại gọi cho Hạ Tê, để cho cậu an tâm.

Sự tình không nên là như vậy.

Mà Lục Hiên vẫn là thay Hạ Tê chuẩn bị tốt tất cả, sau mấy canh giờ, Lục Hiên cùng Hạ Tê mất đi liên hệ, đã lâu không tức giận Lục Hiên táo bạo như một con sư tử, hẳn chẳng phong độ chút nào không thềm nói gì mà trực tiếp xông vào hậu trường buổi lễ ra mắt, tùy ý để Nghiêm Trác Dịch mở cửa lần lượt từng phòng để tìm Hạ Tê.

Lúc đó Lục Hiên đã ý thức được, có vài thứ đã không đúng.

Lục Hiên dường như thành thói quen dùng tiền tài đến mua một đoạn tình cảm, lại dùng tiền tài kết thúc một đoạn tình cảm, cha mẹ hắn kết hôn theo một khía cạnh nào đó cũng chính là hôn nhân toan tính, cha của hắn cùng mẹ của Lục An Kỳ cũng là chuyện như vậy, Lục Hiên mưa dầm thấm đất, sớm thành thói quen, cho nên hắn không cảm thấy thân phận con riêng của Lục An Kỳ có bao nhiêu đáng thẹn, cũng sẽ không vì chuyện bất công của mẹ mình mà đi long lằng khất khe với Lục An Kỳ, ở trong mắt hắn, này đều rất bình thường, từ nhỏ đến lớn thói quen đã ngăn trở cảm xúc của hắn, làm cho hắn về mặt tình cảm trở nên lạnh lùng cùng trì hoãn, làm cho hắn đến lúc đó vẫn không rõ mình bị gì, mãi đến khi nãy.

Chính hắn bất quá là yêu phải Hạ Tê mà thôi.

Lục Hiên nhìn Hạ Tê, đột nhiên thấp giọng nở nụ cười: “Thật là khéo, tôi cũng yêu em.”

Hạ Tê bỗng nhiên ngẩng đầu lên, những giọt nước từ viền mắt rơi xuống, môi cậu run lên, thất thanh nói: “Ngài...”

Lục Hiên nhìn Hạ Tê, chân thành lặp lại một lần nữa: “Tiểu Tê, tôi cũng yêu em.”

——Chính văn hoàn——

Hoàn rồi, hoàn rồi!!! Công nhận đạo chủ nhà trâu thiệt (() *)

20. Chương 20: Phiên Ngoại 1.1

(* / *)

“Tiểu Tê... Em kêu tôi bằng gì?”

Lúc bị hỏi cái vấn đề này Hạ Tê trên dưới không có mặc gì, cậu mở mắt ra, nhìn khuôn mặt anh tuấn của Lục Hiên mà ngơ ngẩn xuất thần, âm thanh mang theo khàn khàn: “Lục, Lục tiên sinh... A...”

Sau khi xong việc hai người tắm rửa thay quần áo, mới vừa buổi sáng 8 giờ, hai người ngày hôm nay đều có chuyện phải làm, bất quá may mắn là chủ nhật, thời gian còn rất nhiều, đủ cho bọn họ cùng ăn bữa sáng.

Hạ Tê mặt còn có chút hồng hồng, sáng sớm làm loại chuyện này, thật sự là làm cho người ta ngượng ngùng.

Lục Hiên đem miếng bánh mì đã được phết bơ đưa cho Hạ Tê, giống như đang thảo luận về chuyện thời tiết hôm nay: “Tiểu Tê, chúng ta cùng nhau mấy ngày rồi?”

“Sáu ngày bảy đêm.” Hạ Tê không chút nghĩ ngợi bật thốt lên, nói xong chính mình có chút ngượng ngùng, nhỏ giọng nói: “Tính... tính bảy ngày đi.”

Lục Hiên gật gật đầu, nói: “Đã một tuần lễ, xưng hô của em với tôi còn không chuẩn bị thay đổi một chút đi?”

Hạ Tê sửng sốt một chút, mới phản ứng được vừa nãy Lục Hiên ở trên giường là có ý này.

Lục Hiên đặt ly nước xuống, bình bình nói: “Theo quy củ, vào lúc này em nên gọi tên tôi, không thôi người khác nghe được, sẽ hiểu lầm chúng ta không thân mật, do đó sản sinh thêm những suy diễn, gây nên các loại phiền phức không đáng có... không nên để cho loại chuyện nhỏ này làm người ngoài suy đoán nghi ngờ tình cảm chúng ta không tốt.”

Hạ Tê á khẩu không trả lời được.

Ngày ấy Lục Hiên hướng cậu thổ lộ, Hạ Tê rất lâu không phản ứng kịp, cuối cùng vẫn là Lục Hiên chịu thua quyết tâm giải thích, sau đó còn thức tỉnh mình, Hạ Tê cũng là lúc đó mới biết được từ nhỏ Lục Hiên đã lớn lên trong một gia đình lạnh băng như vậy, nghe xong lời Lục Hiên nói rồi, Hạ Tê có đầy đủ lý do tin tưởng, này tám phần mười là lời nói mà cha Lục Hiên nói với mẹ của hắn, lúc nhỏ bị Lục Hiên nghe được.

Lục Hiên học đến nỗi thuộc lòng, bây giờ lại dùng ở trên người cậu

Thế nhưng hoàn toàn không phù hợp với tình huống của bọn họ bây giờ a! Hạ Tê nội tâm hồng mắt, cái gì gọi là “Người khác nghe được sẽ hiểu lầm chúng ta không thân mật, sẽ nghi vấn tình cảm của chúng ta”? Thật sự phải biết là quan hệ của bọn họ tốt lên mới đây thôi?

Hạ Tê cẩn thận giải thích: “Em... em đã quen gọi ngài là Lục tiên sinh a, hơn nữa Lục tiểu thư đã nói với em, nếu như chuyện này mà lộ ra, sẽ ảnh hưởng không tốt đến ngài...”

Lục Hiên tràn đầy phấn khởi nói: “Em có thể hướng về giới truyền thông mà gọi tôi như vậy, xem lần này ai dám làm gì.”

Lần trước Lục Hiên hướng đến tiền bối trong giới nhắc nhở đám phóng viên như vậy uy thế vẫn còn tồn tại, xác thực... không ai dám manh động.

Mà cũng không thể tùy hứng như vậy a, Hạ Tê không muốn Lục An Kỳ các nàng thêm phiền phức nữa, nghĩ một hồi thương lượng: “Kia... chúng ta lén lút gọi như vậy?”

Lục Hiên miễn cưỡng gật gật đầu, cũng nhìn chăm chăm vào Hạ Tê mà chờ cậu, Hạ Tê vẫn đang đấu tranh, há miệng, cuối cùng quyết tâm nói: “Thế nhưng, ngài so với em lớn tuổi a... gọi trực tiếp tên ngài thật không tôn kính.”

Lục Hiên biết rằng Hạ Tê nhất thời nửa khắc còn chưa thích ứng được, cũng không miễn cưỡng cậu, chỉ là nở nụ cười: “Nếu tôi có thể lớn tuổi hơn em một chút nữa là tốt rồi, như vậy có thể trực tiếp nhận em làm con nuôi, bớt đi rất nhiều phiền phức.”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu, như vậy chính là loạn luân a...

Sau khi ăn sáng mỗi người đến công ty, Diêu Miêu Miêu nói bây giờ có việc cần thương lượng với Hạ Tê, Hạ Tê rất sớm đến phòng nghỉ ngơi chờ Diêu Miêu Miêu.

“Xin lỗi xin lỗi, kẹt xe.”

Diêu Miêu Miêu cầm theo cà phê của tiệm cưới lầu công ty, vội vã vào phòng, thả túi xách xuống nói: “Sắp đến Trung thu, bên (Đại phú ông) kia chuẩn bị kế hoạch cho ra chương trình đặc biệt, ngày hôm qua mới gửi chị xem kịch bản, chị đã gửi mail cho cậu, thấy sao?”

Hạ Tê lắc đầu xin lỗi một cái: “Tôi hôm qua... chưa kịp xem.”

Diêu Miêu Miêu may mắn thay cũng hiểu lý do “chưa kịp”, chế nhạo cậu vài câu, liền nói chính sự: “Là như thế này, tổ chương trình muốn cho mỗi thành viên được mời một vị khách quý làm đồng đội của mình...”

Hạ Tê sợ hết hồn: “Chúng ta vốn là đã có tám người rồi! Tính cả khách mời là tổng cộng mười sáu người đi!”

Diêu Miêu Miêu vung vung tay: “Khách được mời không có đến nơi trực tiếp, chỉ là hình thức điện thoại nhờ giúp đỡ.”

Hạ Tê lòng vẫn còn sợ hãi: “Hù chết em, không phải muốn thuê thêm camera đi...”

“Đồng đội có vai trò một chút, lần này không còn toàn bộ mọi người tham gia tìm kiếm bảo tàng lớn, trò chơi chia làm ba giai đoạn.” Diêu Miêu Miêu giải thích, “Giai đoạn thứ nhất vẫn là mọi người tham gia làm nhiệm vụ tìm cách lên đảo, còn có bản đồ kho báu và vân vân, giai đoạn thứ hai, mọi người lên đảo thu thập tình báo cùng tìm kiếm manh mối, tìm kiếm đầu mối từ các thành viên khác, cũng chính manh mối của bảo tàng lớn, sau đó tới giai đoạn thứ ba, cũng chính là cảnh mới được thêm vào, giai đoạn chém giết.”

“Đồng đội mời tới sẽ xuất hiện ở giai đoạn ba, tổ chương trình cách mỗi mười phút sẽ cho cậu một câu hỏi, gọi điện thoại liên lạc với đồng đội, trả lời vấn đề, nếu đáp sai ba lần cậu sẽ bị ‘Chém giết’, trực tiếp bị loại, kiếm được bảo tàng lớn trước khi bị giết cậu sẽ chiến thắng, trò chơi kết thúc, sau khi kết thúc ở trên đảo sẽ có lửa trại với tiệc đúng, các thành viên hát, khách mời qua điện thoại sẽ chúc mọi người Trung thu vui vẻ, có cảm giác nhiều ngôi sao hội tụ, dùng để cảm ơn người hâm mộ.”

Hạ Tê cảm thấy chơi rất vui, cười nói: “Như vậy rất kích thích, tốt vô cùng, em cũng phải hát sao? Hát cái gì? Chỉ định hay là em tự chọn?”

“Cái này không trọng yếu.” Diêu Miêu Miêu đánh gãy lời Hạ Tê, “Cậu định mời người nào? Nhất định phải cùng cậu quen thuộc mới được, nếu không lúc thu chế sẽ lúng túng, mười phút một cú điện thoại, muốn có chính là cảm giác vội vã, cậu có thể cùng khách mời làm như cãi nhau tranh luận, dùng để tạo hài hước, còn phải nhất định là người nổi tiếng, nếu không tổ chương trình cũng không đồng ý.”

Hạ Tê nghĩ một hồi nói: “Giang ca?”, từ ngày ấy sau khi hai người nói ra quan hệ so với thường ngày tốt hơn rất nhiều, mời đến chương trình làm khách quý của mình Khương Giang nhất định sẽ đồng ý, hơn nữa (Đại phú ông) hiện tại phi thường nổi tiếng, Khương Giang hẳn là cũng sẽ đồng ý.

Diêu Miêu Miêu lắc đầu: “Giữa các cậu quá khách khí, hiệu quả không tốt.”

Bạn của Hạ Tê trong giới rất ít, muốn phù hợp với yêu cầu còn ít hơn, Diêu Miêu Miêu do dự nói: “Chúng ta hỏi Phí Đạo một chút?”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu: “Phí đạo đang ở Thái Lan làm phim đây, làm sao có thời giờ tham gia loại này chương trình, thật không nên phiền phức người ta a, lại nói... em cùng Phí Đạo còn khách khí hơn.”

“Điều này cũng đúng.” Nghĩ đến thỉnh Phí Đạo Diêu Miêu Miêu cũng có chút chột dạ, “Vị này có chút to lớn, đúng rồi, Tiêu Sơn Thanh thế nào?”, Tiêu Sơn Thanh vừa là nam chính trong (Nghịch Phong Nhi Hành), bên trong phim cùng Hạ Tê đụng chạm rất nhiều, lúc ở đoàn kịch cùng Hạ Tê quan hệ cũng tốt.

Hạ Tê nghe vậy đầu lắc như chong chóng, ánh mắt trốn trốn tránh tránh, mặt cũng có chút hồng, Diêu Miêu Miêu kinh ngạc: “Cậu sao thế?”, Diêu Miêu Miêu trong lòng chuông báo động vang lên, hạ thấp giọng vội la lên, “Cậu cùng hắn có phải là lén lút...”

“Không phải!” Hạ Tê khóc không ra nước mắt, (Nghịch Phong Nhi Hành) sắp phát sóng, buổi tối các phiên bản video giới thiệu đã lan truyền, nhóm em gái khắp Đại Lục mắt sáng sắc sảo nhận thức, từ video giới thiệu liền phát hiện ra mùi cp nồng đậm, không cần ai nói, internet đã tự động bắt đầu xoát bình luận lại phần ngắn của cậu cùng Tiêu Sơn Thanh, cắt nối biên tập video của bọn họ, Hạ Tê hai ngày trước xoát weibo bị Lục Hiên nhìn thấy, Lục Hiên bề ngoài không nói gì, buổi tối lại “hảo hảo” làm cho Hạ Tê hiểu rõ ai mới là nam nhân của mình, nhớ tới buổi tối đó Hạ Tê mặt càng ngày càng hồng, hai tay cậu chấp trước ngực, “Thật sự, thật sự không được... đổi thành người khác đi, chỉ cần không phải Tiêu tiên bối.”

(Nghịch phong) sắp tới sẽ phát sóng, mời Tiêu Sơn Thanh dốc sức bán đầu hủ một chút tạo hiệu ứng thiết đúng ý, vừa có thể lấy lòng fan vừa có thể hâm nóng đề tài, bất quá Hạ Tê đều nói như vậy, Diêu Miêu Miêu cũng không tiện ép buộc cậu, đành phải coi như thôi, hai người đơn giản mở xem danh bạ điện thoại của Hạ Tê, từng cái kiểm tra, lúc nhìn thấy hai chữ “Lục Hiên” ánh mắt Diêu Miêu Miêu sáng lên, nói: “Thỉnh Lục tổng thì sao?”

Hạ Tê: “Phốc!”

“Không không.” Hạ Tê phát điên, “Bức ảnh lần trước mọi người vẫn chưa có quên đâu!”

“Cũng bởi vì có chủ đề lần trước mới tính a.” Diêu Miêu Miêu không thèm để ý, “Liên quang minh chính đại mời Lục tổng, như vậy càng có thể để người khác biết giữa các người kỳ thực không có gì, cậu càng tự nhiên, hiệu quả càng tốt, cậu nhìn Mễ đạo cùng Trần Thần Phàm kia, scandal đã truyền bao nhiêu năm, người ta vẫn là cả ngày hợp tác rồi cùng đi thăm đồ, hoàn toàn không tránh được hiềm nghi, mọi người cũng đã quen rồi.”

Mễ đạo là đạo diễn trẻ mấy năm gần đây gặp thời, tuổi không lớn lắm, nhưng mà cảm qua không ít giải thưởng, hắn có tác phẩm mới đều mời nghệ sỹ Trần Thần Phàm cùng hợp tác, từ phòng bán vé đến những buổi tiệc lớn, đã sớm bùng nổ, hai người quan hệ đã không phải chỉ một câu bạn bè là có thể giải thích được, giới truyền thông cũng đã quen với hình ảnh hai người qua lại hằng ngày, cũng lười viết thêm.

Hạ Tê vẫn cảm thấy không tốt, Diêu Miêu Miêu không ngừng cố gắng, nói: “Để mọi người đều biết các cậu là bạn bè, quan hệ tốt, như vậy sau này có bị vỗ tới cũng không sao.”

“Thế nhưng...” Hạ Tê bật cười nói, “Lục tiên sinh không phải nghệ sỹ a, xuất hiện ở loại chương trình này có tốt không? Tổ chương trình không phải cần người có tiếng tăm sao?”

Diêu Miêu Miêu thương hại nhìn Hạ Tê: “Cậu nhất định không xem tạp chí Tài chính và kinh tế... Lục tổng thường xuyên là nhân vật ảnh bìa. Hơn nữa bởi vì cùng Lục tiểu thư có quan hệ, Lục tổng vốn miễn cưỡng cũng được xem như là người trong giới, như thế nào?”

Hạ Tê do dự, Diêu Miêu Miêu nói: “Chị trước tiên gọi tổ chương trình hỏi một chút, bọn họ khẳng định cảm thấy rất tốt, chị nghe nói Lục tổng còn là bạn học của anh đế, đây coi như là... thân càng thêm thân? Như thế nào, phía bên này chị nghĩ được cái chắc, cậu liền gọi điện thoại cho Lục tổng?”

Diêu Miêu Miêu thiết tha nói, Hạ Tê không thể làm gì khác hơn là gật đầu, Diêu Miêu Miêu lúc này đã gọi xong, đúng như dự đoán, tổ tiết mục cảm thấy vô cùng tốt, lúc chuẩn bị cúp điện thoại bên kia còn nửa đùa nửa thật nhờ Hạ Tê hỏi Lục Hiên có muốn tài trợ mùa thứ hai của (Đại phú ông) hay không

Diêu Miêu Miêu cười cúp điện thoại, đối Hạ Tê hươ tay: “Cần chị giúp cậu gọi không?”

Hạ Tê nuốt nước miếng, nói: “Vẫn là em tự mình gọi đi...”

“Chờ chút.” Diêu Miêu Miêu tâm tình bất quá nổi lên, cười nói, “Khai ra đi, lúc bên trong chương trình hỏi cậu muốn gọi cho ai, cứ cho là người bên kia không biết gì, cậu diễn tập trước một chút đi.”

Hạ Tê đáng thương nhìn nhìn Diêu Miêu Miêu, Diêu Miêu Miêu không nhịn được bắt nạt cậu: “Cậu trước mặt chị mà còn mắc cỡ, lờ như Lục tổng đồng ý, cậu lại phải ở trong chương trình trước rất nhiều người gọi điện, còn có cách mười phút gọi một lần, lúc đó phải làm sao bây giờ?”

Hạ Tê không có cách nào, chuẩn bị quyết tâm gọi điện

Điện thoại vang hai tiếng liền có người nhận.

“Alo?”

Diêu Miêu Miêu nở nụ cười, Hạ Tê không tự chủ hạ thấp giọng, nói: “Chính là...”

“Nhớ tôi rồi?” (lúc nào em nó gọi tới anh cũng hỏi có một câu ==)

Diêu Miêu Miêu liếc mành che miệng lại không để cho mình bật cười, Hạ Tê ngượng ngùng nở nụ cười, nói: “Ừm... nhớ.”

Bên kia điện thoại Lục Hiên nói, “Làm sao vậy?”

Hạ Tê nhấp nhấp môi, đem việc tham gia chương trình kể, lại đem tiết mục trong chương trình đại khái nói ra, không chờ cậu giải thích rõ ràng bên kia Lục Hiên đã nói, “Tôi đang họp, tình huống cần kê chờ buổi tối nói kỹ sau.”

Hạ Tê vội nói: “Ngài cứ lo việc trước.”

Diêu Miêu Miêu gấp gấp cấp Hạ Tê khẩu hình, “Hỏi Lục tổng trước là có tới hay không?!”

Hạ Tê hướng Diêu Miêu Miêu nháy mắt dùng sức lắc đầu ra dấu, không chờ hỏi lại, bên kia nói, “Tôi tham gia.”

Lục Hiên nói xong cúp điện thoại.

Diêu Miêu Miêu rất cục cựa cũng dám nói chuyện, hoan hô, thuận tiện xoa nhẹ đầu Hạ Tê một chút: “Cậu tốt số a, gặp được Lục tiên sinh yêu cậu như vậy... tôi thiệt là ghen tỵ.”, Diêu Miêu Miêu vội vã đi tới tổ chương trình, thuận tiện sắp xếp thời gian, cầm lấy túi của mình đi làm việc.

Hạ Tê khoe miệng cười làm sao cũng không ép xuống được, cậu lấy gối trên trên ghế salong, đem mặt chôn vào, Lục tiên sinh tại sao có thể tốt như vậy a a a...

21. Chương 21: Phiên Ngoại 1.2

(* / *)

“Buổi sáng lúc gọi điện thoại có người bên cạnh em?”

Buổi chiều, Lục Hiên gọi cho Hạ Tê vẫn còn đang luyện thanh ở Thịnh Thế, sau khi xác nhận cậu không bận chuyện gì quan trọng thì kêu Nghiêm Trác Dịch đem người đón đến công ty

Hạ Tê yên lặng: “Ngài làm sao mà biết được? Ngài nghe âm thanh của Miêu Miêu tỷ?”

Lục Hiên cúi đầu ký văn kiện, hờ hững: “Không có, từ giọng điệu của em mà nghe được.”

Hạ Tê tâm lý ngọt ngào, chủ động ngoan ngoãn tiến đến bên người Lục Hiên dừng lại, nói: “Cảm tạ ngài có thể đáp ứng... tổ chương trình bên kia còn có thể sửa một ít chi tiết nhỏ, chờ sau định xuống em sẽ nói cho ngài, em cũng sẽ nói với tổ chương trình, không nên đề cập lại scandal”

“Không có gì.” Lục Hiên đem văn kiện đã kí xong để một bên, lôi kéo Hạ Tê ngồi lên trên chân mình, cười nhạt, “Có mặt người đại diện gọi điện thoại cho tôi, lờ như tôi từ chối em thì làm sao bây giờ? Không sợ mất mặt trước người đại diện sau?”

Hạ Tê nghĩ một hồi lắc đầu nói: “Không sợ, ngài từ chối em cũng là chuyện bình thường, không có gì mất mặt, mời ngài tới chương trình vốn là em được vui đòi tiên, hơn nữa...”

Cậu đảng hoàng nói: “Hơn nữa trong lòng em rất rõ, hơn phân nửa ngài sẽ không từ chối em.”, bởi vì biết Lục Hiên sẽ không từ chối, cho nên vừa bắt đầu cậu mới thuyết phục Diêu Miêu Miêu không nên làm phiền Lục Hiên, Hạ Tê không muốn lợi dụng sự yêu thích của Lục Hiên đối với mình yêu mà làm hấn khó xử.

Ý thức được Lục Hiên có thể là quan tâm đến mặt mũi của mình nên mới đáp ứng, Hạ Tê vội hỏi: “Nếu như ngài không tiện, hoàn toàn có thể...”

“Trước khi gọi điện thoại cho tôi, em còn định tìm người khác đi.” Lục Hiên đánh gãy lời Hạ Tê đang nói, nhàn nhạt hỏi, “Muốn tìm ai?”

Hạ Tê nhảy cảm từ giọng điệu của Lục Hiên cảm thấy hơi thở không hữu hảo như vậy, vì để tránh lại bị “giáo huấn”, Hạ Tê thành khẩn nói: “Không có, em và Miêu Miêu tỷ đều cảm thấy được ngài thích hợp nhất, Miêu Miêu tỷ gọi điện thoại cho bên chương trình, bọn họ cũng cảm thấy rất tốt.”

Lục Hiên biết câu nói này để dỗ chính mình chính mình, nhưng ngày hôm nay tâm tình của hắn cũng không tệ, cũng không truy cứu tra hỏi, nói: “Lúc về đem thời gian đã định cho tôi biết, tôi sớm sắp xếp thời gian tham dự.”

“Được.” Hạ Tê đáp ứng, “Em hôm nay đã nói rõ chưa? Chi tiết nhỏ trong chương trình và vân vân, ngài có cái gì không hiểu?”

Lục Hiên nở nụ cười: “Đại khái hiểu, tư duy của tôi coi như tốt, bình thường nếu không xảy ra tình huống đặc biệt, cho chính mình thêm cảnh và vân vân.”

Hạ Tê quả thực muốn tìm một cái lỗ để chui vào, Lục Hiên ý nói là cậu lại lo chuyện dư thừa nữa...

Phần hay nhất trong chương trình kì này là có một đoạn phải đi trại ngựa chọn một con tốt nhất phù hợp với bản thân, rồi cuối nó hướng đến đích, người đến sớm nhất có thể được lựa chọn phương tiện lên đảo đầu tiên, Hạ Tê cùng ảnh đế vốn là người đầu tiên đến trại ngựa, nhưng mà ảnh đế hiểu sai ý của tổ chương trình, tưởng rằng tại đây đua xem ai chạy nhanh nhất, ảnh đế còn chắc như đinh, Hạ Tê sau khi nghi ngờ một chút liền tỉnh ngộ, cảm ảnh đế phân tích cũng đúng!

Ảnh đế bắt đầu khoe khoang lúc quay phim mình cưỡi ngựa tốt bao nhiêu, Hạ Tê lúc trước quay (Nghịch Phong Nhi Hành) cũng được đào tạo qua kỹ thuật, có chút tự tin, biểu hiện nguyện ý cùng tiên bối trực tiếp đua, hai người tại trường đua ngựa chạy đủ hai vòng, cái cảm giác này, ảnh đế diễn quá bị nghiện, còn lôi kéo Hạ Tê tái hiện một cảnh nam chính cùng Hạ Tê đối diện trong video giới thiệu của (Nghịch phong), ảnh đế chỉ huy chuyển hướng máy quay, lại để cho trợ lý đạo diễn lấy hai bảng văn kiện màu trắng xem như là phát băng phim, chính mình gọi là A, cùng Hạ Tê quay hai cảnh, Hạ Tê chạy tới xem đoạn quay lại, còn đặc biệt không hài lòng chỉ ra chính mình câu nào ngữ khí không đúng, ảnh đế thì lại một bộ dáng đại ca hướng dẫn Hạ Tê. Cũng trong lúc đó sáu người khác đã lên tới đảo, buộc phải thêm phân đoạn ảnh đế cùng Hạ Tê vẫn còn ở trại ngựa, chương trình cắt nối biên tập lúc chiếu ra cảnh này đủ hài hước, fan của Hạ Tê cùng ảnh đế liên tục đi đến weibo của tổ chương trình xoát bài yêu cầu cho hai người thêm xôi thịt, ướm chừng xoát đủ hai ngày trời đứng đầu bảng xếp hạng.

Lúc phát sóng kì này đúng lúc Hạ Tê đang ở nước ngoài, cậu nghĩ rằng mình không ở nhà thì Lục Hiên sẽ không có xem, không ngờ là...

Hạ Tê không còn mặt mũi gặp Lục Hiên: “Nhóm fan hâm mộ nói em là chỉ số thông minh là nghiêm trọng nhất trong tổ chương trình...”

Lục Hiên khóe miệng cười mỉm: “Lần này ráng thông minh một chút, tôi sẽ giúp em.”

Hạ Tê nhìn Lục Hiên, cảm thấy được chính mình quả thực không thể ngừng yêu hắn hơn.

Hiếm khi, Hạ Tê chủ động hôn môi Lục Hiên một cái, Lục Hiên khóe miệng phối hợp, dung túng nhìn Hạ Tê, Hạ Tê vẫn là ngại ngùng không dám hôn sâu, chỉ là muốn hôn Lục Hiên một chút, gà con mổ thóc tự đắc, Lục Hiên hiển nhiên là đối với loại hôn môi lướt qua như vậy không hài lòng, hắn ôm lấy eo Hạ Tê đem người cố định vào lòng ngực, dùng gần năm phút cấp Hạ Tê một màn hôn kịch liệt.

“Trong nhà một vị trưởng bối ngày hôm nay đến đây, nàg quanh năm sống ở phía nam, rất ít trở về, buổi tối theo tôi cùng nàg dùng bữa tối.” Lục Hiên âm thanh trầm thấp, “Không cần quá để ý, cứ bình

thường là tốt rồi.”

Hạ Tê đầu óc còn mơ hồ, ngược mắt hỏi: “Trường bối?”

“Cô cô của tôi.” Lục Hiên thay Hạ Tê đem tóc bị chính hắn làm rối chỉnh lại, nhin không được cười lên một tiếng, “Vốn là em không cần đi, nhưng bây giờ quan hệ của chúng ta không giống trước, tôi thấy gặp trường bối quan trọng trong nhà, em cần phải đi theo.”

Hạ Tê mặt liền không ngừng chuyển đỏ, cậu nghĩ một hồi nói: “Em nên về nhà trước đổi trang phục lịch sự đi, dù sao cũng là trường bối.”

Lục Hiên do dự một chút nói: “VẬY ĐI, BẮT QUÁ TÔI CÒN BẠN MỘT CHÚT VIỆC, KHÔNG THỂ CÙNG EM TRỞ VỀ, EM ĐỔI XONG QUAY LẠI? VẤN ĐỀ CHO NGƯỜI KHÁC LẤY GIÚP EM?”

Hạ Tê nói: “Em không có bạn việc gì, tự mình đi thôi.”

Lục Hiên gật đầu, Hạ Tê đeo kính mát lớn, sửa sang lại tóc, Lục Hiên tiếp tục công việc, Hạ Tê đi tới cửa lớn phòng làm việc quay người lại nhìn Lục Hiên, trong lòng hạnh phúc cực kỳ.

Từ sau khi cùng nhau, Lục Hiên chưa từng ở trước mặt người khác cảm kích về quan hệ của hai người, lúc mới bắt đầu Hạ Tê còn hỏi qua Lục Hiên, Lục Hiên trả lời là thuận theo tự nhiên, người khác không hỏi, thì sẽ không cố ý nói ra, còn nếu người khác hỏi, liền nói quen nhau từ lâu, hết thấy đều là một cách tự nhiên như vậy.

Buổi chiều hai người thật sớm đến nhà hàng đã hẹn với cô cô của Lục Hiên, lúc bọn họ đến Lục An Kỳ đã có mặt, ba người nói chuyện một chút thì cô Lục Hiên đến, nàng hiển nhiên đã nghe chuyện hai người từ Lục Hiên, không có biểu hiện kinh ngạc ra, càng không có bộ dáng trường bối nhà giàu nghiêm khắc giống trong ti vi, ngược lại nàng đối Hạ Tê rất khách khí thân thiết, thời điểm dùng bữa tối còn liên tục chăm sóc Hạ Tê, nói chuyện cùng Lục Hiên Lục An Kỳ cũng không kiêng kị cậu, bốn người dùng bữa cơm hết hai tiếng, cư nhiên có cảm giác của bữa cơm gia đình

Sau khi dùng cơm, cô cô của Lục Hiên từ trong túi lấy ra một cái hộp được gói tinh xảo, cười nói: “Lần đầu gặp mặt, không biết con thích gì, mang chơi đi.”

Hạ Tê xem nhãn hiệu liền biết bên trong là một cái đồng hồ đeo tay, có thể làm cho nàng tặng quà quả nhiên không dễ, Hạ Tê trong lòng đơn giản cân nhắc một chút, không có từ chối, thoải mái đứng dậy hai tay tiếp nhận, nghiêm túc nói cảm ơn: “Làm ngài phí tâm.”

Lục Hiên thoả mãn nở nụ cười, Lục An Kỳ cố ý ghen tị hỏi: “Của con đâu?”

Cô cô cười to, vỗ vỗ tay Lục An Kỳ cùng với nàng tán gẫu riêng vài lời.

Trên đường về nhà Lục Hiên thay Hạ Tê đưa đồng hồ đeo tay lấy ra nhìn mở đồng hồ đeo tay ra nhìn, gật đầu nói: “Rất hợp với em.”

Hạ Tê cũng rất yêu thích, cậu mang vào nhìn Lục Hiên một chút, nói: “Chờ sau tết... em mua cho cô một phần lễ vật đi, không phải đáp lễ, xem như là quà năm mới, thời điểm đó chúng ta cùng tặng.”

Lục Hiên rõ ý tứ của Hạ Tê... Trong lòng không khỏi càng yêu thích Hạ Tê hơn, gật đầu: “Được.”

Một tuần lễ sau, số đặc biệt Trung thu của (Đại phú ông) bắt đầu thu chế.

Giống mọi lần, mọi người chưa đến 6 giờ đã bắt đầu tập hợp, đạo diễn kêu “action”, mọi người liền theo thông lệ trêu chọc đùa giỡn với nhau một chút, bên trong tổ thành viên có một vị tiền bối còn cố ý nói ra người em Hạ Tê của bọn họ quay một bộ phim truyền hình (Nghịch Phong Nhi Hành) sắp phát sóng, sau khi mọi người bận bịu chúc mừng xong, thuận tiện làm tuyên truyền giùm cậu, Hạ Tê cảm kích không thôi, cúi người nói cảm ơn.

Nói chuyện một lúc mọi người liền nhận thẻ nhiệm vụ, cũng bị yêu cầu giao điện thoại di động ra, mọi người đã biết chưa, nhưng vẫn là làm bộ dáng không hiểu chuyện gì xảy ra, ảnh đế còn mãi luôn nhấn mạnh không được dùng điện thoại của hắn mà gọi điện phá lung tung, mọi người cười nhin lại được.

Bất được thể nhiệm vụ lần này vẫn là tìm phương tiện lên đảo, phương tiện lần này là khinh khí cầu, tám cái khinh khí cầu cấu tạo khác nhau, Hạ Tê vận may tương đối tốt, chọn trúng một cái vừa lớn vừa đẹp, tàu quay phim vẫn theo sau, đem Hạ Tê quay đến phi thường đẹp trai, phối hợp màu sắc sắc sỡ của khinh khí cầu, quả thực có chút trẻ con.

Hạ Tê lên đảo thứ hai, so với mọi lần sớm hơn rất nhiều, ảnh đế là thành viên đầu tiên lên đảo, cũng khoảng 20 phút trước, đã tìm được một viên rubi nhỏ, ảnh đế từ xa nhìn thấy Hạ Tê lên đảo, bận bịu càn quét cũng không quên khoe khoang: “Nhìn, nhìn cái này của anh nè.”

Hạ Tê trông mà thèm không thôi: “Rubi! Rubi!”

Ảnh đế vênh vang đắc ý bên người Hạ Tê di chuyển một vòng, cùng nhân viên quay phim dính sát vào, đem rubi kề sát trán cậu, hướng Hạ Tê hát solo một đoạn (Vũ công)*, mặt đầy kiêu ngạo đi.

Hạ Tê vẻ mặt không dám nhìn thẳng.

Cậu dám cá, chờ cho kì này được phát sóng, ảnh đế mà cậu vẫn luôn sùng bái tôn kính nhất sẽ bị hậu kì phá hỏng hình ảnh, tiện thể thêm cái danh hiệu vũ công đế (ông hoàng vũ công). Lại nói, thành viên bọn họ mỗi người từ khi bắt đầu kì một đều đã tự bôi đen hình tượng, không có ngoại lệ

Hạ Tê phấn chấn, theo manh mối mà tìm kiếm, cậu như trước không đành lòng phá hoại manh mối, nhưng lại rất muốn cản trở những người lên đảo sau một chút, Hạ Tê nghĩ một hồi thuận tay hái vài cái lá cây lớn, đem đắp lên che lại manh mối, rất đáng tiếc, có lá cây trợ giúp, manh mối nơi này càng có vẻ bắt mắt hơn.

Giai đoạn thu thập manh mối vĩnh viễn là thời điểm căng não cùng sốt sắng nhất, thẩm thoát đã qua nửa ngày, buổi trưa mọi người tự mình ở trên đảo tại trên đảo tìm biện pháp để giải quyết bữa trưa, Hạ Tê đối với việc này đã quen thuộc, cậu mỗi lần làm nhiệm vụ nhỏ thì phát hiện được nhiều nhất, có một số bảo tàng nhỏ chính là thức ăn, vào buổi sáng Hạ Tê đã tìm được một khối chân giò xông khói cùng với mẫu bánh mì không nhỏ, cậu cùng nhân viên công tác uống nước đang định giải quyết cơm trưa, ảnh đế tìm manh mối vừa vắn ngang qua, khả khả hì hì cọ lại đây, cười hắc hắc: “Tê, ăn cái gì vậy? Ăn ngon không?”

Hạ Tê cười đáp lại, nhanh chóng mời ảnh đế cùng ăn, ảnh đế cũng không khách khí, cùng Hạ Tê chia thức ăn, thuận tiện trao đổi manh mối, hai người đang nói chuyện, chuông tập hợp ngay giữa trung tâm đảo đột ngột vang lên, mọi người không hiểu chuyện gì, đồng thời bị triệu hồi đến trung tâm hòn đảo.

Điện thoại di động của mọi người được xếp ngay ngắn trên một cái bàn ăn dài, đạo diễn tuyên bố với mọi người vào giai đoạn thứ ba: Chém giết.

Ảnh đế gian nan nuốt xuống thức ăn vẫn còn trong miệng, trên trán còn dính rubi, trợn mắt hốc mồm nhìn đạo diễn. Mọi người cười to.

Đạo diễn lần lượt cầm lấy điện thoại di động của mỗi thành viên, tự đi chọn lựa một người đẩy tới, mười phút một lần, để cho thành viên dựa theo yêu cầu hỏi người kia một vấn đề, bắt buộc trong phòng nửa phút trả lời, trả lời đúng thì không sao, đáp sai liền trước ngực của thành viên vẽ một dấu gạch, sau khi vẽ ba lần sẽ bị loại.

Mọi người thế mới biết thì ra đã hơn phân nửa người tìm được manh mối chính của bảo tàng, điện thoại đầu tiên được chọn là của ảnh đế, gọi điện cho chính là một đại đạo diễn đã hợp tác với hắn nhiều lần, ảnh đế nói chuyện vài câu, hỏi đại đạo diễn đang làm gì, bên kia đáp đang quay phim, đạo diễn đem bảng câu hỏi cho mọi người xem: Anh cảm thấy tôi có đẹp không? Đáp đẹp thì đúng, trả lời khác là sai.

Mọi người nhin không được mà cười, ảnh đế mặc dù đã cùng đại đạo diễn nói xong rồi, nhưng không nghĩ tới phải hỏi vấn đề này, chính hắn cũng không nhin được mà cười, đạo diễn hỏi thúc, ảnh đế khó khăn nín cười mà hỏi, đại đạo diễn cảm xúc cũng không sai biệt lắm, cười lạnh nói một câu bệnh thần kinh rồi trực tiếp cúp máy.

Toàn bộ nhân viên cười vang, trực tiếp nhìn ảnh đế bị vẽ một dấu gạch chéo.

Ảnh đế khóc lớn, sau mười phút nữa liền phải gọi điện thoại không được trì hoãn, hắn bận xông ra ngoài tiếp tục tìm manh mối.

Trình tự gọi điện là dựa theo trình tự phát hiện đầu mối, người tiếp theo chính là Hạ Tê, dù là Hạ Tê đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng vào lúc này trong lòng vẫn là oanh oanh kêu loạn... Đạo diễn cầm lấy điện thoại di động của Hạ Tê đang gọi, ống kính hướng điện thoại của Hạ Tê quay chính diện: Lục Hiên.

Các thành viên khác lập tức bắt đầu có ý tốt mà ồn ào: “Đối tượng scandal! Đây là đối tượng của scandal!”, tất cả mọi người đùa giỡn đến náo nhiệt, quả thật có chút không cảm giác được gì, Hạ Tê một mặt bất đắc dĩ cười cười, không lâu thì điện thoại nhận được, ảnh đế trước tiên cướp điện thoại nói vài câu, mọi người thế mới biết bọn họ cũng quen biết, đạo diễn chiếu băng câu hỏi lên: Sinh nhật của cậu là ngày nào? Ngày 20 tháng 12 thì đúng, những cái khác đều sai.

Ảnh đế nở nụ cười đưa điện thoại di động cho Hạ Tê, Hạ Tê cố gắng làm cho chính mình bình thường một chút, lại giống như là gọi điện thoại cho bạn thân, ho khan xong, nói: “Lục tổng, cái này... Sinh nhật em là ngày mấy?”

Mọi người cùng nhau ồn ào cười to, Lục Hiên trầm ngâm nói: “Không nhớ rõ lắm.”, không chờ Hạ Tê đáp lời, Lục Hiên nói: “Là hai mươi tháng mười hai sao?”

Làm như không chắc, không thì khán giả sẽ cảm thấy quan hệ của bọn họ quá thân mật, Hạ Tê ở trong lòng khen Lục Hiên một cái, cười nói cúp điện thoại, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Không biết là do người mình thích trợ giúp hay nguyên nhân gì khác, Hạ Tê suy nghĩ vô cùng sáng suốt, vận may cũng rất tốt, một đường vượt qua mọi chông gai khó khăn, sau một tiếng, đã có năm người bị chém giết, trong đó có ảnh đế là đáng thương nhất, đại đạo diễn đúng là lúc bắt đầu trêu chọc hắn, lần sau nghiêm túc thật tâm giúp hắn, bất đắc dĩ về sau một vấn đề cũng trả lời không đúng, ba lần đáp sai câu hỏi coi như bị loại, ảnh đế triệt để tảo bạo, hướng điện thoại phun tào với đại đạo diễn gần mấy phút, trợ lý sân khấu cười suýt chút nữa lăn ra đất đi.

Hơn một giờ mọi người căn bản là đã xác định được vị trí của kho báu, chỉ là tại lúc tìm kiếm thì liên tục phải trở về trung tâm hòn đảo để gọi điện thoại, mọi người coi như là chạy tới chạy lui, ba người đều thở hổn hển, lần thứ hai lúc trở về một thành viên trong ba người bị vẽ một dấu gạch, cũng bị giết, Hạ Tê chỉ còn lại có một đối thủ!

Hạ Tê vào lúc này cũng có chút hưng phấn, từ lúc tham gia chương trình tới nay, cậu vẫn là lần đầu tiên cách chiến thắng gần như vậy, trước cậu có nghe nói kho báu lớn lần này hình như là một chiến nhẫn, nếu thật sự có thể tìm được, cậu có thể mang về tặng cho Lục Hiên rồi!

Hạ Tê một không nói nên lời, cậu nhìn câu hỏi trên bảng, trong lòng hô to trời cũng giúp mình, cư nhiên câu hỏi trên bảng là: Một cộng một bằng mấy?

“Lục tổng, một... Một cộng một...” Hạ Tê thở dốc, “Bằng mấy?”

Bên kia không có âm thanh.

Hạ Tê nghi ngờ cầm điện thoại di động lên nhìn xuống, đúng là chuyển máy được.

“Lục tổng, lục tổng, một cộng một bằng mấy?”

Các thành viên bị giết đứng bên cạnh, mọi người tò mò nhìn sang, quy định trong vòng ba mươi giây phải trả lời, máy đếm giờ từng giây hiện lên.

“Hai mươi giây.”

Hạ Tê gấp gấp lau mồ hôi: “Lục tổng! Lục tổng ngài nghe thấy không?”

“Mười lăm giây.”

“Lục tổng?” Hạ Tê khóc không ra nước mắt, “Ngài đang bận sao? Trước trả lời em một vấn đề, một cộng một! Một cộng một bằng mấy?”

“Mười giây.”

Hạ Tê cơ hồ có thể nghe thấy tiếng hít thở nhẹ nhàng của Lục Hiên bên kia, cậu quay qua quay lại, lắc lắc điện thoại di động, lẽ nào Lục tiên sinh không nghe thấy thanh âm của mình sao?

“Tám.”

“Bảy.”

Hạ Tê vội đến nỗi gọi tới gọi lui: “Lục tổng? Lục tổng? Lục tiên sinh! Lục tổng!!”

“Năm!”

“Lục tổng? Lục tổng?”

“Bốn!”

“Lục tiên sinh, Lục tiên sinh... Lục tiên sinh?” Hạ Tê gấp đến phải cắn môi, bật thốt lên, “Lục Hiên?”

Âm thanh vừa phát ra chính Hạ Tê cũng sửng sốt, cậu theo bản năng sờ sờ đôi môi, đầu bên kia điện thoại trong âm thanh của Lục Hiên mang theo ý cười: “Bằng hai.” (anh được lắm (^ - ^))

“Chính xác!”

Hạ Tê phản ứng kịp, không có thời gian thẹn thùng, lao ra tiếp tục tìm kho báu lớn.

Hạ Tê trong đầu tất cả đều là bộ dáng của mình lúc kêu tên Lục Hiên, Hạ Tê ôm đầu, Lục tiên sinh nhất định, nhất định là có ý!

Lần này ông trời như là có ý chiều cố Hạ Tê, người chơi kia cuối cùng đã tìm được vị trí của bảo tàng lớn, nhưng chưa kịp đào lên thì lại đến lúc phải gọi điện thoại, thành viên này phát điên kêu gào, như là đập gió chạy trở về vị trí gọi điện, Hạ Tê vừa vịn chạy tới, trực tiếp đào ra bảo tàng, bên trong là một cái nhẫn kim cương lớn dành cho nam!

Trò chơi kết thúc, mọi người kéo nhau trở lại biệt thự trên đảo, mọi người liên tục trêu chọc pha trò chuyện hoàng đế Hạ Tê đối với Lục Hiên không dùng kính ngữ, ảnh đế giải thích Hạ Tê khi công khai đối với người nào cũng đều như vậy, Hạ Tê vẫn luôn rất có lễ phép, mọi người cũng không cảm thấy cái gì, đồng thời mở champagne chúc mừng, trò chơi lần này bởi vì có giai đoạn chém giết nên kết thúc sớm, tất cả mọi người tức giận bất bình, quyết định cùng đi đào bảo tàng nhỏ, Hạ Tê đi sau vài bước, đem nhẫn kim cương hảo hảo cất đi.

Vừa nãy cảnh tượng chính mình dưới tình thế cấp bách kêu tên Lục tiên sinh vẫn còn ở trước mắt, cư nhiên... tại trường hợp này gọi ra tên của Lục tiên sinh a

Nhớ tới Lục Hiên vừa nãy cố ý “Bắt nạt” Hạ Tê đỏ đỏ mặt, nhưng mà... vẫn muốn đem nhẫn tốt nhất tặng cho Lục tiên sinh đây, Hạ Tê ngọt ngào nghĩ.

*Bài hát Vũ công: [s://.youtube.com/watch?v=0EN3MnGEBXk](https://www.youtube.com/watch?v=0EN3MnGEBXk)

——Phiên ngoại 1 hoàn——

Lời tác giả: Phiên ngoại một · liên quan đến việc xưng hô với nhau · xong

Lời chủ nhà: phiên ngoại quá dài _

22. Chương 22: Phiên Ngoại 2

(* / *)

—

Về nước sau khi quay xong chương trình, Hạ Tê quyết định sẽ giận dỗi một chút, để tỏ bất mãn vì một chút nữa thôi là không lấy được kho báu rồi.

Làm sao có thể bắt nạt mình ngay lúc làm việc chứ? Chính mình lúc đó thật sự cực kỳ khấn trương, lỡ như không lấy được, vậy thì, vậy thì... Hạ Tê tức giận nghĩ, là không thể lấy được bảo tàng lớn tặng Lục Hiên rồi! Đây là lần đầu tiên cậu kiếm được bảo tàng lớn, lại còn là một cái nhẫn kim cương lớn dành cho nam, vẫn là hai người cùng nhau lấy được, khó khăn biết bao!

Hạ Tê còn cố ý đăng ký tài trợ hàng hiệu quan võng thượng khán hạ, đây là hàng limited năm nay còn chưa được tung ra thị trường, giá cả tương đối cao, Hạ Tê rất hài lòng, cảm thấy rất là xứng với Lục Hiên.

Chương trình mới vừa thu xong còn chưa có phát, Lục Hiên chỉ biết Hạ Tê thu được giải lớn, cũng không biết cụ thể ra sao, Lục Hiên sẽ không hiểu kỳ hỏi những chuyện vụn vặt, Hạ Tê trong sâu thẳm trong lòng rất là vui vẻ, lặng lẽ đem nhãn giấu đi.

Bảo là muốn giả bộ một chút giận hờn, nhưng mà Hạ Tê làm không làm được việc quái dị như vậy, hơn nữa vì quay chương trình cộng với video quảng bá cho mùa sau, cho nên cả một tuần lễ không gặp Lục Hiên, Hạ Tê nghĩ tới hần là phát điên rồi, sau khi về nước nhìn thấy Lục Hiên những cái lung ta lung tung đều quên hết, chính mình phải trước tiên tiếp cận, không thể tỏ vẻ lạnh lùng.

Lục Hiên mới vừa về đến nhà bị người yêu nhỏ của mình nhào một cái vào lòng, lộ ra nụ cười, “Về rồi?”

Hạ Tê cười hề hề gật đầu: “Trước đó không có nói là quay video quảng bá, không nghĩ lần này mượn đảo tư nhân, nói là có quan hệ nên không phải trả phí, vừa lúc những người khác đều không bận gì, nên liền quay luôn.”

Mấy ngày trước mượn lúc quay chương trình mà nghe được Hạ Tê kêu tên mình, Lục Hiên tâm tình không tệ, nở nụ cười nói: “Tôi sẽ hướng tổ chương trình chào hỏi, sau này không nên tùy tiện sắp xếp thời gian đột xuất như vậy.”

“Không cần không cần.” Hạ Tê lắc đầu, “Sẽ không có nhiều lần không báo trước, chính là không biết trước trì hoãn lâu như vậy, nghĩ... nhớ ngài.”

Lục Hiên trong mắt loé ra một chút âm trầm, cúi xuống nhìn đôi mắt Hạ Tê hỏi: “Có bao nhiêu nhớ?”

Hạ Tê tội nghiệp nói: “Buổi tối cuối cùng, biết sẽ được quay về gặp ngài, hưng phấn đến ngủ không ngon giấc.”

Lục Hiên đem Hạ Tê hơi đẩy ra một chút, chính mình cởi áo khoác, tháo xuống đồng hồ đeo tay, đem Hạ Tê đang mê man bế lên, trực tiếp tiến vào phòng tắm.

...

“Tiểu Tê?”

Sau một hồi chiến đấu kịch liệt, Hạ Tê mệt không mở mắt nổi, cậu nằm nhoài trên ngực Lục Hiên, nhỏ giọng đáp, âm thanh còn phát ra vẻ lười biếng: “Lục tiên sinh?”

“Này...” Lục Hiên hơi nhú mày, nhưng mà Hạ Tê bị hần chơi đùa đến thần trí không rõ cũng không thấy được, Lục Hiên đành phải quên việc xưng hô trước, hỏi, “Gần đây bị sao? Là cảm thấy đau sao?”

Kỳ thực không phải chuyện gần đây, Lục Hiên nhớ tới lúc Hạ Tê bắt đầu cùng hần vẫn là rất rất lạc quan, tuy rằng then thừng, dễ dàng đỏ mặt, một chút thay đổi cũng sẽ xấu hổ, mặc cỡ không dám nhìn chính hần, nhưng vẫn là rất nghe lời, ở trên giường cho dù là hần nói cái gì cũng nghe, phản ứng cũng rất tốt, làm Lục Hiên phi thường hài lòng, không thể không nói, vào lúc mới bắt đầu đối với Hạ Tê chưa có nhận thức gì, điều làm cho Lục Hiên hài nhất chính là biểu hiện của cậu ở trên giường, nhưng mà sau đó chẳng biết từ lúc nào, Hạ Tê ở trên giường đột nhiên trở nên rất giỏi chịu đựng, phản ứng cũng không lớn như trước đây, Lục Hiên lúc đó đối Hạ Tê cũng không để ý nhiều đến vậy, nhưng bây giờ hai người là tình nguyện đến với nhau, Lục Hiên đương vẫn là hi vọng Hạ Tê có thể hưởng thụ một chút.

Hạ Tê không biết rõ Lục Hiên nói đến việc gì, cậu ráng mở mắt ra nhìn Lục Hiên: “Cái gì đau?”, Hạ Tê nhu nhu mắt, phản ứng lại là Lục Hiên nói về chuyện gì, vội vàng lắc đầu: “Không... Không đau.”

Lục Hiên ở trên giường luôn luôn ôn nhu, tuy rằng thỉnh thoảng sẽ “bắt nạt bắt nạt” cậu, nhưng đều có chừng mực, sẽ không để cho Hạ Tê bị thương, Hạ Tê không hiểu Lục Hiên sao hỏi cái này, từ chần chui ra, đem mặt chôn ở khuỷu tay Lục Hiên ngáp một cái, mặt hồng hồng: “Không đau chút nào.”

“Nếu không đau.” Lục Hiên nhẹ nhàng dùng ngón tay lướt lướt qua môi dưới hồng hồng của Hạ Tê, “Vậy này cần môi là nhãn nhện chuyện gì?”

Nhãn nhện không muốn kêu ra tiếng a!

Hạ Tê trong nháy mắt thanh tỉnh, cậu cảnh giác nhấp nhấp môi, tinh tế giải thích: “Em chính là có cái thói xấu này, thích cắn môi, liền...”, Hạ Tê khi tuyệt vọng cái gì cũng có thể thử, đáng thương nhìn Lục Hiên, “Có phải là rất ngứa?”

Lục Hiên: “...”

Hạ Tê rất ngứa bị Lục Hiên giang rộng hai chân, hung hăng khi dễ một lần.

Đêm đó qua đi, Lục Hiên cho Hạ Tê một quyển nhật kí rất là dễ thương, đồng thời lưu lại một cái mệnh lệnh làm Hạ Tê đỏ từ mặt cho đến cổ.

Đối với Lục Hiên mà nói, chỉ cần là có vấn đề, tất nhiên liền phải giải quyết, cũng tất nhiên có phương pháp để giải quyết, nếu thật không tiện nói ra, thì viết vào đây đi, sau mỗi lần thân thiết đều phải viết, viết xong không cho giấu, phải đặt ở dưới gối, thời điểm Lục Hiên muốn xem thì Hạ Tê phải ngoan ngoãn lấy ra.

Trong suốt một tuần có nhật kí dưới gối, Hạ Tê cơ hồ mỗi ngày đều là trạng thái đỏ mặt.

Thầy giáo luyện thanh mới của Hạ Tê là người Hà Lan, hẳn cho là Hạ Tê bị bệnh, nghỉ giữa giờ học dùng tiếng Trung không chuẩn của mình khuyên Hạ Tê nên nghỉ ngơi nhiều chút, quý trọng cổ họng của chính mình một chút

Hạ Tê điều kiện tốt, Lục An Kỳ chuẩn bị để Hạ Tê hát nhạc phim cuối cùng cho tác phẩm của mình, gần đây phải nỗ lực luyện tập.

Hạ Tê đỏ mặt cảm kích đối với thầy giáo nói cảm ơn, thầy giáo vỗ vỗ vai cậu, truyền thụ những điều cần chú ý để bảo vệ cổ họng.

Sau khi tan lớp Hạ Tê chạy đến phòng nghỉ ngơi của mình, bây giờ Hạ Tê nhảy một cái trở thành công ty trên đài, công ty tháng trước đổi phòng nghỉ cho cậu, so với cái trước đây tốt hơn rất nhiều lần, giống như một cái phòng ở bình thường, thật thích không thôi, Hạ Tê nằm dài trên sofa lớn dùng tài khoản lướt weibo, xem người khác viết cùng vẽ truyện ngắn của mình và Lục Hiên.

Đây là Hạ Tê công việc có lạc thú nhất của Hạ Tê.

Mà ngày hôm nay xem truyện ngắn này cũng không thể làm Hạ Tê thả lỏng, Hạ Tê thật muốn nói các cô gái đơn thuần này, Lục tiên sinh so với các cô tưởng tượng còn xấu xa hơn rất nhiều!

“Hạ Hạ?”

Diêu Miêu Miêu gõ cửa hai tiếng, đẩy cửa vào nói: “Mệt mỏi?”

Hạ Tê bận rộn, thu hồi điện thoại di động một bên chỉnh tóc vừa nói: “Không có, Miêu Miêu tỷ ngồi a, có chuyện gì sao?”

“Nói cho cậu việc về sổ đặc biệt vào Trung thu.” Diêu Miêu Miêu cười ngồi xuống, “Chị xem hậu kì hiệu ứng rồi, cũng không tệ lắm, bọn họ rất cẩn thận, đem những cảnh dễ dàng khiến người khác cảm thấy mập mờ đều cắt bỏ, còn sót lại những cảnh chỉ làm mọi người cảm các cậu quan hệ rất tốt, rất mạnh, cũng rất tự nhiên.”

Hạ Tê vẫn luôn lo lắng chuyện này, sau khi trở về còn cố ý hỏi qua, thấy Diêu Miêu Miêu nói không có gì mới thả lỏng, cười nói: “Vậy thì tốt vậy thì tốt.”

Diêu Miêu Miêu nở nụ cười: “Nói xong chuyện chính rồi thì hỏi cậu một chút, cậu mấy ngày nay làm sao vậy? Mới vừa rồi giáo viên của cậu lại nói với chị, cậu giống như có chút không thoải mái, kêu tôi chú ý việc ăn uống của cậu một chút.”

Hạ Tê không ngừng giải thích: “Không có chuyện gì không có chuyện gì, chị đừng lo lắng, em vô cùng tốt.”

“Đỏ mặt cái gì?” Diêu Miêu Miêu bật cười, “Cuối cùng là sao vậy? Với chị cũng không thể nói sao?”

Diêu Miêu Miêu tuy rằng so với Hạ Tê lớn hơn mười tuổi, nhưng nàng vẫn là một người phụ nữ trẻ trung, Hạ Tê không nói ra được, Diêu Miêu Miêu nhìn ra trong lòng cậu có chuyện, lại hỏi mấy lần, nói đến, Diêu Miêu Miêu thật ra hiểu rõ nhất chuyện của Lục Hiên cùng Hạ Tê, Hạ Tê luôn luôn xem nàng như đại tỷ, mấy ngày nay thật sự là phát sầu, cậu do dự mãi, cúi thấp đầu đỏ mặt nói.

“Ha ha ha...”

Phòng nghỉ ngơi bên trong hậu trường truyền ra tiếng cười vang của Diêu Miêu Miêu

Diêu Miêu Miêu không cảm thấy có chỗ nào bất tiện cả, cười đến không ngậm miệng lại được: “Ai u, cậu là đang cố ý ân ái cho chị xem à ha ha ha ha...”

Hạ Tê khóc không ra nước mắt: “Miêu Miêu tỷ!”

Diêu Miêu Miêu không nhịn được trêu ghẹo cậu, cười một hồi lâu mới nói: “Này có cái gì a, Lục tổng hiển nhiên là hi vọng cậu có thể thả lỏng hơn một chút a.”

Hạ Tê không tín nhiệm nhìn Diêu Miêu Miêu, ấp úng: “Lục tiên sinh hử... trước đây nói, em... rất là...”

Về sau Hạ Tê không thể nói ra, Diêu Miêu Miêu cũng có thể đoán được không sai biệt lắm, cười lau nước mắt, nói: “Yên tâm, tin chị không có sai đâu, ha ha... Ai, Lục tổng nhìn cấm dục như vậy mà bản chất lại phúc hắc như thế, ai... nhìn lầm hử, đây coi như là tự làm tự chịu à ha ha ha ha...”

Hạ Tê nửa ngờ nửa tin, Diêu Miêu Miêu không nói đùa nữa, nghiêm túc chút, cười nói: “Tin tưởng chị, không biết Lục tổng lúc đó nói cái gì, tuyệt đối là không có ý gì, cũng không phải cố tình bắt cậu viết nhật kí tình yêu, hử cho rằng cậu có một số vấn đề cần phải thông suốt, biết cậu không tiện nói ra, liền nghĩ ra biện pháp đơn giản mà hiệu quả như vậy, ha ha ha không nói giỡn nữa, chỉ cần thành thành thật thật đem cảm giác của cậu nói cho hử biết, tất cả vấn đề đều sẽ được giải quyết.”

Diêu Miêu Miêu còn có việc bận, đứng dậy hướng Hạ Tê nháy mắt mấy cái, chà chà nói: “Nhóc con, có nhiều việc cần hỏi Lục tổng, không nên tự chính mình đoán mò, tự cho là thông minh.”

Cách ngày vừa đúng dịp Trung thu, hai người đều về nhà thật sớm, sau khi ăn bữa cơm gia đình thì ngồi trên ghế salong xem (Đại phú ông) số đặc biệt Trung thu.

Này bởi vì có giai đoạn chém giết, phát ra so với lúc thường căng thẳng rất nhiều, hài hước so với mọi lần cũng nhiều hơn, Hạ Tê nhiều lần cười suýt chút nữa lăn xuống ghế sofa đi, xem thấy thời điểm Lục Hiên trợ giúp mình, tìm cậu lại không nhịn được đập nhanh hơn, âm thanh Lục tiên sinh lúc từ TV truyền đi ra thực sự là... hảo hảo nghe a.

Lục Hiên cũng cười, mà Hạ Tê cũng không lợi hại vậy, giai đoạn cuối chương trình rất quyết liệt, Hạ Tê lúc đó trên người đã bị vẽ hai cái dấu chéo, cậu khẩn trương nhìn điện thoại di động, không ngừng kêu “Lục tiên sinh, Lục tổng”, Lục Hiên câu môi: “Tôi lúc đó trong lòng có tính toán thời gian, định là trong giây cuối cùng sẽ trả lời, không nghĩ tới là em thật sự gọi tên của tôi.”

Hạ Tê cảm giận, nhưng mà nhìn bộ dạng Lục Hiên cười có chút xấu xa lại cảm thấy thật đẹp trai, Lục Hiên động viên hôn cậu một cái, hai người tiếp tục xem chương trình, đợi lúc trả lời chính xác câu hỏi Hạ Tê xông ra ngoài, đào ra bảo tàng lớn vị trí đã được phát hiện... một cái nhẫn nam.

(Đại phú ông) mùa đầu tiên thế là kết thúc, Hạ Tê cuối cùng cũng thắng một lần, Lục Hiên cười quay đầu nhìn Hạ Tê, đang muốn chúc mừng cậu thì nhìn thấy Hạ Tê đỏ mặt, đưa cho mình một cái hộp.

Lục Hiên không cần mở ra liền biết bên trong là cái gì.

Lục Hiên nhìn bộ dáng Hạ Tê có chút ngượng ngùng trong lòng ấm áp cực kỳ, đây chính là Tiểu Tê của hử.

Hạ Tê ngượng ngùng nở nụ cười: “Kiểu rất đơn giản, em cảm thấy được... rất hợp với ngài.”

Lục Hiên mỉm cười: “Tự mình đeo cho tôi đi.”

Hạ Tê gật đầu, cẩn thận mở hộp ra liền trịnh trọng đeo vào cho Lục Hiên, từ sâu xa như là ý trời, nhẫn mang vào ngón áp út trái của Lục Hiên thật vừa vặn.

Lục Hiên nhìn một chút, nở nụ cười: “Cảm ơn, tôi rất thích.”

“Còn có...” Hạ Tê lấy dừng khí, liền hít sâu, hơi nhỏ giọng nói, “Em... em trước đây tưởng ngài không thích lúc thân thiết em... em quá phóng túng, cho nên mới cố ý nhẫn nhịn, em... em rất yêu ngài, cũng thích cùng ngài thân thiết, ngài không nên hiểu lầm em...”

Lục Hiên nhú mày, bật cười: “Tôi lúc nào thì...”

Hạ Tê khẩn cầu nhìn Lục Hiên hi vọng hẳn đừng lòi chuyện cũ, Lục Hiên tự nhiên dựa vào cậu, Hạ Tê tiếp tục nói: “Cho nên, cái kia nhật ký... là không cần phải viết?”

Lục Hiên ánh mắt sâu thẳm: “Vậy thì xem biểu hiện của em.”

Hạ Tê: “A? Rõ ràng nói rõ rồi mà... A...”

...

——Phiên ngoại 2 hoàn——

Lời tác giả: Phiên ngoại hai · liên quan đến việc cùng nhau “hài hòa” · xong

Lời chủ nhà: anh là con cáo già thích ăn thịt nai tơ (-)

23. Chương 23: Phiên Ngoại 3

(*/ *)

Sau khi số đặc biệt lễ Trung thu của (Đại phú ông) phát sóng, cp Hạ Tê cùng Lục Hiên lại bị xào lên đầu

Bất quá khác với lần trước, lần này mọi người rõ ràng ôm tâm tình giải trí là chính, trọng tâm vẫn là nói về chương trình, sau khi phát sóng mọi người kéo nhau đi càn quét weibo của Hạ Tê để chúc mừng, chúc mừng cậu cuối cùng cũng lấy được bảo tàng lớn.

Ngày hôm sau mặt trời mới lên cao, Hạ Tê đang bên trong chắn lướt qua weibo mới thả lỏng tâm trạng, chuyển phát weibo cảm tạ mọi người đã chúc mừng cậu, sau khi bận bịu cảm ơn, thay đổi tài khoản, đi tìm từ khóa chủ yếu, nồng nhiệt đi xem truyện ngắn của cậu và Lục Hiên.

“Xem cái gì vậy

Lục Hiên ngày hôm nay cũng dậy trễ, dứt khoát cho mình nghỉ một buổi, buổi sáng không đi công ty.

Hạ Tê thấy Lục Hiên tóc còn ướt, để điện thoại di động qua một bên, đứng lau tóc cho hắn, Lục Hiên liếc mắt nhìn điện thoại của Hạ Tê, thuận miệng nói: “Xem cái gì vậy?”

Hạ Tê nói: “Xem bình luận chương trình hôm qua trên weibo đây.”

Lục Hiên cũng có chút cảm thấy hứng thú, ngồi xuống cầm lấy điện thoại Hạ Tê lên, nói: “Bình luận có tốt không?”

Điện thoại Hạ Tê không có mặt khóa, Lục Hiên trực tiếp mở màn hình.

Lục Hiên: “...”

Trên màn hình là hình vẽ hoạt hình thường ngày, Hạ Tê ở trong phòng bếp mặc tạp dề có viền, hỏi Lục Hiên buổi tối muốn ăn cái gì, Lục Hiên mới vừa về nhà cởi áo khoác cười, nói muốn ăn em, sau đó đem Hạ Tê ôm đến bàn xử lý như vậy như vậy như vậy như vậy...

Hạ Tê cúi đầu nhìn điện thoại di động: “!”

“Lục Lục... Lục tiên sinh...” Hạ Tê cầm lấy khăn luống cuống tay chân, “Ngài nghe em giải thích...”

Lục Hiên ánh mắt vẫn cứ dừng lại trên di động của Hạ Tê, khóe miệng từ từ câu lên đến, Hạ Tê đỏ mặt, ho khan nói sang chuyện khác, nói thật nhanh: “Buổi sáng ngài không lên công ty có sao không? Em ngày hôm nay không có việc, không cần phiền tài xế, em lái xe đưa ngài đi thôi, hảo đi?”

“Không đi.” Lục Hiên một bên xem điện thoại Hạ Tê một bên cười nói, “Lúc em không có gì làm, liền xem cái này?”

Hạ Tê miễn cưỡng giả dục: “Cũng... không có nhiều.”

Lục Hiên nhìn lướt like cùng chuyển phát weibo của Hạ Tê gật đầu, là cũng không nhiều, một ngày cũng là xem khoảng trăm cái.

Hạ Tê giống như học sinh lên lớp đọc lên truyện tranh bị thầy giáo phát hiện, chột dạ liền thẹn thùng, cậu xem lại không phải là tranh thông thường, vẫn là... có chút quá giới hạn. Cố tình Lục Hiên vẫn còn đang xem, Hạ Tê thực sự không chịu được, xin tha: “Ngài... trả em đi, đừng xem.”

Lục Hiên nhú mày: “Đây là viết hai người chúng ta, em có thể xem, tôi không thể?”

Hạ Tê lỗ tai đều đỏ, tiến đến bên người Lục Hiên quay tới quay lui, chỉ còn thiếu một cái đuôi lay động, Lục Hiên ghẹo cậu xong rồi, đem điện thoại di động trả Hạ Tê, cười an ủi: “Người khác vẽ ra để giải trí, cũng không phải thật, tôi xem một chút có sao đâu.”

Hạ Tê rất là ngượng ngùng, nhận điện thoại di động cất vào bên trong áo ngủ, quyết định một tuần lễ sẽ không xem lại những truyện ngắn này, quá mất mặt!

Nhưng mà Hạ Tê không chịu được nửa ngày, buổi chiều Lục Hiên lên công ty, lúc cậu ở nhà liền không nhịn được lướt weibo đến một giờ.

Số đặc biệt cung cấp cho mọi người không ít tư liệu sống, trên weibo suốt một tuần lễ các loại truyện ngắn cùng video cắt nổi biên tập nhiều vô cùng, Hạ Tê xem đến hài lòng, tình huống như vậy vẫn luôn kéo dài đến nửa tháng sau.

Nửa tháng sau, (Nghịch Phong Nhi Hành) chính thức phát sóng.

Cuối cùng giống như Diêu Miêu Miêu dự đoán, bộ này từ biên kịch đến diễn viên đều là hạng nhất vừa ra liền được khen ngợi, Thịnh Thế cùng đại truyền hình hợp lực hoạt động, tỉ lệ người xem tivi liên tục tăng lên, trong một tuần lễ chiếu phim toàn bộ tỉ lệ người xem đều tăng gấp hai, nhân vật Hạ Tê xuất hiện ở tập 9, cùng ngày ra trận liền được fan đưa lên đầu, internet chiều gió cũng là vào lúc đó mà chuyển biến.

Hạ Tê dùng tài khoản xoát weibo, thất vọng lắc đầu, hiện tại viết chủ đề của cậu và nam chính Hải Khôn trong (Nghịch phong) so với viết về cậu và Lục Hiên nhiều hơn rồi! Từ khóa cũng nhiều hơn, tìm ra (Nghịch phong) rất nhiều, Hạ Tê chỉ muốn xem cậu và Lục Hiên, dần dần cũng không muốn lướt.

Mà từ ngày hôm đó sau khi xem di động của Hạ Tê, Lục Hiên bắt đầu để tâm lưu ý đến đề tài này, Lục Hiên sẽ không giống với Hạ Tê không có chuyện gì thì chú tâm, lướt weibo, hẳn cũng không có nhiều thời gian như vậy, nhưng lúc xem tin tức về Hạ Tê, nhiều hay ít vẫn là nhìn thấy có nội dung liên quan đến nam chính trong (Nghịch phong).

Hạ Tê rõ ràng cảm giác được sau khi bá bá về (Nghịch phong) cần quét, độ thân thiện của Lục Hiên đối với vị nam chính của (Nghịch phong) liền thấp xuống rất nhiều.

Hai người nếu như buổi tối ở nhà, vẫn như mọi khi cùng nhau xem (Nghịch Phong Nhi Hành), mà vừa xem đến lúc nam chính xuất hiện Lục Hiên đều sẽ chuyển kênh, chỉ xem nội dung có liên quan Hạ Tê, nhưng mà vẫn không thể tránh khỏi tình huống, Hạ Tê diễn vai phụ trọng yếu, cùng nam chính diễn chung nhiều vô cùng, gặp phải tình huống như thế, Lục Hiên hơi hơi nhướn lông mày, miễn cưỡng mà xem, Hạ Tê không dám trêu chọc, mà trong lòng len lén mà cười, Lục tiên sinh ghen quả thực thật là đáng yêu!

Tỉ lệ người xem tivi dần dần ổn định lại, Hạ Tê thường thấy mọi người trong đoàn phim ăn mừng, phi thường vui vẻ, gần đây cậu không công việc gì, bởi vì phim truyền hình của cậu vẫn còn chiếu, vừa lúc chú tâm luyện thanh, nhiều ngày liên tiếp cùng thầy giáo thanh nhạc luyện tập ở trong phòng.

“Hạ Hạ.”

Hôm nay đang học, trợ lý Hạ Tê gõ gõ cửa kính thủy tinh, dùng sức vẫy tay, Hạ Tê xem phép lão sư, lấy tai nghe xuống đi ra hỏi: “Có chuyện gì vậy?”

“Lục tiểu thư muốn gặp cậu.” trợ lý vừa đi vừa cười cùng Hạ Tê giải thích, “Hình như là bên kia đoàn phim có liên hệ cùng tổ chương trình (đại phú ông), hai bên quyết định thu chế số đặc biệt với (Nghịch phong), lấy nội dung (Nghịch phong) làm chủ đề chính, vừa làm phong phú nội dung, có thể thuận tiện tuyên truyền.”

Trước cũng thu chế theo chủ đề để tuyên truyền cho thành viên khác, Hạ Tê biết rõ, hỏi: “Có ai tới?”

“Là nam chính (Nghịch Phong Nhi Hành) Tiêu tiền bối là một người.” Trợ lý cười nói, “Sau đó còn có cậu nha.”

Hạ Tê cười gượng: “Tiêu... Tiêu tiền bối đến à...”

“Ừm.” Trợ lý hào hứng, các thành viên khác trong đoàn phim đã đến các chương trình khác để ghi hình, cậu ta cũng rất ước ao, không nghĩ tới nhanh như vậy đã đến lượt nghệ sĩ nhà mình, trợ lý vui vẻ nói, “Tôi mới nghe nội dung chương trình, lần này quay ở trong nước, hoàn toàn theo nội dung của phim, thu chế bắt đầu từ sáng sớm, trực tiếp bắt đầu từ nhà của nghệ sĩ, lúc đó Tiêu tiền bối trước đến nhà cậu gọi cậu dậy, sau đó các cậu cứ như vậy lần lượt đi từng nhà gọi những người khác, làm trong yên lặng, cuối cùng đánh thức tất cả thành viên, mọi người cùng nhau mặc trang phục thời Dân quốc đi tìm bảo tàng lớn. Trong lúc đó cũng sẽ có một số phân đoạn, cũng đều liên quan đến phim truyền hình.”

Như vậy xác thực so với lúc thường nhiều hơn chút ý mới, còn có thể tuyên truyền phim truyền hình hiệu quả, Hạ Tê gật gật đầu, nghĩ một hồi nói: “Vậy anh tìm người giúp em dọn dẹp nhà với phòng ở bên kia một chút đi, không ở như vậy, không thể quay chương trình.”

Trợ lý đáp ứng liên tục: “Hảo, buổi chiều tôi đi tới công ty vệ sinh a, bảo đảm sạch sẽ đâu vào đấy, ta cũng đi xuống đi, chỉnh lại một chút các góc, chờ chuẩn bị xong Hạ Hạ cậu đến xem xem, nơi nào cần chỉnh lại thì bọn tôi đến thu xếp, cậu nhanh lên đi, Lục tiểu thư cùng với Miêu Miêu tỷ đều trên đó.”

Hạ Tê gật đầu tiến vào thang máy.

“Kêu trợ lý của em không cần dọn dẹp.” Lục Hiên lấy kính mắt xuống, nói, “Trực tiếp quay ở bên đây là được.”

Hạ Tê chính là đang ngấm táo, nghe vậy liền sặc, cậu chỉ sợ Lục Hiên sẽ không vui, cho nên cố ý không đề cập đến nam chính (Nghịch phong), chỉ nói kỳ này thu chế bắt đầu từ sáng sớm, phạm trù công việc yêu cầu, nên chính cậu phải về nhà bên kia ngủ một đêm.

Hạ Tê gian nan nuốt xuống miếng táo trong miệng, nói: “Nếu không... em ngày hôm đó dậy sớm một chút, rồi trở về giường, làm bộ đang ngủ, có được hay không?”

Lục Hiên nói: “Không, từ trong Lục gia.”

Hạ Tê thực sự không muốn để cho người khác biết địa chỉ Lục Hiên, còn muốn khuyên Lục Hiên nữa, Lục Hiên nhìn về phía Hạ Tê, nhàn nhạt nói: “Đúng là em muốn cùng tôi ly thân, để cho một người đàn ông khác gọi em rời giường?”

Hạ Tê vội vàng lắc đầu, cái gì cái gì vậy, làm sao có thể nói từ nghiêm trọng như “ly thân” như thế!!

Lục Hiên thoả mãn với phản ứng của Hạ Tê, trực tiếp thay cậu gọi cho người đại diện thay đổi địa chỉ.

Hạ Tê uể oải nhìn Lục Hiên, không dám có ý kiến khác.

Trước chương trình một đêm, hai người chưa tới 10 giờ là nằm xuống.

Giống như bình thường vào ngày sau Hạ Tê có công tác, Lục Hiên là sẽ không cùng cậu thân thiết, mà ngày này Lục Hiên thay đổi thái độ bình thường, sau khi lên giường không ngừng hôn môi Hạ Tê, xoa xoa ***g ngực cùng phía sau lưng của cậu, Hạ Tê mở mắt, âm thanh nho nhỏ hỏi: “Lục tiên sinh, ngài...có muốn...”

Dưới ánh đèn tối mặt Lục Hiên mang ý cười, ánh sáng mờ mờ, tự nhiên liền gợi cảm, Hạ Tê vốn là bị hấn mê hoặc bao năm, cũng không thèm để ý ngày mai quay chương trình sẽ cực khổ, cậu vốn là không có cách nào phản kháng Lục Hiên, khi Lục Hiên trong mắt ôn nhu nhìn cậu như vậy, đưa ra yêu cầu gì Hạ Tê đều sẽ đáp ứng, cậu mơ mơ màng màng hôn môi Lục Hiên, ngượng ngùng đáp lại.

Bất quá Lục Hiên đến không làm đến cuối cùng, chỉ cùng nhau dùng tay giải quyết, sau đó liền ôm Hạ Tê ngủ.

Một đêm mộng đẹp.

Buổi sáng hôm sau năm giờ, nam chính (Nghịch Phong Nhi Hành) cùng người của tổ chương trình làm việc thật sớm, dựa theo địa chỉ Diêu Miêu Miêu cung cấp tới đây.

Nam chính Tiêu Sơn Thanh cũng tốt, các nhân viên làm việc tiếp xúc cùng Hạ Tê thời gian không lâu, cảm thấy cậu thường ít nói, tại lúc thu chế chương trình có thể chịu được cực khổ, lúc xong chương trình cũng dễ nói chuyện chưa bao giờ làm kiêu, chỉ cho cậu là một nghệ sĩ mới nổi, không nghĩ tới lại có tiền như vậy, lại ở trong khu nhà như vậy.

Có người mơ hồ nhớ lại lúc mới vào tổ, có người đề cập tới việc Hạ Tê có chút bối cảnh, chỉ là sau khi tiến vào tổ chương trình cũng không cố ý chăm sóc Hạ Tê quá, mọi người dần dần cũng quên mất.

Lúc cửa mở ra, “bối cảnh” bị lãng quên xuất hiện ở trước mắt mọi người, trong lúc nhất thời tất cả mọi người sửng sốt.

Lục Hiên hiển nhiên đã rời giường một lúc, hẩn nhìn nam chính Tiêu Sơn Thanh liếc mắt một cái, gật gật đầu, lại nhìn về phía mọi người, nói: “Vào đi.”

Hạ Tê đi theo đạo diễn gian nan nuốt nước miếng, xoay mình hướng người quay phim, cười làm lành nhờ đóng ống kính máy quay, đồng thời tiến vào cửa chính.

Diêu Miêu Miêu cũng là lần đầu tiên tới nhà Lục Hiên, nàng ngày hôm nay thật sự cũng không cần đến, mà thật sự hiếu kỳ, làm như có công việc mà đến, nhưng vừa thấy mặt đã bị khí thế của Lục Hiên làm cho chấn động, không thể nào mà dám nói chuyện.

Lục Hiên kỳ thực so với mọi người nghĩ cũng không khó ở chung, hẩn để mọi người ngồi, chính mình đi chuẩn bị trà, Diêu Miêu Miêu nào dám để ông chủ châm trà cho mình, nhanh chóng nhận lấy, Diêu Miêu Miêu đem trà phân cho mọi người, nở nụ cười: “Hạ Hạ cậu ấy...”

“Còn ngủ.” Lục Hiên nhìn về phía đạo diễn phía sau, “Có cần đánh thức em ấy dậy không?”

Đạo diễn đi theo cũng là lần đầu tiên nhìn thấy ông chủ lớn, hẩn một bên trong lòng trách Diêu Miêu Miêu không nói rõ ràng trước, một bên trên mặt thì cười nói: “Gọi, đánh thức đi, Hạ Hạ hình tượng vẫn luôn rất tốt, có thể chỉnh sửa tóc một chút, đừng quá tận lực, khiến người khác nhìn thấy cậu vừa thức dậy là tốt rồi.”

Lục Hiên gật đầu: “Đi theo tôi.”

Mọi người đặt chén trà xuống cùng Lục Hiên lên lầu, Lục Hiên đẩy cửa tiến vào phòng ngủ, mọi người tự giác chờ ở ngoài cửa phòng ngủ, Diêu Miêu Miêu nhiều chuyện hóng tai lên, nghe thấy bên trong Lục Hiên thấp giọng nói: “Tiểu Tê, Tiểu Tê?”

Quỷ thần xui khiến, Diêu Miêu Miêu trước tiên đỏ mặt.

Mọi người cũng gần như vậy, tất cả mọi người có chút không tự nhiên, trợ lý của Hạ Tê cười gượng hai tiếng, nhẹ giọng lại nói: “Mọi người liền... hỗ trợ giữ bí mật đi.”, không cần trợ lý nói, có sự kiện lần trước là không ai dám lôi lại scandal của Lục Hiên, mọi người ăn ý gật gật đầu.

Hạ Tê ở bên trong dường như nhỏ giọng lắm bầm vài câu, Lục Hiên nói với cậu hai câu, càng về sau âm thanh càng nhỏ, mọi người liền nghe không rõ, nhưng mà có thể tưởng tượng được, Diêu Miêu Miêu không biết thời điểm Hạ Tê cùng Lục Hiên riêng tư ở chung lại là như vậy, khóe miệng không nhịn được gọi lên, không lâu lắm Lục Hiên đẩy cửa đi ra, nở nụ cười: “Tham ngủ, đã tỉnh rồi, còn giả bộ ngủ ở bên trong, mọi người bắt đầu đi.”

Lục Hiên tránh né ống kính, mọi người bận bịu vào chỗ, chuẩn bị quay hình.

Diêu Miêu Miêu cùng Lục Hiên ở bên ngoài chờ, sau một lúc Diêu Miêu Miêu cuối cùng phản ứng lại, Lục tổng đây là... đang tuyên bố chủ quyền sao?

Lục Hiên xuống lầu, nhấp ngụm trà, khoe miệng mang theo ý cười, Diêu Miêu Miêu thay Hạ Tê than thở, có một người yêu như thế, quả thực... Ai, Diêu Miêu Miêu lắc đầu một cái, có người yêu như thế, quả thực quá hạnh phúc.

——Phiên ngoại 3 hoàn——

Lời chủ nhà: Lục Hiên là đồ độc chiếm ~

24. Chương 24: Phiên Ngoại 4.1

(*/ *)

“Ha ha ha chị không chịu nổi...” Diêu Miêu Miêu ôm lấy Hạ Tê đang được bao bọc trong cái áo dày, ngồi cứng ngắc ở trên ghế mà cười lẫn lộn, “Đồng hồ đeo tay ở đầu giường kia, rõ ràng là của Lục tổng...”

Hai cảnh diễn của Hạ Tê hôm nay đã xong, cậu còn chưa cởi bỏ hóa trang, nhìn người tham ban lười biếng tên là Diêu Miêu Miêu dở khóc dở cười: “Miêu Miêu tỷ, chị xem mấy lần?”

“Cái đoạn mở đầu này chị có thể xem lại cả trăm lần.” Diêu Miêu Miêu lắc đầu, nàng nghiêng về một phía rồi quay người lại, nói, “Bản demo đã đưa đi, nói là không có vấn đề gì, nhưng mà cậu vẫn nên luyện tập nhiều một chút, không chừng ngày nào đó liền phải hát live đó.”

Hạ Tê gật đầu đáp ứng, cậu vừa mới nói gì, Diêu Miêu Miêu lại thêm một trận cười to kinh thiên động địa.

Diêu Miêu Miêu cũng cảm thấy chính mình cười thật lợi hại, vỗ vỗ mặt, than thở: “Không được... làm chị cười lộ ra nếp nhăn, ha ha ha cậu lúc đó chỉ xem Lục tổng đi? Bên kia ông kính nhất định là Lục tổng, cái ánh mắt nhìn cậu này...”

Hạ Tê nhận lấy thức uống nóng trợ lý cho cậu, uống vào mấy ngụm nói: “Mấy ngày nay lạnh như thế, chị có việc gì gọi cho em là được mà, chạy tới làm cái gì.”

“Không có gì, Kỳ Chi San mấy ngày nay cùng mấy người trong tổ giận dỗi, cả ngày không có chuyện gì thì tìm chị than khổ, quá đáng ghét, trực tiếp trốn đi thăm cậu một chút.” Kỳ Chi San là nghệ sĩ mới ký hợp đồng của Diêu Miêu Miêu, người rất đẹp, cũng rất nỗ lực, chính là có chút bận rộn, luôn rồi tinh rồi mù làm phiền phức Diêu Miêu Miêu, Diêu Miêu vẫn còn chút do dự, nói, “Bất quá thật có chút việc...”

Hạ Tê nhìn về phía Diêu Miêu Miêu, nàng chần chờ một chút nói: “Chị nghe nói Lục tổng hai ngày nay hình như không thoải mái.”

Hạ Tê lông mày trong nháy mắt nhăn lại: “Hắn làm sao vậy?”

Hai người tối hôm qua còn gọi điện thoại cho nhau, âm thanh của Lục Hiên so với bình thường cũng không khác nhau a.

“Chớ sốt sáng, chỉ là ốm vặt.” Diêu Miêu Miêu an ủi Hạ Tê, “Chị vốn không định nói cho cậu biết, thấy cậu bên đây đóng phim thuận lợi mới dám nói, kỳ thực không có chuyện gì, chị cũng là sáng nay nghe Lục tiểu thư đi thăm Lục tổng mới biết, chị sợ cậu nếu biết sẽ lại lo lắng, liền nhờ người hỏi thăm, nghe nói là có chút sốt, hẳn là chỉ bị cảm, mấy ngày nay thời tiết không tốt, cậu lại không bên cạnh, không chừng là Lục tổng làm việc không nghỉ, người bị mệt, cũng dễ bị...Hạ Hạ?”

Hạ Tê miễn cưỡng đem tim trả lại trong người, thở dài một hơi, lần nữa xác nhận: “Thật chỉ là cảm mạo?”

Diêu Miêu Miêu gật đầu: “Lục tổng thân thể vẫn luôn rất tốt cậu cũng không phải không biết, thật chỉ là cảm mạo mà thôi.”

Hạ Tê gật đầu, nhờ trợ lý đem kịch bản đưa cho mình, Diêu Miêu Miêu ngơ ngác: “Cậu... phản ứng không lớn a.”

Hạ Tê ngẩng đầu lên xem Diêu Miêu Miêu: “Phản ứng gì?”

Diêu Miêu Miêu cười gượng: “Lúc trước chị còn lo lắng... cậu sẽ bỏ bên này để bay thẳng trở lại thăm Lục tổng chứ.”

Hạ Tê nở nụ cười: “Cũng không phải là quay phim thần tượng, em bây giờ bay đi, bỏ cả đoàn phim thì mọi người làm sao? Người ta chẳng lẽ không cần công tác sao? Không thể bốc đồng như thế, lại không phải chị đã nói sao? Lục tiên sinh chỉ là bị cảm.”, Hạ Tê lấy điện thoại di động ra đến nhìn một chút, nói, “Miêu Miêu tỷ chị ngồi đây, em đi tìm đạo diễn nói mấy câu...”

Diêu Miêu Miêu nhìn bóng lưng Hạ Tê thở phào nhẹ nhõm, đối trợ lý nở nụ cười: “Coi thường cậu ta rồi, vẫn coi cậu ta là đứa nhỏ, kỳ thực so với chị còn chuyên nghiệp hơn.”, tuy rằng nhiệm vụ không hoàn thành, nhưng làm người đại diện, độ hài lòng của Diêu Miêu Miêu đối với nghệ sĩ của mình nhiều hơn mấy phần, nàng cầm điện thoại di động lên, cân nhắc câu chữ nhắn tin cho Lục An Kỳ, sẵn tiện xin lỗi.

Trong viện điều dưỡng, Lục An Kỳ liếc nhìn tin nhắn, nhú mày nở nụ cười: “Tính toán cùng âm mưu của cậu thất bại rồi.”

Lục Hiên sắc mặt so với thường ngày có hơi tiêu tụy, hẩn nằm ở trên giường nhìn ra cửa sổ, nghe vậy nhìn về phía Lục An Kỳ, Lục An Kỳ đem điện thoại của mình đưa hẩn.

Lục An Kỳ sợ Lục Hiên để tâm đối đối với thân thể sẽ không tốt, trấn an nói: “Hạ Tê cũng không phải đi vào giới mới một ngày, nên làm như thế nào cậu ta đều hiểu, cậu... cậu cũng là, muốn cho cậu ta trở về, trực tiếp gọi cho đạo diễn không được sao, chị cùng đạo diễn kia nói vài lời, nói là có thông báo quan trọng cần nói với Hạ Tê, hoặc là nói có cơ hội thử vai, người ta cũng nể mặt chị.”

Lục Hiên đưa điện thoại di động đưa trả lại cho Lục An Kỳ, nhàn nhạt nói: “Bởi vì em có chút cảm, liên náo động để em ấy trở về? Em không có làm được chuyện khác người như thế.”

Lục An Kỳ oán thăm, cậu quanh co lòng vòng để người đại diện của Hạ Tê tiết lộ chuyện cậu bị ốm, kỳ thực càng khác người.

Lục An Kỳ kỳ thực có thể hiểu được, Hạ Tê đi đóng phim đã gần một tháng, trong lúc đó Lục Hiên có đi tham ban một lần, nghe nói cũng chỉ gặp hơn một giờ, tại trong đoàn phim, nghỉ thôi cũng biết không nói được mấy câu, sau đó hai người cũng không cùng nhau, hiện tại Lục Hiên bị bệnh, trong nhà không ai chăm sóc, chỉ có thể đi ra ở bệnh viện nghỉ dưỡng, chính mình cũng bận bịu không có thời gian, chỉ có thể cùng hẩn một chút, Lục An Kỳ lắc đầu một cái, bỗng nhiên có chút đồng cảm thay cho tuổi già của Lục Hiên.

Tự nhiên sinh bệnh, dưỡng bệnh tẻ nhạt, còn phải cùng Hạ Tê tách ra trong thời gian dài, vào lúc này đương nhiên muốn gặp gỡ người yêu bé nhỏ, Lục An Kỳ hoàn toàn hiểu được, muốn gặp người ấy, nhưng không muốn chính hẩn quấy rối người ấy công tác, ảnh hưởng tiến độ của đoàn phim, cho nên liền nghĩ biện pháp như thế... đã vậy còn thất bại.

“Đừng để lòng a, nghỉ ngơi hai ngày là tốt rồi, cậu gần đây cũng quá bận rộn.” Hạ Tê đi đoàn phim ngày đêm đều bận rộn, Lục Hiên cũng gần như cậu, Lục Hiên thường ngày còn có thể giảm bớt công việc, bây giờ trong nhà lại không ai, Lục Hiên cũng không muốn trở về, liên tiếp nhiều ngày không ngừng xã giao, ngày hôm qua nhiệt độ lại giảm, thế là bị bệnh, Lục An Kỳ đau lòng hẩn, thuận miệng nói, “Nếu thật sự giận, trở về lơ cậu ta hai ngày, còn chưa đủ lòng cánh mà đã cứng cổ, cứ như vậy cũng không hay.”

Lục Hiên nở nụ cười, không nói tiếp.

Bên kia đoàn phim, Hạ Tê xin lỗi đạo diễn nhiều lần, thái độ hoàn toàn thành khẩn, đạo diễn cũng bị cậu làm cho thuyết phục, đành phải gật đầu: “Vậy được, bắt quá cậu phải làm đêm, cậu đã suốt mười giờ không được nghỉ ngơi, có được không?”

“Không thành vấn đề không thành vấn đề.” Sau khi được đồng ý Hạ Tê vội vàng cảm ơn, tự đi chuẩn bị.

Hạ Tê tìm trợ lý, đưa thẻ của cậu cho trợ lý, nói cho cậu ta mật mã, để cho cậu ta ngày mai vào thành phố mua đồ giúp cậu.

“Mua nhiều rượu như vậy làm cái gì?” Trợ lý không rõ, “Còn cái vòng tay nữa, đây là của nữ a.”

Hạ Tê thấp giọng giải thích rõ: “Rượu là cho đạo diễn, em nhớ tới ngài ấy hình như là thích uống loại này, cái vòng này lúc quay chương trình em thấy người khác đào ra được, kiểu giống vậy, anh mua về liền đưa cho nữ chính, thay em cảm ơn nàng.”

Làm phiên đạo diễn giúp cậu sắp xếp thời gian, còn có nữ chính phải bồi diễn cùng cậu một đêm, phụ nữ cùng với cậu không giống nhau, thức đêm đối với thân thể, làn da sẽ không tốt, Hạ Tê trong lòng áy náy vô cùng, trợ lý còn mê man: “Tại sao là tôi đưa cho nàng? Chính cậu đưa a.”

Chuyên gia trang điểm đi tới, Hạ Tê mập mờ nói: “Chút nữa em có việc.”

Hạ Tê thật sự là có việc, đem cảnh quay hai ngày hoàn tất, cậu mượn xe của công ty, chính mình tự lái xe trở về.

Sau khi biết Lục Hiên bị bệnh cậu đã tìm kiếm chuyến bay, thời gian không thích hợp, với lại trở về vốn chỉ mất bốn tiếng lái xe, Hạ Tê đơn giản chính mình lái xe trở lại, mặc dù mệt một chút, nhưng sẽ không làm lỡ thời gian, càng sẽ không kinh động paparazi.

Từ sau (Đại phú ông) kì đó, màn mở đầu cậu được Lục Hiên gọi rời giường từ bên trong nhà hân, internet có không ít chủ đề bàn về cậu, giống như là đem từng tấm hình một để phân tích, thật sự rất nhiều đồ vật trong nhà cậu cũng không để ý, nhìn bài post cậu mới biết thì ra có nhiều như vậy, thật là nhiều người thảo luận cùng tìm hiểu về gia thế của Hạ Tê, còn nói đến rõ ràng, may mắn là tổ chương trình cẩn thận, cất nổi biên tập đúng chỗ, không khiến người liên tưởng đến bên Lục Hiên, nhưng mà nên cẩn thận vẫn là phải cẩn thận, lần này quay phim truyền hình khởi động máy trước hưng sư động chúng tuyên truyền rất lâu, chụp ảnh một tháng, chính mình đột nhiên trở về, đúng là thật sự là chủ đề hấp dẫn để bàn tán của mọi người.

Hạ Tê trên đường ghé trạm đổ xăng, nghỉ ngơi mấy phút, thuận tiện gọi điện thoại hỏi Diêu Lục Hiên hiện tại ở chỗ nào.

Diêu Miêu Miêu nghe Hạ Tê nói mình không mang theo trợ lý là chạy xe đi liền sợ đến thay đổi âm điệu, có thể nhẫn nhịn nhưng vẫn nhắc nhở Hạ Tê vài câu, Hạ Tê tính tình tốt, cười làm lành nói: “Em không dám gọi điện thoại cho Lục tiên sinh, sợ hấn đang ngủ, Miêu Miêu tỷ giúp em hỏi một chút.”

Đầu bên kia điện thoại Diêu Miêu Miêu lườm một cái, Lục An Kỳ sớm đã đem địa chỉ cho nàng, vốn tưởng rằng lúc nàng trở về có thể mang theo cả Hạ Tê đến thăm Lục Hiên, không nghĩ tới Hạ Tê lúc đó không nói gì, vậy cũng thôi, nhưng nàng đúng là không ngờ tới, Hạ Tê dĩ nhiên tự mình đi sắp xếp việc bên đoàn phim cuối cùng đã trở lại.

Diêu Miêu Miêu đưa địa chỉ bệnh viện nghỉ dưỡng cho Hạ Tê, Hạ Tê cảm ơn Diêu Miêu Miêu, xong cậu vào đường cao tốc thẳng tiến về hướng bệnh viện.

Bên kia Diêu Miêu Miêu nghĩ một hồi, gọi điện thoại thông báo cho Lục An Kỳ, Lục An Kỳ kinh ngạc, nghĩ một hồi cười cười: “Không có chuyện gì, tôi sẽ không nói cho Lục Hiên, để cho hấn dẫn vật người ấy”

Bệnh viện nghỉ dưỡng ở trên một ngọn núi, nói là bệnh viện, kỳ thực càng giống như khu dân cư tư nhân, Hạ Tê lái xe chạy gần nửa giờ khúc đường núi mới thấy cửa chính, nói là người nhà Lục Hiên còn đưa cả chứng minh, chính mình sốt ruột, vừa lúc bên trong có y tá đi ra, nhận ra Hạ Tê, Hạ Tê ký tên cho ý ta, xoay người tiến vào cửa.

Lục Hiên ở trong phòng, y tá thay hấn rút kim ra.

“Đây là thuốc của buổi trưa hôm nay, Lục tiên sinh đừng quên.” Y tá thay Lục Hiên dè xuống mu bàn tay một chút, rồi thả ra, nói “Cơm trưa chút nữa có người đưa tới, Lục tiên sinh vẫn là dùng ở trong phòng?”

Lục Hiên gật đầu, hoạt động cánh tay, vừa muốn xuống giường, nghe thấy tiếng gõ cửa

“Mời vào.” Y tá tự thu dọn đồ đạc, “Xin hỏi ngài... Hạ, Hạ Tê? Cậu là Hạ Tê?!”

“Xuyt...” Hạ Tê không hoá trang, đáy mắt còn có chút xanh lên, nhưng tinh thần nhìn cũng không tệ, cậu nở nụ cười với y tá, nhỏ giọng nói, “Làm ơn đừng nói cho người khác, được không?”

Y tá vừa hay lại là fan của Hạ Tê, nghe vậy liền vội vàng gật đầu, cẩn thận từng bước đẩy xe truyền dịch ra ngoài.

Hạ Tê đóng cửa lại, cậu thấy Lục Hiên, đột nhiên có chút ngượng ngùng, cậu dịch người đến bên người Lục Hiên, cười xấu hổ nhìn xuống hai cánh tay không mang gì của mình: “Thời gian quá gấp, không kịp mua hoa quả.”

Lục Hiên bình tĩnh nhìn Hạ Tê, nhất thời không biết nói cái gì, Hạ Tê một lòng muốn cho Lục Hiên vui vẻ một chút, mặt dày đến gần, nhỏ giọng nói: “Em đem chính mình dâng cho Lục tiên sinh, có được hay không a?”

Tác giả có lời muốn nói: gào gừ

Lời chủ nhà: anh chỉ giỏi hành em nó là hay (‘)

P.s: có bạn nào biết chỉnh lỗi font chữ trong wp không, chỉ mình với. Mình muốn thay đổi theme cho nó hường phần vui vẻ một tí mà cứ bị lỗi chữ (‘ ‘)

25. Chương 25: Phiên Ngoại 4.2

(*/ *)

Lời chủ nhà: nếu không muốn trái tim thiếu nữ bị tổn thương thì tốt nhất đừng nên đọc chương này

“Không sợ bị lây?” Lục Hiên cup mắt, nhìn Hạ Tê nằm nhoài lên ***g ngực của hắn “Đến bằng cách nào?”

Hạ Tê lắc đầu một cái: “Cũng không phải dịch bệnh, làm sao lại lây chứ... em lái xe đến đây.”

Lục Hiên nhắm mắt, trầm mặc một lúc, đột nhiên nói: “Ngày hôm qua, là tôi nói cho người đại diện của em rằng mình bị bệnh.”

Hạ Tê ngẩng mặt lên, một hồi lúc mới phản ứng được, yên lặng: “Không phải... Miêu Miêu tỷ tự mình nghe được à...”

“Là tôi để Lục An Kỳ an bài, để người đại diện đi tham ban, giả bộ tình cờ đem việc tôi bị bệnh nói cho em biết.”

Lục Hiên giật giật môi, không biện hộ gì cho mình.

Hạ Tê ngạc nhiên một chút, đột nhiên bật cười, thoải mái nói: “Em mới nói, sao Miêu Miêu tỷ tự nhiên lại biết ngài ở đây.”

Lục Hiên ánh mắt phức tạp: “Em không tức giận?”

Hạ Tê thả lỏng nằm bên người Lục Hiên, nhắm hai mắt hừ hừ: “Tức cái gì a... ngài bởi vì yêu em, muốn gặp em, mới phí tâm tư như thế, nhưng sao lại không nói trực tiếp với em, nếu vậy thì em sẽ có thể về sớm hơn chút nữa, ngài khá hơn chưa? Em thật lo lắng.”

Lục Hiên một hồi lâu không lên tiếng, Hạ Tê mở mắt ra nhìn Lục Hiên, nở nụ cười: “Em thật sẽ không tức giận a, ngài ngã bệnh, muốn gặp em, chuyện này rất bình thường a, chúng ta là... nên phải..”, Hạ Tê thật không tiện nói ra, bỏ qua tiếp tục nói, “Em chăm sóc ngài, là đương nhiên.”

Lục Hiên thở phào một hơi, cúi đầu đem mặt vùi vào mái tóc ngắn mềm của Hạ Tê.

Hạ Tê nháy mắt mấy cái, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vội ngẩng đầu lên hoảng sợ nói: “Kia... ngài hôm qua biết em đối với chuyện ngài bị bệnh không có phản ứng gì, có phải là rất thất vọng?”, Hạ Tê đau lòng nhìn Lục Hiên, tự trách nói: “Ngài lúc đó khẳng định trách là trách em đúng không? Em... em bên kia thực sự không thể trực tiếp bỏ đi, hai ngày này em phải quay rất nhiều, xin lỗi...”

Hạ Tê đáng thương trông mong nhìn Lục Hiên, Lục Hiên nhìn Hạ Tê, trong lòng như là bị mèo cào một cái.

“Tôi mới là người nên nói xin lỗi.” Lục Hiên nhìn Hạ Tê, thấp giọng nói, “Là tôi làm giá.”

Hạ Tê cười hắc hắc, lắc đầu nói: “Mọi người lúc không thoải mái đều muốn làm nũng, ngài còn không chịu nói cho em biết nữa chứ, thật sự khá hơn chút nào không? Bắt đầu không khỏe lúc nào?”

Lục Hiên biết đến Hạ Tê là đang cố ý nói sang chuyện khác, để cho hắn dừng lúng túng, nhưng mà nếu Lục Hiên biết lúng túng thì hắn cũng không cần nói ra làm gì, hắn nhẹ nhàng cầm tay Hạ Tê, thấp giọng nói: “Không có lần sau.”, lần sau nếu có nhớ Hạ Tê, hắn nói thẳng ra luôn là được.

Hạ Tê trong lòng thấy an tâm, cậu gật đầu: “Được.”

Hạ Tê đột nhiên cảm thấy chơi rất vui, Lục Hiên lúc sinh bệnh so với bình thường không giống, hình như là nhỏ bé rất nhiều, trước kia đối với cậu mà nói Lục Hiên như là một vị thần, mãi mãi cũng không thể chèn vào đâu được, bây giờ bị bệnh, lại như một người bình thường, cũng sẽ có tâm tình, cũng sẽ giận dữ.

Hạ Tê tâm lý hạnh phúc than thở, Lục Hiên sinh nhất định rất yêu mình.

Tâm tình thư giãn, cũng có chút buồn ngủ, Hạ Tê ngáp một cái, ngón tay cái Lục Hiên khe khẽ vuốt vành mắt đen của Hạ Tê, nói: “Ngủ một lát?”

Hạ Tê cười hắc hắc, lên giường chui vào trong chăn của Lục Hiên.

Lục Hiên vẫn thấy có thể bị lây, phải gọi y tá khác lấy cho Hạ Tê một cái giường, Hạ Tê nào chịu nghe, tiến vào chăn ôm Lục Hiên không buông tay, Lục Hiên không còn cách nào, đành phải chiều cậu, Hạ Tê ôm cánh tay Lục Hiên, nhắm hai mắt nói: “Ngài còn chưa nói cho em biết, thật sự khá hơn chút nào chưa?”

Lục Hiên “Ừ” nói: “Đã hạ sốt.”

Hạ Tê mở mắt ra, nghĩ một hồi nói: “Kia chờ em tỉnh rồi... chúng ta liền về nhà đi, chỉ là cảm mạo, em có thể chăm sóc ngài tốt, không cần ở trong này, truyền dịch cũng có thể làm ở nhà.”

Lục Hiên gật đầu: “Được.”

Hạ Tê công tác không ngừng gần hai mươi tiếng, lại thêm nửa ngày lái xe, đã sớm mệt muốn chết rồi, sau khi biết Lục Hiên không có việc gì cũng hoàn toàn bình tĩnh lại, kiên cường chống đỡ cùng Lục Hiên nói mấy câu, không bao lâu liền ngủ.

Buổi trưa hộ lý đưa bữa trưa đến, Lục Hiên “Xuyt” một tiếng, hộ lý biết ý, gật gật đầu đi ra ngoài.

Hạ Tê ngủ một giấc đến trời tối.

Chờ lúc cậu tỉnh lại, cánh tay của Lục Hiên đã không còn cảm giác.

“Ngài... ngài tại sao không đẩy em ra?” Hạ Tê trên má phải còn có dấu ấn hồng hồng, vừa đáng thương vừa đáng yêu, cậu vội vàng nói, “Ngài... ngài ngày hôm nay có phải dùng tay này truyền dịch đi? A a...”

Lục Hiên lúc đó cũng ngủ một hồi, không biết là thuốc có tác dụng tốt hay là bởi vì nhìn thấy Hạ Tê, tinh thần so với thường ngày càng tốt, Lục Hiên nở nụ cười: “Không nghiêm trọng như vậy, có chút tê, lập tức sẽ tốt, em đi gọi y tá, chúng ta thu xếp một chút về nhà.”

Hạ Tê vẫn là không yên tâm, muốn giúp Lục Hiên xoa một chút, nhưng lại sợ càng làm hắn tê hơn, không thể làm gì khác hơn là tận lực bảo vệ, Lục Hiên nhìn cậu ngủ đến hai má chuyển hồng trong lòng có chút ngứa, không biết làm sao, Lục Hiên không muốn cùng Hạ Tê quá thân mật, đành phải đẩy cậu đi ra ngoài.

Hạ Tê vừa ra khỏi cửa đã bị mấy cô y tá cản lại, Hạ Tê kí tên cho các nàng, tìm phòng lấy thuốc cùng làm thủ tục xuất viện.

Nghiêm Trác Dịch không nghĩ rằng Hạ Tê đã trở lại, sau khi tiếp đến điện thoại một hồi lâu mới phản ứng lại, lập tức cùng tài xế tới đón, vừa về đến nhà, hai người dùng bữa tối.

Hạ Tê trước đây cũng có thể làm cơm ở nhà, nhưng cậu đã một tháng không ở nhà, nghĩ rằng đồ trong tủ lạnh cũng không còn tươi, may là trên đường trở về Nghiêm Trác Dịch xuống xe mua cháo, đem đó hai người ăn cháo, Hạ Tê liền nhờ Nghiêm Trác Dịch giúp đỡ đi mua chút đồ dùng hàng ngày, chuẩn bị sáng ngày mai phục vụ hoặc nấu cháo cho Lục Hiên.

Sau khi dọn xếp xong cũng gần chín giờ, Hạ Tê chỉnh nhiệt độ phòng ngủ cao lên một chút, thoải mái tiến vào trong chăn than thở một tiếng: “Vẫn là trong nhà tốt nhất”.

Lục Hiên buồn cười, xoa xoa đầu Hạ Tê, Hạ Tê mới vừa tắm xong, tóc còn chưa khô, sợi tóc lâu lâu còn nhiều nước.

“Bộ phim này nửa tháng nữa không có gì cũng có thể đóng máy, quý đầu tiên của (Đại phú ông) cũng quay xong...” Hạ Tê chậm rãi tính toán, ngẩng đầu nhìn về phía Lục Hiên, con người đen bóng sáng lên, “Kể từ bây giờ đến năm mới... em cũng sẽ nhận quảng cáo thôi, có được hay không?”

Lục Hiên hơi nhú mày, Hạ Tê lại nói: “Không phải chỉ là chăm sóc ngài, em...”, Hạ Tê có chút ngượng ngùng, “Em thật sự cũng nhớ ngài a.”

Lúc trước đóng phim cũng nhớ Lục Hiên, nhưng so với bây giờ không giống nhau, hồi đó Hạ Tê mỗi ngày đều lo lắng rằng nếu quấy rầy thì sẽ bị Lục Hiên đóng gói đá đi, không có nhiều thời gian để tơ tưởng nhớ thương này nọ, hiện tại hai người thật sự ở cùng một chỗ, mỗi ngày cùng nhau những việc trước kia không thể cùng nhau giờ đã có thể, Hạ Tê hạnh phúc trào dâng, trải qua ngày hạnh phúc, một người phải đi đóng phim, cuộc sống cũng trở nên thiếu sót..

Hạ Tê có chút thẹn thùng, “Ngài không biết lúc em ở phim trường có bao nhiêu nhớ ngài, lúc nhớ đều muốn gọi điện thoại cho ngài, nhưng lại không dám.”

Lục Hiên bật cười: “Tại sao không dám?”

Hạ Tê khổ sở nhìn Lục Hiên: “Em nào dám cứ cách ba phút lại gọi cho ngài một lần đâu?”

Hạ Tê a a, thật sự là chưa tới ba phút, lại bắt đầu nghĩ ngợi a.

Lục Hiên nhần liền nhần: “Nếu không phải sợ lây cho em...”

“Em không sợ bị lây a.” Hạ Tê bật thốt lên, nói xong xấu hổ, nói sang chuyện khác, “Gần... gần đây cũng không có kịch bản tốt, nhưng độ nóng của (Đại phú ông) vẫn còn, cũng không sợ lu mờ, ai... chờ em lấy được ảnh để đi, tất nhiên để lấy được về sau phải không ngừng nỗ lực làm việc.”

“Việc này không phải trong thời gian ngắn.” Lục Hiên cố hết sức làm cho chính mình dời đi lực chú ý, “Nghĩ muốn làm ảnh để?”

Hạ Tê gật gật đầu, cũng không nói tại sao, một mặt cười hạnh phúc, Lục Hiên gật đầu: “Hảo, chờ em lấy được ảnh để liền nghỉ ngơi, trong thời gian đó muốn nghỉ ngơi cũng có thể, tôi nuôi em, hoặc là xây cho em một cái văn phòng?”

Hạ Tê không nhịn được cười: “Người khác xây để tránh thuế, em xây văn phòng làm gì... thôi coi như là kế hoạch sau khi thành ảnh để đi.”

Sau khi xác lập mục tiêu cuộc sống Hạ Tê hạnh phúc cực kỳ, quả thật cậu nghĩ sẽ để mục tiêu này ngay đầu giường, mỗi sáng sớm nhìn thấy, dùng để khích lệ chính mình, Lục Hiên nhìn bộ dạng hào hứng của cậu nhếch miệng lên, nói: “Tốt, đây là mục tiêu lâu dài, vậy trước mắt đâu?”, cái ảnh để này Lục Hiên chỉ có thể ở bên cạnh giúp cậu, vì cậu tranh thủ kịch bản tốt, đạo diễn tốt, nhà làm phim tốt, nhưng mà vẫn dựa nhiều vào thực lực của Hạ Tê, nhưng mà nếu như là việc khác... Lục Hiên ôn nhu nhìn Hạ Tê, cảm thấy được chính bản tựa hồ không có gì là không thể thỏa mãn cậu.

Hạ Tê nghiêm túc nghĩ một hồi, nhẹ nhàng hướng lại gần bên người Lục Hiên, nhỏ giọng nói: “Trước mắt, em... em muốn ngài hôn em...”, trời mới biết từ buổi sáng lúc vừa nhìn thấy Lục Hiên, Hạ Tê liền muốn cùng Lục Hiên thân mật một chút, nhưng bệnh viện điều dưỡng bất kì lúc nào cũng có người tiến vào, Hạ Tê lại lo lắng Lục Hiên không thoải mái, bây giờ không có người khác, Lục Hiên thoạt nhìn cùng không khác bình thường, Hạ Tê rất muốn cùng Lục Hiên thân mật.

Lục Hiên không nghĩ tới Hạ Tê sẽ đưa ra yêu cầu này, thỏa mãn đương nhiên là có thể thỏa mãn, nhưng mà... Lục Hiên nghiêng đầu nhìn Hạ Tê, Hạ Tê đỏ mặt, giống như chó con bị bỏ đói, không cảm thấy phóng túng, chỉ cảm thấy đáng yêu.

Lục Hiên trong mắt tất cả đều là sủng nịch, trầm giọng nói: “Không sợ lây?”

Hạ Tê lắc đầu, chỉ còn thiếu ngoắc ngoắc cái đuôi.

Lục Hiên cuối cùng cũng không nhịn nữa thật sự hôn môi Hạ Tê.

Hắn thực sự không muốn để cho Hạ Tê sinh bệnh, nhưng rõ ràng Hạ Tê có bao nhiêu nhớ hắn, Lục Hiên trước sau chỉ dừng lại giai đoạn hôn môi, động viên hôn môi, trán, cùng hai má của Hạ Tê, Hạ Tê rõ ràng có chút bất mãn tức, Lục Hiên cười khẽ, vươn mình để Hạ Tê trên người hắn.

Hạ Tê mở to hai mắt, Lục Hiên cởi đi quần pyjamas của Hạ Tê, ôn nhu âu yếm.

Lục Hiên vẫn luôn đeo chiếc nhẫn Hạ Tê tặng hắn, lúc hắn xoa xoa nhẫn sẽ chạm vào làn da nhạy cảm của Hạ Tê, làm Hạ Tê vừa khó nhịn vừa thích ý, so với thường ngày càng có cảm giác...

Sau đó hai người thu xếp lại, dựa vào nhau xem (Đại phú ông) đang phát lại, nhìn thấy bên ngoài trời đã đổ tuyết, Hạ Tê cao hứng nhảy dựng lên nắp úp sấp người ngay sát cửa sổ, nhìn ra ngoài, Lục Hiên đem người kéo về trong chăn, quát khê: “Em cũng muốn bị cảm? Chưa từng thấy tuyết sao.”

Hạ Tê hưng phấn hai mắt bừng sáng: “Mấy cảnh diễn phía sau của em đều quay ngoại cảnh, hiện tại có tuyết rồi sẽ không thể quay!”, Hạ Tê bận bận bịu bịu gọi điện thoại cho trợ lý vẫn ở bên kia, quả nhiên, bên kia tuyết rơi càng lớn hơn, đang có mưa tuyết, bên kia nhiệt độ hơi cao một chút, tuyết rơi xuống đất toàn bộ thành bùn, sân ngoại cảnh đã bị làm cho lộn xộn, thời gian ngắn cũng không thể quay phim, chỉ có thể quay những người khác trước.

Quả thực là niềm vui bất ngờ.

Thời gian ngắn không cần phải đi đâu, hai người đều thả lỏng, Hạ Tê xuống giường đi ngâm một bình trà sữa nhỏ, đem điểm tâm nhỏ trở lại, hai người vừa uống trà vừa xem chương trình, ngoài cửa sổ tuyết rơi đầy trời, bên trong cửa sổ ấm áp như xuân, hạnh phúc cực kỳ.

——Phiên ngoại 4 hoàn——

26. Chương 26: Phiên Ngoại 5

Bộ phim truyền hình thứ hai cũng đóng máy, Hạ Tê quả nhiên cùng Diêu Miêu Miêu thông báo, trước Tết âm lịch sẽ không nhận vai mới.

“Phí Đạo sang năm có bộ phim, nói về mối tình đầu, cái nam chính kia em sẽ cố gắng tranh thủ” mấy tháng không làm việc, Hạ Tê cảm thấy rất có lỗi với Diêu Miêu Miêu, ấy nấy nói, “Lúc đó em nhất định sẽ rất nỗ lực.”

Quan hệ của cậu cùng người đại diện so với những nghệ sĩ khác bất đồng, Diêu Miêu Miêu mặc dù trên danh nghĩa là người đại diện chân chính đầu tiên của Hạ Tê, nhưng nguồn lực của Hạ Tê đều là do Lục Hiên hoặc Lục An Kỳ tranh thủ cho, muốn quay cái gì không quay cái gì cũng là Lục Hiên một mình quyết, Diêu Miêu Miêu kỳ thực không góp tiếng vào được, nàng hiểu rõ Hạ Tê nghĩ ngơi tạm thời nhất định là vì Lục Hiên, biết mình ngăn cản cũng vô dụng, nhưng vẫn là khuyên nhủ: “Thừa dịp...”

Diêu Miêu Miêu dừng lại, tiếp tục nói: “Chị nói bây giờ cậu sẽ cảm thấy khó nghe, nhưng cậu về sau sẽ hiểu, vẫn là muốn tranh thủ... Thừa dịp bây giờ mọi điều kiện đều tốt, nhận nhiều tác phẩm, chị trước đây cũng dẫn dắt nhiều người khác, riết cũng quen, quá vài năm nữa cậu sẽ rõ, sau một thời gian, những cái khác đều là giả, chỉ có tác phẩm cùng tiền kiếm được trong tay cậu mới là thật.”

Hạ Tê rõ ràng Diêu Miêu Miêu là muốn cho chính cậu thừa dịp ở chung bên Lục Hiên tích lũy cho mình nhiều thành tựu hơn, lời tuy khó nghe, thế nhưng chân thật chỉ vì muốn tốt cho chính mình, Diêu Miêu Miêu vẫn cho là mình và Lục Hiên vẫn còn là quan hệ kia, Hạ Tê không tiện cùng với nàng giải thích mình và Lục Hiên là thật sự là bên nhau, nói ra có chút lập dị, hơn nữa Diêu Miêu Miêu khẳng định cũng không tin, Hạ Tê đành phải gật đầu: “Em biết, em sẽ nhớ kỹ.”

“Hơn nữa...” Diêu Miêu Miêu thở dài, “Hai người cứ bên nhau suốt, sẽ mau cảm thấy phiền.”

Hạ Tê nở nụ cười: “Sẽ không.”

Diêu Miêu Miêu chỉ tiếc mãi sắt không nên kim, nhưng bắt đắc dĩ Hạ Tê cố ý muốn nghỉ ngơi một quãng thời gian, nàng cũng không dám đem lời nói thẳng hơn nữa, không nên đắc tội Lục Hiên, bị gì cũng chính

là mình, nàng bắt đắc dĩ, liền khuyên Hạ Tê vài câu, Hạ Tê đáp ứng còn có thể quay quảng cáo, Diêu Miêu Miêu tâm trạng tốt hơn một chút, gật đầu đi.

Kêu trở lý đến, Hạ Tê tâm tình tốt, nghĩ một hồi để cho trợ lý thay cậu mua cái vòng tay tặng Diêu Miêu Miêu, chính mình không làm việc, thu nhập của Diêu Miêu Miêu cũng bị ảnh hưởng, Hạ Tê trong lòng rất hổ thẹn.

Cùng Hạ Tê cùng nghỉ ngơi, còn có Lục Hiên.

Mấy tháng trước Hạ Tê quanh năm không ở nhà, thời gian Lục Hiên ở bên ngoài cũng nhiều hơn, nhưng sau khi Hạ Tê nghỉ ngơi, Lục Hiên thay đổi trạng thái ngày trước, chiều nào sau khi đem công việc xử lý tốt cũng về nhà, Hạ Tê hiện tại tiếng tăm càng lúc càng lớn, ra ngoài càng không tiện, hai người liền tay làm hàm nhai, tự mình làm các món đơn giản như nước canh, cháo các kiểu, còn lại dựa vào Nghiêm Trác Dịch mua về, lúc có nhiều thời gian hai người cũng sẽ thử nấu cơm, lúc mới làm rất khó ăn, thời gian dài, cũng có vài món ăn được.

Hạ Tê có lúc cũng sẽ mặc kín đáo, mang theo kính mắt lớn cùng Lục Hiên ra ngoài, cùng nhau dùng bữa tiệc lớn, lần đầu đi rạp chiếu phim, giống như cặp tình nhân bình thường, cuối tuần hoặc là ngày lễ, Lục Hiên vẫn là mới có cơ hội cùng Hạ Tê, lúc dẫn cậu ra ngoài chơi, tại chỗ ngồi phía sau xe chất đầy hộp quà, làm cho Hạ Tê bất ngờ, để cậu vui vẻ mở quà. Nếu Lục Hiên bận rộn công việc rất khuya thì Hạ Tê sẽ đến công ty Lục Hiên chờ hán, người của công ty sớm được nhắc qua, không ai dám đến gần Hạ Tê xin kí tên, Hạ Tê giống như trước khi chưa nổi tiếng, tìm vị trí an tĩnh đọc sách, chờ Lục Hiên tan tầm, cùng nhau về nhà.

Tinh thần sa sút lười biếng gần hai tháng, mỗi ngày cùng nhau, Hạ Tê vẫn không có cảm giác ở chung với nhau thường sẽ phiền như Diêu Miêu Miêu, trái lại Lục Hiên...

“Qua năm nghỉ ngơi mấy tháng nữa cũng được, Phí Hạo bên kia đã chắc chắn rồi, sang năm em quay bộ phim của hán, lại tìm một bộ nữa, có hai phim, cộng thêm với chương trình thực tế nữa là được rồi.” Lục Hiên giọng nói nhẹ nhàng, “Muốn làm người phát ngôn gì, nói để Lục An Kỳ liên hệ.”

Lục Hiên không phải là cảm thấy phiền, trong tâm hán là muốn đem kiểu sinh hoạt này kéo dài.

Trong khoảng thời gian này ở nhà nghỉ ngơi, Hạ Tê nặng hơn một kí so với trước kia, tuy rằng không thấy được, nhưng rõ ràng sắc mặt tốt hơn rất nhiều, tâm tình tốt, nghỉ ngơi đủ, trạng thái tinh thần hoàn toàn thoải mái, Lục Hiên mới xong một hội nghị qua video, hán đem notebook đóng lại, nhìn người yêu bé nhỏ ngày càng đẹp của mình cười nhạt, nói: “Nếu như vẫn cảm thấy mệt, chỉ cần đóng phim của Phí Hạo là được, công ty không cần em kiếm tiền, cho em nhận thêm một vài tác phẩm nhỏ, vững vàng nổi tiếng sẽ có giải thưởng, tác phẩm mỗi năm có một bộ vậy là được rồi.”

Hạ Tê lắc đầu cười, tiến đến ngồi bên người Lục Hiên, Lục Hiên kéo tay Hạ Tê, nhẹ nhàng vuốt nhẹ những ngón tay Hạ Tê, chậm rãi nói: “Sắp đến sinh nhật, muốn tặng quà gì?”

Hạ Tê nỗ lực suy nghĩ một chút, lại suy nghĩ một chút nữa, cuối cùng từ bỏ nói: “Không cần, phải.. thật sự không nghĩ ra được.”, mỗi ngày đều vui vẻ giống như được tổ chức sinh nhật, Hạ Tê quả thật khôn nghĩ ra mình cần gì nữa.

Lục Hiên nở nụ cười, vươn mình đem Hạ Tê đè xuống ghế salon, hôn môi.

Lập tức chuẩn bị đến Tết âm lịch, các loại hoạt động dần dần nhiều lên, Diêu Miêu Miêu chọn cho Hạ Tê một vài hoạt động không tệ, trong đó có một cái là tham gia chương trình giải trí, để quảng bá cho phim truyền hình cậu mới đóng máy.

Giao tình cùng đoàn phim này mặc dù không sâu đậm bằng những lần trước, nhưng quan hệ của mọi người cũng không tệ, gặp mặt sau nói chuyện một hồi lâu, nữ chính lôi kéo Hạ Tê chụp hình chung nửa ngày, Hạ Tê rất phối hợp, muốn bán manh liền bán manh, muốn sợ hãi liền sợ hãi, nữ chính chụp rất lâu mới thỏa mãn, chọn lựa vài tấm đẹp mắt một chút rồi phát phát weibo.

Hạ Tê cười cười: “Chờ chị phát xong em sẽ chuyển phát.”

Nữ chính nở nụ cười, nhìn xung quanh một chút, nhỏ giọng nói: “Em đắc tội với nữ chủ trì của chương trình này à? Vừa nãy lúc tổng duyệt nàng làm sao với cậu như là không vừa mắt vậy?”

Hạ Tê kỳ thực cũng có phát hiện, cái tiết mục này hai người nam nữ chủ trì, nam chủ trì thì hoàn hảo, thật nhiệt tình, cũng rất biết tạo không khí, so với nữ chủ trì kia thì có chút miễn cưỡng, đặc biệt lúc đối với Hạ Tê, thái độ có chút mệt mỏi không muốn nói, hỏi vấn đề cũng sắc bén, khiến người khác rất không thoải mái, trong lúc đó nam chủ trì có hòa giải hai lần, tất cả mọi người đều nhận ra cô ta nhắm vào Hạ Tê, may mắn là thái độ của Hạ Tê trước sau đều tốt, mới không phải lúng túng.

Hạ Tê lắc đầu nói: “Em thật sự là lần đầu gặp cô ta, mới vừa gặp cũng có chào hỏi, thật sự là... không rõ ràng.”

Nữ chính chau mày, đề nghị: “Hỏi người đại diện một chút, buổi chiều mới thu chế đây, tốt nhất nói một tiếng trước, làm cho bên kia không chen miệng vào được, để cho người đại diện nói chuyện với mọi người một chút, để cho những người làm hậu kỳ lúc cắt nối biên tập chú ý một chút, đừng làm cho quá mất tự nhiên.”

Nữ chính không thể nào tiếp xúc với nữ chủ trì này, vừa nãy lúc tổng duyệt thấy cô ta như vậy trong lòng cũng không thoải mái, Hạ Tê cảm ơn nữ chính, chính mình nhắn tin cho Diêu Miêu Miêu.

Diêu Miêu Miêu vốn là phải đợi đến chiều thu chế mới đến, sau khi nhận tin nhắn liền nhanh chóng chạy tới, trên đường hỏi thăm những người mình quen mới biết được một chút thông tin.

“Chị là nói... cô ta...” Hạ Tê không thể tin nuốt nước miếng, nhỏ giọng nói, “Cô ta trước đây cùng Lục tiên sinh...”

Diêu Miêu Miêu cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải chuyện như vậy, nói: “Cũng do chị, bắt quá việc này không có bao nhiêu người biết, không nghĩ tới trùng hợp như thế, cậu đừng để tâm a, kỳ thực cô ta cùng Lục tổng căn bản cũng không có gì.”

“Cô ta lúc trước từng phỏng vấn Lục tổng, chắc là Lúc đó coi trọng Lục tổng, muốn qua lại một chút, nghe đâu hai người đã dùng cơm cùng nhau, mà có hay không người ngoài cũng không biết, những điều này đều là tự cô ta nói với người khác, không ai biết thật hay giả, chỉ có việc phỏng vấn là thật.” Diêu Miêu Miêu kể lại những gì nghe được, giải thích, “Nếu như là thật sự, cũng chỉ là dùng cơm cùng nhau, phỏng chừng lúc đó Lục tổng cũng đã nhìn ra những việc cô ta có thể làm, không muốn lún sâu, bạn bè còn không tính, thế nhưng cô ta vẫn chưa hết hi vọng, lúc trước cô ta còn muốn hợp tác cùng nghệ sĩ của công ty, phỏng chừng là có tâm tư khác.”

Hạ Tê yên lặng: “Cho nên nói... cô ta biết việc của em và Lục tiên sinh?”

Diêu Miêu Miêu than thở: “Cậu cảm thấy được trong giới còn có bao nhiêu người không biết? Cho dù có người không biết, nhưng nếu cô ta vẫn còn tơ tưởng với Lục tổng, tự nhiên sẽ miễn cảm với những việc quanh Lục tổng, làm sao có khả năng không nghe được.”

Hạ Tê cười gượng.

Diêu Miêu Miêu lườm một cái, nói: “Quả thực bệnh thần kinh, Lục tổng nhìn cô ta không vừa mắt, làm khó dễ cậu làm chi? Thôi, cô ta nếu muốn như vậy chúng ta cũng không cần thu hình, đồ bệnh, với lại những người trong đoàn phim cũng tới nhiều, cậu không ghi hình cũng không lỗ tiến độ.”, sau lưng có cái núi dựa lớn, Diêu Miêu Miêu cũng kiên cường vô cùng.

Hạ Tê cười lắc đầu: “Không cần, kỳ thực cũng không có gì, chờ lúc chính thức cô ta cũng không mang tâm tình mình đến chương trình đi, để mọi người thấy đối với cô ta cũng không có điểm tốt, em cứ coi như không hiểu nàng nói gì.”

Diêu Miêu Miêu cũng chỉ là nói một chút, nàng tự nhiên biết nếu bây giờ từ chối thu chế đối với Hạ Tê bất lợi, đành phải gật đầu: “Vây đi, đi bây giờ để cô ta cao hứng, tìm mấy phóng viên viết linh tinh một chút, nói cô ta là chia rẽ tình nhân, để mình làm ngư ông đắc lợi, ha ha.”

Biết đến Lục Hiên cùng với cô ta không có quan hệ Hạ Tê liền không có để bụng chút nào, rất dễ dàng, cười nói: “Hai ngày trước em nhờ trợ lý đưa đồ cho chị có thấy không? Lúc đi dạo phố thì mua, cảm thấy rất

hợp với chị.”

Diêu Miêu Miêu nhìn Hạ Tê không nổi nóng được, thở dài nói: “Nói cho cùng, vẫn là phải cảnh giác một chút, cậu xem nữ chủ trì này một chút, trẻ tuổi bộ dáng rất tốt, năng lực làm việc cũng khá, những người này bên cạnh Lục tổng rất nhiều.”

Hạ Tê không nhịn cười được: “Cô ta lớn hơn em năm tuổi đó.”

Diêu Miêu Miêu làm dáng tức giận, Hạ Tê bận bịu đỡ nàng, trong lòng cậu rõ ràng Diêu Miêu Miêu là sợ cậu chịu thiệt.

Trợ lý đến gọi Hạ Tê xem quy trình, Diêu Miêu Miêu vung vung tay: “Đi thôi đi thôi.”

Diêu Miêu Miêu so với thời điểm mới tiếp nhận Hạ Tê không giống nhau, bây giờ nàng gánh một nhóm bốn nghệ sĩ, tính từ khi nàng bắt đầu làm người đại diện đến nay, Hạ Tê là nghệ sĩ hot nhất của nàng, trong công việc Diêu Miêu Miêu hi vọng cậu có thể làm cho chính nàng thành người đại diện át chủ bài, trong âm thầm, Diêu Miêu Miêu cũng là thật tâm hi vọng Hạ Tê có thể phát triển thật tốt, bất kể là sự nghiệp hay là tình cảm.

Nghĩ như thế, Diêu Miêu Miêu không nhịn được gọi điện thoại cho Lục An Kỳ, đem chuyện ngày hôm nay thông báo lại.

Buổi chiều thu chế, nữ chủ trì kia quả nhiên thu liễm rất nhiều, nhưng mà toàn bộ quá trình cũng có chút lúng túng, may mắn được người trong đoàn phim đều rất có tinh thần, nên không quá rõ ràng, hậu kỳ cắt nối biên tập một chút, hẳn là xem cũng không thấy gì.

Sau khi chương trình kết thúc mọi người theo thông lệ hẹn nhau đi dùng bữa, nam chính còn lên kế hoạch ăn chơi sau dùng bữa, đến quán rượu của hắn mở để ca hát, mọi người cũng hào hứng, Hạ Tê không ngờ lại xấu hổ một chút, hướng hồ cậu quả thật có việc, cười xin lỗi nói buổi tối đã có hẹn, mọi người cũng hiểu, hơi hơi khách khí vài câu sẽ không nhắc lại, mọi người đang ở hậu trường chụp hình, hoặc là cởi trang sức hoặc là tán gẫu, chờ từng người đại diện cùng trợ lý đến giao phó xong rồi đi chơi.

“Hạ Hạ.” Diêu Miêu Miêu đẩy cửa phòng nghỉ ngơi, cười chào hỏi cùng mọi người, đi tới bên người Hạ Tê liếc mắt ra dấu hiệu, thanh âm không lớn không nhỏ, “Hắn đến.”

Không cần nói thẳng ra, Hạ Tê tự nhiên biết “hắn” là ai, Lục Hiên trước đây tình cờ cũng sẽ tìm Hạ Tê, Hạ Tê không quá để ý, tự đứng dậy đi ra ngoài.

Diêu Miêu Miêu ngồi vào vị trí của Hạ Tê, nam chính cho là Hạ Tê phải đi, hắn biết ngày hôm nay đắc tội với Hạ Tê, cũng muốn đi ra ngoài để hòa hoãn vài câu, Diêu Miêu Miêu lên tiếng ngăn cản lại, cười nói: “Bên này chúng tôi còn cùng người giám chế nói chuyện, một hồi mới đi.”

Nam chính không biết nguyên nhân, cười gật đầu, nữ chủ trì nháy mắt nhìn lại, nhú nhú mày.

Diêu Miêu Miêu chơi điện thoại di động một chút, đối với người đại diện quen thuộc kể bên tán gẫu, bắt đầu nói: “Nghệ sĩ một khi đã yêu, công tác lập tức liền không theo quy luật, quá khó làm.”

Đối phương thông cảm gật đầu, hàn huyên, nữ chủ trì càng ngày càng ngồi không yên, cô ta qua loa nở nụ cười cùng nghệ sĩ bên cạnh, cũng đẩy cửa đi ra ngoài, Diêu Miêu Miêu ngược mắt liếc cô ta một cái, tiếp tục cùng người quen tán gẫu.

Hạ Tê không nghĩ tới là Lục Hiên cũng vào được, kinh ngạc mở to hai mắt: “Ngài, là có chuyện gì không?”

Nghệ nhân ra vào bên trong đài truyền hình ra vào không phải mặc quần áo khoa trương, quần áo để trình diễn ca hát nhảy múa thì cũng là quần áo mới tinh, Lục Hiên một thân âu phục thẳng tắp, phối hợp với chiều cao một mét tám lăm của hắn, quả thực không thể càng thêm bắt mắt, Hạ Tê không cẩn thận lại bị Lục Hiên đẹp trai hạ gục, lôi kéo Lục Hiên đi lên sân thượng không có ai, bình tĩnh rồi quyết tâm nhỏ giọng hỏi: “Sao không ở trong xe chờ em? Bên này đã xong việc, chúng ta đi bây giờ?”

Lục Hiên cười nhạt: “Sinh nhật vui vẻ.”

Hạ Tê mím mím môi, nở nụ cười.

Hạ Tê vừa muốn nói gì, nhưng nghe âm thanh tiếng giày cao gót bước đi cách đó không xa, cậu theo bản năng lui về sau một bước, vừa mới muốn quay đầu lại nhìn, không may bị Lục Hiên lôi trở lại, Hạ Tê tròn to mắt: “Lục tiên sinh... A a...”

Lục Hiên một tay ôm lấy eo Hạ Tê không cho cậu lùi về sau, một tay nhẹ vỗ vỗ sau lưng Hạ Tê, cúi đầu hôn lên môi Hạ Tê.

Hạ Tê biết có người sau lưng, rất sốt sắng, ngón tay thon dài Lục Hiên xuyên qua mái tóc ngắn của Hạ Tê ôn nhu khê vuốt, hần khê khàng cắn xuống đôi môi của Hạ Tê, Hạ Tê hơi tách môi ra, Lục Hiên trong nháy mắt đem người kéo gần lại chút, từ từ, tham lam khắc sâu hơn nụ hôn này.

Không biết trôi qua bao lâu Lục Hiên mới thả Hạ Tê ra, Hạ Tê có chút hoảng hốt, cậu đột nhiên quay đầu lại nhìn, mơ hồ chỉ thấy bóng lưng lảo đảo chật vật của người chủ trì.

Hạ Tê trong nháy mắt minh bạch, nói lắp: “Ngài là cố ý, thế nhưng... ngài là làm sao mà biết được a?”

Lục Hiên không lên tiếng, trong mắt mang theo ý cười, Hạ Tê có chút lo lắng: “Cô ta sẽ không đi nói lung tung đi... cô ta vừa nãy không chụp ảnh đi?”

Lục Hiên cười khê: “Yên tâm, cô ta không dám.”

“Tôi không dùng cơm cùng cô ta, chỉ chấp nhận cho cô ta phỏng vấn một lần, phỏng vấn chưa đến một giờ, chỉ có tiếp xúc nhiều đó.” Không chờ Hạ Tê hỏi Lục Hiên đã chủ động nói: “Sau đó quả thực cô ta có liên hệ tôi, mà tôi chưa từng gặp cô ta, hết thấy những việc khác là cô ta tự biên tự diễn, từ khi em với tôi cùng nhau, tôi không có đi tìm tình nhân, cho nên người khác nói này đó...”

Hạ Tê trong lòng âm áp, tiếp lời nói: “Không quản người khác nói cái gì, em cũng sẽ không tin, em tin tưởng ngài.”

Lục Hiên nhìn Hạ Tê, lo lắng lúc trước dường như biến mất.

Tiểu Tê của hần, chỉ tin tưởng hần.

Lục Hiên hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi: “Vì tôi tiếp nhận ít công việc hơn, hối hận không?”

Hạ Tê cười lắc đầu một cái.

“Ít đi cơ hội nổi tiếng, hối hận không?”

Hạ Tê lắc đầu.

“Cách con đường đi đến ảnh đế của em dài hơn rất nhiều, hối hận không?”

Hạ Tê tiếp tục lắc đầu.

“Cứ theo tôi cả đời như vậy, hối hận không?”

Hạ Tê nhìn hộp vuông nhỏ trong tay Lục Hiên, thất thanh: “Đây là...”

Lục Hiên mở ra hộp trang sức, bên trong lấy ra nhẫn kim cương nam giống cái Hạ Tê đưa hần, chậm chậm thay Hạ Tê đeo vào ngón áp út, rất là vừa vặn.

Lục Hiên lẳng lẳng nhìn Hạ Tê, sâu trong mắt cất giấu sự ôn nhu vô hạn của riêng hần đối Hạ Tê.

Hạ Tê cắn chặt môi, bỗng nhiên mắt đã chuyển đỏ.

Cậu phải chờ khi mình là ảnh đế mới dám nói, nhưng bị Lục Hiên nói trước rồi.

Lục tiên sinh của cậu, người yêu mà cậu luôn ngưỡng mộ, cho cậu tình yêu tràn đầy cùng sự ôn nhu, năm năm thâm mến của cậu hoàn toàn kết thúc, từ đây về sau, sẽ không còn chua xót, chỉ còn hai bên tình nguyện.

Hạ Tê ngẩng đầu nhìn Lục Hiên, cười cười dùng sức lắc đầu: “Không hối hận.”

——Phiên ngoại 5 hoàn——

Toàn văn hoàn

Trích lời tác giả: Trên thế gian, không chuyện gì hạnh phúc bằng, em yêu tôi, tôi cũng yêu em
Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/te-tuc-chi-luc>